

Quý phi dậy đi học

Một
tác phẩm
của

М
А
Л
И

Trans by SẮC team:
Cá Béo Ướp Muối

Mục lục

<u>Phần 1</u>	
<u>Phần 2</u>	
<u>Phần 3</u>	
<u>Phần 4</u>	
<u>Phần 5</u>	
<u>Phần 6</u>	
<u>Phần 7</u>	
<u>Phần 8</u>	
<u>Phần 9</u>	
<u>Phần 10</u>	
<u>Phần 11</u>	
<u>Phần 12</u>	
<u>Phần 13</u>	
<u>Phần 14</u>	
<u>Phần 15</u>	
<u>Phần 16</u>	
<u>Phần 17</u>	
<u>Phần 18</u>	
<u>Phần 19</u>	
<u>Phần 20</u>	
<u>Phần 21</u>	
<u>Phần 22</u>	
<u>Phần 23</u>	
<u>Phần 24</u>	
<u>Phần 25</u>	
<u>Phần 26</u>	
<u>Phần 27</u>	
<u>Phần 28</u>	
<u>Phần 29</u>	
<u>Phần 30</u>	
<u>Phần 31</u>	
<u>Phần 32</u>	
<u>Phần 33</u>	
<u>Phần 34</u>	
<u>Phần 35</u>	
<u>Phần 36</u>	
<u>Phần 37</u>	
<u>Phần 38</u>	
<u>Phần 39</u>	
<u>Phần 40</u>	
<u>Phần 41</u>	
<u>Phần 42</u>	
<u>Phần 43</u>	

Phần 44

Phần 45

Phần 46

Phần 47

Phần 48

Phần 49

Phần 50

Phần 51

Phần 52

Phần 53

Phần 54

Phần 55

Phần 56

Phần 57

Phần 58

Phần 59

Phần 60

Phần 61

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

Phần 81

Phần 82

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 1

Tấn Giang kim bài đề cử VIP2019-01-29 kết thúc

Số lần bị cắt chứa cho đến nay: 11476 số lần nhận dinh dưỡng
dịch: 1889 văn chương tích phân: 135,588,752

Nói hệ Quý Phi bốn liền: Ai ái tranh sủng ai tranh, ai thích ăn dấm ai ăn, hoàng đế ái đi chỗ nào đi chỗ nào, đừng làm trở ngại bốn cung ăn điểm tâm.

Quý Phi có một bí mật, chính mình buổi tối ngủ sau, sẽ xuyên qua đến một thế giới khác đi, nàng ở nơi đó đọc cao trung, thành tích trong ban đêm ngược đệ nhị.

Đếm ngược đệ nhất là cái cùng hoàng đế lớn lên giống nhau như đúc ngọc tử.

Sau đó sự tình liền kỳ quái.

Trong ban ngọc tử bị đánh.

Ngày hôm sau hoàng đế cũng bị đánh.

Trong ban ngọc tử trên đầu đeo đỉnh nón xanh

Ngày hôm sau hoàng đế đã bị phi tàn tái rồi,

Trong ban ngọc tử nghe nói là cái đoạn tự

Ngày hôm sau hoàng đế đã bị truyền cái kia không được;

Quý Phi như suy tư gì

——

Hoàng đế ở liên tiếp đã trải qua bị đánh, bị lục, bị không được thăm thong tao ngộ, rốt cuộc ở chỗ vị thế ngoại cao nhân dưới sự trợ giúp

Đi tới một cái thế giới xa lạ

Hắn thấy cái kia đều mau bị chính mình quên trông như thế nào Quý Phi cũng ở chỗ này

Hoàng đế tưởng đi lên cùng nàng cái tiếp đón, làm nàng không cần đổi hắn hành quỳ lạy đại lễ

Lại không nghĩ rằng trong cung này tính tình nhất nhút nhát nhất gan không sinh sự Quý Phi, trước bước tiểu toái bộ lại đây

Cho hắn một quyền.

Tag: Cổ xuyên kim trọng sinh ngọt văn sảng văn

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Tô Đường | vai phụ: Tống Hành | cái khác:

Chương 1 đệ nhất tiết khóa

Kỳ trung khảo thí qua đi, nhất lệnh người khẩn trương kích thích không gì hơn phát bài thi.

Đương các ban khóa đại biểu ôm một chồng trắng bóng trang giấy về phòng học thời điểm, trừ bỏ rất ít một bộ phận học bá cùng học thần còn có học tra, đại đa số người nội tâm hoạt động chỉ có một:

Xong rồi, ngày lành lại đến cùng.

Bất quá tựa hồ chỉ có chín ban ngoại lệ, cái này hội tụ toàn giáo “Tinh anh” trừ danh rác rưởi ban, đang xem đến lớp trưởng ôm hồi bài thi sau trong ban đại đa số người vẫn cứ không dao động, nam sinh tụ ở bên nhau người điệp ta ta cười người, nữ sinh ba lượng cái riu rít mà nói chuyện phiếm chiếu gương.

Lớp trưởng đem bài thi quăng ngã ở bục giảng, Triệu Tiểu Phi liền rống lên hai tiếng “An tĩnh” không có hiệu quả, chỉ có thể một người cố sức mà xuyên qua ở trong đám người phát ra bài thi.

Hắn một bên phát bài thi một bên đem điểm kêu ra tới,

“Cố đông đông, 43 phân!”

Thu được bài thi cố đông đông nhìn thoáng qua liền đem bài thi đoàn ba đoàn ba nhét vào học bàn: “Bình thường phát huy sao.”

“Lý sáng, 56 phân!”

Lý sáng từ di động trung ngừng đầu, mừng rỡ như điên: “Ngoạ tào lão tử thế nhưng còn kém bốn phần liền có thể đạt tiêu chuẩn ha ha ha ha ha ha ha.”

.....

“Ô Đường, 8 phân!” Triệu Tiểu Phi đang xem đến bài thi thượng con số sau do dự một chút, sau đó làm theo lớn tiếng đọc diễn cảm ra tới.

Trong ban đang nghe đến điểm khi tựa hồ nháy mắt an tĩnh một giây, sau đó lại cảm thấy thấy nhiều không trách, tiếp theo âm ỉ lên.

Chỉ thấy phòng học nhất góc, cuối cùng một loạt tới gần rác rưởi sọt vị trí, một vị tên là Tô Đường nữ đồng học yên lặng mà từ trên chỗ ngồi đứng lên, nàng cúi đầu, không nói một lời mà đi Triệu Tiểu Phi trong tay lãnh trở về chính mình bài thi.

Nàng một lần nữa ngồi trở lại trên chỗ ngồi, nhìn lông mày, đem bài thi ở mặt bàn mở ra xem kỹ một phen.

Nàng chỉ mông đúng rồi một đạo lựa chọn đề, năm phần, còn có hơn nửa tuyển đề, ba phần, hai đề thêm lên cộng tám phần.

Ân, rất cát lợi con số, Tô Đường tự mình an ủi mà nghĩ.

Trước tòa Hướng Manh Manh chuyển qua tới, cầm đề ở Tô Đường trên mặt bàn, nhìn bài thi thượng cái kia chói mắt màu đỏ con số “8”, trình trọng chuyện lạ nói: “Ngốc tử, ta cảm thấy người gần nhất lui bước.”

“Trước kia ít nhất còn có thể khảo hai vị số, hiện tại chỉ có thể khảo một vị đếm.”

Tô Đường: “.....”

Nàng nhìn Hướng Manh Manh liếc mắt một cái, thấp giọng lầm bầm: “Có thể hay không đừng gọi ta ngốc tử.”

Liên bởi vì nàng tên “Đường” tự có một cái “Ngốc” tự, chung quanh người liên lão kêu hấn ngốc tử.

Hướng Manh Manh chớp chớp mắt: “Chính là người vốn dĩ chính là cái tiểu ngốc tử nha.”

“Hảo đi.” Tô Đường thở dài, quyết định không cùng nàng so đo này đó.

Bài thi phát đến cuối cùng một vị, người nọ hiện tại giống như không ở phòng học, hấn bài thi từ trong ban người một tay một tay mà truyền tới, cuối cùng dừng ở Tô Đường bên cạnh trên mặt bàn.

Hướng Manh Manh nắm lên bài thi vừa thấy: “Ha ha, ngốc tử người lần này vẫn là đếm ngược đệ nhị! Ta liền nói sao, ngốc tử nhất định sẽ cho người lót đế!”

Tô Đường hướng Hướng Manh Manh trong tay bài thi thượng nhìn nhìn, đỉnh đầu một cái chói mắt “0”, phía dưới còn có lưỡng đạo hạ phác họa.

Hướng Manh Manh đem trong tay bài thi lật qua tới lật qua đi nhìn một lần, trên mặt tươi cười lớn hơn nữa: “Ha ha ha ha nguyên lai cái này ngốc xoa đồ sai rồi đáp đề tạp, trách không được là 0 điểm ha ha ha ha ha ha ha! Ta chính là hấn như thế nào một cái cũng chưa mộng đối ha ha ha ha ha ha ha!”

Tô Đường nghe, vẫn là nhẹ nhàng lôi kéo Hướng Manh Manh ống tay áo: “Manh manh, người có thể hay không cũng đừng kêu Tống Hành ngốc tử.”

Hướng Manh Manh như là nghe được cái gì thực không thể tưởng tượng nói, giật mình nói: “Ngốc tử người không làm đi! Chủ

nhiệm lớp đều kêu hấn ngốc tử ai, bằng không chúng ta nên gọi cái gì, Tống Hành vẫn là Tống vương hành? Người nói ngốc tử mẹ nó cũng thật là cái kỳ tài, một cái ngốc tử còn khởi như vậy lạ cổ quái tên, cười đã chết.”

“Hảo đi.” Tô Đường lại thở dài một hơi. Nàng đã phản bác qua, tuy rằng không thành công, nhưng là cũng không thể tính nàng không tôn trọng.

Nói nữa, nàng chính mình hiện tại vẫn là cái ngốc tử đâu.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 2

Mặt khác chuyên mục tiếp đương văn 《 bị tra sau bá tổng thành thể khổng 》 cầu dự thu ~

Văn án:

Kiếp trước nàng tự cho là thông minh lại cuối cùng rơi xuống cái thanh danh hỗn độn,

Trọng sinh sau tây nhiên thời khắc báo cho chính mình không thể quên: Lục minh ngôn bề ngoài có bao nhiêu ưu nhã mê người, thực tế liền có bao nhiêu máu lạnh tàn nhẫn.

Kiếp trước nàng chỉ dám tránh ở sau lưng lặng lẽ trát tiểu nhân

Này một đời tây nhiên khiêng lên đại đao liền đi chém người.

Kiếp trước nàng ra vẻ thanh lãnh cường giả ngực phẳng khí chất mỹ nhân

Này một đời tây nhiên chân dài đồng nhan vòng vô số trạch nam phần.

Kiếp trước nàng biết rõ lục minh ngôn xx khi thích nhất nghe nữ nhân ưm xin tha

Vì thế này một đời tây nhiên nhiệt tình như hỏa, ngày hôm sau nhắc tới quần liền chạy.

Chạy xong qua đi, tây nhiên yên tâm mà thở phào nhẹ nhõm.

Đột nhiên, lại nghe đến sau lưng người nào đó âm khí lạnh lạnh cảnh cáo:

“Nữ nhân, người thành công khiến cho ta chú ý.”

Tây nhiên:???

Chương 2 đệ nhị tiết khóa

Tan học, các bạn học đều thu thập đồ vật cống lên cặp sách về nhà.

Tô Đường cũng tưởng sớm một chút về nhà, chính là hôm nay đến phiên nàng lưu lại làm trực nhật.

Chín ban quy củ là thành tích kém mỗi ngày thay phiên làm trực nhật, Tô Đường làm toàn ban đếm ngược đệ nhị, bình quân một tuần liền sẽ đến phiên nàng một lần.

Tô Đường nghiêm túc quét chám đất, trong phòng học mỗi một cái góc xó xỉnh cũng chưa buông tha, có người thư bút cực tẩy “Rót đến” rác rưởi sọt, Tô Đường đều nhất nhất nhặt lên tới, dùng khăn giấy lau mặt cẩn thận lau khô, sau đó lại chiếu sách giáo khoa thượng tên, đem thư cho người ta chỉnh tề mà thả lại đến bàn học đi lên, không ai nhận lãnh bút, liền giao cho trên bục giảng.

Tuy rằng Hướng Manh Manh lúc gần đi cùng nàng nói không cần phải như vậy nghiêm túc mà quét tước vệ sinh, dù sao liền chủ nhiệm lớp đều đã không để bụng mỗi cái cuối tuần lớp thanh khiết lượng hóa chám điểm, trong ban đám kia Hồn Thế Ma Vương càng là hận không thể chính mình không có sách giáo khoa ném bút liền

có thể không đi học, nhưng là Tô Đường cảm thấy, nếu đều đến phiên nàng làm trực nhật quét tước vệ sinh, nên nghiêm túc mà đem phòng học quét tước sạch sẽ mới đúng.

Hương Manh Manh bắt đắc dĩ, nói nàng thật là cái danh xứng với thực tiểu ngọc tử.

Rốt cuộc quét xong rồi mà, Tô Đường dám đảm chính mình nhúc nhủ eo.

Ai nha, mệt mỏi quá.

Tô Đường thẳng khởi eo, nhìn đến bảng đen thượng vẫn là một mảnh hỗn độn.

Trừ bỏ lão sư viết tự, còn có tan học sau mấy cái nam sinh dùng phấn viết ở bảng đen thượng loạn viết loạn họa.

Tô Đường tiếp một chậu nước lạnh, dùng thủy tẩy ướt giẻ lau, sau đó lại dùng ướt giẻ lau sát bảng đen. Bảng đen sát sát bảng đen không sạch sẽ, lão sư yêu cầu mỗi ngày tan học sử dụng sau này ướt giẻ lau lại sát một lần.

Thời tiết đã thực lạnh, Tô Đường một bên điểm chân sát bảng đen, một bên xem chính mình bị nước lạnh đông lạnh mà đỏ lên đốt ngón tay.

Trước kia nàng còn không biết, hiện tại chính mình thể nghiệm mới phát hiện, trong nhà hạ nhân cùng trong cung cung nữ bọn thái giám, quá đến cũng rất không dễ dàng.

Nàng chỉ là quét rác, sau đó lại dùng nước lạnh sát sát bảng đen liền cảm thấy mệt đến thẳng không dậy nổi eo, mà bên kia nô

tài bọn hạ nhân, mỗi ngày vì hầu hạ bọn họ này đàn chủ tử, muốn bận việc sự tình nhiều đi.

Mẫu chốt là nơi đó còn không có máy giặt, không có nước ấm khí, không có điều hòa, càng không có nước máy, tưởng uống miếng nước đều đến từ giếng chọn, mùa đông khắc nghiệt đại đa số người liền mặc thân áo đơn, nào có cái gì áo bông áo lông vũ.

Tô Đường quyết định lần này sau khi trở về cấp chính mình trong cung cung nữ cùng bọn thái giám đều trưởng trưởng tiền tiêu hàng tháng bạc, làm đại gia thanh thản ổn định quá cái đông.

Trong cung cho nàng cái này Quý Phi nguyệt bạc không đủ cấp hạ nhân trưởng cũng không quan hệ, dù sao trong nhà mỗi tháng đều sẽ hướng trong cung cho nàng đưa thật nhiều bạc trợ cấp.

Tô Đường trước kia còn ngại trong nhà lão cho nàng hưởng trong cung đưa thể mình bạc cũng không chỗ dùng, hiện tại ngấm lại, tác dụng nhưng lớn.

Tô Đường nghĩ đến gia, nghĩ đến ở vào kinh thành chợ phía tây kia chỗ Tô phủ, tức khắc cảm thấy trong lòng ngọt tư tư, liền thủ ngâm mình ở nước lạnh đều không cảm thấy lạnh.

Tô gia a, kia chính là trong kinh thành đỉnh đỉnh hiển hách tôn quý nhà giàu nhân gia, Tô gia thích làm việc thiện, nhà cửa bên cạnh chính là bọn họ gia tổ chức cháo xưởng, một năm bốn mùa đều cung cấp miễn phí cháo cứu tế người nghèo.

Tô gia tổ tiên là đi theo □□ hoàng đế khai quốc công thần, đương nhiệm dài nhất tên là Tô Tranh, năm dư 70, tiền triều thủ phụ, phụ tá tiên hoàng tại vị 30 năm hơn, khai sáng hiện giờ này thái bình thịnh

thế, ba năm trước đây tân đế đăng cơ sau tô thủ phụ liền chủ động cáo lão từ nhiệm, phải về nhà hưởng thanh phúc.

Tô thủ phụ cuộc đời này chỉ có một tử, người này thiên tư tạm được, niên thiếu khi tô thủ phụ liền cố ý làm hấn vào triều rèn luyện, nhưng nại trời không chiều lòng người, người này vừa qua khỏi ba mươi liền chột nhiễm bệnh cấp tính buông tay nhân gian, này thê ở lễ tang thượng xúc trụ mà chết lấy tuần phu, vợ chồng hai chỉ để lại tuổi thượng ấu hai cái nhi tử, cùng còn tại trong tã lót ăn nãi tiểu nữ nhi.

Lúc ấy toàn bộ triều dã các đảng phái đều cho rằng, Tô gia xem như nổi nghiệp không người, liền còn mấy cái tiểu oa nhi, trưởng thành cũng cần đến mười năm sau, triều đình thượng tình thế quý quyết cuộn cuộn, chờ đến mười năm sau qua đi, cho dù hấn Tô Tranh có ngật trời bản lĩnh, đến lúc đó cũng đã năm du thất tuần, tiếc là không làm gì được trong triều thế lực thay đổi.

Đáng tiếc cơ hồ tất cả mọi người khinh thường Tô gia kia mấy cái tiểu oa nhi.

Tô Tranh hấp thụ con trai độc nhất chết sớm giáo huấn, cho rằng đều là bởi vì khi còn nhỏ chính mình kiêu dưỡng đến quá mức gây ra, vì thế đối với tôn nhi liền thay đổi một loại giáo dục phương thức, như thế nào nghiêm khắc như thế nào tới, trưởng tôn hảo võ, Tô Tranh từ nhỏ liền đem hấn đưa đến quân doanh, cùng một đám tham gia quân ngũ chân đất cùng nhau lăn lê bò lết, nhị tôn hảo văn, Tô Tranh liền ngày ngày dạy dỗ hấn viết văn viết tự, hơi có chậm trễ biến dùng thước đánh lòng bàn tay.

Vì thế mười bốn năm sau, khi trước đế bệnh trung, Tô Tranh tuổi già, trong triều các đảng đều cho rằng Tô gia lúc này sợ là vận số đã

hết thời điểm, lại không nghĩ rằng năm đó kia mấy cái tiểu oa nhi đã ở bất tri bất giác trung trưởng thành.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 3

Tô Đường trốn tránh ở nhà chính ngoài cửa, xem bên trong chính mình gia gia cùng ca ca sút đầu mẻ trán.

Nàng không nghĩ làm gia gia cùng các ca ca khó xử, vì thế cắn cắn môi, đẩy cửa ra, quỳ gối đại gia trước mặt.

“Cầu gia gia ca ca thành toàn, Đường Nhi, nguyện gả cùng Thái Tử vì..... Trắc phi.”

Tô Đường nghe thấy chính mình nói, thanh âm tiêu đến giống muỗi.

“Đường Nhi, này, này.....” Tô thủ phụ đuổi lại đây tay phát run.

Tô Đường nhìn gia gia càng thêm già nua khuôn mặt, cắn răng một cái, trên mặt đất khải cái vang đầu: “Cầu gia gia cùng huynh trưởng thành toàn.”

Cả phòng vắng lặng, chỉ có ánh nến sáng choang.

Cứ như vậy, tháng sau sơ mười, Tô gia thôi kèn đánh trống thiết lập hỉ sự.

Tô Đường vì trắc phi, chỉ có thể một bộ phụ hồng áo cưới, oai mang mũ phượng, ngồi vào kiệu hoa.

Tô Đường lớn sau liền tổng nghĩ chính mình tương lai áo cưới muốn cỡ nào tinh xảo đẹp, lại không nghĩ rằng một sớm xuất giá, chính mình thế nhưng liền chính hồng đều không thể xuyên.

Tô Đường thở dài, không thể xuyên liền không thể xuyên đi, này thế sự nào có như vậy như ý đâu.

Kiệu hoa có chút xóc nảy, Tô Đường ngồi ở bên trong lung lay, tưởng chính mình sắp gả cho phu quân, Thái Tử Tống Hành.

Tô Đường nhớ rõ chính mình khi còn nhỏ gặp qua hấn một mặt.

Khi đó hợp cung yến uống, gia gia đem nàng mang vào cung, nàng cùng mấy cái quận chúa ở bên nhau ríu rít mà ngoạn nhi, trong cung tiểu thái giám đột nhiên hô một tiếng “Thái Tử điện hạ giá lâm”, các nàng mọi người phải quỳ xuống tới cúi đầu nói “Tham kiến Thái Tử điện hạ.”

Tô Đường không hiểu lắm cung quy, rất là tò mò cái này muốn các nàng đều quỳ xuống người, vì thế trộm ngẩng đầu nhìn hấn một cái.

Cũng là cái so nàng lớn hơn không được bao nhiêu tiểu hài tử, xuyên một thân dệt chỉ vàng minh áo vàng phục, đầu đội kim quan, thần thái cử chỉ lại ông cụ non, gắt gao banh môi ít khi nói cười, cùng cái tiểu đại nhân dường như.

Tô Đường đang nghĩ ngợi tới hấn có phải hay không không vui, lại không nghĩ rằng Thái Tử Tống Hành phát hiện nàng không có quy quy củ củ hành lễ, còn dám ngẩng đầu xem hấn, vì thế hừ một tiếng đi rồi, lạnh lùng bỏ xuống một câu “Nàng này không tuân thủ cung quy, phạt quỳ một canh giờ.”

Tô Đường bị tiểu thái giám nhóm giám sát phạt quỳ, từ nhỏ đại nào chịu quá loại này ủy khuất, một bên quỳ một bên khóc đến rồi tỉnh rồi mù.

Sau lại gia gia sẽ không bao giờ nữa mang nàng tiến cung.

Hiện giờ tái kiến, thế nhưng đã là thành hôn là lúc a.

Tô Đường đối khi còn nhỏ sự đã không có gì khúc mắc, nàng không mang thù, chỉ tò mò hiện tại Thái Tử trông như thế nào, vẫn là giống khi còn nhỏ giống nhau ít khi nói cười sao?

Tô Đường che khăn voan, ngồi ở tân phòng, khăn trương chờ đợi.

Tới rồi buổi tối, bên ngoài diễn tấu một ngày đàn sáo thanh cũng ngừng, Tô Đường nghe thấy có đẩy cửa thanh âm.

Ngay sau đó, nàng còn không kịp phản ứng, khăn voan đã bị tùy ý mà xốc lên.

Tô Đường liền như vậy cùng chính mình Thái Tử phu quân đánh đối mặt.

Nền đỏ lay động, Tô Đường phát hiện khi còn nhỏ ít khi nói cười người, trưởng thành làm theo lạnh một khuôn mặt, trên mặt chút nào không thấy thành hôn vui sướng.

Tốt xấu cũng là đêm tân hôn đâu, Tô Đường ngẩng đầu hướng Tống Hành thực hữu hảo mà cười một chút.

Gia gia từ nhỏ sẽ dạy đạo nàng nói đến ai khác đối với người cười, người cũng nên đối người khác cười.

Lại không nghĩ rằng trước mắt người vẫn chưa đổi nòng hời lầy tươi cười, chỉ là dùng ngón tay khơi mào nòng cầm, híp mắt đem nòng đánh giá một phen.

Tiếp theo liền cúi người bao phủ lại đây.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn L địa lồi, lại đây ta sờ sờ đầu.

Lại một lần cầu cất chứa, thu béo hữu chớ quên chương 1 lưu bình lãnh bao lì xì ha ~

Chương 3 đệ tam tiết khóa

Đối với ngày đó buổi tối ký ức, là thảm thống.

Tô Đường cảm thấy cái kia dạy dỗ cô nương lấy chồng bà tử chính là cái kẻ lừa đảo, cái gì trác phi cùng Thái Tử điện hạ “Động phòng xuân ấm chi nhạc”, tất cả đều là gạt người!

Nàng đau, hơn nữa nữ tử bản năng nói cho nàng đây là một kiện cực kỳ thẹn thùng sự tình, vì thế liền khóc, đầu tiên là trộm dùng mu bàn tay gạt nước mắt, sau lại trên người người động tác tựa hồ càng ngày càng lợi hại, nàng liền bắt đầu anh anh mà khóc.

Ở nhà thời điểm, nếu là Tô Đường khóc, gia gia sẽ đến hống nàng, đại ca sẽ đến cho nàng giảng chê cười, nhị ca sẽ cho nàng lấy lòng nhiều hiềm lạ tiểu ngoạn ý nhi.

Tô Đường cho rằng, nàng cho rằng, thấy chính mình khóc, Tống Hành cho dù sẽ không hống hống nàng, nhưng cũng có thể hơi chút ôn nhu một chút, nàng sức lực tiểu, tránh bắt quá hấn, hấn thủ sẵn nàng thủ đoạn, chỉ lo chính mình, đem nàng làm cho đau quá.

Đáng tiếc Tô Đường tính sai.

Sáng sớm ngày thứ hai, nàng phu quân sớm liền nổi lên đi thượng triều, hần lúc gần đi hướng tân hôn trên giường lạnh lùng nhìn thoáng qua, liền một câu cũng chưa cùng nàng nói.

Hầu hạ rửa mặt bà tử nha đầu bưng thủy tiến vào, thấy hỉ trên giường lạc hồng, đều cười đến thần thần bí bí, sau đó tầm mắt lại hướng trong, lại thấy ôm đầu gối súc thành một đoàn, cả người run bần bật tâm trắc phi.

Tự kia lúc sau trừ bỏ bên ngoài thượng một ít chính thức trường hợp, hoặc là muốn cùng nàng đi gặp gia gia cùng ca ca, Tống Hành không nói buổi tối túc ở nàng nơi đó, ngay cả đơn độc thấy nàng đều cơ hồ chưa từng có.

Tô Đường biết chính mình đời này cũng chỉ thành một lần thân, bắt đầu khi nói không mát mát là giả, nhưng là nàng mát mát hai ngày cũng liền phai nhạt, sau lại còn mừng được thanh nhàn tự tại.

Tô Đường cùng Thái Tử thành hôn không bao lâu lão hoàng đế liền băng hà, Thái Tử kế vị, Tô Đường thuận lý thành chương mà từ trắc phi biến thành tâu Quý Phi.

Tân đế vừa bước cơ liền làm một hồi tuyển tú, tuyển thật nhiều thật nhiều tuổi trẻ xinh đẹp cô nương tiến cung, cái này phong làm tài tử cái kia phong làm thái nữ, phân tởi rồi hậu cung lớn lớn bé bé cung điện.

Tô Đường Thục Kỳ Cung địa lý vị trí không tồi, mỗi đêm nghe những cái đó tân tiến cung các phi tần xuân phong đặc ý mà hướng

Dưỡng Nguyên Điện đi thị tẩm, trong lòng chỉ cảm thấy các nàng thật lợi hại.

Tổng Hành đăng cơ gần ba năm, Tô Đường cái này Quý Phi cũng đương mau ba năm, không ý kiến với nàng mặt mũi cũng muốn ngai với nàng ở trong triều đảm nhiệm chức vị quan trọng hai cái ca ca mặt mũi, Tổng Hành bình quân mỗi năm sẽ đến nàng nơi đó một chuyến.

Năm nay này một chuyến còn không có tới đâu, trước mắt đều đã mau bắt đầu mùa đông, cũng không biết nên là ngày nào đó đại thái giám sẽ nhắc nhở Tổng Hành nhớ tới nàng.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 4

“Hôm nay như thế nào trở về như vậy vẫn?” Tô Đường về đến nhà, hệ tạp dề Tô mụ mụ nhìn đến nàng hỏi.

“Hôm nay làm trực nhật, cho nên về trễ.” Tô Đường cúi đầu nói, nàng không thể nào sẽ nói dối, một nói dối mặt liền sẽ hồng.

“Thực xin lỗi, mụ mụ.”

Tô mụ mụ cười cười: “Nguyên lai là làm trực nhật nha, không có việc gì không có việc gì, mau đem cặp sách buông sau đó đi kêu người ba ba lại đây ăn cơm.”

“Cảm ơn mụ mụ.” Tô Đường cười đến đầm đìa mỹ cực kỳ.

Nàng ở chỗ này tuy rằng không có gia gia cùng hai cái ca ca, nhưng là có một đôi đặc biệt tốt cha mẹ, cha mẹ nàng đều là bình thường công nhân, trong nhà tuy rằng kinh tế điều kiện không giàu có, nhưng là một nhà ba người nhật tử lại quá đến thập phần hạnh phúc.

Tô Đường ăn xong cơm chiều, viết một lát tác nghiệp, sau đó bò lên trên chính mình tiểu giường ngủ.

Tô Đường một nằm xuống tới liền bắt đầu như đi vào cõi thần tiên.

Nếu không phải bên kia còn có gia gia cùng ca ca nàng nhớ, nàng đảo thật hy vọng về sau liền lưu lại nơi này không quay về.

Nàng hôm nay làm một chuyện tốt, nàng bằng vào chính mình thông minh cơ trí cứu bị giáo bá vây ấu ngốc tử Tống Hành.

Gia gia nói làm tốt sự người sẽ có hảo báo.

Nàng khảo thí chỉ khảo 8 phân, về sau cũng không thể khảo 8 phân, tuy rằng nàng hiện tại cũng hồ đồ bên này rốt cuộc chỉ là mộng vẫn là thật sự, nhưng là Tô gia nữ nhi ở nơi nào đều không thể kém như vậy kính.

Trong cung năm trước tết Nguyên Tiêu thi đấu làm thơ nàng còn thắng cái thứ nhất đâu.

Kia khẳng định là nàng đương Quý Phi mau ba năm ở trong cung nhất có tồn tại cảm một lần.

Tô Đường nghĩ nghĩ liền nặng nề tiến vào mộng đẹp, sau đó lại vừa mở mắt, lọt vào trong tầm mắt là chính mình có khắc tinh xảo khắc hoa giường gỗ, đầu giường còn treo gia gia xuất giá khi cho nàng bình an phù.

“Nương nương tỉnh lại, nô tỳ hầu hạ ngài rửa mặt đi.” Chưởng sự cung nữ Xuân Hỉ liền đứng ở bên giường, phía sau tiểu cung nữ nhóm từng người phụng rửa mặt thủy nước súc miệng khăn còn có quần áo.

Tô Đường từ trên giường ngồi dậy, nhìn trước mắt này hết thấy, đột nhiên có một loại nồng đậm không chân thật cảm.

Ở bên kia yêu cầu chính mình quét rác làm trực nhật, đánh nước lạnh sát bằng đèn cao trung sinh Tô Đường, hiện tại lại thành trong cung tâu Quý Phi, bị một đám tiểu cung nữ nhóm vây quanh hầu hạ rửa mặt chải đầu mặc quần áo, thậm chí liên thủ đầu ngón tay đều không cần nâng một chút.

Tô Đường thẳng đến dùng giữa trưa dùng cơm trưa khi mới lại chính thức mà tiếp nhận rồi hiện tại thế giới này.

Nàng không phải mỗi ngày đều sẽ ngủ đều sẽ đi “Bên kia”, chỉ là cách mấy ngày ngẫu nhiên đi một lần, ở bên kia cũng quá cái mấy ngày, sau đó lại “Trở về”.

Hôm nay cơm trưa thực không tồi, dù sao này Thục Kỳ Cung Hoàng Thượng trước nay cũng không tới, liền nàng lớn nhất, Tô Đường cũng không câu nệ lễ nghĩa, liền tiếp dùng hai chén cơm, sau khi ăn xong còn có cất thành khối dưa gang giải nị.

Tô Đường ngồi, đang dùng tiểu bạc nữa xoa bàn dưa gang ăn, đột nhiên, liền nghe thấy bên ngoài có người một bên kêu “Không hảo không hảo” một bên chạy tới.

Tô Đường run lên, xoa thượng dưa gang một lần nữa rút hồi tâm.

Chạy vào người đứng là Tô Đường trong cung tiểu thái giám Phúc Căn, Phúc Căn chạy trốn cấp, ở vào cửa khi còn bị ngạch cửa vướng một ngã.

Phúc Căn té ngã lộn nhào mà từ trên mặt đất bò dậy, vọt tới Tô Đường trước mặt quỳ, đầy mặt nôn nóng: “Quý Phi nương nương, không hảo nha!”

Tô Đường bị Phúc Căn cái dạng này sợ tới mức trong tay nĩa cũng chưa cầm chắc rớt ở trên bàn, nàng chạy nhanh dẫn theo váy đứng lên: “Làm sao vậy? Rớt cuộc làm sao vậy?”

Phúc Căn lau một phen cái trán hãn: “Đã xảy ra chuyện.”

Tô Đường vừa nghe đến “Xảy ra chuyện” hai chữ liền mau khóc, chạy nhanh hỏi: “Có phải hay không gia gia đã xảy ra chuyện?”

Phúc Căn lắc đầu: “Không đúng không đúng.”

Tô Đường: “Đó là đại ca đã xảy ra chuyện?”

Phúc Căn lại lắc đầu: “Cũng không phải.”

“Ai nha rớt cuộc là ai!” Tô Đường gấp đến độ dậm chân, “Chẳng lẽ là nhị ca đã xảy ra chuyện?”

“Đều không phải.” Phúc Căn trên mặt đất khải cái đầu, “Hồi nương nương, là Hoàng Thượng sáng nay đã xảy ra chuyện, Hoàng Thượng đột ngộ kẻ xấu hành thích, các thái y hiện tại đều chính chạy tới Dưỡng Nguyên Điện chẩn trị đâu.”

Cả phòng yên tĩnh.

.....

.....

.....

Lặng ngắt như tờ.

“..... Nga.”

Thẳng đến sau một lúc lâu, chủ vị nương nương Tô Đường mới rớt cuộc mở miệng lên tiếng.

Chỉ thấy nàng mím môi, sau đó ở mãi cung bọn nô tài ghen hòng nhìn trôn trối nhìn chăm chú hạ, lại lần nữa ngồi trở về.

Nàng cầm lấy vừa mới rớt ở trên bàn bạc nĩa, lại từ mâm xoa một khối dưa gang, bỏ vào trong miệng.

Ta ăn trước cái dưa, Tô Đường tưởng.

Chương 4 đệ tứ tiết khóa

Tô Đường ở ăn xong một đĩa dưa lúc sau, rớt cuộc khoan thai tới muện chạy đến Dưỡng Nguyên Điện.

Dưỡng Nguyên Điện ngoại thất ô mệnh mông đứng một đám mỹ nhân nhi, đều ở dùng khăn tay mặt nước mắt.

Tô Đường là Quý Phi, thấy nàng tới, mỹ nhân nhi nhóm tuy rằng có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là uốn gối cho nàng làm cái lễ.

Tô Đường vừa đi, vừa vận dụng tới Đồng Quý Phi cùng Nhu Phi từ trong trong điện ra tới.

“Quý Phi tỷ tỷ bên trong đến tột cùng thế nào?”

“Nhu Phi nương nương Hoàng Thượng không có việc gì đi.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 5

Nói Tổng Hành sáng nay ra cung, chuẩn bị cải trang xem xét trong kinh dân sinh, hẳn từ trước đến nay tự tin chính mình chịu bá tánh kính yêu, vì thế vì không dẫn người chú ý chỉ dẫn theo hai cái tay vô phụ kiện công công, kết quả ở kinh thành mỗi điều trong hẻm nhỏ tao ngộ mai phục tại này thích khách.

Hai cái công công còn bị người lấy điệu hổ ly sơn chi kế dẫn đi, dư Tổng Hành một người độc thân nghênh chiến mười mấy tên thích khách.

“Chư vị tỷ muội không cần lo lắng, Hoàng Thượng võ nghệ cao cường, anh dũng thần võ, long thể không quá đáng ngại, chỉ bị điểm tiểu thương, liền đem đám kia thích khách đánh đến hoa rơi nước chảy.” —— lúc này Đồng Quý Phi cùng Nhu Phi nhưng thật ra thống nhất đường kính.

Chúng cung tần tựa hồ đều thở phào nhẹ nhõm, yên lòng, tương đối khe khẽ nói nhỏ: “Vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi”

“Ông trời phù hộ ông trời phù hộ.”

Tô Đường vốn dĩ cũng tưởng đi theo đại gia cùng nhau nói vài câu “Ông trời phù hộ”, nhưng nàng tả hữu nhìn nhìn, phát hiện không ai nguyện ý lại đây cùng nàng khe khẽ nói nhỏ, vì thế chỉ có lại lần nữa uống trà.

Này trà thật hương, nàng lần tới muốn đoái điểm sữa bò đi vào, làm thành trà sữa.

**

Dưỡng Nguyên Điện nội, một người trang điểm ung dung hoa quý phụ nhân, ngồi ở minh hoàng màn bên.

“Hành nhi có không quá đáng ngại?” Phụ nhân hỏi.

Thái y cung kính quỳ: “Hồi Thái Hậu, Hoàng Thượng nhận được chỉ là da thịt thương, trên người ứ thanh thoát nhìn khả năng có chút đáng sợ, nhưng chưa thương cập căn bản, tĩnh dưỡng hai ngày có thể, không quá đáng ngại.”

“Vậy là tốt rồi.” Thái Hậu gật gật đầu, “Đi xuống đi.”

“Là.” Thái y xách theo tiểu hòm thuốc đi xuống.

Thái Hậu nhìn thoáng qua trên giường người: “Lần này việc, kêu ai gia nói như thế nào người mới hảo.”

“Nhìn chăm chăm khẩn những người đó, vạn không thể tiết lộ đi ra ngoài.”

Long sàng thượng, Tổng Hành “Ân” một tiếng, xoay người đưa lưng về phía Thái Hậu.

Đương nhiên không thể tiết lộ đi ra ngoài, nếu như bị người khác đã biết hoàng đế cải trang ra cung không phải gặp thích khách, mà là ăn hắc đánh, kia còn lợi hại.

Tổng Hành cắn chặt răng.

Sự tình đã điều tra rõ ràng, trong kinh thành có cái tài chủ nhi tử, tướng mạo có vài phần tuấn lãng, không học vấn không nghề nghiệp, chuyên ái thông đồng những cái đó đàn ông có vợ.

Những cái đó bị thông đồng phụ nhân trượng phu đã biết, thấy mình đâu không được, liền tự hợp lên, hoa sổ tiền lớn mời trên giang hồ võ sĩ, muốn bọn họ mai phục tại nơi đó, cấp cái kia gian phu đẹp.

Những cái đó bị đội nón xanh nam nhân cấp một đám võ sĩ xem qua gian phu họa tướng, chỉ là họa sư hội họa kỹ thuật giống nhau, họa không rất giống, các nam nhân vì thế lại dặn dò võ sĩ: “Chính là đi ngang qua nơi đó, mang hai cái gã sai vặt, lớn lên tô son trát phấn có con mẹ nó vài phần tuấn dật là được.”

Kết quả là, giang hồ các võ sĩ đợi không bao lâu, mang theo hai cái cải trang giả dạng công công, phe phẩy cây quạt, phong thần tuấn lãng phong tư xuất chúng Tổng Hành, liền như vậy xuất hiện ở võ sĩ trước mặt.

Tổng Hành đầu tiên là gặp mai phục, bị rải tiêu xay mê đôi mắt, sau lại mười mấy tên võ sĩ vây quanh đi lên.

Hắn đôi mắt nhìn không thấy, cho dù võ nghệ lại cao cường cũng song quyền khó địch bốn tay, hướng hồ bên người còn có hai cái đã sợ tới mức đá trong quần con chòng trước tiểu công công.

Các võ sĩ nhớ kỹ cổ chủ dặn dò: Chỉ là giáo huấn hắn một đòn liền hảo, đừng làm ra mạng người.

Vì thế Tổng Hành, từ ba tuổi liền bị lập vì Thái Tử Tổng Hành, nhân sinh lần đầu bị đánh.

Vẫn là bị một đám thô lỗ giang hồ hán tử vây ầu.

Thảm hại hơn chính là một bên bị vây ầu còn một bên bị mắng:

“Kêu người câu dẫn phụ nữ nhà lành! Kêu người câu dẫn phụ nữ nhà lành!”

Tổng Hành bị nâng hời Dưỡng Nguyên Điện thời điểm, nhìn đến những cái đó đầy mặt kinh tởm thái giám cung nữ, hận không thể liền như vậy đã chết.

Hắn đời này nào có như vậy chật vật lồi thối quá.

Nhìn đến hắn thảm trạng người đều bị phong khẩu.

Thái Hậu nhìn trên giường rõ ràng là bị tâm lý bị thương hoảng để thở dài một hơi: “Người mấy ngày nay hảo sinh tởm dưỡng, không cần phải đi để ý tới triều chính.”

“Người thân mình không tiện, là hậu cung người luân hầu bệnh, vẫn là người chỉ chọn một cái tới hầu bệnh?”

Cho dù cách lưỡng đạo môn, Dưỡng Nguyên Điện ngoại đàm kia nữ nhân ríu rít vẫn là mơ hồ truyền tiến vào.

Tổng Hành nghe, nhớ tới bị vây ầu khi những người đó nhắc mãi “Kêu người câu dẫn phụ nữ nhà lành,” trong lòng đột nhiên bực bội không thôi.

“Không cần.” Tổng Hành đáp.

Thái Hậu trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái: “Bên cạnh người không cá nhân chiếu cố sao được? Ta như thế nào yên tâm đến hạ? Chẳng lẽ người muốn ta một phen tuổi mỗi ngày hầu hạ trên giường tiến đến hầu hạ người?”

Tổng Hành: “Nhi tử không phải ý tứ này.”

Thái Hậu: “VẬY NGƯỜI LÀ CÓ Ý TƯ GÌ? AI GIA NHÌN ĐỒNG QUÝ PHI LIÊN RẤT HẢO, THỎA ĐÁNG LẠI CẦN THẬN, AI GIA ĐỐI NÀNG YÊN TÂM.”

Ngài chính mình chất nữ nhi đương nhiên yên tâm, Tổng Hành nghĩ thầm, hấn vốn dĩ cũng muốn tìm Đồng Quý Phi hầu bệnh, nhưng là tưởng tượng đến Đồng Quý Phi hầu bệnh nói, khẳng định lại đến biểu ca trường biểu ca đoản lải nhải, đại kinh tiểu quái mà thuyết giáo, tam câu nhất định trích dẫn một câu 《 nữ đức 》 nguyên văn.

Tổng Hành trong lòng vốn dĩ liền bực bội, từ bỏ Đồng Quý Phi, lại cân nhắc một chút Nhu Phi.

Nếu là Nhu Phi nói?

Tổng Hành nhìn Thái Hậu liếc mắt một cái, chính mình mẹ ruột khẳng định cái thứ nhất không đáp ứng.

Thái Hậu: “Nghĩ kỹ rồi không có? Tuyển ai hầu bệnh?”

Tổng Hành thở dài một hơi, đưa tới đại thái giám Lý Đức Toàn: “Đi bên ngoài, làm các nàng đều tan, chọn một cái lời nói ít nhất gần đây, mấy ngày nay cho trầm hầu bệnh.”

Thái Hậu nghe xong sững sốt một chút, đảo cũng chưa nói cái gì.

Lý Đức Toàn lĩnh mệnh, lui đi ra ngoài.

**

Dưỡng Nguyên Điện ngoại điện, một đám riu rít nữ nhân thấy Lý Đức Toàn ra tới, lập tức đứng dậy: “Lý công công.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 6

Chỉ tiếc này trong cung hài tử, đến bây giờ thế nhưng một cái cũng chưa sinh hạ tới.

Lý Đức Toàn cảm nhớ Hoàng Thượng phúc mỏng, chỉ cầu trong cung vị nào phi tần có thể chạy nhanh sinh hạ một cái hài tử, không phải hoàng tử công chúa cũng có thể, không có con nối dõi hoàng đế, lại thân cường lực kiến, cũng luôn là sẽ dẫn triều dã phê bình.

Lý Đức Toàn cùng Tô Đường đều ở từng người nghĩ tâm sự, tới rồi Dưỡng Nguyên Điện nội điện cửa, bên trong chính là nằm Hoàng Thượng địa phương, Lý Đức Toàn khom người đối Tô Đường làm cái lễ: “Quý Phi nương nương, mời ngài vào đi thôi.”

Tô Đường vừa đứng ở Dưỡng Nguyên Điện nội điện cửa, liền cảm thấy vô hình cảm giác áp bách từ bốn phương tám hướng vọt tới, ghen đến mức nàng thở không nổi. Tô Đường không ngừng ở trong lòng cấp chính mình cố lên cổ vũ, tại bên người một tả một hữu hai cái tiểu thái giám nâng hạ, mới chậm rì rì rảo bước tiến lên ngạch cửa.

Vào cửa kia một cái chớp mắt, nàng còn quay đầu lại nhìn Lý Đức Toàn liếc mắt một cái, ánh mắt ướt đầm dề thủy linh linh, phảng phất vô hình lên án, kia kêu một cái ủy khuất.

Lý Đức Toàn trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ tội ác cảm.

Hình như là hấn thân thủ đem một con trắng nõn mềm như bông tiểu bạch thảo, thân thủ đưa vào hang hổ ồ sói.

Lý Đức Toàn phúi phúi trên tay phát trần, thở dài một hơi.

Cơ hội đã cho, tốt xấu cũng đến một lần sủng đi.

Lần sau hậu cung hội nghị thường kỳ Thái Hậu tra đồng sử, liền sẽ không nghe không hiểu khác phi tần đang nói cái gì.

**

Tô Đường vào nội điện.

Trong không khí điểm khí vị thuần hậu huân hương, cung nữ bọn thái giám đều ở từng người địa phương kính cẩn đứng, trong điện nhã tước không tiếng động, ngay cả Tô Đường tiếng bước chân cũng bị dày nặng thảm cấp nuốt đi vào.

Tô Đường vẫn là lần đầu tiên tới nơi này, nàng cẩn môi, lại hướng trong đi rồi vài bước.

Bên trong chính là long sàng, cách một tầng nửa thấu màu vàng màn lụa, nàng thấy được cái kia mơ hồ bóng người.

Long sàng người trên nằm nghiêng, mặt triều giường.

Tô Đường không dám trạm đến thân cận quá, ở màn lụa bên ngoài thỉnh an: “Thần thiếp tham.....”

“Miễn.” Long sàng người trên thanh âm nghe tới có chút mệt mỏi, “Về sau trẫm không làm người nói chuyện, không cần mở miệng.”

Tô Đường đang lo không biết như thế nào nói với hấn lời nói, nghe xong chạy nhanh đáp cái “Là”, sau đó liền không biết nên làm gì, nàng lại không dám xốc lên màn lụa vào bên trong đi, Hoàng Thượng không ban ngồi lại không thể ngồi, Tô Đường tả hữu nhìn nhìn, nhìn đến mấy cái cung nữ đứng ở chân tường, nàng nghĩ nghĩ, đi qua đi, đứng ở cái thứ nhất cung nữ bên cạnh, hơn nữa đem nhân gia hướng bên cạnh tề tề.

Bị tề rút vị trí cung nữ khiếp sợ mặt.

Đầu năm nay Quý Phi không đi bên giường hầu hạ Hoàng Thượng, liền bọn họ cung nữ bát cơm cũng muốn đoạt sao?

Quả thực khinh người quá đáng!

Tiểu cung nữ trong lòng oán giận, vẫn là lặng lẽ hướng bên xê dịch, cấp Tô Đường nhường cái chỗ ngồi.

Tô Đường có trạm vị, trong lòng nháy mắt kiên định không ít.

Tổng Hành ngũ không được, nhìn chính mình mình hoàng màn.

Hôm nay tựa hồ liền không có một chuyện là thuận, cải trang ra cửa bị sai đánh, hồi cung lúc sau muốn chính mình yên lặng một chút, Nhu Phi cùng Đồng Quý Phi liền chạy tới quan tâm cái không dễ yên. Thật vất vả đem kia hai đuổi đi, Thái Hậu lại tới nữa, xách theo hấn lỗ tai thuyết giáo một đốn, hấn cũng không thể lại nói cái gì.

Hôm nay duy nhất một chút làm hấn hơi chút vừa lòng, đó là hiện tại đi.

Từ hầu bệnh người tiến vào đã mau một canh giờ, thật sự là an an tĩnh tĩnh, một câu cũng chưa nói, một cái động tĩnh cũng không có.

Ngay cả hần long sàng cũng chưa tới gần nửa phần.

Rất hiểu quy củ, cũng không biết là cái nào trong cung, hần trước kia đảo còn không có chú ý, Lý Đức Toàn hôm nay sai sự đương đến không tời. Tống Hành nghĩ, trong lòng đối bên ngoài nữ nhân đảo sinh ra vài phần hảo cảm.

Tô Đường ngáp một cái. Trăm đến mệt mỏi quá a. Nàng buổi chiều điếm tâm còn không có ăn, Tống Hành đem nàng lộng lại đây ở chỗ này ngốc đứng, thật sự là lại đói lại nhàm chán.

Tô Đường vẫn luôn ngủ gật, thẳng đến một cái tiểu thái giám tiến vào đánh vỡ này phân giăng co, tiểu thái giám trong tay bưng một cái bình sứ, bên cạnh còn có mấy khối bông y tế.

“Khởi bẩm Hoàng Thượng, tới rồi sát được canh giờ.”

“Ân.” Tô Đường nghe thấy bên trong người lên tiếng, “Vào đi.”

Hoàng Thượng ở kêu ai đi vào đâu? Như thế nào không đem nói rõ ràng? Tô Đường có chút buồn bực.

Không đúng, này đó cung nữ thái giám, bọn họ đều nhìn nàng làm gì?

Đoan được tiểu thái giám đem đồ vật trình đến Tô Đường trước mặt.

Tô Đường chỉ vào chính mình.

Tiểu thái giám trở về nàng một cái không phải người vẫn là ai ánh mắt.

Tô Đường cọt tới cọt lui mà tiếp nhận được bàn, cung nữ đã vì nàng kéo màn lụa.

Tô Đường đang muốn hướng trong đi, đột nhiên thấy cùng chính mình bên người tiểu thái giám Phúc Căn cũng cùng nàng giống nhau ở ngáp.

Phúc Căn ngáp đánh tới một nửa, đột nhiên cảm giác có một đạo mãnh liệt ánh mắt bắn lại đây.

Phúc Căn nhìn đến chính mình chủ tử, cả người run lập cập.

**

Tổng Hành mặt triều giường, ngồi ở trên giường, áo ngủ nửa cởi, rần chắc phía sau lưng thượng bố từng khối từng khối đáng sợ sưng đỏ ứ tím.

Hắn cảm thấy có một con tay nhỏ chính cầm bông y tế, chấm rượu thuốc, ở chính mình phía sau lưng thượng tinh tế chà lau.

Tay nhỏ nhu nhược không có xương, lòng bàn tay có khi nhẹ nhàng chạm được hắn bối, không phải nam nhân thô ráp, là một loại xúc cảm độc đáo ôn nhu lại tinh tế.

Hơn nữa người này chà lau rượu thuốc động tác mềm nhẹ lại tinh tế, Tổng Hành không những không cảm giác được đau, được nhập vân da hơi hơi nóng lên, còn cảm thấy có vài phần thoải mái.

Có nhọt nhọt hô hấp theo chà lau người tới gần đánh vào hấn trên lưng, người nọ ở chà lau khi tựa hồ vì sợ hấn đau đớn, thỉnh thoảng còn dùng miệng nhẹ nhàng thổi khí, nhả khí như lan.

Tổng Hành đột nhiên cảm thấy chính mình trên lưng làn da trở nên mẫn cảm lên, cả người đều bị trên lưng kia nhọt nhọt nhàn nhọt dòng khí làm cho tê tê dại dại.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 7

Thấy Thái Hậu tới, Tổng Hành buông trong tay bút son cho Thái hậu hành lễ, hai người tương đối mà ngồi, trước mặt các bái một trản trà xanh.

Thái Hậu nhấp một miệng trà: “Gần nhất trong cung lời đồn đãi, hoàng đế nhưng có điều nghe thấy?”

Tổng Hành nhẹ nhàng gật đầu: “Nhi tử biết.”

Thái Hậu đem chung trà đặt ở bàn con thượng, thanh âm nâng lên vài phần: “Biết người còn từ các nàng như vậy nháo đi xuống?”

Tổng Hành nhìn gạch, yên lặng không ngôn ngữ.

Thái Hậu thở dài một hơi: “Hoàng đế, ai gia cùng người giống nhau không kị Tô gia, tô Quý Phi, chính là này lại như thế nào không kị, bên ngoài thượng công phu vẫn là phải làm đến, trong cung liền cung nữ bọn thái giám đều đem việc này đều truyền đến sinh động, này đó bọn hạ nhân chi gian truyền không quan trọng, quan trọng chính là nào ngày nếu truyền tới ngoài cung, truyền tới Tô gia người lỗi tai đi, nói tô Quý Phi cung nữ thái giám trước mắt bao người bị hoàng đế phạt ở Dưỡng Nguyên Điện lẫn lộn, như thế làm nhục việc, Tô gia người như thế nào thiện bãi cam hươu?”

Tổng Hành trên mặt biểu tình thập phần khó coi, tưởng tượng đến ngày ấy việc, trong lòng liền một trận ác hàn.

Hắn phát hiện chính mình ôm vào trong ngực “Mỹ nhân nhi” thế nhưng là cái thái giám, tức khắc giống ăn một con ruồi bọ giống nhau ghê tởm, hắn nhìn đến chính vẻ mặt khiếp sợ cầm được du đứng ở bên cạnh Tô Đường, tức giận đến quăng ngã nàng trong tay được du bình sứ, làm này chủ tớ hai người lập tức cho hắn cút đi.

Bị Tống Hành mắng quá “Cút đi” người không ít, từ vương công đại thần đến nô tài thị vệ đều có, bọn họ sau khi nghe được đều là sợ tới mức té ngã lộn nhào mà chạy đi ra ngoài, chỉ có Tô Đường, Tống Hành nhìn đến nàng xử tại chỗ bất động, một bộ thực khó xử bộ dáng.

Tống Hành càng khí: “Trẫm kêu ngươi cút đi, có nghe thấy không!”

Sau đó, hắn liền nhìn đến Tô Đường chậm rãi ngồi xổm xuống, mặt đỏ lên, trên mặt đất lăn một cái nhí.

Phúc Căn vốn định dùng chân chạy, nhìn đến chính mình chủ tử trên mặt đất lăn lộn, liền cũng đi theo lăn.

Tống Hành đương Thái Tử đương hoàng đế ngàn ấy năm, còn đầu một hồi nhìn đến loại này trường hợp.

Nói thật, hắn chưa từng thấy quá cái nào nữ tử, có thể trên mặt đất lăn đến như thế mượt mà lưu sướng.

Thế cho nên hắn hiện tại một nhắm mắt, kia trường hợp thật sự là thật lâu không quên.

Tống Hành nhẹ thở một hơi, cười lạnh một tiếng: “Là nàng chính mình xuẩn.”

“Lúc này mới khó được.” Thái Hậu lời nói thâm thía, “Người đăng cơ không đủ ba năm, căn cơ chưa ổn, nàng kia hai vị huynh trưởng tạm thời còn thiếu không được, người nào ngày rảnh rỗi, làm làm bộ dáng cũng thế, nhàn tới không có việc gì cũng hảo, đi nàng trong cung ngồi ngồi, miễn cho chọc người phê bình.”

Tổng Hành lên tiếng, không tỏ ý kiến.

Hắn chán ghét đầu óc không linh quang nữ nhân.

**

Bên kia, thụ đức trung học, cao nhị chín ban.

Đầu óc không linh quang Tô Đường chính cần bút đầu gian nan mà làm một đạo toán học đề.

Nàng ngủ một giấc, lại đến trong mộng thế giới, ngốc tử Tổng Hành bị đánh ngày hôm sau.

Đề này có bốn cái đáp án, nên tuyển cái nào hảo đâu?

Cái thứ nhất đáp án như thế nào cùng cái thứ hai giống nhau như đúc, nga không đúng, cái thứ nhất điểm điểm ở con số phía trước, cái thứ hai điểm điểm ở con số mặt sau.

Tô Đường ở cái thứ nhất cùng cái thứ hai đáp án trung rồi rắm nửa ngày, cuối cùng tuyển cái thứ ba “c”.

Cuối cùng toán học lão sư công bố chính xác đáp án, hẳn là tuyển đệ tứ “D”.

Tô Đường thất bại đến không được.

Tô gia nữ nhi ở nơi nào đều không thể như vậy kém cỏi, nàng đều đã hạ phải hảo hảo học tập bên này công khóa quyết tâm, chính là chỉ có đương nàng chân chính thực thi khởi chính mình quyết tâm thời điểm mới phát hiện, này thật sự là quá khó khăn.

Cái gì thật tử tập giả tử tập, hữu hạn khu gian vô hạn khu gian, toán học lão sư nói đây là đơn giản nhất tri thức, rác rưởi ban đồng học đều hẳn là muốn sẽ, chính là nàng lại một chút đều nghe không hiểu.

Chính mình liền rác rưởi đều không bằng, Tô Đường có chút muốn khóc.

Muốn tan học, toán học lão sư thu thập giáo trình, nói cho đại gia đối đãi nan đề nhất định phải không ngại học hỏi kẻ dưới, đồng học chi gian muốn khiêm tốn thỉnh giáo, không hiểu liền đi toán học văn phòng hỏi hẳn.

Đáng tiếc toán học lão sư ở trên bục giảng nói, phía dưới sớm đã bao phủ ở mau tan học không khí trung, kêu loạn một đoàn.

Toán học lão sư nhìn trong ban các lộ đầu trâu mặt ngựa, thở dài đi rồi.

Tô Đường ngồi ở mặt sau, đem toán học lão sư nói nghe xong đi vào.

Toán học lão sư nói nếu không sỉ hạ hỏi, trước kia gia gia cũng dạy dỗ nàng nghiên cứu học vấn mỗi người nhưng vì ngô sư.

Tô Đường nhìn chăm chăm bài tập sách thượng kia nói lựa chọn đề, nên hỏi ai đâu?

Nàng nhìn thoáng qua lân tòa.

Ngốc tử Tống Hành lại đi ra ngoài thượng WC, tính tính, cho dù hấn ở chỗ này nàng cũng sẽ không hỏi hấn.

Hấn so nàng còn ngốc đâu.

Tô Đường lại thăm cổ xem xét trước tòa Hường Manh Manh.

Hường Manh Manh đối diện tiểu gương đồ son môi, giống như không công phu lý nàng.

Tô Đường ngồi ở trên chỗ ngồi, ở phòng học huyền não đồng học trung sưu tầm.

Nàng thấy trong ban giáo bá Doãn Minh chính triều chính mình cái này phương hướng đi tới.

Phía sau còn đi theo hai cái tùy tùng.

Tô Đường buồn bực.

Sẽ không lại tới tìm ngốc tử Tống Hành phiền toái đi.

Chính là ngốc tử Tống Hành đã đi ra ngoài nha, không ở nơi này, hấn làm gì còn hướng bên này đi.

Tô Đường đột nhiên cùng Doãn Minh cách không đối coi liếc mắt một cái, nàng chớp hai hạ đôi mắt, sau đó lại tiếp theo cúi đầu xem kia nói bài tập.

Bên kia Doãn Minh giác nhìn đến cùng hấn sắc bén ánh mắt liếc nhau sau liền cúi đầu ngốc tử Tô Đường, cho rằng nàng là sợ hãi, cảm thấy chính mình đã ở khí thế thượng áp qua đối phương.

Doãn Minh xoa tay hàm hè đến gần, trong miệng hừ hừ cười hai tiếng.

Hảo cái ngốc tử, trước kia thật đúng là xem thường nàng.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 8

Hắn phát hiện Tô Đường vẫn là như vậy ba ba nhìn hắn.

Xem đến Doãn Minh trái tim ngao ngao mà trều.

Trước kia cũng không phải không có nữ đồng học dùng loại này ánh mắt xem nàng, chẳng qua các nàng đều là muốn cho hắn cho các nàng mua lễ vật, thế các nàng đánh nhau, giúp các nàng trốn học, Tô Đường lại là cái thứ nhất, dùng loại này ánh mắt nhìn hắn, làm hắn cho nàng giảng đề.

Bị thỉnh giáo học vấn Doãn Minh, trong lòng ý chí chiến đấu hừng hực bốc cháy lên.

Không được, hắn nhất định phải cấp Tô Đường đem đề giảng hiểu! Hắn muốn cho mọi người biết, giáo bá cũng là có thể cấp đồng học giảng đề!

Tô Đường cảm thấy Doãn Minh lần trước 33 phân có thể là sao tới, nàng nhút nhát sợ sệt mà nhìn Doãn Minh: “Nếu không, ta lại tìm một người cho ta.....”

“Không được!” Doãn Minh dứt khoát lưu loát mà cự tuyệt, “Ta đáp ứng rồi ta cho người giảng chính là ta cho người giảng, ta cần thiết cho người giảng hiểu, có biết hay không!”

Hắn không không chế được, lại khôi phục ngay thường nói chuyện khi kia phó hung thần ác sát lớn giọng.

Tô Đường lại sợ tới mức súc thành một đoàn.

Doãn Minh phát hiện chính mình lại dọa đến nàng, hắn có chút ảo não, dùng cái mũi nặng nề ra một hơi, sau đó cầm lấy bài tập sách, chỉ vào Tô Đường: “Ở chỗ này chờ ta năm phút đồng hồ, nơi nào cũng không cho đi, có nghe hay không.”

Tô Đường chim cút nhỏ giống nhau, vội không ngừng gật đầu.

Doãn Minh cầm Tô Đường bài tập sách ra phòng học.

Hai cái tiểu đệ sau lưng theo kịp.

“Lão đại, ngài hiện tại đây là muốn đi đâu nhi nha?” Cao vóc dáng tiểu đệ hỏi.

“Lão tử muốn đi toán học văn phòng hỏi chuyện.” Doãn Minh vừa đi vừa đáp, toán học lão sư nói có không hiểu vấn đề có thể đi văn phòng hỏi hắn, hắn muốn đi trước đem vấn đề hỏi đã hiểu, sau đó lại về phòng học cấp ngực tử giảng.

“Lão đại thật tốt học!” Cao vóc dáng tiểu đệ vẻ mặt nịnh nọt.

Doãn Minh cười đến kiêu ngạo tự hào.

Vóc dáng thấp tiểu đệ gãi gãi đầu, một bên đi theo Doãn Minh hướng toán học văn phòng đi, một bên lẩm bẩm: “Này không đúng a.”

Doãn Minh cảm thấy chính mình thân là lão đại quyền uy đã chịu nghi ngờ, quay đầu lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái: “Người

có ý kiến?”

“Không có không có không có,” vóc dáng thấp tiểu đệ liên tục lắc đầu, hấn nhìn Doãn Minh liếc mắt một cái, tuy rằng có chút khiếp đảm, nhưng vẫn là đem trong lòng nói ra tới, “Lão đại, kỳ thật ta cảm thấy, sự tình khả năng thật sự có chút vấn đề.”

“Lão đại có thể có cái gì vấn đề? Không hiểu cũng đừng hạp bức bức.” Cao vóc dáng tiểu đệ dùng mông tể vóc dáng thấp một chút.

Vóc dáng thấp tiểu đệ bị tể đến một cái lão đảo, hai người cừu hận mà nhìn nhau liếc mắt một cái, vóc dáng thấp tiểu đệ đột nhiên gọi lại phía trước Doãn Minh.

“Lão đại, ngài chẳng lẽ không nhớ rõ chính mình vì cái gì muốn đi tìm tô ngọc tử sao?”

Doãn Minh đột nhiên đồn xuống dưới.

Đúng vậy, hấn vừa mới vì cái gì muốn đi tìm ngọc tử Tô Đường tới?

Doãn Minh xa xa nhìn đến ngọc tử Tống Hành chính dẫn theo quần từ trong WC ra tới.

Doãn Minh nghĩ tới.

Chẳng lẽ không phải bởi vì ngọc tử Tô Đường thể nhưng to gan lớn mật, dám ngụy trang Chủ Nhiệm Giáo Dục dọa hấn, ngăn cản hấn tấu ngọc tử, sau lại bị hấn phát hiện, muốn đi hung hăng cấp Tô Đường một cái giáo huấn sao?

Kia hiện tại đâu? Hiện tại hấn đang làm gì?

Doãn Minh cúi đầu, nhìn thoáng qua trên tay Tô Đường bài tập sách.

Sau đó lại giương mắt, nhìn đến liền ở trước mặt, toán học tổ phòng học văn phòng.

Doãn Minh: “.....”

Thảo!

**

Tô Đường ngoan ngoãn mà ngồi ở trên chỗ ngồi chờ Doãn Minh, gốc tử ngồi cùng bàn Tống Hành về trước tới.

Tô Đường còn nhớ rõ ngày đó hoàng đế Tống Hành đột nhiên nổi điên mắng nàng, làm nàng từ Dưỡng Nguyên Điện đánh cái 21 cái lặn nhì mới cắt đi sự tình, vì thế đang xem đến cùng hấn lớn lên giống nhau như đúc gốc tử Tống Hành khi, hàm hừ mà xoay đầu đi.

Gốc tử Tống Hành gãi gãi đầu.

Tô Đường từng từng cái mũi.

Hoàng đế Tống Hành thật là cái bệnh tâm thần, nàng còn không phải là làm Phúc Căn cho hấn lau cái dược, hấn thế nhưng xoa xoa liền đem Phúc Căn ôm tới rồi hấn trong lòng ngực đi, sau đó nàng còn chưa nói cái gì đâu, hấn lại đột nhiên nổi điên.

Còn không phải là bị tiểu thái giám lau cái dược, đến mức này sao?

Rõ ràng hấn tắm rửa đều phải thái giám hầu hạ đâu!

Bên kia, trong cung, đã vào đêm.

Hoàng đế Tống Hành phiên thẻ bài, cảm thấy lần trước sự, thật là quá đến nỗi!

Bởi vì hắn phát hiện, hiện tại, ngày tốt cảnh đẹp, đương hắn trong lòng ngực ôm nhu nhược không có xương, cả người tẩy thơm ngào ngạt hậu cung mỹ nhân nhi khi, trong lòng nhớ tới.....

Lại là lần trước dựa sát vào nhau đến hắn trong lòng ngực cái kia thái giám!

Còn có tô Quý Phi sửng sờ ở một bên cái kia mộng bức ánh mắt.

Tác giả có lời muốn nói: Chúc mừng Tô Đường đạt thành thành tựu:

Tống Hành ngạnh không đứng dậy.

Tô Đường (cắn ngón tay): Chính là, hắn ngạnh không ngạnh lên, đâu có chuyện gì liên quan tới ta a, ta lại không cần (nhỏ giọng)

Chương 8 thứ tám tiết khóa

Tối nay thị tẩm chính là vương chiêu nghi, nàng xuyên một bộ màu lam nhạt áo đơn, sa tanh dường như tóc đẹp tất cả đều rối tung xuống dưới, cả người giống bị lột gân cốt giống nhau, nghiêng nghiêng dựa ở Tống Hành trên đùi, khuôn mặt nhỏ không thi phấn trang, thật sự là nhìn thấy mà thương.

Wang Chiêu Nghi phát hiện Tống Hành giống như không phải thực chuyên tâm, đôi mắt không xem nàng, cũng không biết nghĩ

đến cái gì.

Vì thế vương chiêu nghi dứt khoát lại hướng Tống Hành trên người cọ một cọ, cách áo ngủ, ngón trở ở Tống Hành rắn chắc ngực thượng họa ái muội quyền quyền, một bên họa, một bên dùng chính mình nhất kiều mị nhất mềm mại tiếng nói: “Hoàng Thượng ~”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 9

Hương Manh Manh bắn Tô Đường trán một chút: “Ngốc tử, người như thế nào luôn là ăn mấy thứ này.”

Tô Đường một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ mà uống Coca, cảm nhận được thật nhiều phao phao ở chính mình trong miệng nhảy, nàng nói: “Ta cảm thấy này đó ăn ngon nha.”

Nàng trước kia thấy đều không có mấy thứ này, lần đầu tiên ăn sau cảm thấy cùng trước kia ăn không quá giống nhau, nhưng là hương vị cũng không tệ lắm, vì thế chỉ cần là trong mộng tới nhà ăn, đều sẽ điểm.

Tô Đường một cái hamburger xuống bụng có điểm căng, chuẩn bị ngồi thẳng nghỉ một chút, sau đó nhìn đến ngốc tử Tống Hành bưng bàn ăn từ nàng bên cạnh đi qua.

Tô Đường căn cứ lòng hiếu kỳ hương Tống Hành bàn ăn ngấm liếc mắt một cái, phát hiện bên trong thế nhưng liền một cái màn thầu cùng một chồng tiểu dưa muối.

Ngốc tử Tống Hành tìm cái trong một góc vị trí, một người liền dưa muối gặm màn thầu, gặm hai khẩu tựa hồ cảm thấy nghẹn đến hoảng, sau đó lại đi đánh một chén nhà ăn hi đến nhìn không thấy mẽ miễn phí cháo.

Hướng Manh Manh theo Tô Đường tầm mắt xem qua đi: “Người gần nhất như thế nào như vậy chú ý ngốc tử? Lại đang xem hấn.”

Tô Đường cảm thấy này quả thực quá không thể tưởng tượng: “Cái kia hoàng..... Nga không, Tống Hành đồng học, hấn ăn như vậy điểm đồ vật, không đói bụng sao?”

Hơn nữa vẫn là màn thầu liền dưa muối, nhìn liền khó ăn.

Hướng Manh Manh hướng Tô Đường tràn đầy bàn ăn nhìn thoáng qua: “Người cho rằng mỗi người đều giống người giống nhau có tiền nha.”

Tô Đường khó hiểu mà xem nàng.

Hướng Manh Manh: “Người chẳng lẽ không biết sao? Ngốc tử Tống Hành trong nhà liền một cái nãi nãi, mẹ nó thật sớm liền đã chết, ba ba không biết là ai, mụ nội nó mỗi ngày nạp miếng độn giày đến tàu điện ngầm trạm đi bán kiếm ít tiền, hai người quá đến rất thảm.”

Hướng Manh Manh cảm hoài mà thở dài: “Người nói ngốc tử nếu là cái người bình thường còn chưa tính, mụ nội nó tốt xấu còn có điểm trông cậy vào, nhưng cố tình là cái ngốc tử, tương lai mụ nội nó vừa đi, ngốc tử liền thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ, lưu lạc đầu đường bên đường ăn xin đều nói không nhất định, quả thực quá thảm.”

Tô Đường đầu một hồi nghe thế sao bi thương chuyện xưa, sợ gây người.

Nàng từ nhỏ ở nhà người che chở hạ lớn lên, liền người ngoài đều rất ít gặp qua, cảm thấy trên thế giới nhất thảm, cũng không gì

hơn giống chính mình giống nhau cha cùng mẫu thân ở nàng mới sinh ra không bao lâu liền đi, sau lại vào cung, các phi tần cũng các đều là có bản lĩnh có gia thế người, cho nên đương nàng hiện tại nghe được Hướng Manh Manh nói về gốc tử Tống Hành chuyện xưa khi, trong lòng quả thực khổ sở đến muốn khóc ra tới.

“Kia Tống Hành nên làm cái gì bây giờ?” Tô Đường bị cái này bị thương chuyện xưa lộng tới đỏ hốc mắt, “Hắn mỗi ngày khẳng định rất đói bụng, chúng ta đúng là trường thân thể thời điểm, hắn sao lại có thể liền ăn vài thứ kia đâu, hắn như thế nào đều không có cùng ta nói rồi đâu?”

Tô Đường nghĩ đến hôm nay buổi sáng, chính mình bởi vì sinh hoàng đế Tống Hành khí liền hàm hừ mà không để ý tới gốc tử Tống Hành, còn lạng lẽ đối hắn trợn trắng mắt sự, áy náy đến trái tim nhất trừu nhất trừu.

Hướng Manh Manh bị Tô Đường bắt đầu phiếm hồng hốc mắt khiếp sợ: “Người không sao chứ, này không phải trong ban mỗi người đều biết đến sự tình sao?”

Tô Đường hút cái mũi: “Ta liền cảm thấy, hắn hảo đáng thương.”

Nàng cơ hồ đã thấy được tương lai gốc tử Tống Hành nãi nãi đi rồi, Tống Hành không ai chiếu cố, lưu lạc đầu đường ăn xin nhặt tử.

Hơn nữa trong ban đồng học đều tốt xấu, biết rõ gốc tử Tống Hành đã như vậy đáng thương, đi còn muốn kêu hắn “Gốc tử”, mỗi ngày khi dễ hắn chê cười, đặc biệt là Doãn Minh, thượng một hồi còn đánh hắn.

Tô Đường quyết định về sau không bao giờ lý Doãn Minh.

Hướng Manh Manh: “Trên đời này đáng thương người nhiều nữa nột, người nếu là đụng tới một cái đáng thương người đều như vậy khóc nhè, về sau chẳng phải là đến khóc chết,” nàng vỗ vỗ Tô Đường bổi, “Đã thấy ra điểm, ngốc tử.”

Tô Đường dẫu miệng nhìn về phía manh manh, cảm thấy nàng có điểm máu lạnh vô tình.

Tô Đường nhìn chính mình bàn ăn còn chưa thể nào động quá cánh gà cùng khoai điều, bưng lên tới, triều ngốc tử Tống Hành đi qua đi.

Nàng đột nhiên lại nhớ tới Hướng Manh Manh vừa rồi lời nói. Nói nàng mấy thứ này không có dinh dưỡng, vì thế Tô Đường cắn cắn môi, trở lại nhà ăn cửa sổ, phát hiện còn có giò heo kho không bán xong, khiến cho a di lại cho nàng thịnh hai căn giò heo kho.

Lạch cạch một chút, Tô Đường đem chính mình bàn ăn phóng tới ngốc tử Tống Hành trước mặt.

Gia gia dạy dỗ quá bần giả không chịu của ăn xin, bố thí người nghèo cũng muốn có phương pháp, vì thế Tô Đường ngồi vào ngốc tử Tống Hành đối diện, nhìn hẩn.

Ngốc tử Tống Hành màn thầu gặm một nửa, khoe miệng còn dính có dưa muối nước sốt.

Tô Đường đem chính mình bàn ăn đẩy đến Tống Hành trước mặt: “Nhạ, cho người.”

Ngốc tử Tống Hành ngốc ngốc mà xem nàng.

Tô Đường không được tự nhiên mà từng từng chớp mũi: “Ta cũng không phải là cảm thấy người đáng thương muốn bố thí người, mấy thứ này ta ăn không hết, lão sư nói qua không thể lãng phí lương thực, người có giúp ta hay không ăn xong?”

Ngốc tử Tống Hành không phản ứng.

Tuy rằng ở bên kia, Tô phủ bên cạnh chính là bọn họ trong nhà khai cứu tế cháo xưởng, nhưng là tự mình cứu tế người nghèo chuyện này, Tô Đường vẫn là lần đầu làm.

Tống Hành đối nàng vươn viện thủ chậm chạp chưa làm ra phản ứng, Tô Đường bắt đầu có điểm không được tự nhiên, nàng một bên kiểm điểm có phải hay không chính mình bố thí phương thức có vấn đề bị thương Tống Hành tự tôn, một bên cảm thấy ngốc tử Tống Hành thật là chán ghét, nàng đều như vậy, có cái gì được không ý tứ.

“Người không ăn ta nhưng đoan đi lâu.” Tô Đường nói.

Nàng mới vừa làm bộ muốn đi đoan đi chính mình bãi ngốc tử Tống Hành trước mặt bàn ăn, ngốc tử Tống Hành lại đột nhiên phản ứng lại đây, nắm lên Tô Đường bàn ăn kia cắn móng heo, ngao ô một ngụm nhét vào trong miệng.

Hắn không dám nhai, ngậm móng heo, sợ hãi mà xem Tô Đường.

Tô Đường nhìn bộ dáng của hắn, tức khắc hắc hắc nở nụ cười, tươi cười sáng lạn lại thêm mỹ.

Vì tỏ vẻ tôn trọng, nàng nắm lên một khúc chi móng heo bỏ vào trong miệng.

“Nhanh ăn đi. Ta bồi người ăn.”

**

Cùng lúc đó, Thục Kỳ Cung tâu Quý Phi ngủ phòng, cung nữ bọn thái giám đại khí cũng không dám ra một tiếng.

Hôm nay ánh trăng từ chỗ nào ra tới, Hoàng Thượng đã ở Quý Phi nường nường mép giường ngồi non nửa cái canh giờ!

Tổng Hành nhú mày.

Hắn còn đầu một hồi nhìn thấy như vậy có thể ngủ nữa nhân!

Bên giường ngồi cá nhân, liền cùng hoàn toàn không cảm ứng dường như, quả thực quá lớn mật.

Tổng Hành thập phần không thể gặp nàng ngủ đến như vậy thơm ngọt bộ dáng, vươn một bàn tay, chuẩn bị tự mình đem Tô Đường từ trong lúc ngủ mơ làm lên, sau đó lại dọa nàng một dọa, tốt nhất tìm cái cớ làm nàng quỳ một đêm, lấy tiết trong lòng chi phần.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 10

Tô Đường tiếp theo lại tưởng ép hỏi Phúc Căn, chỉ là còn không có tới kịp bức cung, Tống Hành bên người tiểu thái giám lại đột nhiên lại đây truyền Hoàng Thượng khẩu dụ, làm nàng giờ Ty đi ngự thư phòng một chuyến.

Gần nhất mấy ngày nay như thế nào luôn tìm nàng, giống như trước giống nhau một năm một lần thật tốt a. Tô Đường có chút buồn rầu, tới rồi giờ Ty một khắc trước, mới chậm rì rì mà hướng ngự thư phòng đi.

Tô Đường vừa vào cửa liền đứng xa xa hành lễ.

Bị hành lễ người chỉ lo phê sổ con không lý nàng.

Tô Đường lặng lẽ ngẩng đầu, nhìn chủ vị thượng cái kia mặt âm trầm ngồi nghiêm chỉnh nam nhân, nàng vốn là thực sợ hãi, nhưng là nàng nhìn nhìn, không biết như thế nào liền đem mặt trên Tống Hành cùng trong mộng đội nón xanh ngốc tử Tống Hành liên hệ ở bên nhau.

Phảng phất hiện tại ngồi ở mặt trên không phải hoàng đế Tống Hành là ngốc tử Tống Hành.

Trước nay ở trong ban lót đế ngốc tử hiện tại chính nghiêm trang mà phê sổ con, hơn nữa trên đầu ẩn ẩn cũng mang đỉnh đầu nón xanh.

Tô Đường bị chính mình trong tưởng tượng ngốc tử Tống Hành nghiêm trang đội nón xanh phê sổ con buồn cười bộ dáng chọc cười, đứng ở trong một góc, không khỏi mà nhấp miệng cười trộm.

Cho dù Tô Đường là cúi đầu lặng lẽ cười, nhưng là vẫn là bị mắt sắc Tống Hành cấp phát hiện.

Tống Hành nhìn nhìn chính mình mu bàn tay thượng hai bài chỉnh chỉnh tè tè dấu răng, ma ma sau răng cấm.

“Tô Quý Phi, hôm qua ban đêm, ngủ đến nhưng mạnh khỏe a?”
Nam nhân thanh âm sâu kín vang lên.

“A?” Tô Đường hoảng sợ, sau đó chạy nhanh gạt đầu: “Tạ Hoàng Thượng quan tâm, thần thiếp ngủ đến mạnh khỏe cực kỳ.”

Tống Hành hừ lạnh một tiếng, không lý nàng, tiếp tục phê hán sổ con.

Tô Đường còn ngốc đứng.

Tống Hành tựa hồ vội vàng phê sổ con đem nàng vội đã quên, Tô Đường đứng chờ cũng không phải đi cũng không được, còn không dám ra tiếng nhắc nhở hán nàng tồn tại, vì thế chỉ có ở ngự thư phòng bên trong đối với Tống Hành đứng non nửa cái canh giờ.

Tống Hành viết hảo một trận, trú bút, nhìn thoáng qua ngậy ngốc đứng ở cách đó không xa Tô Đường.

Tô Đường chính nhàm chán, dùng hạ bài hàm răng cắn môi trên.

Tống Hành đối với nàng kia bài tiểu gao nếp nha híp híp mắt. Thoạt nhìn bạch bạch nho nhỏ, cắn khởi người tới, nhưng chút nào

không kém.

Nếu không phải hôm nay việc, hấn đêm qua nhất định phải đem nữ nhân này nha một viên một viên cạy xuống dưới, lấy tiết trong lòng chi phần.

Tổng Hành chờ Lý Đức Toàn tiến vào ở bên tai hấn thì thào vài câu, mới buông trong tay bút son, chậm rì rì nói: “Người lại đây đi.”

“..... Là.” Tô Đường kéo đã trạm toan hai chân chậm rì rì đến gần.

“Lại đây, cho trẫm mài mực.” Tổng Hành thưởng cho Tô Đường một ánh mắt.

Tô Đường hiện tại nơi đó miên man suy nghĩ mà lâu rồi, đầu óc có chút hoảng hốt, nghe được Tổng Hành nói sau trước sững sốt một chút: “Bánh bao..... Bánh bao?”

Tổng Hành: “Ân.”

Tô Đường khuôn mặt nhỏ một khổ, thỉnh thoảng xuống tới: “Hoàng Thượng thứ tội, thần thiếp trên người không có bánh bao.”

“Hoàng Thượng nếu là muốn ăn bánh bao. Thần thiếp này liền đi kêu Ngự Thiện Phòng làm.” Tô Đường vành mắt đều đỏ, sợ Tổng Hành một cái không vui lại làm nàng lẩn.

Buổi sáng tiểu thái giám làm nàng tới ngự thư phòng khi rõ ràng không có cùng nàng nói làm nàng còn muốn mang bánh bao!

Tổng Hành xoa huyệt Thái Dương, lúc này liền lời nói đều không nghĩ lại đối cái này đầu óc không hảo sử Quý Phi nói.

Ai mẹ nó muốn ăn thứ đồ kia a!

Vẫn là Lý Đức Toàn đầy mặt hắc tuyến mà đi đến Tô Đường bên người: “Quý Phi nương nương, Hoàng Thượng là làm ngài đi hẩn bên người cho hẩn mài mực.”

Ma..... Mặc?

Tô Đường hậu tri hậu giác mà nghe rõ.

“Mau đi đi.” Lý Đức Toàn nhỏ giọng thúc giục.

Tô Đường luống cuống tay chân mà từ trên mặt đất bò dậy, cọ tới cọ lui mà đi đến Tống Hành kể chuyện án bên cạnh.

Nàng cố tình chọn một cái lấy nghiên mực vì tâm lý Tống Hành xa nhất vị trí, trộm nhìn Tống Hành liếc mắt một cái, sau đó chạy nhanh chuyển động thủ đoạn ma khởi mặc tới.

Tống Hành một lần nữa đề bút viết tự.

Vì thế đương triều đại Trần Viễn đại tướng quân Tô Tồn Tô tướng quân đi vào ngự thư phòng khi, liền nhìn đến chính là như vậy một bộ tường hòa tốt đẹp hình ảnh.

Thiếu niên thiên tử đang ngồi ở án thư trước viết tự, biểu tình chuyên chú, bên cạnh lập một xuyên cung trang mỹ lệ nữ tử, cổ tay trắng nõn hơi lộ ra, đang lẳng lẳng cho hẩn ma miêu tả.

Có cung tần ở, Tô Tồn vốn định lảng tránh, nhưng đang xem đến cái kia mài mực nữ tử đúng là chính mình trong nhà tiểu muội khi, trong lòng tức khắc dạng khởi vui sướng.

“Vi thần khấu kiến Hoàng Thượng.” Tô Tồn hành lễ.

Tô Đường chính nhàm chán mà mài mực, đột nhiên nghe được quen thuộc thanh âm, vừa nhấc đầu, tức khắc cả kinh tay run lên.

Tổng Hành mới vừa viết tốt công văn bị nàng run lên mấy cái mặt điểm tử.

Tô Đường ở trong cung lâu không thấy thân nhân, vừa mừng vừa sợ, lập tức liền đỏ hốc mắt: “Đại ca.”

Tổng Hành nhìn thoáng qua chính mình công văn thượng mặc điểm tử, nhẹ nhàng duỗi tay bỏ qua một bên: “Ái khanh miễn lễ.”

Tổng Hành phân phó Lý Đức Toàn: “Cấp Tô tướng quân ban ngồi.”

Lý Đức Toàn đi dọn đem ghế dựa tiến vào.

Tô Tồn ngồi xuống, nhìn về phía nhà mình tiểu muội ánh mắt vui mừng.

Ở nhà là luôn là một bộ chưa lấy chồng cô nương trang điểm, hiện tại nhìn thấy, thật sự là cùng trước kia không giống nhau, giả làm vợ người, cả người càng mang theo vài phần kiều mị.

Tô Đường giảo ngón tay, nàng thập phần tưởng đi lên cùng chính mình đại ca thân cận thân cận, chính là Tổng Hành liền ở nàng bên cạnh, nàng không dám tùy tiện qua đi.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 11

Nhưng là đương một nữ nhân bởi vì có người sủng ái mà trở nên tham lam, nghĩ đến từ trên người của người được đến càng nhiều đồ vật thời điểm, đây là Tống Hành không muốn nhìn đến.

Đồng Quý Phi tâm tâm niệm niệm hậu vị là mọi người đều biết đến, nhưng là đương Nhu Phi cũng biểu lộ ra đối hậu vị tâm tư khi, nàng không biết chính mình lúc này ở Tống Hành trong lòng đã biến vị.

Tống Hành sai người đem Ngự Hoa Viên mẫu đơn toàn hái được hiến cho Thái Hậu, ý ở làm đại gia tạm thời không cần vọng tưởng, sau đó ở Ngự Hoa Viên đi dạo, không đến một nén nhang thời gian đụng phải một cái ca hát hai cái khiêu vũ còn có mấy cái chơi đánh đu cố ý cười đến đặc lớn tiếng.

Tống Hành: “Này Ngự Hoa Viên dạo cũng không thú vị.”

Lý Đức Toàn tiến lên đi nói tiếp: “Hôm nay thời tiết hảo, Hoàng Thượng khó được ra tới giải sầu, ngài nếu là cảm thấy Ngự Hoa Viên không thú vị, kia lại đến nơi khác đi dạo đi, hoặc là đi cho Thái hậu thỉnh an?”

“Này trong cung tới tới lui lui liên như vậy mấy cái địa phương, đã sớm nhìn chán.” Tống Hành khẽ thở dài một tiếng, chuẩn bị hỏi Dưỡng Nguyên Điện phê sổ con, sau đó lại nghĩ tới hôm nay buổi sáng Tô Tồn lại đây cùng hấn báo cáo công tác khi bộ dáng.

Tô Tồn tuy ăn mặc quan phục, nhưng vẫn là dấu không được ở luyện binh tràng đã lâu rồi sau võ tướng ngựa chiến khí chất, Tô Tồn buổi sáng nói lên quân doanh tân huấn một đám cung tiễn thủ, Tổng Hành hiện tại hoảng hốt nhớ tới chính mình đã có một thời gian không có luyện qua bắn tên.

Hắn vẫn là Thái Tử khi liền có thiện xạ bắn lĩnh, che mắt đều có thể bắn trúng hồng tâm. Tổng Hành sờ sờ cằm, lâm thời quyết định đi trước kia bắn tên tràng đi dạo.

Tổng Hành bấm lui ra người, liền mang theo Lý Đức Toàn, chủ tớ hai người đi ở ngày xưa bắn tên giữa sân, đều cảm thán thời thế đổi thay.

Lý Đức Toàn cảm thán Hoàng Thượng nếu là không còn có nhi tử này bắn tên tràng thảo đều mau so với hắn còn cao.

Tổng Hành cảm thán chính mình đăng cơ sau bận về việc chính sự hoang phế bắn tên, ngày khác muốn một lần nữa đem nơi này sáng lập ra tới.

Hai người một trước một sau đi tới, vòng qua một mảnh bụi cỏ, đột nhiên thấy phía trước có người.

Là cái nữ tử, nàng kia đưa lưng về phía bọn họ ngồi ở trên cỏ, một bộ vàng nhạt quần áo hình thức đơn giản, bóng dáng tú lệ, búi tóc gian cắm mấy đóa nho nhỏ hoa dại, trong tầm tay còn có một cái chim én hình thức điều.

Lý Đức Toàn muốn ra tiếng hỏi nàng kia là ai, lại bị Tổng Hành dùng thủ thế ngăn cản xuống dưới.

Tổng Hành rất có thú vị mà nhìn nàng kia, nàng kia độc thân một người, lúc này cẩn thận chính cời ra quần quanh ở bên nhau điều tuyền.

Tổng Hành trong lòng lược nổi lên tò mò, hơn nữa từ quần áo cùng đồ trang sức hình thức tới xem cảm thấy này nữ tử hẳn là cái thấp vị phân cung tần.

Cái này ngẫu nhiên gặp được nhưng thật ra so Ngự Hoa Viên những cái đó hợp lý nhiều, Tổng Hành nhẹ nhàng đến gần, hấp thụ thượng một lần giáo huấn, chuẩn bị trước nhìn xem này nữ tử mặt mới quyết định.

Cho dù tướng mạo không đẹp, nhưng cũng tổng không có khả năng lại là cái công công đi.

Tổng Hành vẫn luôn đi đến nàng kia sau lưng.

Nàng kia đột nhiên vỗ vỗ hông đứng lên.

Tổng Hành tưởng nàng phát hiện hắn tồn tại, đang chuẩn bị nhìn xem nàng mặt, kết quả trước mặt nữ tử đầu cũng không hồi, giải khai điều tuyền, nhặt lên chính mình trên mặt đất điều liền đi phía trước đi.

Người còn càng đi càng xa, không hề có phải về đầu xem một cái ý tứ.

Tổng Hành: “.....”

Lý Đức Toàn một bên trừng đầu chính mình một cái thái giám, mỗi ngày hầu hạ Hoàng Thượng ăn, mặc, ở, đi lại liền tính còn muốn giúp hắn phao muội tử, một bên chạy nhanh ra tiếng: “Xin hỏi

phía trước là vị nào tiểu chủ? Hoàng Thượng tại đây, thỉnh người lại đây hành lễ.”

Nàng kia đã đi ra một bản nơi, đột nhiên nghe được mặt sau Lý Đức Toàn thanh âm, cả người sửng sốt một chút.

Tổng Hành chấp tay sau lưng, hào phóng bố thí ra một tia ý cười chờ nàng kia quay đầu lại, miễn cho làm sợ nàng.

Thấp vị cung tần, phần lớn không có gì gia thế, nhát gan.

Kết quả phía trước nữ tử sửng sốt một chút lúc sau, không những không có giống hần trong tưởng tượng như vậy khiếp nhược thâm tình ngoạn đầu nhìn lại, ngược lại là.....

Cất bước liền chạy.

Động tác mau lẹ lại mạnh mẽ.

Tổng Hành ý cười cương ở trên mặt.

Lý Đức Toàn bị này đột nhiên lên tao thao tác chấn kinh rồi.

“Hoàng, Hoàng Thượng.....” Lý Đức Toàn nhìn đến Tổng Hành trên mặt hắc tuyến, run bần bật, “Nếu không nô tài, nô tài lại đi đem nàng kêu.....”

Hắn lời còn chưa dứt, Tổng Hành liền biến mất ở trước mặt hắn.

Tổng Hành tập võ, bắt quá mấy cái lên xuống, cũng đã tới gần nàng kia sau lưng.

Tô Đường chạy trốn thở hổn hển, vốn dĩ bước chân đều đã chậm lại, nghe được phía sau người đuổi theo động tĩnh, tức khắc sợ tới

mức lại đánh đầy máu gà điên chạy.

Phúc Căn, Phúc Căn không phải nói ở bên ngoài chờ nàng sao?

Ồ ô, nơi này thảo như thế nào như vậy cao, như thế nào cùng cái mê cung dường như, nàng chạy không ra được.

Tổng Hành dừng lại truy đuổi, một tiếng hừ lạnh, từ trên mặt đất nhặt cái đá ném đi, ở giữa nàng kia căng chân.

Tô Đường trên đùi đau xót, giày tiếp theo tiếp cùng đại địa mẫu thân tới một cái thân mật tiếp xúc.

Đau quá.

Tô Đường quỳ rạp trên mặt đất nghe răng trợn mắt, tiếp theo trước mắt liền xuất hiện một đôi bạch đế hoàng mặt thêu long văn tạo ứng.

Tô Đường phốc phốc phun ra trong miệng vừa rồi ngã xuống khi không cẩn thận gặm đi vào mấy cây cỏ dại, nuốt một ngụm nước miếng, rút cuộc chậm rãi ngừng đầu.

“Thần thiếp, cấp Hoàng Thượng thỉnh an.”

Tổng Hành nhìn thoáng qua chính ngũ thể đầu địa nữ nhân mặt:
“.....”

Còn không bằng là cái thái giám.

**

Không lâu trước đây còn gió nhẹ từng trận bắn tên trăng hiện tại thế nhưng một chút phong cũng đã không có.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 12

“Ân?” Tống Hành âm cuối giờ lên, một chữ toàn là thiên tử uy nghiêm.

Tô Đường sợ tới mức ngã ngòi trên mặt đất, khóc anh anh: “Hoàng Thượng thứ tội, là thần thiếp, cách,” Tô Đường một bên đánh nước mắt cách một bên nói, “Là thần thiếp chạy trốn quá mệt mỏi, cách, thần thiếp muốn, trốn trong chốc lát lười, cầu Hoàng Thượng thứ tội ô ô ô.....”

Tống Hành khoe môi không tự giác mà nhẹ nhàng gọi lên.

Hắn tuy bởi vì Tô gia duyên cớ vẫn luôn không thích Tô Đường, nhưng cũng không ngại ngại Tô Đường xác thật là cái thật thật tại tại kiêu mềm mỹ nhân, chỉ là không bằng Nhu Phi mặt mày mị thái, giờ tay nhắc chân lại càng nhiều vài phần ngây thơ.

Như vậy một cái mỹ nhân ở người trước mặt khóc thút thít xin tha, thả phạm cũng không phải cái gì đại sai, Tống Hành tuy là đối Tô Đường từ trước đến nay vững tâm, lúc này cũng mềm chút xuống dưới.

Hắn nhìn nhìn Tô Đường.

Có lẽ là cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới hắn, trang điểm thật sự đơn giản, vàng nhạt áo váy nhưng thật ra tại đây hoang phế bản tên trảng hình thành một đạo mắt sáng điểm xuyết, trên đầu

chỉ vãn một cái búi tóc, dùng cây trâm trâm lên, búi tóc thượng đưng mấy đoá nho nhỏ hoa dại, hắn là ở hắn tới phía trước tùy tay hái được đưng đi lên.

So với buổi sáng trang phục lộng lẫy đi ngự thư phòng thấy hắn khi bộ dáng, Tống Hành cảm thấy hiện tại Tô Đường thuận mắt nhiều.

Thuận mắt đến hắn thiếu chút nữa liền tưởng lại nhiều xem hai mắt.

“Đứng lên đi.” Tống Hành thở dài một hơi.

Tô Đường hai mắt đắm lệ mông lung: “Ngô?”

Tống Hành không lại lý nàng: “Lý Đức Toàn, cùng trẫm trở về đi.”

Lý Đức Toàn khom người tiến lên: “Tra.”

Chủ tớ hai người lại một trước một sau mà rời đi.

Tô Đường đứng ở tại chỗ, hoảng hốt gian, phảng phất nhìn đến Tống Hành đỉnh đỉnh đầu cực đại nón xanh chậm rãi đi tới.

Cùng trong mộng giấc tử Tống Hành bóng dáng giống nhau như đúc.

Duy nhất bất đồng chính là hoàng đế Tống Hành trên đầu kia mũ nhưng lại đại lại lực, thiếu chút nữa áp cong nam nhân eo.

Tô Đường phụt cười một tiếng, một mình ra bắn tên tràng, trở lại Thục Kỳ Cung, phát hiện các cung nhân đều hỉ khí dương dương mà nhìn nàng.

Phúc Căn đứng mũi chịu sào.

Tô Đường nhìn đến Phúc Căn có chút sinh khí: “Phúc Căn, người hôm nay buổi chiều như thế nào đột nhiên không thấy?”

Phúc Căn cười đến vẻ mặt nhộn nhạo: “Nương nương ở cùng Hoàng Thượng chơi trò chơi nói tình, nô tài làm sao dám đột nhiên toát ra tới quấy rầy.”

Tô Đường: “A?”

Xuân Hỉ cười tủm tỉm mà đi tới: “Nương nương, nghe Phúc Căn nói ngài hôm nay buổi chiều thả điều khi gặp Hoàng Thượng, đầu tiên là cùng Hoàng Thượng chơi ngài chạy hẩn truy chơi trốn tìm, sau lại lại phóng nổi lên điều, ngài bắt lấy điều tuyến chạy trốn hoan nhi, Hoàng Thượng liền ở một bên liếc mắt đưa tình nhìn lý.”

Xuân Hỉ nói xong, miễn cung cung nữ thái giám đều chớp đôi mắt chờ Tô Đường đáp lại, rất có vài phần nương nương lặng lẽ được sủng ái như thế nào đều không nói cho chúng ta biết này đó hạ nhân ý tứ.

Tô Đường: “.....”

Tại đây trong cung một việc, chỉ cần là về của Hoàng Thượng, biết đến người hơi chút một nhiều, lập tức liền sẽ truyền khắp toàn bộ hoàng cung.

Bất quá mấy ngày, tô Quý Phi cùng Hoàng Thượng cùng nhau chơi trốn tìm thả điều sự tình, trong cung trên cơ bản mỗi người đều đã biết.

Nghe nói Đồng Quý Phi biết sau cũng chưa nói cái gì, ngược lại là Nhu Phi, vừa nghe nói Tống Hành ngày ấy kêu lui nàng lúc sau thế nhưng chạy đi tìm Tô Đường, đầu tiên là ở Tống Hành nơi đó khóc sụt sùi một trận tiểu tính tình, sau đó ra Dưỡng Nguyên Điện, phong cách vừa chuyển, hùng hổ mà không đại đao tới tìm Tô Đường.

Khiêng đại đao là Tô Đường tưởng tượng ra tới, nhưng là hùng hổ là thật sự, cùng ngày thường nhu nhược đáng thương quả thực khác nhau như hai người.

Gả cho Tống Hành chi gian gia gia liền có dạy dỗ quá nàng, nói về sau Tống Hành bên người nữ nhân chỉ biết càng ngày càng nhiều, làm nàng tiểu tâm cẩn thận, mọi việc lấy tự bảo vệ mình là chủ, lui một bước trời cao biển rộng, người nhà cũng không cầu nàng được sủng ái, làm nàng chớ tham dự đến hậu cung nữ tử tranh đấu giữa.

Vì thế Tô Đường tuy rằng là Quý Phi, nhưng là đối mặt mặt khác phi tần, từ trước đến nay là áp dụng này địch tiến ta lui, địch lại tiến ta lại lui chiến lược phương châm.

Tống Hành nhất sủng thương yêu nhất nữ nhân là Nhu Phi, trong cung mọi người đều là biết đến, hiện tại đối mặt tới tìm tra Nhu Phi, Tô Đường rất có vài phần nàng chưa kinh cho phép chạm vào nhân gia đồ vật chột dạ.

“Người nếu không, ăn khối điểm tâm?” Tô Đường dùng thương lượng ngữ khí đẩy cho Nhu Phi một chồng tinh xảo tiểu điểm tâm, trong lòng thập phần thịt đau.

Điểm tâm này làm lên trình tự làm việc phức tạp, nàng đều luyện tiếu ăn.

Nhu Phi hừ một tiếng, toan nói: “Muội muội sao dám ăn Quý Phi tử tử tốt như vậy điểm tâm, Quý Phi tử tử vẫn là lưu trữ điểm tâm này chờ Hoàng Thượng tới chiêu đãi Hoàng Thượng đi.”

Tô Đường lại lần nữa đem điểm tâm hướng Nhu Phi trước mặt đẩy đẩy, nhìn chăm chăm điểm tâm nuốt một ngụm nước miếng: “Không có việc gì, người ăn đi, Hoàng Thượng giống nhau không tới ta nơi này.”

Nhu Phi ở trong lòng bạo một câu thô khẩu.

Nàng là tới cãi nhau, ai mẹ nó muốn ăn nàng điểm tâm a!

Nhu Phi âm dương quái khí: “Hoàng Thượng không tới tử tử nơi này, trong lòng nhưng nhớ tử tử đâu, này mãi trong cung, cũng chỉ bồi tử tử chơi trốn tìm thả diều.”

Ai mẹ nó muốn Tống Hành bồi nàng chơi trốn tìm thả diều, Tô Đường trong lòng nghĩ, trên mặt vẫn là không thấy tức giận, hắc hắc cười hai tiếng: “Muội muội nếu là thích chơi trốn tìm thả diều, hôm nay thời tiết không tồi, nếu không ta bồi muội muội đi thế nào?”

Giống biến ma thuật giống nhau, Tô Đường từ sau lưng móc ra một cái màu sắc rực rỡ chim én diều, ở Nhu Phi trước mặt so đo: “Ân?”

Nhu Phi: “.....”

**

Dưỡng Nguyên Điện, Tổng Hành tiễn đi đại sứ tiểu tính tình Nhu Phi, chính uống trà.

Lý Đức Toàn bưng một cây phát trần tiến vào, ở Tổng Hành bên người thì thào hai câu.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 13

Hoàng Hỉ cầm tay hoa lan: “Gặp qua tô Quý Phi nương nương, xin hỏi nương nương quý bước giá di nơi đây là vì chuyện gì nha?”

Tô Đường do dự một chút: “Ân, ta chính là nghĩ đến nhìn xem, ta thẻ bài, ở sao?”

“Tại tại tại,” Hoàng Hỉ vội đáp, “Tiểu Đậ Tử, mau đi đem Ngân Bàn Tử đoan lại đây.”

“Ngân Bàn Tử” là chuyên môn dùng để trình phi tần lục đầu bài một cái đại mâm, tuy rằng kêu chính là Ngân Bàn Tử, nhưng là thực tế là đầu gỗ làm, mặt trên còn khắc có điều khắc.

Có đôi khi phi tần nhiều, một cái mâm không bỏ xuống được, Ngân Bàn Tử liền sẽ chế thành hai tầng ba tầng.

Một cái tiểu thái giám phủng Ngân Bàn Tử lại đây.

Hoàng Hỉ hướng Ngân Bàn Tử mặt trên nhìn nhìn, lập tức trừng mắt nhìn kia tiểu thái giám liếc mắt một cái, sau đó một bên cười, một bên đem Tô Đường ở vào tầng thứ nhất nhất bên cạnh lục đầu bài chuyển qua trung gian nhất thấy được vị trí: “Đều là này giúp chúng tiểu nhân phóng sai rồi vị trí, nương nương thỉnh xem.”

Tô Đường cầm lấy chính mình viết “Tô Quý Phi” ba chữ lục đầu bài, đặt ở trong tay ước lượng, cau mày nói: “Người nói này thẻ bài

nếu là ném, sẽ thế nào?”

Hoàng công công cho rằng Tô Đường bởi vì nàng lục đầu bài bị phóng tới nhất góc, hiện tại muốn thu thập hấn, chạy nhanh cầm tay hoa lan lúc kinh lúc rống nói: “Này như thế nào sẽ ném đâu, mỗi người thẻ bài đều có thể ném, liền nương nương thẻ bài ném không được, nương nương thẻ bài nếu là ném, không ra nửa canh giờ, nô tài đã kêu bọn họ tân chế một cái đi trên đỉnh đi, bảo đảm không làm mỗi đêm canh giờ!”

Tô Đường: “.....”

Tổng Hành Ngân Bàn Tử có hai tầng, Tô Đường thẻ bài tuy rằng một năm bị phiên một lần, nhưng là bởi vì vị phân cao, cho nên bãi ở tầng thứ nhất. Tầng thứ nhất vị trí kỳ thật đều cũng không tệ lắm, bởi vì Tổng Hành trên cơ bản đều là trước xem tầng thứ nhất, tầng thứ nhất không có thích hợp, mới có thể làm thái giám cấp xốc tầng thứ hai.

Nhưng là tầng thứ nhất tuyển quá còn không có thích hợp tình huống rất ít, vì thế các lộ các phi tần đọc một cái kính mà lấy lòng Kính Sự Phòng người, tước tiêm đầu cũng muốn cho chính mình lục đầu bài đặt tới tầng thứ nhất tới.

Kính Sự Phòng một lần trở thành trong cung nhất có nước lược mấy cái bộ môn chi nhất.

Tô Đường cầm chính mình thẻ bài nhìn nhìn, làm Hoàng Hỉ cho nàng xốc lên phía dưới tầng thứ hai.

Tô Đường chọn một trận, sau đó đem chính mình lục đầu bài phóng tới tầng thứ hai nhất góc vị trí so đo: “Người nói vị trí này thế

nào?”

Hoàng công công hoảng sợ: “Này, này.....”

Tô Đường cười cười, cảm thấy vị trí này như thế nào nhìn như thế nào thuận mắt: “Liên phóng nơi này lập.”

Tô Đường cấp chính mình lục đầu bài tuyển hảo vị trí, lại nói: “Hoàng công công, ta có thể hay không đơn độc lại nhìn kỹ xem này Ngân Bàn Tử, liền một nén nhang thời gian.”

Nàng đối phía sau Phúc Căn sử cái ánh mắt, Phúc Căn lập tức thối đi lên lạng lẽ đưa cho hoàng công công một chồng ngân phiếu.

Hoàng công công nhéo này ngân phiếu độ dày khả quan, tưởng nàng đơn độc nhìn xem này Ngân Bàn Tử cũng không phải cái gì đại sự, liền đồng ý: “Nương nương thỉnh xem.”

Tô Đường được chấp thuận, duỗi tay đưa tới Phúc Căn, hai người đối với Ngân Bàn Tử tầng thứ hai một trận mân mê.

Thẳng đến Tô Đường nhảy nhót rời đi khi, hoàng công công cũng chưa làm rõ ràng này tô Quý Phi trong hồ lô muốn làm cái gì.

**

Vào đêm, Tô Đường bị hầu hạ lên giường ngủ.

Phúc Căn ghen một ngày, nhìn chính mình chủ tử kia phó tâm tình thực tốt bộ dáng rất cuộc nhin không được: “Nương nương, ngài thật vất vả được sủng ái, vì cái gì muốn đem thẻ bài.....”

“Hừ ——” Tô Đường hướng hân so cái nhỏ giọng thủ thế.

Phúc Căn méo miệng, không dám hỏi lại.

Tô Đường mỹ tư tư mà lên giường ngủ, nàng nhìn chính mình màn, nhớ tới tựa hồ có đã lâu cũng chưa nằm mơ đến bên kia, lại không đi, ngốc tử Tống Hành chỉ sợ cũng mau chết đói.

Tô Đường lại nghĩ tới chính mình kia khối bị nàng thân thủ dùng tiểu cái đinh đinh ở Ngân Bàn Tử thượng lục đầu bài.

Nàng đinh đến nhưng đã chết.

Tô Đường dùng chân bịt kín đầu, hiện tại vừa nhớ tới năm đó cùng Tống Hành thành hôn đêm đó ký ức, bị như vậy thô lỗ mà đối đãi, nàng ở Tống Hành trong mắt tựa hồ là một cái không có sinh mệnh oa oa, cho dù đứa bé này vẫn luôn ở chảy nước mắt kêu đau.

Hiện giờ nàng một hồi nhớ tới, vẫn là sợ đến phát run.

Tô Đường thở dài một hơi: Vẫn là bên kia hảo, bên kia liền không nhiều như vậy trứng đau sự, nàng mỗi ngày uy uy ngốc tử quá đến nhiều vui vẻ.

Thị tâm là không có khả năng thị tâm, đời này đều không thể thị tâm. Tô Đường trong ổ chần nhéo nhéo nắm tay, cuối cùng nặng nề đi vào giấc mộng.

Lại lần nữa khôi phục ý thức khi, nghe thấy nàng mụ mụ làm nàng nhanh lên rời giường đi đi học.

Hơn nữa bên này còn vĩnh viễn không cần lo lắng muốn thị tâm, Tô Đường đôi mắt còn không có mở, khóe miệng liền trước gọi lên.

**

Thục Kỳ Cung đã tiến vào ban đêm nghỉ ngơi trạng thái, Dưỡng Nguyên Điện còn đèn đuốc sáng trưng.

Tổng Hành là cái cần chính hoàng đế, đã khuya mới phê xong tấu chương.

Lý Đức Toàn xem Tổng Hành đã không sai biệt lắm xong việc, chạy nhanh hướng ra phía ngoài sử cái ánh mắt.

Kính Sự Phòng Hoàng Hỉ lập tức phủng Ngân Bàn Tử đi vào tới: “Hoàng Thượng, ngài hôm nay còn không có phiên thẻ bài đâu.”

Tổng Hành hoạt động một chút vai cổ: “Hôm nay liền thôi bỏ đi.”

Hoàng công công một khuôn mặt lập tức khổ lên: “Hoàng Thượng, ngài đã hảo chút thời gian không phiên thẻ bài, Thái Hậu biết, nên hỏi đến.”

Tổng Hành nhìn hấn một cái.

Hoàng công công chạy nhanh về phía trước một bước trình lên Ngân Bàn Tử, bên trong ngay ngắn mà bãi các phi tần lục đầu bài, Nhu Phi cùng Đồng Quý Phi thẻ bài đều bị bãi ở bên trong nhất thấy được vị trí.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 14

Tô Đường không nghĩ tới sẽ hỏi cái này vấn đề, nghĩ nghĩ: “Còn hành.”

Vừa mới bắt đầu thời điểm nàng đặc biệt sợ hấn, bởi vì hấn cùng hoàng đế Tống Hành lớn lên giống nhau như đúc, hiện tại đã khá hơn nhiều, tuy rằng lại nói tiếp có điểm không đạo đức, nhưng là nàng tổng có thể ở gốc tử Tống Hành trên người tìm được chính mình ở thế giới này thân là một người bình thường cảm giác về sự ưu việt.

Chủ nhiệm lớp đem bình giữ ấm phóng tới bàn làm việc thượng: “Là cái dạng này, gần nhất trong ban muốn tới một người tân đồng học, ta muốn cho hấn cùng người làm ngồi cùng bàn, người xem thế nào?”

“Tân đồng học?” Tô Đường trợn to mắt.

Chủ nhiệm lớp gật gật đầu. Nói đến việc này cũng thập phần làm hấn bất đắc dĩ, trường học tân thu tên này đồng học học kỳ 1 ở toàn khu học sinh cuối kỳ khảo thí khảo trước năm, vốn là tới thụ đức là thỏa thỏa tiến trọng điểm ban nhất ban, nhưng là giáo vụ chỗ lão sư ở chuyển nhập học tịch thời điểm tựa hồ bởi vì số dương đệ nhất nhất ban cùng đếm ngược đệ nhất chín ban là dựa gần, một cái trượt tay, đem nhân gia phân tới rồi chín ban. Trường học ý tứ, là làm tân đồng học hiện tại chín ban đãi một đoạn thời gian, chờ sau học kỳ một khai giảng liền cho hấn điều ban.

Khác ban lão sư nếu là trống rỗng mà đến nhật một toàn khu trước năm học bá, khẳng định cao hứng mà thổi kèn đánh trống, chỉ có chín ban chủ nhiệm lớp ở yên lặng phát sầu, số lượng không nhiều lắm đầu tóc lại rớt mấy cây.

Không phải nguyên nhân khác, bởi vì tốt như vậy học sinh, hẳn chín ban.....

Thật sự là không xứng với nhân gia a.

Cùng kia giúp Hỗn Thế Ma Vương một cái ban, có thể không đem nhân gia đệ tử tốt cấp độ hại sao.

Tân đồng học muốn tới trong ban, cái thứ nhất đến cho nhân gia giải quyết chính là chỗ ngồi vấn đề.

Bình thường ban nếu là có đệ tử tốt, chủ nhiệm lớp khẳng định đem hẳn hướng phòng học trung gian, hàng phía trước địa phương điều, nhưng là chín ban không được, hàng phía trước trung gian vị trí quá thấy được, dễ dàng làm đệ tử tốt bị mặt khác kia giúp heo con tử nhóm theo dõi, kia giúp heo con chính mình không lắng nghe khóa, còn nhất nhận không ra người gia hảo hảo nghe giảng bài, khẳng định sẽ quấy nhiễu hẳn.

Chủ nhiệm lớp vì thế bước đầu tỏa định làm đệ tử tốt ngồi rời xa mọi người tầm mắt cuối cùng một loạt.

Kế tiếp đó là ngồi cùng bàn.

Thành tích người tốt giống nhau sẽ cùng thành tích người tốt làm ngồi cùng bàn, nhưng là chín ban không có thành tích tốt, vì thế chủ nhiệm lớp quyết định cấp đệ tử tốt tuyển một cái học sinh kém ngày thường nhất an tĩnh không có tồn tại cảm.

Làm không được ở thành tích thượng giúp đỡ cho nhau, ít nhất không thể quấy rầy đến nhân gia học tập.

Chủ nhiệm lớp người được chọn phạm vi lần nữa thu nhỏ lại, cuối cùng phát hiện trong ban phù hợp hẳn yêu cầu cũng chỉ có hai cái, gốc tử Tống Hành cùng Tô Đường.

Hai người một so, chủ nhiệm lớp lập tức phủ quyết gốc tử Tống Hành, Tô Đường tuy rằng gốc, nhưng là chỉ số thông minh tốt xấu ở vào người bình thường chỉ số thông minh phạm vi đạt tiêu chuẩn bên cạnh, mà gốc tử kia chính là thật khờ, làm hẳn cùng nhân gia đệ tử tốt đương ngồi cùng bàn, quấy rầy là không quấy rầy đến nhân gia, nhưng vạn nhất hẳn đem nhân gia chỉ số thông minh mang chạy trệt làm sao bây giờ?

Chủ nhiệm lớp cảm thấy Tô Đường chỉ số thông minh bởi vì cùng gốc tử ngồi đến lâu rồi đều có điểm chạy trệt, trước kia tốt xấu còn có thể khảo hai vị số, hiện tại môn môn công khóa một vị số.

Hy vọng cùng nhân gia đệ tử tốt làm ngồi cùng bàn lúc sau chỉ số thông minh có thể bị kéo trở về một chút đi.

Ngốc tử Tống Hành là cứu không được, nhưng là chủ nhiệm lớp cảm thấy gốc tử Tô Đường còn có thể cứu giúp một chút.

Chủ nhiệm lớp càng nghĩ càng cảm thấy cái này chủ ý hảo, cảm thấy Tô Đường quả thực là cho nhân gia đệ tử tốt lượng thân định chế tân ngồi cùng bàn, cười tùm tùm mà nói: “Liền như vậy quyết định đi, tân đồng học buổi chiều liền tới. Người muốn cùng hẳn hảo hảo ở chung nga.”

Tô Đường vừa nghe đến phải cho nàng đổi ngồi cùng bàn, trong lòng phức tạp cực kỳ: “Kia Tống Hành, Tống Hành đồng học làm sao bây giờ?”

Chủ nhiệm lớp: “Làm hẳn lại sau này dịch một loạt, một người ngồi hẳn vị trí hiện tại mặt sau là được.”

Kỳ thật cũng có thể đem đệ tử tốt phóng tới phòng học càng sau một loạt một người ngồi, nhưng là chủ nhiệm lớp suy xét đến vị trí kia lại lỵ rác rưởi sọt thân cận quá, vẫn là để lại cho ngốc tử tương đối thích hợp.

Tô Đường kết thúc nói chuyện, ủ rũ cụp đuôi mà trở về phòng học.

Chủ nhiệm lớp tìm nàng nói chuyện cũng bất quá là đem đã quyết định sự tình cho nàng chào hỏi một cái, Tô Đường thấy chính mình vị trí bên cạnh, trước kia ngốc tử Tống Hành vị trí thượng, bị bày một bộ mới tinh tân bàn ghế.

Ngốc tử Tống Hành vị trí sau này dịch một loạt, lẻ loi, làm bạn hẳn chính là dán phòng học vách tường rác rưởi sọt.

Tô Đường thấy ngốc tử Tống Hành đang ngồi ở hẳn tân vị trí thượng, hai người ánh mắt giao hội ở bên nhau, Tô Đường nháy mắt tội ác vô cùng, phảng phất là nàng vứt bỏ ngốc tử Tống Hành.

Rốt cuộc hai người làm đếm ngược đệ nhất cùng đệ nhị, ngồi ở cùng nhau lâu rồi, đã có một loại thưởng thức lẫn nhau cảm tình.

Tô Đường cái mũi đau xót, trở lại chỗ ngồi, nhìn nhìn bên cạnh tân bàn học.

Nàng quyết định tạm thời không cùng nàng tân ngồi cùng bàn nói chuyện.

Chẳng qua quyết định này chỉ liên tục đến buổi chiều đệ nhất tiết khóa tan học.

Chuông tan học vang, đương ăn mặc một thân sạch sẽ giáo phục thanh tú thiếu niên ôm một chồng thư, đi đến Tô Đường bên người, dùng lảng nhận ôn nhu tiếng nói cùng nàng nói: “Đồng học người hảo, ta là mới tới học sinh chuyển trường, ta kêu Cố Diệc Dĩ, chủ nhiệm lớp thuyết giáo thất mặt sau cái này chỗ trống chính là của ta, xin hỏi người có thể lên làm ta đi vào một chút sao?”

Tô Đường nghe xong chớp chớp mắt, nội tâm làm ba giây thăm thiết dị thường giãy giụa.

Sau đó cọ mà một chút đứng lên: “Mời vào!”

**

Bên kia, Tống Hành không đem thẻ bài phiên lên, thủ không giường, sau đó lại không ngủ.

Hắn nằm ở hắc long sàng thượng trần trọc gần một canh giờ, ở hắc bên giường trực đêm Lý Đức Toàn nhưng thật ra ngủ rồi, bắt đầu rất nhỏ đánh lên khò khè.

Này lão nô tài.

Tống Hành hừ một tiếng, từ trên giường ngồi dậy, phủ thêm quần áo.

Hắn động tĩnh thực nhẹ, liền Lý Đức Toàn cũng chưa kinh động, thi triển khinh thân công phu thượng Dưỡng Nguyên Điện nóc nhà.

Ở nóc nhà thượng tuần tra mấy cái thị vệ nhìn đến là Hoàng Thượng, đều là cả kinh, thiếu chút nữa một cái chân hoạt từ nóc nhà thượng ngã đi xuống.

Tổng Hành làm một cái thủ thế làm cho bọn họ không cần theo tới, chính mình thi triển khinh công, ở mãi trong hoàng cung vượt nóc bằng tường.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 15

Kết quả là trắc phi nương nương đột nhiên thay đổi hoàn cảnh thân mình khả năng không quá thích ứng, nguyệt tin hơi có chậm lại cũng thuộc bình thường, tuy nói Thái Tử cùng trắc phi tâm hôn yển nhĩ, nhưng là y trắc phi nương nương mạch tượng tới xem, hẳn là không quá có thể là có thai mạch tượng.

Tô Đường có chút mất mát, nàng miễn mang xin lỗi mà nhìn về phía Tống Hành, lại phát hiện hẳn trên mặt tựa hồ vẫn chưa có cảm giác mất mát, thậm chí..... Còn nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Thái Tử điện hạ cùng trắc phi đều tuổi trẻ, thân mình sức khỏe dồi dào, thuận theo tự nhiên liền nhưng, ít ngày nữa chắc chắn có tin tức tốt.” Thái y trước khi đi thời điểm an ủi còn Tô Đường nói.

Tô Đường nhẹ nhàng gật gật đầu, nàng vốn dĩ cho rằng Tống Hành như vậy phản ứng cũng không có gì, kết quả mặt sau nhìn đến khác phi tâm có thai khi Tống Hành cả người tàng không được vui sướng cùng chờ mong, mới hiểu được Tống Hành chỉ là đối nàng thái độ không giống nhau mà thôi.

Không giống nhau liền không giống nhau đi, ai hi đến cho người sinh hài tử. Tô Đường lặng lẽ tưởng.

Chương 15 thứ 15 tiết khóa

Giới thiệu xong rồi đơn giản di truyền học tri thức, sinh vật khóa lão sư làm đại gia bắt đầu luyện tập họa di truyền gia hệ đồ, trong đó một cái “Khẩu” hình chữ khung đại biểu nam tính, “O” hình chữ vòng tròn đại biểu nữ tính, trung gian họa một đạo hoành tuyến đem hai cái ký hiệu liền ở bên nhau, liền tỏ vẻ hai người kia là một đôi.

“Đại gia bắt đầu luyện đi.” Sinh vật lão sư ở bảng đen thượng ra một đạo ví dụ mẫu, “Chờ lát nữa ta tìm đồng học đi lên họa.”

Nghe nói phải bị trùu thượng bảng đen vẽ, lớp học vẫn là có một đại bộ phận người đều móc ra bản nháp giấy trên giấy viết viết vẽ vẽ, cụ thể tự hỏi không có không thể hiểu hết, nhưng là bộ dáng vẫn là muốn trang một chút.

Tô Đường néo bút chì bấm, so thước đo ở bản nháp trên giấy hoa cái tinh tế “Khẩu”.

Nàng ngẩng đầu nhìn nhìn bảng đen thượng đề, lông mày càng tức càng chặt.

Như thế nào như vậy khó, cái này tiểu Lý lại là huynh đệ tử muội lại là nhi tử tức phụ, quang kia một chuỗi gia đình giới thiệu liền đem nàng cấp vòng hôn mê, lại còn có phải chú ý ai là mắt một mí ai là mắt hai mí, này cả gia đình quả thực quá phiền toái.

Tô Đường cắn bút đầu, đôi mắt không tự giác mà hướng bên cạnh ngó.

Cố Diệc Dữ đã vẽ xong rồi, lúc này chính nhàm chán mà chuyển đặt bút viết.

Cố Diệc Dữ nhận thấy được cái kia trộm ngắm lại đây đôi mắt nhỏ, trong lòng hừ một tiếng, dùng khuỷu tay đem chính mình tác

ngiệp hướng trung gian đây.

Kết quả bên cạnh ngu ngốc nữ ngồi cùng bàn cũng không có giống lần trước như vậy sao hấn tác nghiệp, mà là nhìn nhìn, sau đó đột nhiên lôi kéo hấn ống tay áo.

Tô Đường chỉ vào Cố Diệc Dữ cố ý bại lộ ở nàng tầm mắt hạ gia hệ đồ, nhược nhược mà phát ra đến từ một cái học tra tự tin toàn vô nghi ngờ: “Cố Diệc Dữ, người đồ, có phải hay không họa sai rồi?”

Nàng nói xong, mắt trông mong mà nhìn Cố Diệc Dữ, vẻ mặt “Ta liền tùy tiện nói một câu rồi cuộc sao lại thế này người thành tích hảo người định đoạt” biểu tình.

Cố Diệc Dữ “Nga” một tiếng, nhướng mày nói: “Nơi nào sai rồi?”

Tô Đường vẫn là tự tin không đủ, nhược nhược mà chỉ vào hai cái “Khẩu” trung gian một cái hoành tuyến: “Lão sư giống như nói về hoành tuyến liền đại biểu kết hôn, chính là..... Ân..... Đây hai cái ký hiệu đều đại biểu chính là nam.”

Cố Diệc Dữ ngữ khí không dung nghi ngờ: “Chẳng lẽ hai cái nam nhân lại không thể lấy kết hôn sao?”

Tô Đường:(○○○)

Sinh vật lão sư quả thực trêu trúng Tô Đường thượng bực giảng đi họa gia hệ đồ.

Tô Đường nhéo phần viết đầu, thận trọng lại thận trọng mà suy xét một phen, vẫn là lựa chọn tin tưởng học bá quyền uy, chiếu vừa mới Cố Diệc Dữ họa gia hệ đồ ở bảng đen thượng phục chế.

Nàng trước vẽ một cái đại biểu nam tính “Khẩu”, sau đó lại vẽ một cái “Khẩu”, cuối cùng căn cứ căn cứ, dùng một đạo hoành tuyến đem này hai cái “Khẩu” liền ở bên nhau.

Sinh vật lão sư: “.....”

Hắn vốn dĩ muốn mắng người, nhưng là lại nhìn đến tên này trong ban kém cỏi nhất nữ đồng học một bút một bút nghiêm túc vẽ bộ dáng, cảm thấy nàng thái độ vẫn là đoan chính, vì thế chỉ có thể thở dài một hơi: “Người đi xuống đi.”

Tô Đường đồ còn không có họa xong, đã bị thỉnh hạ bảng đen.

Sinh vật lão sư đem Tô Đường vừa mới vẽ một nửa gia hệ đồ lau, một lần nữa bắt đầu giảng đề.

Tô Đường trở lại chỗ ngồi, lại hướng Cố Diệc Dữ bên kia ngấm ngấm.

Cố Diệc Dữ: “Người xem ta không lừa người đi, thật là như vậy, lão sư cũng chưa mắng người.”

Tô Đường gật gật đầu cảm thấy có đạo lý, ở bàn học hạ lạng lẽ đưa cho Cố Diệc Dữ một lọ oa ha ha lấy kỳ hồi lộ.

“Thật sự có như vậy sao?” Tan học sau, Tô Đường nhỏ giọng hỏi.

Cố Diệc Dữ hướng nàng mở ra một con trắng nõn thon dài tay.

Tô Đường lập tức lại đào một lọ oa ha ha đưa qua đi.

Cố Diệc Dữ chọc khai oa ha ha uống: “Đương nhiên là có, chúng ta bên người liền có, chỉ là người không phát hiện mà thôi.”

Tô Đường hơi há mồm, lại một lần ở chỗ này đối mới thế giới quan.

Người như vậy, còn không phải là, còn không phải là trong truyền thuyết đoạn tụ sao?

Tô Đường vẫn là không thể tin được: “Không thể nào.....”

Cố Diệc Dữ thích một tiếng: “Vì cái gì sẽ không. Xem người không thể chỉ xem mặt ngoài,” hần dùng đôi mắt hướng Tô Đường ý bảo một chút hậu tòa ngốc tử Tống Hành, “Liên tử như nói này một vị, không biết nói người có thể liếc mắt một cái nhìn ra tới hần kỳ thật là cái ngốc tử sao?”

Ngốc tử Tống Hành lúc này chính u oán mà nhìn Tô Đường.

Hần tuy rằng ngốc, nhưng vẫn là thực miễn cảm mà nhận thấy được, Cố Diệc Dữ gần nhất, Tô Đường liền có điểm vắng vẻ hần.

Ngốc tử Tống Hành cùng hoàng đế Tống Hành có một trương giống nhau người thông minh mặt, chỉ là làm biểu tình khi thần thái trung có ngờ nghệch, Tô Đường sờ sờ cằm, cảm thấy Cố Diệc Dữ nói có nhất định đạo lý.

Nàng khi nào có thể có Cố Diệc Dữ như vậy thông minh thì tốt rồi.

**

Tô Đường lại một lần tỉnh lại, mừng được thanh nhàn mấy ngày, đi tham gia một lần hậu cung hội nghị thường kỳ, nghe các cung phi tần miễn oán giận nói Hoàng Thượng đã gần một tháng chưa đi đến hậu cung.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 16

Nàng lại là dùng sức lại là nóng vội, trên trán đã chảy ra một tầng tinh mịn mồ hôi, Tống Hành nhìn nàng bộ dáng này, ngoài ý muốn, trong lòng cũng không có trong tưởng tượng như vậy vui sướng.

“Đủ rồi.” Tống Hành ra tiếng quát bảo ngưng lại nàng.

Tô Đường ngậm nước mắt ngẩng đầu, mí mắt hơi sưng, tiểu xảo mũi ửng đỏ, giống một con đáng thương con thỏ: “Hoàng Thượng.”

Tống Hành nhìn nàng nước mắt dung, hai người chính vô ngữ gian, Hoàng Hỉ đột nhiên bưng Ngân Bàn Tử đi vào tới.

“Hoàng Thượng, nên phiên thẻ bài.”

Tống Hành chính nhíu mày, Tô Đường nhìn đến Hoàng Hỉ trong tay Ngân Bàn Tử, đột nhiên đứng lên.

Nàng lục đầu bài đã bị dịch tới rồi tầng thứ nhất, Tô Đường xem kia khối viết “Tô Quý Phi” ba chữ tiểu mộc bài, cắn cắn môi, vươn tay, đem nó lạch cạch một chút cấp phiên lại đây.

“Như vậy có thể sao? Hoàng Thượng.” Tô Đường một lần nữa trở lại Tống Hành bên người, đỏ mặt, thanh nếu muối nột hỏi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn hàng năm hàng năm ai cùng Lôi, ta loại này phế sài người có tài đức gì ㄟ_ㄟ

Có tiểu bằng hữu đang hỏi càng văn thời gian, ta cấp chính mình lập cái flag đi, không có xin nghỉ dưới tình huống, mỗi đêm 9 giờ.

Chương 16 đệ thập lục tiết khóa

Vào đêm, Dưỡng Nguyên Điện ánh nến bị triệt hồi một nửa, trong không khí có lệnh người thư thái mùi huân hương, Lý Đức Toàn mặt mang một tia thần bí mỉm cười, nhẹ nhàng kéo lên màn.

Tô Đường trên đầu thoa hoàn thối lui, xuyên một thân thiển phần lẫn đào hồng biên nhi trung y, rũ đầu, an tĩnh ngồi ở long sàng thượng.

Tổng Hành xốc lên màn lụa đi vào tới, nhìn nàng một cái, ngồi vào trên giường.

Bất an dây dưa ở bên nhau ngón tay tiết lộ Tô Đường khẩn trương, Tổng Hành bình tĩnh hỏi: “Biết như thế nào hầu hạ sao?”

Tô Đường gật gật đầu.

Nàng vừa mới đi tắm thời điểm tìm trong cung tư tắm ma ma cho nàng ôn tập công khóa, đầu tiên là như vậy, sau đó như vậy, cuối cùng lại như vậy.

Tô Đường như suy tư gì gật đầu, bước đầu đem nó định vì thị tắm ba bước pháp.

Tô Đường trong lòng cấp chính mình đánh khí, vì có thể thấy ca ca gia gia, lại khó chịu nàng đều không để bụng.

Tổng Hành nghe xong nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, Lý Đức Toàn trình hai cái chén sứ đi đến.

Chén sứ chất lỏng đen tuyền, Tô Đường nhìn đến nhẹ nhõm một tiếng: “Đây là.....”

Tổng Hành bưng lên chén sứ, dùng cái muỗng giao giao: “Trẫm ngủ trước thích uống chén an thần canh, người cũng bồi trẫm uống một chén đi.”

“Nga.” Tô Đường phùng quá bãi ở nàng bên kia chén sứ, hướng chính mình trong chén nhìn nhìn, đầu tiên là nếm một ngụm, cảm thấy hương vị cũng không tệ lắm, không có gì dơ bẩn vị, sau đó liền cái muỗng cũng chưa dùng, ục ục ục ục đem một chĩnh chén đều uống lên đi xuống.

Tô Đường uống xong canh, cầm chén thả lại đi, dùng tay áo xoa xoa khóe miệng.

Tổng Hành xem nàng uống xong canh, chính mình cũng dùng cái muỗng múc uống lên nửa chén.

Lý Đức Toàn bưng chén đi xuống, lại khôi phục chỉ có Tô Đường cùng Tổng Hành hai người trạng thái, Tô Đường cảm thấy Tổng Hành an thần canh thật là cái thứ tốt, nàng hiện tại tâm tình đều bằng phẳng không ít, cả người ấm áp thoải mái không thôi, không có vừa rồi như vậy khẩn trương, Tô Đường hít một hơi, hồi ức ma ma nói qua nói, một chút một chút dịch đến Tổng Hành bên người.

Tô Đường ngoan ngoãn ngồi quỳ đến Tổng Hành trước mặt, nàng thật cẩn thận mà ngẩng đầu nhìn Tổng Hành liếc mắt một cái, sau đó phát hiện Tổng Hành cũng đang xem nàng, chạy nhanh cúi đầu, run rẩy vươn hai chỉ tay nhỏ, đáp ở Tổng Hành áo ngủ đệ nhất viên y khẩu thượng.

Hai người dựa thật sự gần, Tô Đường gửi được Tổng Hành trên người nam tử đặc có mát lạnh hơi thở, thính tai nổi lên nhàn nhạt màu đỏ, bắt đầu một viên một viên giải hấn y khẩu.

Tô Đường then thùng cũng sợ hãi, thành hôn đêm đó ký ức tuy bị thời gian hòa tan không ít, nhưng là quá mức không thoải mái ký ức tổng hội ở người trong lòng lưu lại như vậy một đạo dấu vết, Tô Đường y khẩu giải thật sự chậm, nửa ngày mới nhận được đệ tam viên.

Tổng Hành nhìn Tô Đường nghiêm túc giải hấn y khẩu khuôn mặt nhỏ.

Tô gia nhi nữ các tiêu chí, Tô Đường hai cái ca ca là trong kinh thành nổi danh mỹ nam tử, trong triều không ít đại thần hướng hấn thỉnh chỉ tưởng đem nhà mình nữ nhi chỉ cấp Tô Đường huynh trưởng, Tổng Hành nhìn Tô Đường, tưởng gia hỏa này nếu là không bị phụ hoàng kia một chỉ thánh chỉ chỉ cho hấn, đi Tô phủ cầu hôn người chỉ sợ cũng là đập vỡ ngạch cửa.

Tựa hồ là đã thấy được năm đó cầu hôn người nói liền không dứt đi Tô phủ bộ dáng, Tổng Hành trong lòng hơi hơi có chút khó chịu.

Tô Đường nhột nhạt hô hấp đánh vào hấn trước ngực, Tổng Hành đột nhiên khơi mào nàng cảm, đáy mắt trầm xuống.

Nàng thị tầm ba bước pháp mới tiến hành đến bước đầu tiên đã bị đánh gãy, Tô Đường khó hiểu mà ngẩng đầu, tiếp theo nam nhân liền bao phủ lại đây.

“Ngô.” Tô Đường bị đẩy ngã ở trên giường, trên người có một đôi du tẩu bàn tay to, Tô Đường phản xạ có điều kiện mà muốn đem đôi

tay kia lấy ra, nàng cả người hơi hơi rùng mình, thị tẩm ba bước pháp hiện tại ở nàng trong đầu tất cả đều biến thành một đoàn hồ nhảo.

Tô Đường tay ở đưng tới Tống Hành cổ tay áo thời điểm đột nhiên đồn xuống dưới, như là nghĩ tới cái gì, sau đó ngón tay một cuộn, cuối cùng bắt lấy dưới thân khăn trải giường, tùy ý người ở trên người nàng quấy phá.

Tô Đường không dám nhìn tới trên người người, gắt gao nhắm mắt lại.

Ma ma cuối cùng nói, tuy nói thị tẩm chính là nàng, nhưng là loại chuyện này, đến cuối cùng, nương nương cũng chỉ cần tiêu thụ liên hảo.

Tô Đường nhắm mắt lại chờ đợi, không biết qua bao lâu, ngoài ý muốn, Tống Hành phảng phất cũng không có tiến hành bước tiếp theo.

Tô Đường bại lộ ở trong không khí da thịt bắt đầu nổi lên nhè nhẹ lạnh lẽo, Tô Đường đánh bạo xả điểm chặn cái ở trên người mình, sau đó đôi mắt lạng lẽ mị khai một cái phùng.

Đối diện thượng Tống Hành xanh mét mặt.

Tô Đường sợ tới mức sau này co rụt lại.

Nàng lại, nàng lại làm sai cái gì sao?

Chính là nàng rõ ràng cái gì đều không có làm a!

Tống Hành liền quần áo cũng chưa làm nàng cho hẩn thoát xong!

Từ thành hôn lúc sau, Tống Hành nhìn thấy nàng khi rất ít có cái gì thân thiện biểu tình, cho nên Tô Đường gặp qua rất nhiều lần Tống Hành mặt lạnh, nhưng là lúc này đây, Tô Đường bị lãnh đến phảng phất giây tiếp theo Tống Hành liền sẽ hạ lệnh đem nàng kéo đi xuống chém ảo giác.

Tô Đường sợ cực kỳ, nói lắp: “Hoàng, hoàng.....”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 17

Tổng Hành lạnh lùng nhìn nàng một cái, không lý nàng.

Tô Đường cổ cổ má.

Tô Đường đứng nửa ngày, Tổng Hành tắm điện độ ẩm quá mức ẩm áp, nàng buồn ngủ càng ngày càng nặng.

Tô Đường xem Tổng Hành chính cúi đầu tưởng cái gì, không thấy nàng, vì thế há mồm ngáp một cái.

Vì thế chờ Tổng Hành vừa nhắc đầu, liền nhìn đến Tô Đường đứng ở nơi đó, há to miệng, đánh thích ý ngáp, mệt rãi ròi.

Tổng Hành nhin xuống muốn đi lên bóp chết nữ nhân này xúc động.

Đúng vậy, uống lên hần một chỉnh chén an thần canh, có thể không đáng vậy sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn hàng năm hàng năm ai cùng joryyy hai cái tiểu bằng hữu địa lòi!

Chương 17 thứ mười bảy tiết khóa

Tô Đường thu được Tổng Hành cảnh cáo, làm nàng phong khẩn miệng, hôm nay buổi tối phát sinh sự một chữ đều không chuẩn nói ra đi.

Tô Đường lãnh mệnh, ở Dưỡng Nguyên Điện cạo tóc cạo lui, tựa hồ còn không có muốn ly khai bộ dáng.

Tổng Hành mày nhăn lại: “Còn có chuyện gì?”

Tô Đường ngập ngừng: “Hoàng Thượng, kia thần thiếp huynh trưởng cùng gia gia.....”

Tổng Hành bàn tay vung lên: “Ngày khác bọn họ tiến cung yết kiến, trăm sẽ kêu lên người.”

Tô Đường nghĩ lần trước đại ca tới khi thấy là thấy thượng nhưng là chưa nói thượng một câu sự, lại hỏi: “Kia thần thiếp có thể hay không.....”

Tổng Hành: “Sẽ cho người thời gian cùng bọn họ nói lời nói.”

Theo Tổng Hành dứt lời, Tô Đường trên mặt tươi cười đột nhiên dạng khai, nàng kinh hỉ mà hướng Tổng Hành hành lễ: “Thần thiếp đa tạ Hoàng Thượng!”

Sau đó hoan thiên hỉ địa mà chạy đi rồi, liền bóng dáng đều lộ ra hân hoan nhảy nhót.

Tổng Hành thở dài.

**

Thân là hoàng đế, Tổng Hành nhất cử nhất động luôn là có vô số người nhìn chăm chăm, vì thế Hoàng Thượng buổi chiều triệu tô Quý Phi đi chơi cờ, buổi tối lại phiên tô Quý Phi thê bài sự, ngày hôm sau trên cơ bản trong cung mỗi người đều đã biết.

Sau đó Tô Đường ở các cung nhân trong mắt, hoàn toàn cá mẫn xoay người, từ không được sủng ái tô Quý Phi, biến thành trong cung chạm tay là bổng tô Quý Phi. Hoàng Thượng đều lâu như vậy không phiên thể bài, đầu một cái triệu hạnh chính là nàng, này chờ thù vinh thật sự là lệnh người đổ mắt.

Ngay cả Tô Đường Thục Kỳ Cung đều so ngày xưa náo nhiệt không ít, lớn lớn bé bé phi tần đều không thỉnh tự đến mà ngồi ngồi xuống, ngôn ngữ gian hướng đều có hướng tô Quý Phi quy phục dựa sát chi ý.

Trong cung hậu vị tranh đoạt chiến trung, Đồng Quý Phi nhìn như trung nhất có tiềm lực, lại trước sau thiếu điểm nhi mỹ mạo cùng Hoàng Thượng sủng ái, Nhu Phi cũng là cạnh tranh hậu vị hữu lực người được chọn, tuy rằng mỹ mạo động lòng người hơn nữa pha chịu sủng ái, nhưng gia đình bối cảnh giống nhau, hơn nữa tổng cảm thấy thiếu một chút mẫu nghi thiên hạ ổn trọng quý khí.

Vì thế trước kia hậu cung các phi tần giống nhau đều ở Đồng Quý Phi cùng Nhu Phi hai người chi gian đứng thành hàng, cho tới bây giờ xưa nay không có tiếng tăm gì tô Quý Phi đột nhiên một sớm được sủng ái lực lượng mới xuất hiện, đại gia mới phát hiện trước kia đứng thành hàng là như thế nào đem nàng cấp đã quên.

Vị này tô Quý Phi, gia thế không cần phải nói, hậu cung không có có thể so sánh thượng nàng, mỹ mạo sao, tuy bất đồng Nhu Phi kiều diễm vũ mị, nhưng thật là có khác một phen thanh tú khả nhân, hơn nữa hiện tại quan trọng nhất, là nàng có Hoàng Thượng sủng ái.

Hiện giờ này tam dạng điều kiện thêm ở bên nhau, hậu vị chẳng phải là sắp tới sự tình?

Này đó lời đồn đãi tự nhiên cũng truyền tới Tống Hành lỗ tai, Tống Hành nghe Lý Đức Toàn nói xong lời nói, nhéo cán bút như suy tư gì.

Thái Hậu tự nhiên cũng nghe đến này đó tin đồn nhằm nhí, tự mình hướng Dưỡng Nguyên Điện chạy một chuyến, nhắc nhở Tống Hành đã hồi lâu không đi Đồng Quý Phi nơi đó, Đồng Quý Phi phẩm mạo đoan trang, lại là hãn thân biểu muội, tự nhiên hẳn là cùng khác phi tần bất đồng chút.

Tống Hành xem bên ngoài ánh mặt trời vừa lúc, nghĩ chính mình là có chút nhật tử không gặp vị này biểu muội, vì thế truyền Lý Đức Toàn tiện thể nhắn, mời Đồng Quý Phi ở Ngự Hoa Viên say tân đình một tụ.

Say tân đình kiến ở Ngự Hoa Viên núi giả trên đỉnh, địa thế pha cao, trước lâm Ngự Hoa Viên cây cối, sau đối một mảnh xanh biếc tiểu hồ, tầm nhìn trống trải, là tài tử giai nhân học đòi văn vẻ nói chuyện yêu đương chi lương mà.

Đồng Quý Phi một bên tình ý miên man mà nhìn Tống Hành, một bên từ cung nữ trong tay tiếp nhận một đĩa tiểu điểm tâm: “Đây là thần thiếp thân thủ làm đào hoa tô, thỉnh Hoàng Thượng nếm thử.”

Tống Hành cầm lấy một khối tô nếm một ngụm, gật đầu nói: “Ngọt thanh ngon miệng, người tay nghề tinh tiến.”

“Đa tạ Hoàng Thượng.” Đồng Quý Phi vui vô cùng, then thùng cười nói.

Tống Hành đem kia khối chỉ ăn một ngụm đào hoa tô thả lại cái đĩa, chống đầu xem đình hóng gió phong cảnh bên ngoài.

Hắn cảm thấy có chút nhàm chán.

Không phải Đồng Quý Phi không mạo mỷ, cũng không biết này đào hoa tô không thể ăn, chỉ là Tống Hành tổng cảm thấy, cùng Đồng Quý Phi như vậy nữ nhân đái ở bên nhau, mệt đến hoảng.

Bởi vì nàng luôn là đối với người quá cung kính có lễ, ngôn hành cử chỉ phẳng phát đều là dùng tiểu thư khuê các thước đo lường ra tới giống nhau, tìm không thấy một chút ít sai lầm, Tống Hành thậm chí trước nay đều ở trên mặt nàng nhìn không tới nàng có gì hỉ nộ, hiền lương đã có chút không chân thật.

Cho nên Tống Hành năm đó ở tân tiến cung phi tần trung sẽ sủng Nhu Phi, bởi vì trong cung nữ nhân trung, Nhu Phi tuy nói đối hắn cũng kính cẩn, nhưng là thường thường sẽ sử một ít tính tình, hướng hắn rải cái kiêu bán cái ngoan, Tống Hành ngược lại cảm thấy nhẹ nhàng không ít.

Đến nỗi trong cung gần nhất nổi bật chính thịnh “Tân sủng” Tô Đường, Tống Hành nghĩ đến nàng, mặt đen.

Hồi hồi đều có thể đem hắn cấp tức chết, sau đó còn đáng thương vô cùng mà làm người tìm không thấy có thể trừng trị nàng lý do, trước kia thế nhưng không phát hiện nữ nhân này còn có loại này bản lĩnh.

Đồng Quý Phi nhận thấy được Tống Hành ở thất thần, hắn liền ngồi ở nàng trước mặt, trong lòng lại nghĩ đến chuyện khác, không biết hắn suy nghĩ cái gì, Đồng Quý Phi chỉ nhìn đến Tống Hành trên mặt biểu tình càng ngày càng nhu hòa, cuối cùng, khóe miệng thế nhưng còn nổi lên một mặt thanh thiển ý cười.

Tổng Hành là cái tuần dật đế vương, non sông tươi đẹp trung này một mặt cười nhạt, thật sự là làm người không dòi mắt được.

Đáng tiếc này tươi cười không phải cho nàng, Đồng Quý Phi âm thầm cắn môi, một lần nữa lại mang lên ý cười: “Hoàng Thượng.”

“Ân?” Tổng Hành phục hồi tinh thần lại, phát hiện chính mình thế nhưng ở ngay lúc này nghĩ Tô Đường kia nữ nhân, hấn âm thầm phỉ nhổ chính mình một phen, sau đó hơi xin lỗi mà nhìn mắt Đồng Quý Phi.

Đồng Quý Phi chỉ cười nói: “Hoàng Thượng đêm nay đi thần thiếp trong cung dùng bữa tối tốt không?”

Tổng Hành gật gật đầu: “Cũng hảo.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 18

Nếu không phải đêm đó uống sai rồi chén thuốc, Tống Hành cũng không thể bảo đảm chính mình kế tiếp sẽ làm ra cái gì điên cuồng hành động.

Hắn bỗng nhiên có chút miệng khô lưỡi khô, không có đi ăn kia khối củ từ bánh, mà là bưng lên chén trà uống một ngụm trà.

Tô Đường nhìn đến Tống Hành tay đều duỗi đến nạng củ từ bánh thượng lại lùi về đi, tưởng hắn ghét bỏ, lặng lẽ bẹp bẹp miệng.

Lý Đức Toàn lúc này bỗng nhiên đi đến, trên mặt biểu tình ngưng trọng, hắn nhìn Tô Đường liếc mắt một cái, sau đó lại bám vào Tống Hành bên tai, nói hai câu.

Tống Hành đột nhiên quăng ngã trên tay chung trà, cả giận nói: “Tư thông?!”

Mảnh sứ vỡ vỡ toang, Tô Đường sợ tới mức vội vàng chạy đến trên mặt đất quỳ.

Tư thông? Tô Đường nghe được Tống Hành giận mắng, đột nhiên nghĩ đến lần trước ở lãnh cung nhìn đến kia một màn, tức khắc mềm thân mình.

Lý Đức Toàn cũng sợ tới mức không nhẹ: “Hồi Hoàng Thượng, hiện tại nhân tang câu hoạch, hậu cung các vị nương nương đã đang chờ, thỉnh Hoàng Thượng qua đi nhìn một cái đi.”

Tổng Hành phẩy tay áo một cái, đứng dậy.

Hắn xoay người nhìn thoáng qua Tô Đường: “Người cũng theo trầm qua đi.”

Tô Đường giãy giụa bò dậy, đi theo Tổng Hành phía sau đi tới, tim đập như nổi trống.

Nếu như bị Tổng Hành phát hiện nàng kỳ thật đã sớm biết Thẩm tài tử cùng thị vệ tư thông sự, nàng có thể hay không cũng khó giữ được cái mạng nhỏ này?

Làm sao bây giờ.

Tô Đường gấp đến độ thẳng xoa khăn tay, cúi đầu xem lộ, không có xem phía trước Tổng Hành.

Vì thế Tổng Hành liền nhìn đến ngã rẽ, Tô Đường hướng một cái khác phương hướng đi.

Lý Đức Toàn chạy nhanh đem Tô Đường kéo trở về: “Nương nương, người đi nhầm địa phương, không phải nơi này.”

Tô Đường “A” một tiếng, ngẩng đầu: “Cái kia tư thông Thẩm tài tử, không phải ở tại lãnh cung sao?”

.....

An tĩnh.

Chết giống nhau an tĩnh.

Tô Đường sống một giây bằng một năm, cảm thấy chính mình tùy thời ở vào kề cận cái chết.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nàng mới nghe thấy Tống Hành, từ kể rằng bài trừ mấy chữ:

“Tư thông còn có..... Thẩm tài tử?”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn ha địa lô!

Bồn văn từ dưới một chương bắt đầu liền phải nhập v lạp, nhập v cùng ngày phát bao lì xì, cảm ơn đại dát làm bạn.

Kịch thẩu một chút, nam chủ mau đi hiện đại lạp, sau đó chính là Tống Hành đại hình truy thê hoả táng tràng, ghen hoả táng tràng, hoài nghi chỉ số thông minh hoả táng tràng cùng các loại hoả táng tràng ha ha ha ha ha ha ha

Ngày mai đổi mới thời gian sửa ở buổi tối 12 giờ, đại gia nhớ rõ nga [chụp bằng đen.

Mặt khác chuyên mục tiếp đương văn 《 bị tra sau bá tổng thành thê khổng 》 cầu cái dự thu ~

Văn án:

Xuất đạo sau khi thất bại xuyên thành mỗ bồn thời xưa bá tổng tiểu thuyết bi thảm nữ pháo hôi,

Tây nhiên hồi ức nguyên văn, báo cho chính mình nhất định không thể quên: Lục minh ngôn bề ngoài có bao nhiêu ưu nhã mê người, thực tế liền có bao nhiêu máu lạnh tàn nhẫn.

Trong sách nàng chỉ dám tránh ở sau lưng lạnh lẽo trát tiểu nhân

Hiện tại tây nhiên khiêng lên đại đao liền đi chém người.

Trong sách nàng ra vẻ thanh lãnh cường giả ngực phẳng khí chất mỹ nhân

Hiện tại tây thiên chân dài đồng nhan vòng vô số trạch nam phần.

Trong sách viết nói lục minh ngôn xx khi thích nhất nghe nữ nhân ưm xin tha

Vì thế xuyên thư sau tây thiên nhiệt tình như hỏa, ngày hôm sau nhắc tới quần liền chạy.

Chạy xong qua đi, tây thiên yên tâm mà thở phào nhẹ nhõm.

Đột nhiên, lại nghe đến sau lưng người nào đó âm khí lạnh lạnh cảnh cáo:

“Nữ nhân, ngươi thành công khiến cho ta chú ý.”

Tây thiên:???

Chương 18 thứ mười tám tiết khóa

Bách với Tống Hành dâm uy, Tô Đường chỉ có thể đem ngày đó ở bản tên trang nhật điều khi nhìn đến hình ảnh, một năm một mười chiêu cái sạch sẽ.

Tống Hành cảm thấy chính mình trên đầu ẩn ẩn làm lục, nhưng là lúc này càng muốn bóp chết, là nào đó cảm kích không báo thù ý hấn bị lục nữ nhân, vì thế kéo xuống mặt nói: “Khi quân võng thượng, ngươi cũng biết ra sao tội?”

Tô Đường sợ tới mức chân mềm: “Hoàng Thượng thứ tội, Hoàng Thượng thứ tội.”

Tổng Hành nghe nàng xin khoan dung thanh âm trong lòng thoải mái vài phần, nhớ tới hiện tại chuyện quan trọng là một khác kiện, nói: “Người khi quân võng thượng việc trầm trước nhớ kỹ, ngày khác cùng nhau phạt hạ.”

Tô Đường run run rẩy rẩy gật đầu.

Ngày khác, nhất nhất chính là trước phóng nàng một con ngựa ý tứ đi.

Tổng Hành lập tức liền hạ lệnh liệu lý lãnh cung Thẩm tài tử cùng cái kia thị vệ, sau đó xách theo chim cút giống nhau ngoan ngoãn Tô Đường, đi Thái Hậu Từ Ninh Cung.

Tô Đường đi theo bước vào Từ Ninh Cung, sảnh ngoài đứng ô ương ô ương một đám người, mọi người nhìn thấy Tổng Hành tới, đều là đứng dậy hành lễ: “Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng.”

Tổng Hành hừ một tiếng, ngồi vào trung gian chủ vị thượng.

Chúng phi đợi lâu không đến Hoàng Thượng “Bình thân” nói, lặng lẽ ngẩng đầu.

“.....”

Trước mặt là vẻ mặt hoảng sợ “Ta là ai ta ở nơi nào các người vì cái gì phải đối ta hành lễ” Tô Đường.

Tổng Hành ngồi ở chủ vị, đối với trước mắt cảnh tượng đau đầu mà đỡ trán: “Đứng lên đi.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 19

Lý Đức Toàn đem Tô Đường đưa về cung, cũng đau lòng nổi lên Quý Phi nương nương.

Hoàng Thượng cũng không biết là làm sao vậy, đối khác tiểu chủ tuy nói không thể làm được mỗi người đều sủng, khá vậy chưa từng có cố ý khó xử quá ai, giống tô Quý Phi loại này bị Hoàng Thượng lấy hết sức xưng được với là ấu trĩ thủ đoạn khi dễ, trong cung liền nàng một cái.

Hoàng Thượng cũng không phải như vậy tính toán chi li người a, thấy cái người nhà Hoàng Thượng lại không tổn thất cái gì, vì cái gì luôn khó xử tô Quý Phi.

Lý Đức Toàn cũng không hiểu được.

Ngự tiền thái giám Tiểu Tường Tử đột nhiên đi tìm tới, xem Lý Đức Toàn còn ở tô Quý Phi nơi này, liền thấu đi lên ở Lý Đức Toàn bên tai nói vài câu.

Lý Đức Toàn vừa nghe trên mặt liền lộ ra nếp nhăn trên mặt khi cười, tiến đến Tô Đường bên người nói: “Nương nương đừng thương tâm, ngài thân thủ làm hoa hồng tô. Hoàng Thượng tất cả đều ăn xong rồi.”

Tô Đường còn thút tha thút thít nước nỡ khóc lóc, nghe xong hai mắt đầm lệ mông lung mà nhìn Lý Đức Toàn liếc mắt một cái.

Lý Đức Toàn an ủi nói: “Hoàng Thượng vẫn là thực để ý nường nường, nường nường yên tâm.”

Tô Đường không nói chuyện.

Nàng chỉ là có chút hối hận.

Chính mình lo lắng ba lực làm hoa hồng tô thời điểm, như thế nào không hạ điểm độc đâu?

Chương 19 đệ thập chín tiết khóa

Tổng Hành sở dĩ không cho Tô Đường cùng hấn cùng nhau thấy Tô Tranh, kỳ thật còn có điểm nguyên nhân khác.

Rốt cuộc nếu Tô Đường ở chỗ này, nhìn đến hấn cùng nàng gia gia, một cái là tiên triều nguyên lão, một cái là khí phách hăng hái tân đế, hai người người tới ta đi đấu khẩu ám lưu dừng động bộ đáng, khẳng định không quá thích hợp.

Tô Tranh ngồi ở Tổng Hành ban cho ghế trên, nhìn thoáng qua trên long ỷ cùng hấn đánh một phen mềm mấp trượng còn có thể thành thời uống trà tiểu hoàng đế, tức giận đến thở râu trừng mắt.

Hảo cái tiểu tử thú, nhớ năm đó hấn bắt đầu vì tiên đế hiệu khuyến mã chi lực thời điểm, tên tiểu tử thú này còn không có từ từ trong bụng mẹ ra tới đâu!

Tô Tranh tức giận đến ở trong lòng thẳng đâm mắt đất.

Năm đó ba tuổi khi đã bị lập vì Thái Tử tùy tiên đế đến trên triều đình đi, kết quả lần đầu tiên thượng triều liền đái trong quần ngao ngao khóc lớn tiểu thí hài nhi, hiện tại thế nhưng như thế tâm cơ

thâm trầm âm hiểm xảo trá, hoàn toàn không đem hấn cái này lão thần để vào mắt.

Sau đó Tô Tranh tưởng tượng đến chính mình duy nhất bảo bối cháu gái nhi thể nhưng gả cho loại người này, tức khắc u buồn.

Cái này kêu hấn tương lai xuống mồ, như thế nào đối mặt Tô Đường dưới mặt đất phụ thân mẫu thân.

Tống Hành uống một ngụm trà, sau đó chỉ chỉ Tô Tranh bên cạnh chung trà: “Tô đại nhân, trăm nhớ rõ người hỉ kim tuần mi, hôm kia được tốt hơn, hôm nay cố ý gọi người pha, ngài nếm thử?”

Tô Tranh “Hừ” một tiếng, ngữ khí không phải quá khách khí: “Đa tạ Hoàng Thượng, lão thần tuổi già mỏng đức, sao dám uống như thế quý báu trà.”

Tống Hành nhướng nhướng chân mày, đảo cũng chưa nói cái gì.

Chỉ là có chút kỳ quái Tô Tranh như vậy khó làm một cái lão nhân, như thế nào dạy ra tới Tô Đường cái loại này mềm mại tính tình cháu gái.

Hấn cùng Tô Tranh xung đột, cũng chủ yếu là chính trị lý niệm thượng xung đột.

Tô Tranh vẫn là quá nhàn hoãn, rõ ràng đã cáo lão, lại vẫn là thời khắc chú ý trên triều đình động tĩnh, Tống Hành là tân đế, hơn nữa vẫn là cái tương đối có khát vọng tân đế, tiền nhiệm sau không lâu liền đao to búa lớn làm nổi lên cải cách, thông thương giảm thuế, cổ vũ nông thương, giảm bớt lao dịch, thậm chí từ dân gian tìm một đám hiền sĩ phá cách mượn người, mỗi một cái trên cơ bản đều cùng tiên đế trên đời khi điều lệ tương tá.

Tô Tranh ngồi không yên, cảm thấy tiểu hoàng đế còn trẻ, đăng cơ không lâu, tuổi tác kinh nghiệm đều khiếm khuyết, mấy năm trước hẳn là lấy giữ gìn xã tắc an ổn là chủ, sao có thể nhanh như vậy tốc độ rầm rộ cải cách, vì thế cách một đoạn thời gian liền sẽ tiến cung tới tìm xem tra, thuận tiện mắng một mắng Tống Hành.

Hiện giờ trên đời này dám mắng Tống Hành, chỉ sợ cũng chỉ có Tô Tranh.

Hơn nữa Tống Hành còn không dám như thế nào lấy hoàng đế thân phận áp hấn, nhân gia hai triều nguyên lão, tuy rằng già rồi hồ đồ một chút, nhưng là chân thành chứng giám, vạn nhất ngày nào đó đem nhân gia bức nóng nảy xảy ra chuyện gì, vậy không biết là bị triều thần nghị luận liền xong rồi, chính là muốn truyền lưu sách sử bêu danh.

Tống Hành mỉm cười nói: “Ô đại nhân hôm nay lời nói, trẫm sẽ cẩn thận suy xét.”

Tô Tranh dừng quá mặt không đi xem Tống Hành kia âm hiểm mỉm cười, nghĩ thầm hẳn sẽ suy xét cái rắm, vẫn là quá tuổi trẻ không tài quá té ngã.

Tống Hành tiếp tục nói: “Ô đại nhân lâu không vào cung, giữa trưa liền lưu tại này cùng trẫm cùng nhau dùng cơm trưa như thế nào.”

Tô Tranh đứng dậy hành lễ: “Đa tạ Hoàng Thượng hậu ái, thần không dám ở trong cung ở lâu.”

“Cũng thế. Trẫm liền không lưu ngươi.” Tống Hành gật gật đầu.

Tô Tranh ngẩng đầu, tuy rằng thấy thế nào như thế nào cảm thấy Tổng Hành không vừa mắt, nhưng là vì một khác sự kiện, vẫn là áp xuống tính tình: “Hoàng Thượng, thứ thần nhiều lời một câu, không biết gần nhất trong cung tô Quý Phi nương nương tình hình gần đây như thế nào?”

“Thần bên ngoài có điều nghe thấy Quý Phi nương nương trong cung sự, đồn đãi thế nhưng xưng Quý Phi nương nương từ Dưỡng Nguyên Điện một đường lẫn sắp xuất hiện tới, thần cho rằng thật sự là vớ vẩn, mong rằng Hoàng Thượng kỹ càng tỉ mỉ báo cho một vài.”

Tổng Hành biết hẳn là đang nói trước đó vài ngày Tô Đường bị hấn hạ lệnh “Lăn” sau đánh lẫn nhi, một đường “Lăn” ra Dưỡng Nguyên Điện sự.

Việc này tuy rằng bị Thái Hậu nửa đường đè ép xuống dưới, nhưng là trong cung biết đến người không ít, xem ra gần nhất vẫn là truyền tới Tô gia người lỗ tai đi.

Thề thốt phủ nhận sự thật không phải một cái hoàng đế tác phong, Tổng Hành nhớ lại ngày ấy Tô Đường trên mặt đất ngây ngốc lẫn lộn khi bộ dáng, đột nhiên nhẹ giọng cười cười: “Tô Quý Phi vóc người tinh tế mềm mại, trên mặt đất lẫn lộn khi xác có vài phần khờ phác đáng yêu.”

Tô Tranh nghe xong bỗng chốc ngẩng đầu, nghiêng răng nghiêng lợi trạng: “Người.....”

Nếu nói vừa rồi hỏi chính khi chỉ là trong lời nói xung đột, Tô Tranh nghe Tổng Hành thừa nhận hẳn cháu gái bị phạt trên mặt đất lẫn lộn đồn đãi thế nhưng là thật sự, đầu óc nóng lên, thiếu chút nữa tưởng đi lên cùng Tổng Hành liều mạng.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 20

Tô Đường chậm rãi dịch qua đi, cúi đầu ngồi, nàng dáng ngồi thực câu nệ, đôi tay đặt ở trên đùi, yên lặng không nói lời nào.

Tổng Hành nhìn đến nàng đôi mắt còn có chút sừng, khẳng định là đã khóc, thở dài một hơi, chỉ chỉ trước mặt bàn lùn thượng một đĩa hoa hồng kính bánh: “Ăn đi.”

“Ngô?” Tô Đường ngẩng đầu.

Tổng Hành đem cái đĩa hướng Tô Đường trước mặt đẩy một chút: “Ăn.”

Tô Đường có chút do dự.

Nàng suy nghĩ có phải hay không ngày hôm qua Tổng Hành đã biết nàng ở trong lòng hối hận chưa cho hấn hạ độc sự, hiện tại muốn tiên hạ thủ vi cường độc chết nàng.

Vẫn là Tổng Hành đã biết nàng muốn cho hấn nhiều mang mấy đỉnh nón xanh nguyên rửa, cố ý đem nàng kêu lên tới, vẫn là muốn độc chết nàng.

Tô Đường trong lòng sợ hãi, nàng còn không muốn chết, vì thế đem cái đĩa hướng Tổng Hành trước mặt đẩy đẩy, giã giụa nói: “Hoàng Thượng trước dùng đi.”

Tổng Hành không yêu ăn này đó đồ ngọt, nói: “Trẫm kêu người ăn người liền ăn.”

Tô Đường khóc không ra nước mắt chỉ có thể duỗi tay cầm lấy một cái, nàng đem bánh phóng tới bên môi, đầu tiên là nhìn nhìn Tổng Hành, sau đó tâm một hoành, cắn một ngụm.

Hoa hồng kính bánh vào miệng là tan, thơm ngọt mềm mại, môi răng gian còn có hoa hồng hương thơm mùi thơm ngào ngạt chi khí.

Tô Đường đột nhiên cảm thấy hương vị rất quen thuộc.

Tổng Hành nhìn đến nàng ăn xong đi, trong lòng nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, khóe môi mang cười: “Đây là Tô đại nhân khiến người đưa tới.”

“Ngô?” Tô Đường bỗng chốc ngẩn đầu, trong miệng còn có nửa khối chưa kịp nuốt xuống đi bánh, căng đến tiểu má phình phình, tựa như một con hamster nhỏ.

Tổng Hành nhìn nàng sửng sốt nửa ngày không phản ứng, ngón tay điểm điểm mặt bàn: “Người nếu không ăn, trẫm liền gọi người tới đoan đi rồi.”

“Ngô..... Không cần!” Tô Đường đột nhiên phản ứng lại đây, đem kia bàn điểm tâm kéo đến nàng trước mặt, dùng cánh tay chặt chẽ che chở, tựa hồ sợ có người tới cùng nàng đoạt.

Tổng Hành hừ một tiếng.

Tô Đường ăn đến là ruột gan đứt từng khúc, nàng phủng một khối bánh, do dự đã lâu, rốt cuộc lấy hết can đảm hỏi Tổng Hành: “Hoàng Thượng, thần thiếp gia gia, có khỏe không?”

Tổng Hành hồi ức buổi sáng Tô Tranh bộ dáng, nói: “Tô đại nhân tinh thần tạm được.”

Tô Đường cúi đầu ăn trong nhà điểm tâm, nghĩ Tổng Hành câu kia “Tinh thần thượng nhưng”, chính là chính mình chung quy không thể thấy thượng một mặt, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, cái mũi đau xót, vừa muốn khóc.

Tổng Hành chú ý tới nàng biểu tình không tốt, hơi hơi nhăn lại mày: “Làm sao vậy, thứ này không thể ăn sao?”

“Không có không có.” Tô Đường nỗ lực nghẹn cảm xúc, nhìn đến Tổng Hành nhăn lại mày, nhớ tới cửa Lý Đức Toàn nói “Nếu là Hoàng Thượng nhìn đến ngài cái dạng này, sợ là lại nếu không cao hứng.” Nói, nói cho chính mình không thể khóc, nhất định không thể khóc, ngàn vạn không thể lại khóc, Tổng Hành thật vất vả đối nàng làm một kiện việc thiện, nàng hiện tại khóc Tổng Hành liền lại không cao hứng, Tổng Hành một không cao hứng nàng liền lại nên xui xẻo.

Vì thế Tổng Hành liền nhìn đến Tô Đường biểu tình càng ngày càng ning ba.

Hắn còn tưởng rằng là Tô Đường điểm tâm ăn nghẹn trứ lại ngượng ngùng nói, vì thế duỗi tay cho nàng đồ ly trà: “Người uống trước khẩu trà đi.”

Tô Đường nhìn Tổng Hành thân thủ cho nàng đảo trà, nàng nhẫn a nhẫn, nhẫn đến ngực đều đau, cuối cùng lại vẫn là không có nhịn xuống, đột nhiên, ưong mà một tiếng khóc ra tới.

“Ô ô ô ô ô ô ô..... Hoàng Thượng..... Oa oa oa oa oa.....”

Tổng Hành bị bất thành linh bạo khóc cấp hoảng sợ, khác nữ nhân liền khóc đều là che lại khăn tay nhỏ giọng khóc nức nở, nào có khóc đến như vậy đất rung núi chuyển.

“Người khóc cái gì?” Hấn trừng mắt hỏi.

Ngay cả canh giữ ở bên ngoài ngủ gật Lý Đức Toàn đều bị này thanh tiếng khóc cấp bừng tỉnh, trong lòng một vụn đầu ngựa con lao nhanh mà qua, vô cùng đau đớn không thôi: Cái này tô Quý Phi, không phải nói cho nàng đừng khóc muốn khống chế tốt cảm xúc sao? Khóc đến như vậy ồn ào, chọc giận Hoàng Thượng, xui xẻo nhưng lại là nàng chính mình nha.

Trong điện, Tô Đường buông trong tay nửa khối bánh, đột nhiên đứng dậy quỳ tới rồi Tổng Hành trước mặt, khuôn mặt nhỏ khóc đến đỏ bừng: “Hoàng Thượng.....”

Tổng Hành ánh mắt trung hiện lên một tia không đành lòng: “Làm sao vậy?”

Tô Đường vuốt nước mắt, nỗ lực khống chế được cảm xúc, nước mắt lại xoạch xoạch mà rớt, một bên thút tha thút thít nức nở mà nói: “Hoàng Thượng..... Ô ô ô..... Cầu người về sau..... Về sau không cần lại gặt ta..... Được không.....”

Nàng đã quên dùng “Thần thiếp” hai chữ, dùng chính là rất là đi quá giới hạn “Ta”.

Bất quá Tổng Hành tựa hồ cũng không có chú ý tới điểm này, hấn nhìn quỳ gối hấn bên chân Tô Đường: “..... Lừa?”

Tô Đường nghẹn ngào, mảnh khảnh cổ trều khí: “Hoàng Thượng..... Nếu là ngay từ đầu liền..... Không đáp ứng ta..... Ta

cũng sẽ không..... Như vậy khổ sở..... Ô ô ô ô.....”

Tô Đường nói xong, hai mắt nhắm lệ mông lung mà nhìn Tống Hành liếc mắt một cái.

Nàng biết chính mình đây là đang trách trách Hoàng Thượng, muốn đánh muốn phạt nàng đều nhận.

Tống Hành mặc mặc, ánh mắt phức tạp.

.....

Dưỡng Nguyên Điện đột nhiên lập tức trở nên thực an tĩnh, an tĩnh đến canh giữ ở bên ngoài hầu hạ Lý Đức Toàn có chút không thể tin được.

Sao lại thế này, tâu Quý Phi vừa rồi không còn khóc sao? Hiện tại như thế nào không tiếng khóc!

Hoàng Thượng như thế nào không gọi bọn hắc đi vào mang đi tâu Quý Phi?

Này quả thực không khoa học!

Lý Đức Toàn nháy mắt ở trong đầu não bỏ vô số loại khả năng. Tỷ như nói tâu Quý Phi đã bị dọa đến nói không nên lời lời nói mất trí, tỷ như nói Hoàng Thượng ngại tâu Quý Phi quá ồn ào trực tiếp dùng cái thứ gì tắc trụ miệng nàng,

Trong đó hẳn cảm thấy nhất hung tàn nhưng là lại có khả năng nhất, là Tô Đường bởi vì khóc đến quá nghiêm túc vẫn luôn không ngừng, cuối cùng chọc giận Tống Hành, bị hắn dưới sự giận dữ trực tiếp bóp chết.

Cho nên hiện tại bên trong là một khối tô Quý Phi đã lạnh lẽo thi thể, còn có chính mặt âm trầm, nhìn chăm chăm tô Quý Phi thi thể, hồi hận xuống tay quá nặng, không biết nên như thế nào cùng Tô gia người công đạo Tổng Hành.

Lý Đức Toàn bị cái này khả năng kết quả sợ tới mức chân mềm, may mắn bị bên cạnh mấy cái tiểu nhân đỡ mới không quăng ngã.

Hắn rầm nuốt một mồm to nước miếng, nói cho chính mình nhất định phải bình tĩnh, lặng lẽ đi tới cửa, hít sâu mấy hơi thở, dùng phát trần bính, nhẹ nhàng vén lên một chút rèm cửa.

Lý Đức Toàn đã làm tốt mười phần chuẩn bị tâm lý, suy nghĩ vô số loại khả năng tính, nói cho chính mình vô luận nhìn đến cái gì đều không cần hoảng loạn rút dây xích, hắn là thủ lĩnh thái giám, muốn chống.

Chính là Lý Đức Toàn trong đầu thiết tưởng bên trong rất nhiều loại tình huống, lại tuyệt không bao gồm trước mắt này một loại.

Hắn nhìn đến bên trong, một thân cung trang mỹ lệ nữ tử, chính đưa lưng về phía hắn ngồi, sau đầu búi tóc hơi loạn, hai vai nhẹ nhàng rung động, tựa ở nước nở.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 21

Tô Đường nhào vào đại ca Tô Tồn trong lòng ngực, nhìn đến trên giường gia gia râu tóc bạc trắng, già nua không thôi bộ dáng, cắn ngón tay cố nén trụ khóc.

Nhị ca Tô Từ vỗ vỗ muội muội bả vai lấy kỳ an ủi, tiến lên dò hỏi: “Thái y, tổ phụ bệnh tình đến tột cùng như thế nào? Buổi sáng còn hảo hảo, vì sao sẽ đột nhiên té xỉu.”

Cầm đầu thái y kết thúc thảo luận, chấp tay nói: “Lão đại nhân đây là chịu kích thích lúc sau khí huyết sậu nghịch gây ra, tâm hỏa thượng viêm, táo tư thương tì, mới có thể đột nhiên ngất.”

Tô Từ truy vấn nói: “Kia tình huống như thế nào? Nhưng có ngại tánh mạng?”

Thái y thở dài: “Thần đã cấp lão đại nhân đã dùng quá phương thuốc, hôm nay không ra dự kiến nói liền có thể chuyển tỉnh, hảo sinh nghỉ ngơi, tánh mạng tạm thời vô lự. Chỉ là Tô đại nhân, lão đại nhân tuổi già, thân thể cũng so không được người trẻ tuổi, sau này vạn không thể lại chịu đựng cái gì kích thích lạp.”

“Đa tạ vài vị đại nhân.” Tô Từ thở dài nhẹ nhõm một hơi, hướng mấy cái thái y trí tạ.

Mấy cái thái y khai hảo phương thuốc liền đi rồi, Tô gia ba cái tôn bối đều canh giữ ở Tô Tranh trước giường.

Tô Tranh vẫn luôn ngủ đến ban đêm giờ Tý mới từ từ chuyển tỉnh.

Vừa mở mắt, chính mình ba cái tôn nhi đều đứng ở trước giường.

“Gia gia.” Ba người thấy Tô Tranh tỉnh, trăm miệng một lời kêu lên.

Tô Tranh khụ hai tiếng, ở Tô Tồn nâng hạ giầy giữa ngồi dậy, Tô Đường gắt gao nắm hấn tay, Tô Từ cho hấn ở sau người lột thượng cái đệm.

Tô Tranh làm tốt sau thở dài một tiếng: “Lão lạp, không còn dùng được lạp, hôm nay định là dọa hư các người.”

Tô Tồn trước nói: “Gia gia đã cáo lão, triều đình thượng có ta cùng nhị đệ chịu trách nhiệm đâu, gia gia tội gì tiến cung chịu kia ủy khuất, sau này đừng lại vào cung.”

Tô Từ đi theo gật đầu: “Gia gia yên tâm đó là.”

Tô Tranh nhìn nhìn trước giường này ba cái đều là trở mã đến nhân trung long phượng tôn tử, thở dài, cười khổ nói: “Các người thật sự cho rằng ta không biết, thánh thượng đối Tô gia, đối với các người hai người, sớm có cảnh giác?”

Tô Tồn cùng Tô Từ nghe xong toàn trầm mặc, Tô Đường ngẩn ra.

Tô Tranh kéo qua Tô Tồn cùng Tô Từ tay, vẫn đục đôi mắt ẩn ẩn uẩn có ướm át: “Các người huynh đệ hai người nắm gần đây ở triều đình thượng tuy thu liễm mũi nhọn, lại vẫn là bị nơi chốn cản tay,

chức quyền bị hấn từng năm hư cấu, các người cho rằng gia gia lão hồ đồ, kỳ thật này đó gia gia đều xem ở trong mắt, không nghĩ ta Tô gia trung thành và tận tâm, ta vì triều đình bỏn lao cả đời, lại vẫn là phải bị quân vương kiêng kị.”

“Ta nếu không tiến cung làm thánh thượng nhìn xem ta hiện giờ có bao nhiêu lão hồ đồ, hấn lại như thế nào chịu buông tâm đầu.”

Tô Đường ở một bên nghe những lời này, không thể tưởng tượng mà trợn to mắt: “Gia gia.”

Tô Tranh nhìn về phía chính mình nhỏ nhất cháu gái: “Đường Nhi, gia gia đời này nhất thực xin lỗi, vẫn là người a.....”

Tô Đường thành thích quý gồi Tô Tranh trước mặt, bắt lấy Tô Tranh tay, mang theo khóc nức nở nói: “Gia gia nào có thực xin lỗi Đường Nhi, gia gia là trên đời này đau nhất Đường Nhi người.”

“Tiên đế gia năm đó khẳng khẳng muốn đem người hứa cấp Hoàng Thượng, đơn giản là cho chúng ta Tô gia ở đương kim hoàng thượng trong tay lưu một..... Ai.....” Tô Tranh nói đến một nửa, đánh giá Tô Đường, nhìn nàng còn ăn mặc trong cung quần áo: “Người hôm nay ra cung, Hoàng Thượng có biết?”

Tô Đường ghen ngào gật đầu.

Tô Tranh: “Kia liền hảo, người nếu là tự mình ra cung, sợ là hồi cung lúc sau, lại không tránh được cung quy trách phạt.”

“Nếu là năm đó, gia gia không lòng tham tưởng ở lâu người mấy năm, ở kia một tờ thánh chỉ phía trước đem người gả đi ra ngoài, liền hảo.”

“Cho dù là gả vào một người bình thường gia, tuy vô đại phú đại quý, nhưng giúp chồng dạy con cả đời liền cũng yên vui, chỉ tiếc vừa vào cửa cung sâu như biển, người lại không được Hoàng Thượng sủng ái, mỗi ngày khóa ở kia thâm cung bên trong, kêu ta ngày sau như thế nào đi gặp người phụ thân mẫu thân.”

“Không có.” Tô Đường lắc đầu, “Gia gia ngài yên tâm, Hoàng Thượng, Hoàng Thượng hẳn đãi ta thực hảo,” nàng nhìn nhìn một bên Tô Tồn, “Không tin ngài hỏi đại ca, đại ca lần trước tiến cung nhìn thấy ta cùng Hoàng Thượng, Hoàng Thượng thật sự đãi ta thực hảo.”

Tô Tồn do dự một chút, vẫn là đáp: “Là.”

Tô Tranh nghe xong chỉ là cười khổ một tiếng, sờ sờ Tô Đường đầu: “Người hồi cung sau vạn không thể bởi vì ta mà đối Hoàng Thượng có điều oán hận, gia gia không chuẩn người ngỗ nghịch hẳn, chúng ta ở trong cung hộ không được người, cuối cùng có hại vẫn là chính người biết không? Gia gia muốn người bo bo giữ mình, mới có thể Baogong trung nhật tử lâu dài.”

Tô Đường dùng sức gạt đầu: “Ân! Đường Nhi biết, Đường Nhi vẫn luôn nhớ kỹ gia gia nói.”

Ánh nến lay động, ba người canh giữ ở Tô Tranh trước giường, thẳng đến Tô Tranh nói mệt mỏi, lại nặng nề ngủ.

Ba người đều xưng phong nhận việc muốn ở Tô Tranh trước giường gác đêm.

Tô Tồn cùng Tô Từ hai người liếc nhau, nhìn nhìn nhu nhược đáng thương nhu nhược tiểu muội, hai người đồng thời đạt thành

nhất trí: “Gia gia nơi này có chúng ta thủ đó là, muội muội mau đi nghỉ ngơi đi, người lấy chồng trước sương phòng vẫn luôn lưu trữ.”

Tô Đường lắc đầu: “Ta không cần, ta thật vất vả ra tới một lần, ta muốn thủ gia gia.”

Tô Từ: “Muội muội nghe lời.”

Tô Tôn: “Muội muội đừng cho ca ca khó xử được không?”

Tô Đường không tuân theo không được, đành phải đi theo nha hoàn đi rửa mặt ngủ.

Nàng nằm ở trên giường, tưởng gia gia hôm nay đột nhiên ngắt, tuy rằng gia gia không nói, nhưng nàng cũng biết định là cùng Tống Hành ở trong cung nổi lên tranh chấp, Tống Hành biết rõ nàng gia gia tuổi như vậy lớn, vì cái gì còn muốn kích hấn.

Tô Đường gắt gao cắn góc chăn, nghĩ gia gia nằm ở trên giường tiêu tụy bộ dáng, tưởng hấn kia đầy dầu đầu bạc, chưa từng có một khắc, tức giận như vậy quá.

Tức giận đến nàng phổi đều mau tặc, hận không thể đi lên cùng Tống Hành liều mạng.

Tống Hành nói nàng, trêu cợt nàng, chĩnh nàng, cười nhạo nàng, đối nàng lật lọng nàng đều có thể nhẫn, nhưng lại duy độc không thể chịu đựng Tống Hành thương đến nàng gia gia.

Tô Đường cuối cùng mơ mơ màng màng ngủ rồi, tỉnh lại khi phát hiện thế giới thay đổi bộ dáng.

Trên tường đồng hồ treo tường chỉ hướng 7 giờ chính, kệ sách
thượng bải 《 toán học 》 《 ngữ văn 》 《 tiếng Anh 》 .

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 22

Tổng Hành đối chính mình mẹ ruột loại này yêu thích thập phần vô ngữ, nhưng là nhìn nàng tuổi lớn, năm đó vì phụ tá hấn đăng cơ cũng ăn không ít khổ, hiện tại liền điểm này yêu thích hấn cũng không đành lòng cướp đoạt, toàn cho là cho nàng tìm cái tâm lý ký thác, chỉ là không cần ăn bận cái gì Kim Đan đó là.

Mà đối với cái này Thái Hậu mang về tới lão thần tiên, Tổng Hành lần đầu tiên thấy, liền tưởng đem hấn từ trong phòng một chân đá đi ra bên ngoài.

Thái Hậu hưng phấn mà làm lão thần tiên cấp Tổng Hành tính một quả, lão thần tiên nhìn Tổng Hành sinh thần bát tự sau bẻ ngón tay tính nửa ngày, sau đó thần thần bí bí mà đem hấn kéo đến trong một góc, nói hấn kế tiếp nhật tử muốn xui xẻo, hơn nữa là đảo rất nhiều mốc, xúi quẩy.

Tổng Hành nghe này đó đại bất kính nói một lần tưởng đem này diên lão nhân oanh ra hoàng cung, cuối cùng Thái Hậu liều mạng ngăn đón mới chỉ phải từ bỏ.

Tổng Hành vốn dĩ không tin này đó nói bậy nói bạ, nhưng là hiện tại ngẫu nhiên một hồi nhớ tới, giống như thật bị kia thần côn cấp nói trúng rồi.

Tổng Hành ở Dưỡng Nguyên Điện đợi trong chốc lát, Lý Đức Toàn liền đem chính đánh ngáp lão đạo sĩ cấp lãnh lại đây.

Lão đạo sĩ nhìn đến Tổng Hành kia vẻ mặt bị sinh hoạt tàn phá qua đi biểu tình, cũng không hành lễ, hừ hai tiếng: “Như thế nào, bị bản đạo nói trúng rồi đi.”

Lý Đức Toàn vội cười làm lành nói: “Còn thỉnh đạo trưởng ra cái chủ ý, miễn chúng ta Hoàng Thượng ưu phiền mới là.”

Lão đạo sĩ tay vuốt chòm râu lắc đầu: “Nhìn này sinh đến vẻ mặt thông minh tướng, như thế nào liền bức này sự tình đơn giản đều tham không ra, ai.”

Tổng Hành nắm chặt nắm tay.

Lý Đức Toàn lại chạy nhanh cười làm lành mặt: “Đạo trưởng nói lỗi, còn thỉnh đạo trưởng vì Hoàng Thượng phân ưu.”

Lão đạo sĩ không chút khách khí mà tìm cái ghế ngồi xuống: “Giúp người cũng có thể, chỉ là này hoàng cung thật sự buồn đến hoảng, sự thành lúc sau lão đạo muốn xuất cung vân du, Hoàng Thượng muốn trợ ta không thể lại bị Thái Hậu cấp trở về.”

Tổng Hành nghĩ thầm đã sớm muốn đánh phát người cái này ở trong cung cộ ăn cộ uống lão lừa đảo, lập tức gật đầu, bảo đảm hẳn thuận lợi ra cung, không hề bị Thái Hậu bắt trở về.

Lão đạo sĩ vừa lòng gật gật đầu, từ rách tung toé ống tay áo móc ra một cái cái hộp nhỏ, mở ra sau bên trong là cái màu đen thuốc viên, thần sắc trịnh trọng mà đưa cho Tổng Hành: “Này đan nãi bản đạo sư môn tổ truyền bí phương, hiến cho Hoàng Thượng, nếu là hai người phân phục chi, từ đây âm dương điều hợp, tấn hưởng không thể giải thích chi nhạc, nếu là Hoàng Thượng một người phục

chi, bảo đảm làm ngài hùng phong trọng chấn, ngọc. Hành tân sinh, bầy tiến thất xuất, tấn hiện nam nhi bản sắc.”

Lão đạo sĩ nói lời lẽ chính đáng, Tống Hành lắng là nghe được mặt đỏ tai hồng, gắt gao nhéo trong tay chén trà, cuối cùng từ hàm răng phùng bài trừ mấy chữ: “Người rất cuộc..... Đang nói chút cái gì?”

Lão đạo sĩ nghi hoặc mà nhìn thoáng qua Lý Đức Toàn: “Hoàng Thượng kêu ta tới không phải bởi vì cái kia không được sao? Ta này đan dược chuyên trị cái kia không được a, hiệu quả trị liệu bảo đảm, vô dụng lui khoản.....”

“Đủ rồi!” Tống Hành một phách cái bàn, “Hiện tại liền đem cái này bọn bịp bợm giang hồ đánh 40 đại bản, oanh ra cung đi!”

Oanh ra cung đi không quan trọng, nhưng là đánh 40 đại bản, cái này liền rất dọa người, vừa rồi còn vẽ mặt trang bức lão đạo sĩ lập tức sợ tới mức ôm lấy Tống Hành đùi, khóc lóc thảm thiết nói:

“Hoàng Thượng tha mạng a, Hoàng Thượng có cái gì yêu cầu cứ việc đề, thuốc tăng lực trường thọ hoàn mỹ dung dưỡng nhan hoàn lão đạo đều có a.....”

Tống Hành: “.....”

Cuối cùng bởi vì kia lão đạo sĩ tiếng khóc đến quá cực kỳ bi ai, lời nói quá động lòng người, liền Lý Đức Toàn đều ở cảm động đến mặt nước mắt, Tống Hành quyết định lại tin hẳn một hồi.

Lão đạo sĩ nghe xong Tống Hành gần nhất sự tình, đầu tiên là thâm biểu một phen đồng tình, sau đó gật gật đầu như suy tư gì nói: “Hoàng Thượng chẳng lẽ không có phát hiện, những việc này nhìn

như là độc lập phát sinh, chính là nghĩ lại lên, đều có một người chặt chẽ tham dự trong đó?”

Tổng Hành hí hí mắt.

Hắn phát hiện, từ hắn bắt đầu xui xẻo khởi, trong cung người nào đó tồn tại cảm, xác thật cao rất nhiều.

Lão đạo sĩ thần thần bí bí mà cười cười, sau đó không biết từ trên người chỗ nào mọc ra một quyển rách mướp thư, dùng ngón tay chấm nước miếng phiến phiến, tựa hồ tìm được rồi phá giải phương pháp.

Hắn đầu tiên là ở giấy vàng thượng vẽ một đạo phù chú, sau đó trong miệng huyền thiên niệm một chuỗi chú ngữ, cuối cùng làm Tổng Hành đến trên giường nằm, ngủ.

“Cái này mộng rất dài rất dài, Hoàng Thượng ở ở cảnh trong mơ đụng tới cái gì đều không cần kinh ngạc, trong mộng thế giới có bao nhiêu kỳ quái Hoàng Thượng cũng không cần kinh hoảng, Hoàng Thượng ưu phiền ngài muốn đích thân đi cõi bỏ, Hoàng Thượng mau ngủ đi, ngủ đi.”

Lão đạo sĩ ở long sàng trước giờ phù chú giường nanh múa vuốt mà khoa tay múa chân.

Đạo cũng kỳ quái, long sàng trước ồn ào nhốn nháo, Tổng Hành thế nhưng chỉ chốc lát sau liền ngủ rồi.

Nhìn đến Tổng Hành ngủ rồi, lão đạo sĩ công thành danh toại giống nhau vỗ vỗ tay.

Lý Đức Toàn cả kinh trợn mắt há hốc mồm: “Đại, đại tiên, ngài liền như vậy đem Hoàng Thượng hồng ngũ lạc?”

Lão đạo sĩ: “Đó là tự nhiên.” Hắn ngáp một cái, “Bần đạo mệt nhọc, Lý công công, quá muộn trở về không có phương tiện, Lý công công, người kia có hay không địa phương làm ta ngủ một giấc.”

“Có có có.” Lý Đức Toàn liền thanh đáp, hắn lãnh lão đạo sĩ đi vào chính mình đương trị khi nghỉ ngơi địa phương, xem lão đạo sĩ tùy tiện mà một đảo liền ngủ, hắc hắc cười hai tiếng.

Lão đạo sĩ: “Người có chuyện gì?”

Lý Đức Toàn cười đến thẹn thùng: “Cái kia, đại tiên, ta có thể hay không hỏi một chút, ngài vừa rồi hiến cho Hoàng Thượng kia cái thuốc viên, nói là có thể cho người..... Ngọc. Hành trọng sinh?”

Hắn tiếng nói vừa dứt, nguyên bản tối om trong phòng, không biết từ chỗ nào lại chui ra mấy cái tiểu thái giám, mắt trông mong mà nhìn.

Lão đạo sĩ: “.....”

Hiệu quả trị liệu thời lớn.

**

Tô Đường cũng cặp sách, cơm sáng cũng không như thế nào ăn, mang theo đầy bụng tức giận đi đi học.

Trước khi đi mù mù còn vuốt nàng đầu hỏi nàng hôm nay buổi sáng thấy thế nào lên không vui, sau đó từ trong túi đào một trăm

khỏi tiền tiêu vật cho nàng.

Tô Đường sửu tiền tiêu vật, chính mình ở chỗ này gia đình tuy rằng không giàu có nhưng là như vậy hạnh phúc, mà cổ đại Tô gia tuy rằng lừng lẫy, gia gia ca ca tuy đều đau nàng, chính là người một nhà lại ở hoàng quyền áp bách dưới cả ngày quá đến nơm nớp lo sợ.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 23

Từ nhỏ chính là thiên chi kiêu tử vạn người phía trên Tổng Hành khó chịu cực kỳ.

Nhìn Tổng Hành khó chịu mặt, Tô Đường không mặt mũi nói cho hắn, kỳ thật người ở đại gia trong mắt không phải cái người thường, là cái ngốc tử.

Tổng Hành mới đến, cái gì cũng không biết cái gì cũng đều không hiểu, vì thế Tô Đường tuy rằng có điểm không tình nguyện, nhưng là bởi vì sợ hãi tình lại sau Tổng Hành ở trong cung tìm nàng phiền toái, vẫn là hướng hắn truyền thụ rất nhiều ở chỗ này sinh hoạt kinh nghiệm.

“Dùng cái này.” Nhà ăn, Tô Đường bưng bàn ăn, hướng Tổng Hành triển lãm một chút mỗi cái học sinh đều có một trương cơm tạp.

Tô Đường chọn hảo đồ ăn, đem cơm tạp phóng tới xoát tạp cơ là nhẹ nhàng một dán: “Sau đó liền được rồi.”

Tổng Hành cũng học Tô Đường bộ dáng điểm hai cái đồ ăn, tuy rằng hắn cảm thấy nơi này đồ ăn cùng trong cung heo ăn không sai biệt lắm, hắn móc ra chính mình trên người cơm tạp, dán đến xoát tạp cơ đồng dạng vị trí thượng.

“Tích ——” xoát tạp cơ vang lên.

“Đồng học, tiền không đủ, trong thẻ liền thừa tam mao sáu lạp.”
Bán cơm a di ở cửa sổ sau nhắc nhở.

“Có ý tứ gì?” Tống Hành nhẹ nhàng cúi xuống thân, xuyên thấu qua cửa sổ, hỏi bên trong a di.

Bán cơm a di đang xem đến cửa sổ bên ngoài là cái tiểu soái ca thời điểm mặt cọ mà đỏ, rụt rè mà cười cười, xua xua tay: “Thôi thôi, người đoan đi thôi, coi như a di thỉnh người, lần sau còn tới a di nơi này đánh a.”

Tô Đường: “.....” Nhân thế bất công.

Chương 24 thứ hai mươi bốn tiết khóa

Tống Hành đời này không trải qua quá cái gì quá lớn khúc chiết, duy nhất khả năng coi như, đại khái chính là ở hấn vẫn là Thái Tử khi có hai cái ngo ngoe rục rịch không an phận huynh đệ, bất quá này cũng thực mau bị hấn cùng năm đó vẫn là Hoàng Hậu Thái Hậu liên thủ bãi bình, cho nên đương Tống Hành phát hiện chính mình cơm trong thẻ liền thừa tam mao sáu, Tô Đường từ túi quần sờ mó chính là một trăm khối, mà chính mình phiên biến sở hữu túi tiền chỉ còn hai cái tiền xu thời điểm, muốn hấn thần nhiên tiếp thu, trong lòng không có chênh lệch là không có khả năng.

Đặc biệt là đương hấn theo ký ức về đến nhà, phát hiện nơi này gia còn không có trong cung một gian cung phòng đại thời điểm.

Tống Hành bạo một câu thô khẩu, kia đạo sĩ thú vị rốt cuộc đem hấn đưa tới địa phương quỷ quái gì.

Tống Hành trầm khuôn mặt đi vào phòng, phát hiện tối tăm ánh đèn hạ, đầy đầu chỉ bạc lão nhân chính chuyên chú mà làm việc

may vá, bên cạnh là một chồng đã hoàn công miếng độn giày.

Lão nhân nghe được Tống Hành trở về tiếng vang, ngẩng đầu liệt miệng cười: “Hành hành đã về rồi.”

Hành..... Hành.....

Này lệnh người cảm thấy then xưng hô.

Tống Hành nghĩ thầm liền Thái Hậu cũng chưa như vậy kêu lên hấn tên, vốn dĩ có điểm không cao hứng, nhưng là đang xem đến lão nhân có khắc thật sâu nếp nhăn mặt sau vẫn là nhẹ nhàng đáp ứng rồi một tiếng: “Ân.”

Trong nhà có một đài rất nhỏ lão TV, Tống Hành tìm được chót mở đem nó mở ra, vuốt ve ấn mấy cái kiện sau điều đến lúc đó sự tin tức kênh, gắt gao nhìn chăm chăm TV, bắt đầu điên cuồng mà hấp thu về thế giới này hết thảy tri thức.

.....

Chờ Tống Hành không sai biệt lắm có thể thích ứng nơi này sinh hoạt lúc sau, còn không có tới kịp thở phào nhẹ nhõm, toán học lão sư liền tổ chức một lần giai đoạn trắc nghiệm.

Tống Hành đoán được đây là một môn cùng đại lượng tính toán không sai biệt lắm công khóa, hấn đã từng đương Thái Tử là liền thực ái nghiên cứu này đó tính toán. Nhưng là bởi vì này trương bài thi thượng con số ký hiệu hấn cơ bản đều xem không hiểu, vì thế Tống Hành chỉ đồ vài đạo lựa chọn đề, liền bắt đầu nhàm chán mà chuyển bút.

Đối với lần này khảo thí, Tô Đường ôm có rất lớn chờ mong cùng nhiệt tình.

Lý do là nàng thật sự nghiêm túc học tập, nỗ lực thành quả là ngẫu nhiên có thể dựa học bằng cách nhớ làm ra một cái cùng khái niệm tương quan đề, hoặc là ở lựa chọn đề lựa chọn trung tìm ra nhất thuận mắt cái kia đáp án.

Công phu không phụ lòng người, bài thi phát xuống dưới, Tô Đường toán học thành tích tốt cuộc từ lần trước không hiểu ra sao hạt mông 8 phân, tiến bộ đến lần này đoán mò 18 phân.

Tiến bộ đến hai vị đếm đầu, Tô Đường ôm bài thi đặc chí, cảm thấy nàng lần này nói không chừng có thể từ đếm ngược đệ nhị tiến bộ đến đếm ngược đệ tam, về sau sẽ không bao giờ nữa là cho lớp học lót đế người.

Tô Đường nghĩ liền có điểm đồng tình Tống Hành, hấn khẳng định cùng nàng lúc trước lần đầu tiên khảo thí khi tình huống giống nhau như đúc, không hiểu ra sao, cuối cùng ra tới điểm thậm không nở nhìn. Hơn nữa nàng từ nhỏ tiếp thu chính là gia gia vui sướng giáo dục, đi trải qua đọc sách nhận tự quá trình mà không phải kết quả, mà Tống Hành là Thái Tử, từ nhỏ chính là văn thái võ công đều phải nơi chốn tranh đệ nhất người, hiện giờ đột nhiên phát hiện chính mình thành lớp học đảo một, kia nội tâm nhưng như thế nào chịu được.

Thứ tự biểu đã ra tới, khóa đại biểu đem biểu dán ở phòng học sau tường.

Hướng Manh Manh vỗ vỗ Tô Đường cánh tay: “Ai, ngốc tử, người nhìn không, Cố Diệc Dữ khảo 149 phân ai.”

“Nhìn.” Tô Đường nhún nhún cái mũi, nàng còn xem hẩn bài thi, vốn dĩ hẩn là mẩn phân 150 phân, nhưng là toán học lão sư nói vì không cho hẩn kiêu ngạo, cũng không cho hẩn thương chín ban này bày heo nhãi con nhóm lòng tự trọng, cố ý cho hẩn 149 phân.

Tô Đường lặng lẽ sau này nhắm liếc mắt một cái, Tống Hành chính nhắm mắt lại nhắm mắt dưỡng thần, trên mặt nhìn không ra hi nộ.

Hướng Manh Manh cũng theo Tô Đường tầm mắt trộm ngắm Tống Hành, nhỏ giọng hỏi: “Ngốc tử, người có hay không cảm thấy gần nhất ngốc tử bình thường rất nhiều?”

“Ta khen hẩn lớn lên soái hẩn đều không ngốc cười, còn trừng ta.”

“Vậy người về sau liền không cần đi trêu chọc hẩn sao.” Tô Đường lôi kéo Hướng Manh Manh tiến đến phòng học sau tường thứ tự biểu trước.

Trừ bỏ tân chuyển tới Cổ Diệt Dữ nhất chi độc tú khảo cái ba vị số 149 ổn ngồi đệ nhất danh bảo tọa bên ngoài, phía dưới thứ tự cùng lần trước kỳ trung khảo thí biến động không lớn.

Tô Đường tâm tình khẩn trương cực kỳ, một cái dựa gần một cái, chờ mong mà, từ trên xuống dưới tìm kiếm tên của mình.

Còn sẽ là đếm ngược đệ nhị sao?

Có thể hay không tiến bộ một cái thứ tự đếm ngược đệ tam a.

Nếu lại có cái nào đồng học quên điền đáp đề tạp liền càng tốt, nàng nói không chừng liền có thể tiến bộ đến đếm ngược đệ tứ!

Nhưng mà Tô Đường một đường đi xuống tìm, trên mặt biểu tình liền một chút một chút động lại lên.

Đếm ngược đệ tứ.

Hảo đi không phải nàng.

Đếm ngược đệ tam.

Cũng không phải nàng a.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 24

Người phục vụ nhìn trước mặt này đối còn ăn mặc giáo phục thiếu niên thiếu nữ, đệ thượng thực đơn mỉm cười hỏi: “Nhị vị muốn ăn điểm cái gì?”

Tổng Hành đem thực đơn đặt tới Tô Đường trước mặt: “Muốn ăn cái gì.”

Tô Đường phiên phiên thực đơn, sợ tới mức che lại trong túi tiền bao, nhìn thoáng qua đã đi chiêu đãi khách nhân người phục vụ, nhỏ giọng đối Tổng Hành nói: “Hoàng Thượng, nơi này..... Thực quý.”

Tổng Hành uống nước chanh: “Ta biết.”

Tô Đường mau khóc: “Hoàng Thượng, ngài nếu là muốn ăn điểm tâm nói, đổi một nhà cửa hàng được không? Ta không có như vậy nhiều tiền.”

Tổng Hành bị nước chanh sặc một chút, trống trợn khụ hai tiếng: “Cái gì?”

Tô Đường đầy mặt khẩn cầu: “Đổi một nhà cửa hàng ta lại thỉnh ngài được không?”

Tổng Hành kéo kéo khóe miệng: “Ai muốn người thỉnh?”

Tô Đường:???

Tổng Hành ra một hơi: “Ta thỉnh người, muốn ăn cái gì điểm đi.”

Tô Đường do dự.

Nàng cúi đầu trầm ngâm sau một lúc lâu, tuy rằng nhà này cửa hàng tiểu bánh kem thoát nhìn thật sự ăn rất ngon, nhưng là lý trí vẫn là thúc đẩy nàng mở miệng: “Hoàng Thượng, ngài..... Không phải là muốn ăn bá vương cơm đi.”

“Ta biết ngài võ công cao cường, chạy là khẳng định có thể chạy trốn, chính là loại này hành vi.....”

Loại này hành vi thật sự là thực lệnh người trơ trên a.

Tổng Hành rất muốn đem Tô Đường đầu cạy ra nhìn xem bên trong rốt cuộc trang chính là thứ gì, Tô gia hai cái ca ca đều là người trung nhân tài kiệt xuất, như thế nào sinh cái muội muội là loại này mạch não.

Tổng Hành đề nặng tính tình nói: “Trẫm..... Ta có tiền.”

Tô Đường không thể tin tưởng mà ngẩng đầu.

Hoàng Thượng ở chỗ này, không phải gia đình điều kiện rất thảm sao. Trong nhà liền một cái nẹp miếng độn giày nải nải, rõ ràng đều nghèo liền giáo tạp đều sung không dậy nổi, trước kia còn muốn nàng tiếp tế tới.

Tổng Hành đối với Tô Đường khó hiểu ánh mắt, tuy rằng có điểm then thùng, nhưng vẫn là quay đầu đi, giải thích một câu: “Trẫm khai một cái võ nghệ huấn luyện ban.”

Cùng Doãn Minh một trận chiến làm hấn ngẫu nhiên lộ tay công phu, ở cái này nhân loại võ công thoái hóa đánh nhau toàn dựa đặc hiệu niên đại ở toàn bộ niên cấp bị truyền đến vô cùng kì diệu, sau đó liền có thật nhiều nam sinh lên tìm được hấn, muốn bái hấn làm thầy.

Tổng Hành vốn dĩ tưởng cự tuyệt, nghĩ thầm liền các người này đó cùng luyện qua 《 Quỳ Hoa Bảo Điển 》 dường như nhược kê, cũng xứng đương trầm đồ đệ học trầm võ nghệ.

Nhưng là đang xem đến bái sư người trong tay phủng bái sư phí lúc sau, Tổng Hành tưởng tượng đến chính mình cầm trong thẻ tam mao sáu, vẫn là vì tiền tài sở điều khiển, cắn răng gian nan mà gật đầu.

Hấn đem học phí thu thật sự cao, nhưng là báo danh người vẫn cứ không ít.

Tô Đường không nghĩ tới Tổng Hành nhanh như vậy liền kiếm được tiền, sùng bái sát đất.

Tô Đường điểm chính mình nhất muốn ăn kem bánh kem cùng hai chỉ bánh tart trứng, kem bánh kem bị đưa lên tới khi còn mạo hiểm bạch khí, Tô Đường nuốt một ngụm nước miếng: “Hoàng Thượng, ngài vì cái gì muốn mang thần thiếp, tới ăn cái gì đâu?”

Tổng Hành nhìn nhìn ngoài cửa sổ: “Người tổ phụ, thân mình không quá đáng ngại đi.”

Tô Đường nghe xong có chút cô đơn: “Thái y nói tĩnh dưỡng một thời gian cấp không có việc gì.”

“VẬY là tốt rồi.” Tống Hành xả lên khoe miệng cười cười, “Nhanh ăn đi.”

Tô Đường dùng nĩa đào một muỗng bánh kem, bỏ vào trong miệng, nàng cảm thấy kem bánh kem chậm rãi hòa tan ở trong miệng, Tô Đường nuốt xuống đi, đột nhiên nói: “Hoàng Thượng, ta có thể hay không cầu ngài một sự kiện.”

Tống Hành “Chuyện gì?”

Tô Đường dùng nĩa lung tung xoa bàn ăn bánh kem, thấp giọng nói: “Ta tưởng lưu tại Tô phủ chiếu cố ông nội của ta, quá một đoạn nhật tử lại hồi cung.”

Tống Hành nhú mày.

Tô Đường: “Ông nội của ta tuổi lớn, thân mình một ngày không bằng một ngày. Ta tưởng nhiều bồi bồi hấn, ở hấn bên người tần hiếu.”

Tống Hành không nói gì.

Tô Đường cổ cổ má.

Hai người nhất thời không nói chuyện, cuối cùng Tô Đường không đem bánh kem ăn xong, dẫn theo cái thả túi chườm nước đá hộp đem dư lại nửa cái đóng gói về nhà.

Tô Đường cùng Tống Hành gia ly đến không xa, hai người tiện đường đi tới, đi ngang qua một tiệm net, đụng phải chính đuổi lười eo từ bên trong ra tới Cố Diệc Dữ.

Tô Đường cùng Cố Diệc Dữ đánh thanh tiếp đón.

Cố Diệc Dữ nhìn đến hai người bọn họ, ánh mắt cuối cùng tỏa định đến Tô Đường trong tay dẫn theo đóng gói hộp thượng.

Cuối cùng Cố Diệc Dữ cảm thấy mỹ mãn mà ôm nửa khối bánh kem đi rồi.

Tô Đường không tay nói thầm: “Lão đoạt ta đồ vật ăn.”

Nàng quay đầu lại: “Hoàng Thượng chúng ta đi thôi.”

Tổng Hành nhìn nhìn Cố Diệc Dữ bóng dáng, lại cúi đầu nhìn nhìn Tô Đường.

Này hai người là ngồi cùng bàn, mỗi ngày liền ở hấn mí mắt phía dưới.

Tổng Hành thầm mắng một câu này cái gì phá vị trí.

Hai người vẫn luôn đi đến phân biệt ngã rẽ, Tô Đường duỗi tay cùng Tổng Hành nói tái kiến, một đường trầm tư Tổng Hành đột nhiên mở miệng: “Người tưởng lưu tại Tô phủ chiếu cố người gia gia?”

Tô Đường nghe hấn đem đề tài chuyển dời đến nơi này, đột nhiên gật đầu: “Ân!”

Tổng Hành nhướn mày: “Kia như vậy đi, người ở chỗ này biểu hiện hảo một chút, nghe trầm nói, trầm liền suy xét làm người ở Tô phủ lưu thời gian như thế nào?”

Tô Đường có điểm ngốc: “Có ý tứ gì a?”

Tổng Hành: “Đến lúc đó người sẽ biết.”

**

Sáng sớm hôm sau, Tống Hành đột nhiên cầm một cái bánh bao cấp Tô Đường.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 25

Tô Đường vừa nghe đến Tô phủ liền tiem máu gà dường như phấn khởi lên, mãnh gật đầu: “Nhớ rõ nhớ rõ nhớ rõ!”

Tổng Hành cười một tiếng: “Kia như vậy đi, ta cũng không vì khó người, tùy tiện đi tham gia cái gì, trong trường học được tiền tam danh có tiền mặt khen thưởng, người chỉ cần không phải đếm ngược đệ nhất liền có thể ở Tô phủ lưu một ngày, không phải đếm ngược đệ nhị ở Tô phủ lưu hai ngày, không phải đếm ngược đệ tam ở Tô phủ lưu ba ngày, lấy này loại suy, như thế nào?”

Tô Đường trừng mắt giương cái miệng nhỏ, không thể tin được bất thành linh hạnh phúc: “Thật..... Thật vậy chăng?”

Tổng Hành: “Quân vô hí ngôn.”

“Ta hiện tại liền đi báo danh!” Tô Đường bay nhanh mà chạy đi, sợ ở lâu một giây, Tổng Hành liền đầu óc vừa kéo lại đổi ý.

Đối mặt nào đó cuối cùng mới khoan thai tới muện báo danh nữ đồng học, thể dục uỷ viên tỏ vẻ có điểm bất đắc dĩ.

“Không phải ta không nghĩ làm người báo danh, chỉ là đã tới rồi báo danh hết hạn ngày, báo danh biểu ta đã giao lên rồi a.”

Tô Đường liền kém không quỳ xuống, chắp tay trước ngực khẩn cầu nói: “Làm ơn người giúp đỡ được không? Ta thật sự đặc biệt muốn tham gia, đặc biệt đặc biệt muốn tham gia.”

Thề dục uỷ viên kéo kéo khóe miệng: “Kia phía trước báo danh ngạch thời điểm như thế nào không thấy người?”

Tô Đường vô cùng đau đớn trạng: “Ta phản ứng chậm sao. Cho rằng hôm nay mới là hết hạn ngày, đồng học, người liền giúp giúp ta được không, người làm ta làm cái gì đều được, chỉ là cầu người không cần ma diệt ta đối vận động nhiệt tình.”

Thề uỷ: = =

“Hảo đi.” Bị Tô Đường triển không có biện pháp, thề uỷ rút cuộc từng khẩu, bắt đắc dĩ nói, “Ta đi thử thử còn có thể hay không giúp người báo thượng danh, người muốn tham gia cái gì hạng mục?”

Tô Đường nghĩ nghĩ.

Ném quả tạ?

Nàng liền quả tạ đều lấy bất động.

Nhảy cao nhảy xa?

Này thật là đáng sợ, nàng từ nhỏ dưỡng ở khuê phòng liền không như thế nào chạy nhảy quá, khẳng định sẽ té ngã.

Chạy bộ?

Hoàng Thượng giống như nói nàng lần trước ở bắn tên tràng bị hấn truy thời điểm chạy trốn rất nhanh, Tô Đường cảm thấy khả

năng liền chạy bộ này hạng nhất chính mình còn có điểm tiềm lực, vì thế báo chạy bộ.

“Hành đi.” Thể ủy đáp, “Mấy trăm mét? Ta chiều nay đi thể dục bộ đem tên cho người hơn nữa thử xem.”

Tô Đường cảm động cực kỳ, tưởng Tống Hành báo 400 mễ, vì thế nàng cũng báo 400 mễ.

Từ đó về sau, mỗi ngày tan học sau sân thể dục thượng, đường băng thượng nhiều một cái nhỏ bé lại ngoan cường thân ảnh.

Tống Hành mang theo hán “Đệ tử” nhóm ở sân thể dục thượng luyện võ công, nhìn đến Tô Đường vây quanh sân thể dục, chạy trốn cùng rùa đen bò đường như.

Tô Đường mới chạy nửa vòng liền thở hổn hển thở hổn hển mà thở phì phò, nhìn đến Tống Hành đang xem nàng, đôi tay chống eo, tiếp tục không chịu thua mà chạy.

Vì về nhà, vì gia gia, nàng nhất định có thể thuận lợi chạy xong!

Tống Hành trong mắt lung thượng một tầng phức tạp.

Vì người nhà, nàng thật sự là cái gì cũng nguyện ý làm.

Chờ đến Tô Đường rốt cuộc có thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh chạy xong 400 mễ thời điểm, mùa đông vận động điền kinh sẽ liền kéo ra mở màn.

Một nam một nữ hai cái người chủ trì ở trên đài thanh âm và tình cảm phong phú mà đọc diễn văn: “Các vị lãnh đạo, các vị lão sư,

các vị đồng học, này cuối thu mát mẻ, quả lớn chồng chất kim thu thời tiết, tại đây tràn ngập đoàn kết, hăm hở tiến lên, hữu nghị bầu không khí tốt đẹp thời khắc, chúng ta cộng đồng nghênh đón ta giáo mỗi năm một lần thể dục thịnh hội!”

Phía dưới bạch bạch bạch mà vỗ tay sấm dậy.

Tô Đường bàn tay đều chụp đỏ, hưng phấn lại khẩn trương.

Hướng Manh Manh đã giúp nàng hỏi thăm qua, nghe nói lần này báo 400 mễ còn có vài cái lớp bên cạnh hai trăm nhiều cân đại mập mập nữ đồng học, chỉ do bị lớp học thể ủy buộc đi góp đủ số, vừa thấy chính là muốn mua nước tương, Tô Đường tuy nói thực nhược, nhưng là tốt xấu là cái thân nhẹ như yến tuyến thủ dự thi, thập phần tự tin có thể chạy thắng lớp bên cạnh mập mập nữ đồng học.

Tô Đường bẻ ngón tay tính tính, lần này nữ tử 400 mễ tuyến thủ dự thi trung ít nhất có ba cái đều là tới mua nước tương, nàng rèn luyện nhiều thể này thiên, ít nhất có thể được đếm ngược đệ tứ, vận khí tốt một chút nói thứ tự nói không chừng còn muốn hướng lên trên trưởng,

Này quả thực quá lệnh người kích động!

Tô Đường nắm chặt tiểu nắm tay, phảng phất đã thấy được chính mình trở lại Tô phủ đãi ở ca ca gia gia bên người, người một nhà hoà thuận vui vẻ tốt đẹp hình ảnh, không cần ở trong cung xem Tống Hành sắc mặt, ngấm lại quả thực so qua năm còn vui vẻ.

Theo đệ nhất thanh thương vang, mùa đông vận động điền kinh sẽ chính thức bắt đầu.

Tiên tiến nhất hành chính là nam tử 100 mét đầu loại.

Thương vang qua đi, Tô Đường thấy các bạn học giống như thoát cương chó hoang giống nhau xông ra ngoài, Cố Diệc Dữ xông vào trước nhất mặt.

“Cố Diệc Dữ cố lên! Cố Diệc Dữ cố lên! Cố Diệc Dữ cố lên!” Tô Đường tể ở chín ban nữ sinh đội ngũ trung gian đi theo đại gia cùng nhau kêu.

Cố Diệc Dữ cái thứ nhất hướng quá chung điểm tuyển.

“Gia!” Tô Đường đi theo lớp học nữ đồng học cùng nhau vỗ tay.

Hiện tại chỉ là đấu loại, chờ lát nữa còn có trận chung kết, vận động viên nhóm có một chút thời gian nghỉ ngơi, chạy xong 100 mét nam các bạn học đều chống nạnh phun nhiệt khí, không ít nữ sinh cầm khăn lông cùng nước khoáng chạy nhanh vây quanh đi lên.

Cố Diệc Dữ bên người vây người không ít, trong tay nhip đập thét chói tai kiện lực bảo đều có, chính là chỉ chốc lát sau liền có người quay đầu lại hô: “Oa ha ha, mau, đảo ca muốn uống oa ha ha, các người ai mang theo oa ha ha.”

Chính chộc khai một loạt oa ha ha Tô Đường: “.....”

Tô Đường có điểm không tình nguyện mà đem chính mình oa ha ha giao đi lên, Cố Diệc Dữ người này đặc biệt lòng dạ hẹp hòi, còn không phải là một cái rau thơm bánh bao, hiện tại còn không có lý nàng đâu.

Vì thế mặt khác uống các kiểu màu sắc rực rỡ vận động đồ uống tuyển thủ dự thi liền thấy Cố Diệc Dữ một hơi uống lên bốn bình oa ha ha, kết quả ở kế tiếp trận chung kết giống như thần trợ, Bolt

thượng thân, một lần là bắt được nam tử 100 chạy nhanh đệ nhất danh.

Bên kia, nam tử nhảy cao thi đấu tiến hành hùng hực khí thế.

Tổng Hành tới rồi thế giới này, tuy rằng giống như sức hút của trái đất tăng thêm hấn khinh thân công phu phé đi hơn phân nửa, nhưng là muốn ứng phó một chút đơn giản nhảy cao, ở trong cung vượt nóc bằng tường Hoàng Thượng tỏ vẻ so easy.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 26

Tô Đường run rẩy đôi tay, đem 400 mề báo danh biểu lẫn qua lộn lại nhìn cái biển, liền lớp bên cạnh nữ đồng học tên đều tìm được rồi, chính là chính là không có nàng tên.

Tô Đường cả người đều ngốc: “Ta, ta ta.....”

Kiểm lục lão sư nhìn nàng một cái, trước mắt nữ đồng học vừa thấy chính là một bộ yếu đuối mong manh Lâm Đại Ngọc thân thể nhí, vì thế xua xua tay nói: “Người nếu là thật sự không nghĩ chạy nói hiện tại bỏ tái cũng đúng, không quan hệ không cần miễn cưỡng.”

Tô Đường thống khổ hỏi: “Ta đây lão sư không chạy nói, còn có thành tích sao?”

“Có a.” Kiểm lục lão sư cười cười, “0 phân cũng là thành tích sao.”

“Hảo đi.” Tô Đường cắn răng, nắm chặt quyền.

——

Tổng Hành đi bộ đi vào đường băng bên cạnh, hiện tại tiến hành đều là nữ tử hạng mục, kiểm lục chỗ nhiệt thân nhiệt thân nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm rất là náo nhiệt.

Người chủ trì đồng dục hùng hồn mà giới thiệu chương trình: “Phía dưới sắp bắt đầu thi đấu hạng mục là nữ tử 3000 mễ trường bào, làm chúng ta cho mời dự thi vận động viên nhóm vào bàn!”

3000 mễ là trọng điểm hạng mục, báo cái này hạng mục đều là dũng sĩ, dự thi vận động viên nhóm mới vừa vào tràng liên vang lên trầm trồ khen ngợi thanh.

Tổng Hành hướng bên kia liếc mắt một cái.

Báo 3000 mễ nữ sinh cơ hồ đều là giáo đội điền kinh, vóc dáng đều rất cao, dáng người là thuộc về vận động viên một loại khỏe mạnh cân xứng.

Tổng Hành cảm thấy Tô Đường nhiều lắm báo cái 100 mễ căng chết 400 mễ, vì thế ánh mắt đầu tiên không đem Tô Đường tìm ra.

Hắn là tìm khắp mặt sau mặt khác hạng mục nhiệt thân tuyển thủ không có tìm Tô Đường sau, mới một lần nữa đem ánh mắt phóng tới nữ tử 3000 mễ tuyển thủ dự thi giữa tới.

Lúc này súng lệnh đã khai hỏa, tuyển thủ dự thi nhóm sôi nổi bước từng đôi chân dài, oai hùng anh phát nông nổi lí mạnh mẽ mà chạy vội ở đường băng thượng.

Chỉ thấy menh mông cuồn cuộn chạy vội đội ngũ trung, cái đuôi thượng chúi một cái thoát nhìn thập phần không hài hòa thân ảnh, nàng không riêng thân cao so còn lại người lùn một đoạn, ngay cả tốc độ cũng là mọi người giữa chậm nhất, phảng phất một con lẩn vào hươu cao cổ trong đàn tiểu ốc sên, từng bước một mà giãy giụa đi phía trước bò.

“Người xem cuối cùng cái kia nữ sinh, 3000 mề, nàng thật sự hảo có dũng khí nga.” Bên cạnh có người ở nghị luận.

“Đúng vậy đúng vậy, sẽ người chết.”

Vì thế Tống Hành ở 3000 mề dự thi trong đội ngũ nhìn đến Tô Đường thân ảnh sau, huyết Thái Dương đều đi theo nhảy nhảy.

——

Tiếng gió ở bên tai hô hô thổi.

Tô Đường dẫn theo một hơi, ánh mắt kiên định.

Nàng có thể, chỉ cần nàng chạy trốn rất nhanh, một nhọc liền theo không kịp nàng nện bước, chỉ cần nàng có thể thuận lợi hoàn thành thi đấu lấy được thứ tự, Tống Hành là có thể phóng nàng về nhà.

Nhưng là hiện thực là tàn khốc.

Tô Đường mới vừa chạy xong một vòng, suyễn đến giống cầu giống nhau, bên người liền ào ào bên quá một đám người.

Nhân gia đã chạy xong đệ nhị vòng.

Nàng chạy xong một vòng nửa,

Nhân gia đã chạy xong đệ tam vòng.

“.....”

Tô Đường cuối cùng vẫn là lựa chọn bỏ tái, là trọng tài khuyên nàng từ bỏ, lý do là xem vị này nữ đồng học ở sân thể dục thượng

mấp máy thật sự quá tra tấn người.

Nhìn ghi điểm viên ở nàng tên mặt sau viết thượng một cái đại đại “0” khi, Tô Đường khổ sở đến toàn bộ thế giới đều tựa hồ phiêu nổi lên bông tuyết.

Nàng ở tính giờ chỗ đứng phải thể dục uỷ viên, Tô Đường u oán chất vấn: “Ta không phải báo 400 mế sao?”

Thể uỷ ném cho nàng một cái người không cần cảm tạ ta ánh mắt: “Ta đi cho người thêm tên thời điểm 400 mế đã báo đầy, người không phải nói làm ta không cần ma diệt người đối vận động nhiệt tình, liền thừa 3000 mế nổi danh ngạch, ta liền cho người báo thượng, thế nào? Vẫn là tham dự tới rồi đi.”

Tô Đường cuối cùng da mặt dày đi tìm Tống Hành: “Hoàng Thượng, ta vốn dĩ không tưởng báo 3000. Là thể dục uỷ viên cho ta báo sai rồi, ngài có thể hay không châm chước châm chước?”

Tống Hành số dương tiền thưởng, đồ rục tiền mặt ở hấn đầu ngón tay khai ra mê người hoa: “Người nói đi.”

“Hảo đi.” Tô Đường ủ rũ cụp đuôi mà đi rồi.

Lần này đại hội thể thao Tống Hành cùng Cố Diệc Dữ đều thực làm nổi bật, hai người lên đài lãnh thưởng ảnh chụp bị đánh hạ tới dán ở trường học bảng thông báo, kết quả ảnh chụp không đến một ngày đã bị người trộm.

Trường học chỉ có thể lại giặt sạch hai bức ảnh dán lên đi, nhưng mà vẫn là không đến một ngày bị trộm.

Liên tiếp ảnh chụp mất tích án bức cho trường học cấp bằng thông báo trang một tầng pha lê chống đỡ, cái này liên không ai trộm được.

Hướng Manh Manh đem Tô Đường kéo đến bằng thông báo trước, cách một tầng pha lê, chỉ vào trên ảnh chụp Tống Hành cùng Cố Diệc Dĩ sóng vai chụp ảnh chung bộ dáng, cảm thán nói: “Người xem, rõ ràng hai người cũng chưa cái gì giao lưu, cười đều không cười một chút, xú một khuôn mặt, chính là đứng chung một chỗ bộ dáng, thật sự hảo cơ nga, trách không được ảnh chụp lão bị trộm.”

Tô Đường không hiểu: “Cơ là có ý tứ gì a?”

“Ngốc tử người là người nguyên thủy sao?” Hướng Manh Manh tà nàng liếc mắt một cái, còn xem như có điểm lương tâm không đành lòng độc hại thiếu nữ thuần khiết tư tưởng, vì thế thờ dài giải thích nói, “Cơ đâu..... Ân, chính là hình dung hai cái nam sinh, ân, quan hệ thực tốt ý tứ.”

“Nga.” Tô Đường như suy tư gì gật đầu, nghĩ thầm nàng là cổ đại người không phải người nguyên thủy, người nguyên thủy trên người lại mao mao, trên người nàng hoạt lưu lưu, sau đó lại hỏi, “Kia cái gì kêu ‘ bán hủ ’ a? Là bán đậu hủ sao?”

Hướng Manh Manh mỗi lần nhìn đến hai cái nam sinh đi cùng một chỗ đều nói bọn họ ở bán hủ, nàng đều nghe được mơ hồ mà.

Hướng Manh Manh đau đầu mà đỡ trán: “A ~”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 27

Tổng Hành đi trở về.

Không thể cùng Tô Đường ngồi ở cùng nhau, đem nàng cùng Cố Diệc Dữ tách ra cũng không tồi.

Ngày hôm sau, Tổng Hành tới rồi phòng học.

Hắn phát hiện chính mình ở vào phòng học cuối cùng một loạt vị trí không thấy.

Hắn vị trí đâu?

Tổng Hành nhíu mày.

Tô Đường bưng bình giữ ấm từ bên ngoài tiến vào, bên trong phao chính là nàng gần nhất yêu nhất thân thân bài sữa bột, nhìn đến Tổng Hành, cùng hắn lặng lẽ nói thanh “Hoàng Thượng vạn phúc kim an”, sau đó trở lại chính mình trên chỗ ngồi ngồi xuống.

Chỉ chốc lát sau Cố Diệc Dữ cũng vào được, hắn trong miệng ngậm bánh bao, trong tay bưng sữa đậu nành, đem cặp sách một ném đặt mông ngồi ở Tô Đường bên cạnh.

Tô Đường chân chó mà nhảy qua đi cầu sao hắn tác nghiệp.

Hai người một tay giao đồ ăn vặt một tay giao hàng (tác nghiệp), phối hợp đến ăn ý lại thành thạo

Tổng Hành mặt đen. Hắc thấu thấu.

Sao lại thế này?

Tổng Hành nhìn song song ngòiTô Đường cùng Cố Diệc Dữ thực tức giận.

Kia hắnnghìochỗ đó? Chủ nhiệm lớp cho hắndiều vị trí đâu?

Mau đi học, Tổng hắnbả vai đột nhiên bị người chụp một chút.

Tổng Hành quay đầu lại, nhìn đến lớp trưởng Triệu Tiểu Phi đứng ở hắnmặt sau.

“Tổng Hành a” Triệu Tiểu Phi cầnlơ phát phơ mà đáp thượng Tổng Hành vai, nhưng mà bị Tổng Hành trừng lúc sau chỉ có thể hậmhực mà bắt tay thả đi xuống, “Ta chủ nhiệm lớp cho người điều vị trí.”

“Liên ở đằng kia.” Hắncỉ vào một cái khác phương hướng.

Đó là trong phòng học ly Tô Đường cùng Cố Diệc Dữ xa nhất một góc.

Chương 28 thứ hai mươi tám tiết khóa (đã thay đổi)

Tổng Hành lập tức đi tìm chủ nhiệm lớp, chủ nhiệm lớp tựa hồ dự đoán được hắnsẽ đến, bày hai chén nước trà, kéo đem ghế dựa, ý bảo Tổng Hành ngòixuống.

“Tổng Hành đồng học a.” Chủ nhiệm lớp ngòivào Tổng Hành đối diện, “Lão sư tưởng hảo hảo cùng người nói nói chuyện.”

Chủ nhiệm lớp từ Tống Hành gia đình tình huống vẫn luôn cho tới học tập thành tích, sau đó lại từ học tập thành tích cho tới tương lai nhân sinh trên đường.

Chủ nhiệm lớp lời nói thâm thía mà nói: “Tống Hành a, người tuổi còn nhỏ, tương lai nhân sinh con đường còn rất dài, tuy nói hiện tại..... Rất nhiều quốc gia đã hợp pháp, nhưng là lão sư vẫn là không hy vọng người cấp chính mình lựa chọn như vậy gian nan một cái con đường.”

Tống Hành mày nhăn lại.

Thứ gì???

Chủ nhiệm lớp từ ái mà nhìn Tống Hành: “Người là nãi nãi mang đại, người cho dù không vì chính người suy xét cũng muốn vì người nãi nãi suy xét, lão nhân gia khẳng định một lòng còn nghĩ ôm chặt trai, có thể tiếp thu người..... Là cái kia sao?”

“Ta là cái nào?” Tống Hành nghe được mơ hồ.

Chủ nhiệm lớp thở dài một hơi: “Người không cần lại thích Cố Diệc Dĩ, trên thế giới như vậy nhiều xinh đẹp nữ hài tử, buông tha Cố Diệc Dĩ, hảo sao?”

.....

An tĩnh.

Trầm mặc.

“Thích..... Cố Diệc Dĩ?” Tống Hành từ hàm răng phùng trung bài trừ mấy chữ này.

**

Tô Đường cũng không biết Hoàng Thượng vì cái gì bị đột nhiên điều đi rồi, chỉ là phía sau đột nhiên thiếu một đạo giám thị, cảm giác thật sự là vui vẻ cực kỳ.

Tô Đường vui vẻ vẫn luôn liên tục đến tan học, Tổng Hành từ giáo viên văn phòng trở về đi ngang qua nàng chỗ ngồi bên cạnh khi, quét nàng liếc mắt một cái.

Tô Đường phía sau lưng tức khắc tạch tạch nháy khỏi lạnh lẽo, hận không thể đem đầu chui vào trong học bàn.

Tổng Hành cảm thấy Tô Đường trên mặt sáng lạn tươi cười thoát nhìn thập phần chói mắt.

Hắn trở lại chính mình tân chỗ ngồi, mới vừa ngồi xuống hạ, trước tòa người liền xoay lại đây.

“Tổng Hành.” Nói chuyện chính là Viên Linh Lị, chủ nhiệm lớp đem Tổng Hành tân chỗ ngồi điều ở ban hoa Viên Linh Lị mặt sau, trong ban không ít nam sinh đều hâm mộ.

Tổng Hành đem ly nước phóng tới bàn học thượng, “Ân” một tiếng.

Viên Linh Lị thực không khách khí mà đem hai điều cánh tay đặt ở Tổng Hành bàn học thượng, thân mình hướng Tổng Hành trước mặt thấu thấu: “Tổng Hành, ta cảm thấy người gần nhất biến hóa thật lớn nga, cùng trước kia quả thực chính là hai người.”

Viên Linh Lị nói chuyện khi thấu thật sự gần, Tổng Hành người được một cỗ nùng nị hương khí, hắn không khỏi mà nhú nhú mày,

nghĩ đến hậu cung mập ốm cao thấp hậu phi nhóm.

Tổng Hành thân mình sau này ngưỡng ngưỡng, tựa lưng vào ghế ngồi, cổ tình ngừng thở: “Cho nên đâu? Có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì liền không thể cùng người nói nói mấy câu a.” Viên Linh Lệ giận một câu, nhìn đến lão sư muốn tới, quay lại đi.

Tổng Hành một tay chống cằm, một tay đầu ngón tay điểm điểm bàn học, tựa hồ ở hồi ức cái gì.

Tô Đường trên người cái gì mùi vị tới?

Đi trước tìm nàng tính tính sổ đi.

**

“Hoàng Thượng..... Hoàng Thượng ngài đừng như vậy Hoàng Thượng.....”

“Hoàng Thượng..... Anh..... Ngài nhẹ điểm..... Hoàng Thượng.....”

“Hoàng Thượng thứ tội..... Hoàng Thượng không cần.....”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 28

**

Tổng Hành là cái hoàng đế, hoàng đế nếu nói muốn biểu đạt hẳn cảm thấy người người này cũng không tệ lắm hẳn rất thích, nhất thường dùng đơn giản chính là miệng cố gắng vài câu, sau đó lại thưởng người điểm đồ vật lấy kỳ cổ vũ.

Người bình thường gia được thánh thượng ban thưởng, cơ bản đều là kinh sợ, sau đó thiết bàn thờ cung phụng lên.

Tổng Hành không biết Tô Đường có cái gì khác yêu thích, chỉ nhớ rõ nàng thích ăn.

Ở trong cung liên đồn đồn điểm tâm trái cây không rơi, ở chỗ này lại thích đi cửa hàng mua các loại ăn vặt thức ăn.

Tổng Hành chọn thật sự có tâm, riêng đi mua Tô Đường tựa hồ đã thèm thật lâu mỗi gia vớng hồng chocolate bánh mì.

Này chocolate bánh mì ở nào đó video phần mềm thượng thực hỏa, tuyên bố dùng cái nào cái nào quốc gia nhập khẩu chocolate cùng bột mì, hạn lượng đem bán, giá cả so tầm thường chocolate bánh mì quý hơn mười lần, hơn nữa mỗi lần mua cửa hàng ngoại đều phải cai đội.

Tổng Hành dẫn theo tinh xảo bánh mì hộp, cảm thấy cũng đưa ra tay, phù hợp hẳn để vương thân phận.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nghiêm túc tự hỏi muốn thưởng một nữ nhân thứ gì.

**

Buổi sáng, Tô Đường ngủ nướng khởi chậm, chưa kịp ăn cơm sáng, chui đầu vào trên chỗ gối bánh bao.

Tổng Hành đi tới, đem hộp nhẹ nhàng đặt ở Tô Đường bàn học thượng, sau đó đôi tay cắm ở túi quần bên trong, nơi này không có tuyên thưởng thái giám, hắn chỉ có chính mình đại lao, mang theo vài phần sinh ra đã có sẵn thiên gia ngạo khí: “Trẫm thưởng ngươi, cầm đi ăn đi.”

“Ngô.” Tô Đường gặm bánh bao ngẩng đầu, khoe miệng dính sáng lấp lánh dầu mỡ, nhất thời không phản ứng lại đây.

Chính là Tổng Hành đã ngạo kiều mà đi rồi.

Tô Đường nhìn trên bàn bánh mì hộp, đây là nàng ở đồng học di động thượng nhìn đến giữa lưng tâm niệm niệm đã lâu cái loại này chocolate bánh mì, sợ tới mức hung hăng nuốt xuống một ngụm bánh bao, thiếu chút nữa nghẹn.

Hoàng Thượng, vì cái gì muốn đột nhiên thưởng nàng đồ vật?

Này thật là quá khác thường!

Tô Đường nhớ rõ chính mình tự gả với Tổng Hành lúc sau, hắn liền không như thế nào thưởng quá nàng đồ vật, Nhu Phi Đồng Quý

Phi mỗi ngày mang hần thưởng các loại quý báu, Tây Dương quốc tiến cung châu báu trang sức hoa hòe lộng lẫy mà nơi nơi rêu rao, Tô Đường cũng chỉ có hai cái tỉ lệ cực kỳ bình thường vòng tay —— ngày lễ ngày tết khi hậu cung phi tần mỗi người phát một cái cái loại này.

Tô Đường đột nhiên có chút không hạ thủ được.

Nàng là thực thèm cái này bánh mì, chính là vì cái gì, vì cái gì Tổng Hành muốn đưa nàng đâu?

Hần trước kia trước nay không thưởng quá nàng cái gì thứ tốt nha.

Tô Đường hồ nghi mà từng từng chớp mũi.

Mọi việc thành linh xảy ra, tất có cổ quái.

Tô Đường nhìn chăm chăm chính mình bàn học thượng bánh mì, Cố Diệc Dữ lúc này cũng tới rồi phòng học, liếc mắt một cái liền thấy được Tô Đường bàn học thượng đồ vật.

“Này không phải x âm bạo khoản sao?” Cố Diệc Dữ tò mò mà thấu lại đây, “Người mua?”

“Không phải.” Tô Đường lắc đầu.

Nàng quay đầu nhìn nhìn Cố Diệc Dữ, hỏi: “Người muốn ăn sao?”

Cố Diệc Dữ cao hứng nói: “Người phân ta một nửa?”

Tô Đường cắn môi, đem bánh mì hộp đẩy đến Cố Diệc Dữ trên bàn: “Ta toàn tặng cho người đi.”

Tổng Hành đưa, nàng tạm thời không dám ăn, làm Cố Diệc Dữ lấy thân thử độc đi.

Cố Diệc Dữ được bánh mì, trong lòng đột nhiên có chút hồ thẹn lên.

Tuy rằng nói trước kia đều là ăn không trả tiền Tô Đường đồ ăn vặt, nhưng là lúc này đồ vật rất quý, nàng toàn cho chính mình, làm hấn có chút ăn ké chột dạ.

Cố Diệc Dữ nghĩ nghĩ, từ cặp sách lấy ra một bao 5 mao tiền que cay, chụp đến Tô Đường bàn học thượng: “Coi như ta cùng người đổi.”

Tô Đường: “.....”

**

Khóa gian nghỉ ngơi thời gian.

Cố Diệc Dữ vui đầu gặm trứ bánh mì, đầy miệng màu đen chocolate phấn.

Tổng Hành vốn là tưởng quay đầu lại xem Tô Đường, lại không tìm được Tô Đường thân ảnh, sau đó vô tình thấy được đầy miệng hắc phấn Cố Diệc Dữ.

Hấn trong lòng ẩn ẩn dâng lên một loại dự cảm bất hảo, đi đến Cố Diệc Dữ bên cạnh: “Người này bánh mì chỗ nào tới?”

Cố Diệc Dữ cũng không ngẩng đầu lên: “Ta dùng que cay cùng Tô Đường đổi.”

Chương 29 thứ hai mươi chín tiết khóa

Trong cung không có văn bản rõ ràng quy định xưng, Hoàng Thượng thưởng đồ vật không thể lại chuyển tặng cho người khác.

Vì thế Tô Đường nội tâm cũng không có cái gì chịu tội cảm, tái kiến Tổng Hành khi, còn rất có lễ phép mà cùng hấn hỏi an.

Sau đó nàng liền lại không thể hiểu được bị Tổng Hành cấp trừng mắt nhìn.

Tô Đường bị trừng đến sau này lui một bước, bất quá nàng hiện tại cơ hồ đã thói quen hỉ nộ vô thường Hoàng Thượng, lặng lẽ cổ cổ má giúp.

Nàng giống như vĩnh viễn đều làm không rõ ràng lắm Hoàng Thượng suy nghĩ cái gì.

Trong cung được sủng ái phi tần đều đến sẽ đoán Hoàng Thượng tâm tư, hai câu lời nói là có thể nói đến Hoàng Thượng tâm khảm nhi, tổng có thể đem Hoàng Thượng hống đến dễ bảo.

Tô Đường không phải không nghĩ đem Tổng Hành hống đến cao hứng một chút, càng không nghĩ mỗi lần đều chọc hấn sinh khí, kết quả sự tình cuối cùng thường thường luôn là không như mong muốn, nàng giống như trời sinh liền không có có thể hống Hoàng Thượng cao hứng thiên phú.

Vì thế cũng liền trời sinh cùng được sủng ái vô duyên.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 29

Hương Manh Manh: “Chúng ta tới làm kiêm chức hì hì.”

Bị Tổng hằng ánh mắt vừa thấy, Tô Đường tức khắc cảm thấy chính mình vấy bẩn hạ kia một đoạn đuôi lạnh buốt.

Nàng cười gượng hai tiếng, đưa qua đi một ly sữa chua: “Cái kia Tổng..... Tổng Hành đồng học, muốn ném thử sao?”

Tổng Hành mặt trầm xuống: “Người cùng ta lại đây.”

—

Nhà kho phòng thay quần áo, Tô Đường vui đầu, không ngừng lôi kéo chính mình trên người vấy bẩn: “Hoàng, Hoàng Thượng.”

Tổng Hành nhìn nàng kia tiết chân liền cảm thấy khí: “Trước công chúng, nữ tử quần áo bại lộ, còn thể thống gì!”

“Không có.” Tô Đường lắc đầu, “Bọn họ nơi này người đều như vậy xuyên.”

Tổng Hành chống nạnh: “Người là nơi này người sao?”

Tô Đường đuối lý.

Tổng Hành nhú mày nói: “Đem quần áo thay thế.”

Tô Đường lại lắc đầu, sau đó ngẩng đầu xem Tống Hành: “Không được Hoàng Thượng, ta, ta hôm nay công tác còn không có làm xong đâu.”

Tống Hành cắn răng: “Người hiện tại sinh hoạt, thật đúng là nhiều vẻ nhiều màu a?”

“Còn hành đi.” Tô Đường nghiêm túc mà trả lời, chấp tay trước ngực làm ơn trạng, “Hoàng Thượng ngài khiến cho ta đem hôm nay làm xong được không? Liền hôm nay một ngày, hai trăm khối đâu.”

Tống Hành: “Hiện tại còn dám cãi lời thánh chỉ có phải hay không? Nhanh lên thay quần áo theo ta đi.”

Hiện tại đi nói buổi sáng tương đương toàn bạch làm, Tô Đường che lại quần áo, đột nhiên tới lá gan, một bên lui về phía sau một bên phản kháng: “Ta không đi.”

Tống Hành tức khắc tức giận đến phổi đều đau: “Người có phải hay không cho rằng trăm hiện tại bắt người không có biện pháp? Ân?”

Hắn chất vấn khi âm cuối giờ lên, Tô Đường chạy nhanh ôm đầu: “Hoàng Thượng ngài không thể đánh ta!”

Tống Hành hừ một tiếng: “Trăm không đánh nữ nhân. Trong cung sống trong nhung lụa Quý Phi nhật tử người là đái nị đi, nếu như vậy tưởng tự lực cánh sinh, trăm liền thành toàn người.”

“Ngô?” Tô Đường mơ hồ mà nhìn Tống Hành.

Tống Hành: “Quý Phi Tô thị làm trái thánh chỉ, hàng làm quan nữ tử, như thế nào?”

Tô Đường há miệng thở dốc.

Này cũng..... Quá độc ác đi!

Ở trong cung quan nữ tử tương đương chẳng khác nào là có thể thị tẩm cung nữ, trụ chính là vài người tế một gian đại giường chung, nguyệt bạc cùng bình thường cung nữ không có gì hai dạng khác biệt, ban ngày muốn làm việc nhi, buổi tối có khi còn muốn giải quyết Hoàng Thượng sinh lý nhu cầu.

Tô Đường cảm thấy đương cung nữ không có gì thảm, nhưng là đã phải làm cung nữ còn muốn giải quyết Tổng Hành sinh lý nhu cầu, kia quả thực liền quá thảm.

Tổng Hành nhìn Tô Đường trợn mắt há hốc mồm bộ dáng biết là dọa đến nàng, đi qua đi, nhướn mày nói: “Được rồi sao? Thay quần áo cùng tắm đi.”

Tô Đường còn ở vào chính mình đã từ tô Quý Phi nhảy xuống biến thành tô quan nữ tử khiếp sợ giữa, nàng làm quan nữ tử không quan trọng, chính là cái này làm cho Tô gia mặt mũi hướng chỗ nào gác, tức khắc sốt ruột: “Hoàng Thượng không cần ô ô ô ô..... “

Tổng Hành mục tiêu đạt tới, bề ngoài hỏi: “Còn kháng chỉ sao?”

Tô Đường vốn là gật đầu, nhưng là ở đối thượng Tổng Hành ánh mắt sau lại chạy nhanh lắc đầu.

Nàng bắt đầu chậm rì rì mà thay quần áo, một bên đổi một bên trộm xem xử ở một bên Tổng Hành.

Như thế nào còn không đi.

Tổng Hành nghiêng nghiêng dựa vào tường, cảm thấy Tô Đường là hắc nữ nhân, đương nhiên cũng liền không có hắc nữ nhân thay quần áo hắc còn phải về tránh đạo lý.

Tô Đường cắn môi: “Hoàng Thượng.”

Tổng Hành thúc giục nói: “Mau đổi.”

Tô Đường ôm quần áo mặt đỏ lên: “Hoàng Thượng, ngài có thể hay không, về trước tránh một chút.”

Tổng Hành trên dưới đem Tô Đường nhìn hai mắt, không dung thương lượng: “Không thể.”

——

Ra siêu thị, trên lầu đó là thương trường. Hai người sóng vai đi tới.

Tô Đường quay đầu nhìn thoáng qua Tổng Hành thanh tú sừng mặt, lặng lẽ cổ má, giận mà không dám nói gì.

Xem liền xem đi, nàng cũng không phải không bị hắc xem qua, nhưng là nhìn lúc sau còn muốn cười nhạo nàng đáng người không tốt, vậy thực quá phẫn.

Tô Đường dĩnh dĩnh ngực, sau đó cúi đầu nhìn nhìn.

Kỳ thật nàng cảm thấy còn có thể a.

Tổng Hành đột nhiên mở miệng: “Nhà người trụ chỗ nào, ta đưa người về nhà.”

Tô Đường thụ sủng nhược kinh mà lắc đầu: “Không cần không cần không cần, đa tạ Hoàng Thượng, không cần.”

Tổng Hành nhú nhú mày, nhìn Tô Đường phảng phất đặng tới cái gì hồng thủy mãnh thú dường như phản ứng: “Ta có như vậy đáng sợ sao”

Vô nghĩa, đều đem ta hàng thành quan nữ tử, người đương nhiên là có như vậy đáng sợ a, Tô Đường nghĩ thầm, trên mặt cười làm lành nói: “Ta cùng ta mẹ nói hôm nay một ngày đều ra cửa, hiện tại mới vừa buổi chiều, hồi sớm nàng sẽ hỏi.”

“Ta hiện tại không trở về nhà, Hoàng Thượng ngài không cần đưa ta, thật sự.” Tô Đường tự nhận là trong mắt tràn ngập thành khẩn.

Tổng Hành nhẹ nhàng “Nga” một tiếng, Tô Đường cho rằng Tổng Hành sẽ thả hân đi, vui tươi hơn hờ mà chờ mong, nhưng mà cuối cùng đổi lấy chính là Tổng Hành sờ sờ nàng đầu: “Nếu không có việc gì nói, liền bồi thẩm đi đi dạo đi.”

Tô Đường: “.....”

Không nghĩ đi.

Hai người cuối cùng vẫn là cùng nhau đứng ở đỉnh tầng rạp chiếu phim cửa.

Tổng Hành nghe trong ban mặt khác nam sinh nói cùng nữ sinh đơn độc đi ra ngoài hẹn hò thời điểm giống nhau sẽ đi xem điện ảnh, vì thế liền mua điện ảnh phiếu, mang Tô Đường tới xem.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 30

Hắn thò qua tới, tưởng sờ Hường Manh Manh trong tay mềm muội tệt.

“Bang!” Một tiếng thân thể giòn vang, Hường Manh Manh vồ rút Cổ Diệc Dữ vọng tưởng độc hại nàng lao động thành quả ma trảo, che lại tiền, biểu tình cùng bao che cho con đường như, “Muốn làm sao!”

Cổ Diệc Dữ nhe răng trợn mắt mà xoa chính mình bị đánh mu bàn tay: “Ta nhìn xem sao.”

Hường Manh Manh: “Muốn nhìn chính mình tránh đi.”

Cổ Diệc Dữ “Hừ” một tiếng, lại xem xét kia mấy trương bị Hường Manh Manh đương cái bảo bối đường như hộ ở trong ngực mềm muội tệt, sau đó hỏi Tô Đường: “Như vậy cho dù có tiền sao?”

“Ân?” Tô Đường nhất thời không nghe hiểu.

Cổ Diệc Dữ lại hỏi: “Có nàng như vậy nhiều tiền liền có thể tính kẻ có tiền sao?”

Tô Đường gật đầu: “Đương nhiên a.” Đây chính là nàng hai tuần tiền tiêu vật đâu.

Cổ Diệc Dữ như suy tư gì gật gật đầu.

Tô Đường: “Làm sao vậy?”

Cố Diệc Dữ: “Ta cũng có.”

Chỉ thấy Cố Diệc Dữ bàn tay tiến chính mình cặp sách tìm cái gì, sau đó ở Tô Đường cùng Hướng Manh Manh hai người nhìn chăm chú hạ, đột nhiên từ cặp sách móc ra một chồng đồ vật, “Bang” mà chụp ở Tô Đường bàn học thượng.

“Như vậy đâu?” Hấn hỏi.

“Ngọa tào.” Hướng Manh Manh cả kinh nói.

Tô Đường mắt choáng váng.

Này này này, đây là.....

Thật nhiều tiền a!

So với Hướng Manh Manh ít ỏi mấy trương, Cố Diệc Dữ mềm muội tề chỉnh chỉnh tề tề mà xếp thành một chồng, độ dày không ít với Tô Đường một cái đốt ngón tay.

Tô Đường run rẩy xuống tay, chỉ vào chính mình bàn học thượng kia rần chắc, đỡ rục một chồng: “Người người người, người như thế nào tới?”

Cố Diệc Dữ hỏi: “Như vậy có phải hay không tính kẻ có tiền?”
Sau đó lại chỉ chỉ Hướng Manh Manh, “So nàng còn có tiền.”

Tô Đường vội không ngừng gật đầu.

Cố Diệc Dữ cao hứng, đầu tiên là đắc ý mà nhìn Hướng Manh Manh liếc mắt một cái, sau đó nói: “Ta mẹ cho ta phóng, để cho ta

tới trường học dự phòng.”

Tô Đường ngực đau xót.

Hướng Manh Manh đã ngượng ngùng lại đem chính mình kia mấy trương lấy ra tới mắt mặt, lặng lẽ suy lên, sau đó hỏi: “Vậy người trước kia như thế nào không lấy ra tới hoa đâu?”

Cố Diệc Dữ: “Ta cảm thấy không có gì có thể dùng đến địa phương, sau đó liền vẫn luôn phóng.”

Hắn lời nói mới vừa vừa nói xong, lập tức thu được đến từ bên cạnh người một đạo cừu hận ánh mắt.

Tô Đường tức giận đến thẳng nghiến răng.

Bên người ngồi như vậy cái kẻ có tiền, mỗi ngày thế nhưng còn tới chợ nàng đồ ăn vặt, liền nàng ăn cái kẹo cao su đều phải từ nàng nơi này phân đi một nửa, nàng còn trước nay chưa thấy qua như vậy không biết xấu hổ người!

Tô Đường nghiến răng nghiến lợi nói: “Có nhiều như vậy tiền, vậy người vì cái gì..... Không chính mình mua đồ ăn vặt đâu? Ân?”

Mắt công nàng còn vẫn luôn cho rằng Cố Diệc Dữ tiền tiêu vặt nhất định không nhiều lắm, chocolate bánh quy gì đó liền tính, như thế nào sẽ liền kẹo cao su đều cùng nàng đoạt.

Cố Diệc Dữ gật đầu nghiêm túc nói: “Bởi vì không tiền lẻ a.”

“Phốc ——” Tô Đường tức khắc tức giận đến hộc máu.

“Ngọa tào ha ha ha ha ha ha các người muốn cười chết lão tử ha ha ha ha ha ha” Hướng Manh Manh vỗ cái bàn, cười đến

ngựa tới ngựa lui.

**

Đột nhiên biết được chính mình vẫn luôn cọ ăn cọ uống ngồi cùng bàn kỳ thật là cái che dấu rất sâu hào lúc sau, Tô Đường liền bắt đầu trở nên keo kiệt đi lên.

Mỗi ngày đều thực hộ thực, Cố Diệc Dữ cho nàng chép bài tập đều không dùng được.

“Cái này cho ngươi.” Tô Đường nhìn đến Cố Diệc Dữ đem chính mình toán học tác nghiệp đẩy lại đây, đôi mắt thẳng lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm nàng trong tay chocolate.

Tô Đường đầu tiên là bẻ một khối chocolate bỏ vào miệng mình, sau đó đem Cố Diệc Dữ đẩy lại đây tác nghiệp lại cho hắn đẩy trở về: “Cảm ơn, bất quá ta không cần phải.”

Nàng cho dù sao toán học lão sư cũng có thể nhìn ra tới đây là nàng sao người khác, còn sẽ bị mắng không thành thật, bởi vì lấy nàng thành tích căn bản làm không được này đó đề.

“Hảo đi.” Cố Diệc Dữ thu hồi tác nghiệp, miễn cảm mà nhận thấy được mấy ngày nay Tô Đường tiểu cảm xúc, biết nàng là không cao hứng.

Hắn dùng khuỷu tay chọc chọc Tô Đường khuỷu tay.

Tô Đường cánh tay co rút lại: “Làm gì.”

Cố Diệc Dữ môi mỏng banh thành một cái thẳng tắp, sau đó nói: “Ngươi có phải hay không thực thiếu tiền a?”

Tô Đường nho nhỏ mắt tròn trắng: “Quan người chuyện gì?”

Nàng không thiếu tiền, chỉ là tưởng tượng đến chính mình dùng về điểm này non nớt tiền tiêu vật mua đồ ăn vật cung cấp nuôi dưỡng bên người thổ hào lâu như vậy lúc sau trong lòng thực khó chịu mà thôi.

Cổ Diệc Dữ nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta cho người một trăm đồng tiền phí dịch vụ, người có thể đi xuống giúp ta mua khối chocolate sao?”

Tô Đường nhìn quá mức xem hẩn, trong ánh mắt viết “Người sợ không phải cái ngốc tử đi”.

Cổ Diệc Dữ từ chính mình kia điệp mềm muối tệ trung rút ra một trương: “Thật sự.”

Tiền đã bãi ở trước mặt, Tô Đường không khởi mà nuốt một ngụm nước miếng, nàng thập phần có cốt khí mà quay đầu đi: “Ta không cần người bố thí!”

Cổ Diệc Dữ: “Này người đọc sách sự tình, sao lại có thể tính làm là bố thí đâu?”

Hẩn hảo ngôn khuyên nhủ: “Ta cho người thù lao người giúp ta làm việc, thực công bằng sinh ý sao.”

“Người không phải là cảm thấy một trăm đồng tiền quá nhiều đi, không cần nghĩ như vậy, thật sự, ở trong mắt ta người giá trị cái này giới.”

“Nếu không hai trăm?”

“300?”

“500?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 31

Buổi chiều tan học, tồ ba ba biết Tô Đường bị thương chân, nói tan tầm sau liền tới tiếp nàng, làm nàng trước tiên ở trường học chờ một chút.

Trong ban người đều đi được không sai biệt lắm, Tô Đường một người ngồi ở vị trí thượng xem tạp chí, Hướng Manh Manh cùng Cố Diệc Dĩ vốn dĩ nói lưu lại bồi nàng, Tô Đường không nghĩ trì hoãn người khác thời gian, làm cho bọn họ đi trước.

Tan học sau khu dạy học trống trải lại an tĩnh, Tô Đường phiên trong chốc lát tạp chí, sau đó chống cằm xem trên tường đồng hồ, tường nàng cha như thế nào còn chưa tới.

Có thể là kẹt xe đi, thời gian này trên đường luôn kẹt xe, xe một chiếc tiếp một chiếc, ở trên đường uốn lượn thành một con rồng dài.

Tô Đường nhàm chán phát ngốc, sau đó nghe được phòng học mặt sau có thanh âm, nàng tưởng tồ ba ba tới, vừa quay đầu lại lại phát hiện có khác một thân.

“Hoàng Thượng?” Tô Đường nhìn đến Tống Hành dẫn theo một cái túi vào phòng học.

Tống Hành “Ân” một tiếng, triều nàng đi tới.

Tô Đường hỏi: “Hoàng Thượng ngài còn không trở về nhà nha.”

Tổng Hành: “Huấn luyện ban mới vừa kết thúc.”

“Đôi nga.” Tô Đường gật gật đầu, nàng đều thiếu chút nữa đã quên Tổng Hành mỗi ngày buổi chiều tan học sẽ lưu lại giáo nơi này người võ công sự tình.

Tổng Hành nhìn độc thân một người Tô Đường nhú nhú mày: “Phụ thân người còn không có tới đón người?”

Tô Đường xuống phía dưới cong cong khóe miệng: “Còn không có.”

Tổng Hành ngồi vào Tô Đường phía trước Hướng Mạnh Mạnh vị trí thượng: “Chân thế nào, ta nhìn xem.”

Tô Đường nâng lên chân, Tổng Hành nhìn đến nàng mắt cá chân còn sưng giống cái màn thầu.

Tổng Hành nghĩ buổi sáng Tô Đường cao hứng đến nhảy dựng lên bộ dáng, nâng lên lông mày nói: “Có như vậy vui vẻ sao?”

Tô Đường hắc hắc cười cười.

Đương nhiên vui vẻ, Hoàng Thượng thế nhưng đáp ứng nàng hồi đại lương sau nàng có thể tạm thời không cần hồi cung lưu tại Tô phủ bồi gia gia!

Phòng học môn đột nhiên bị gõ gõ, hai người ngẩng đầu, nhìn đến khu dạy học hạ bảo an đại thúc ở cửa: “Đồng học, muốn khóa phòng học môn lập, như thế nào còn không trở về nhà nha.”

“Lập tức.” Tổng Hành đáp.

Tô Đường “A” một tiếng, có điểm hoảng, cúi đầu bộ dáng giống một con bị vớt bỏ tiểu cầu: “Ta ba còn không có tới.”

Nàng đỡ bàn học giấy giụa đứng lên, trên lưng cặp sách, chỉ có thể căng da đầu đi rồi.

Tổng Hành nhìn Tô Đường thân tàn chí kiên bộ dáng đỡ trán, đứng dậy, ngồi xổm Tô Đường trước người.

Tô Đường nhìn Tổng Hành sống lưng sưng sốt một chút: “Hoàng Thượng?”

Tổng Hành: “Đi lên, trầm bối người.”

Tô Đường vội lắc đầu: “Không không, không cần Hoàng Thượng, ta có thể chính mình đi.”

Tổng Hành như cũ ngồi xổm: “Chờ người đi xuống lâu liền lại là ngày hôm sau nên tới đi học.”

Tổng Hành không được xía vào: “Đi lên, đây là thánh chỉ.”

“..... Hảo đi. Cảm ơn Hoàng Thượng.” Tô Đường không dám kháng chỉ, chỉ có thể rón ra rón rén mà bò đến Tổng Hành trên lưng, thân mình sau này ngưỡng, không dám cùng hấn dấn đến thật chặt.

Tổng Hành nhận thấy được trên lưng người xa cách, ở đứng lên thời điểm đột nhiên đem nàng hướng lên trên ước lượng.

Tô Đường cho rằng chính mình muốn ngã xuống đi, sợ tới mức chạy nhanh ôm lấy Tổng Hành cổ.

Tổng Hành vừa lòng.

Tô Đường gia ly trường học đại khái hai mươi phút lộ trình, Tống Hành lần trước đưa Tô Đường hồi quá gia, nhận thức lộ.

Tô Đường nói không nên lời khẩn trương cùng kháng cự, Tống Hành trước nay đều là ngồi kiệu tám người nâng bị người nâng, hôm nay thế nhưng công nàng, thân phận tôn ti đều không có, này nếu như bị trong triều ngôn quan đã biết, phê bình lên, Tô Đường cảm thấy chính mình mạng nhỏ cũng liền khó giữ được.

Tô Đường nhìn Tống Hành cái ót sợ hãi nói: “Hoàng Thượng, ngài phóng ta xuống dưới đi, ta có thể chính mình đi.”

Tống Hành không lý nàng.

Tô Đường cổ cổ má.

Tống Hành đem Tô Đường bồi đến nhà nàng tiểu khu dưới lầu, sau đó ngẩng đầu hỏi: “Nhà ngươi trụ mấy lâu?”

“Không cần Hoàng Thượng!” Tô Đường không nghĩ tới Tống Hành thế nhưng còn tính toán đem nàng bị lên lầu, ở Tống Hành trên lưng kiên quyết phản kháng nói, “Có thang máy, ngài đem ta buông là được, ta có thể chính mình đi lên!”

Nàng nương nếu là nhìn đến nàng bị nam sinh bồi trở về khẳng định sẽ tức giận đến đem nàng trục xuất khỏi gia môn!

Tống Hành bị cự tuyệt đến có chút khó chịu, vẫn là đem Tô Đường nhẹ nhàng buông mà, “Vậy ngươi chính mình đi lên đi.”

“Đa tạ Hoàng Thượng đa tạ Hoàng Thượng.” Tô Đường vội không ngừng mà chấp tay thi lễ, “Hoàng Thượng tái kiến!”

“Trở về.” Tống Hành bắt lấy Tô Đường quai đeo cặp sách.

Tô Đường mới vừa xoay người, lại bị xả trở về, một chân lung lay, ngẩng đầu hỏi: “Hoàng Thượng, còn có..... Chuyện gì sao?”

Tống Hành đột nhiên gọi lên một bên khốe môi: “Trẫm đem người bồi trở về, người một cái đa tạ liền đem trẫm đuổi rồi?”

Tô Đường kinh tởm mặt.

Lại không phải ta cầu người bồi, Hoàng Thượng ngài đây là mã hậu pháo a!

Tống Hành: “Người biết trẫm bồi có bao nhiêu mệt sao?”

Tô Đường: “.....”

Nàng rõ ràng! Một chút! Điều không mập!

Tô Đường bởi vậy cho rằng là Tống Hành quá yếu.

Tống Hành đột nhiên hơi hơi nằm sấp xuống thân, tiến đến Tô Đường trước mặt: “Nói đa tạ cùng tái kiến, người tốt xấu cũng lại cấp điểm nhĩ mặt khác thực tế đi.”

Tô Đường chớp chớp mắt.

Thực tế?

Tống Hành cười cười, sờ sờ Tô Đường đầu, sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Tô Đường cắn môi dưới, nhìn Hoàng Thượng tiến đến nàng trước mặt mặt.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 32

“Thôi bỏ đi.”

Tổng Hành hận sắt không thành thép: “Người bị oan uổng liền như vậy tính? Rốt cuộc là nhát gan vẫn là xuẩn? Liền như vậy nhẫn nhục chịu đựng?”

Tô Đường bị Tổng Hành mắng, thất bại mà cúi đầu: “Thực xin lỗi.”

Tổng Hành nhìn Tô Đường cúi đầu, vẻ mặt dịu ngoan vô hại bộ dáng, cổ họng vừa động, lại lảng là chưa nói ra lời nói tới.

Hai người tương đối sững sốt thật lâu sau, Tổng Hành rốt cuộc ninh mi hỏi: “Người ở trong cung cũng là cái dạng này sao?”

“Ngô” Tô Đường khó hiểu mà ngẩng đầu.

Tổng Hành nhìn nàng non nớt khuôn mặt nhỏ, nghĩ đến trước kia hậu cung tập hội là luôn là súc ở nhất góc thân ảnh, thở dài nói: “Bị oan uổng không nói lời nào, bị khi dễ cũng không nói lời nào.”

“Người rốt cuộc có phải hay không Tô gia nữ nhi? Như thế nào tốt như vậy khi dễ?”

Tô Đường bị hấn nói hổ thẹn, cúi đầu, ngập ngừng nói: “Thực xin lỗi.”

Tổng Hành rất muốn gõ Tô Đường đầu: “Người lại nói xin lỗi làm cái gì?”

Tô Đường ngẩng đầu cẩn thận mà nhìn Tổng Hành liếc mắt một cái, nhấp môi, vẫn là nói: “Bởi vì trước kia cho dù ta nói, Hoàng Thượng cũng sẽ không tin a.”

Tổng Hành sửng sốt.

Tô Đường thờ dài.

Nàng kỳ thật không phải vẫn luôn tại hậu cung cũng chưa tồn tại cảm. Ba năm trước đây Tổng Hành sơ đẳng cơ, tuyển thật nhiều tú nữ tiến cung, Tô Đường là Tổng Hành đương Thái Tử khi liền đi theo người của hắn, vị phân cao, gia thế hảo, hơi không lưu ý coi như những cái đó xoa tay hàm hè nóng lòng muốn thử muốn cung đấu tân các phi tần bia.

Tô Đường nhớ rõ chính mình rất là ăn qua vài lần ngáng chân, bị người vu hãm nàng khất khe cung nhân vu hãm nàng ở trong cung ý vào mẫu gia lừng lẫy không tuân thủ cung quy, càng có cực giả trong bụng hài tử rốt đều nói là tô Quý Phi làm hại.

Các nàng các đều lấy đến ra chứng cứ, giằng co khi khóc chính là hoa lê dính hạt mưa, Tô Đường đơn thuần lớn lên, từ nhỏ đến lớn liền trạch đấu cũng chưa trải qua quá, hướng chi với những người này tâm hiểm ác lục đục với nhau, chỉ có thể chân tay luống cuống mà cùng Tổng Hành giải thích nói “Ta không có”.

Tổng Hành mới vừa đẳng cơ, chính sự đều vội không xong, nào có không quản này đó hậu cung việc nhỏ, nghe xong hai bên trần tở, phát hiện Tô Đường nói không nên lời cái nguyên cớ lúc sau phạt

quá nàng vài lần, lần đó vinh quý tần nói nàng hãm hại con vua làm hại nàng sinh non khi Tống Hành nhất sinh khí, Tô Đường lúc ấy quỳ trên mặt đất, xem Tống Hành ánh mắt đều mau dọa khóc, sau lại Tống Hành vẫn là e ngại Tô gia mặt mũi, hàng nàng vị phân, phạt nàng ba tháng cấm túc.

Tô Đường mỗi lần đều có hại, không chỉ có sẽ không cung đấu, đã xảy ra chuyện Hoàng Thượng cũng không che chở nàng, đại gia mới hậu tri hậu giác phát hiện nguyên lai cái này Tô gia nữ nhi kỳ thật một chút uy hiếp lực đều không có, chậm rãi bắt đầu cùng người khác đấu đi.

Tô Đường Quý Phi vị phân là sau lại Tống Hành xem nàng cấm túc cấm đến an phận mới cho thăng lên đi. Cấm túc trong lúc vẫn luôn lãnh chính là cấp thấp thay quần áo phân lệ, còn phải bị Nội Vụ Phủ người cắt xén, có khi vài thiên đồ ăn liền cái thức ăn mặn đều không thấy.

Duy nhất đáng giá cao hứng chính là, nàng cấm túc giải trừ, hậu cung nữ nhân liền không cùng nàng đấu, Tống Hành cũng không tới, Tô Đường có thể quá sống yên ổn nhật tử.

Tống Hành nhìn Tô Đường cô đơn bộ dáng, đột nhiên phản ứng lại đây, trước kia Tô Đường, hẳn giống như xác thật là không muốn đi thích, hậu cung có tranh cãi, hẳn xác thật cái thứ nhất nguyện ý lựa chọn tin tưởng người cũng không phải Tô Đường.

Tống Hành giật giật môi: “Ta.....”

Tô Đường ngẩng đầu nghi hoặc mà xem hắn.

Hoàng Thượng như thế nào đột nhiên không nói “Trẫm”?

Tổng Hành ánh mắt đột nhiên phức tạp, một hồi lâu mới cùng hạ quyết tâm giống nhau, néo nắm tay, nói: “Hôm nay việc người nói từ bỏ trăm liền y người, chỉ là về sau, vô luận là ở trong cung vẫn là ở chỗ này, ai dám khi dễ người oan uổng người, người liền tới nói cho trăm, trăm cho người xuất đầu.”

Tô Đường nghe xong từng từng cái mũi.

Lời nói là lời hay, trước kia ở nhà thời điểm Đại ca Nhị ca liền thường xuyên như vậy cùng nàng nói, nhưng là lời này thế nhưng từ Tổng Hành trong miệng chạy ra, Tô Đường cảm thấy cổ quái.

Tô Đường thật cẩn thận mà nhìn Tổng Hành liếc mắt một cái.

Này vẫn là Hoàng Thượng sao? Không phải là gốc tử Tổng Hành lại đã trở lại đi.

Tổng Hành bị Tô Đường này khó hiểu phong tình phản ứng làm cho đầu đại, hần sống ngàn ấy năm còn chưa từng có giống như bây giờ cảm thấy co quắp quá, vì thế đột nhiên bắt lấy Tô Đường bả vai, vội vàng hỏi: “Đều lâu như vậy, người chẳng lẽ còn không rõ sao? Người liền không có cảm nhận được sao?”

Tô Đường bị hoảng sợ, lắp bắp mà nói: “Minh..... Minh bạch, cảm thụ cái gì?”

Tổng Hành biểu tình nghiêm túc.

Tô Đường cảm thấy hai người chi gian không khí quái quái, tưởng nói điểm cái gì giảm bớt xấu hổ, vì thế cười gượng: “Hắc hắc, Hoàng Thượng, ngài nghiêm túc bộ dáng, thật sự giống như cầu vượt thượng cấp di động dán màng nga.”

Đôi làm là trước đây, Tống Hành khẳng định sẽ gỡ Tô Đường hạt dễ, nhưng là hiện tại, hẳn như là không nghe được lời này giống nhau, như cũ nhìn chăm chăm Tô Đường.

Tô Đường lùi bước: “Hoàng Thượng.....”

Tống Hành làm thật lâu nội tâm giãy giụa, nhìn Tô Đường cả người không được tự nhiên bộ dáng, rốt cuộc cắn răng một cái, nhìn chăm chăm Tô Đường đôi mắt: “Trẫm tâm duyệt ngươi.”

Tô Đường: “.....”

Tống Hành cổ đủ đời này dũng khí, kéo xuống sở hữu đương để vương tự tôn mới nói ra nói, thu được phản ứng thật là Tô Đường giương cái miệng nhỏ, sau đó chớp chớp mắt.

“Nghe rõ sao? Còn muốn hay không trẫm lặp lại lần nữa?” Tống Hành ngạch tể cổ lấy nhàn nhạt gân xanh, cắn răng hỏi.

Tô Đường lắc đầu, đột nhiên khổ nổi lên khuôn mặt nhỏ, nơm nớp lo sợ mà nói: “Hoàng Thượng, ngươi, ngươi không cần làm ta sợ được không?”

Tống Hành nhíu mày: “Trẫm như thế nào dọa ngươi?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 33

Hắn có phải hay không mù?

Hướng dẫn mua tiểu thư từ một phách son môi trung lấy ra một cây, nơi tay trên lưng nhẹ nhàng vẽ một đạo, sau đó cấp Tổng Hành nhìn nhìn: “Cái này nhan sắc là chúng ta viên quản hệ liệt nhất hỏa trăm nam sắc đâu, ngài xem xem thế nào? Hiện bạch không chọn da, nhất thích hợp tặng người bất quá.”

Tổng Hành nhìn nhan sắc sau gật gật đầu: “Còn có thể.”

Hướng dẫn mua tiểu thư lại liên tiếp chọn vài căn ở trên tay: “Còn có này mấy cây, tây buổi sắc dì sắc chính màu đỏ bánh đậu sắc đều rất đẹp, đều là trên mạng lửa lớn nhan sắc, ngài chọn một chọn có hay không thích?”

Hướng dẫn mua tiểu thư muốn cho Tổng Hành từng bước từng bước xem nhan sắc, Tổng Hành nhìn thoáng qua đầu đều lớn, chỉ vào lúc ban đầu kia một cây: “Liền cái kia.”

Chính văn ở làm lời nói! Số lượng từ là giống nhau!

Kỳ trung khảo thí qua đi, nhất lệnh người khản trương kích thích không gì hơn phát bài thi.

Đương các ban khóa đại biểu ôm một chồng trắng bóng trang giấy về phòng học thời điểm, trừ bỏ rất ít một bộ phận học bá cùng học thần còn có học tra, đại đa số người nội tâm hoạt động chỉ có một:

Xong rồi, ngày lành lại đến cùng.

Bất quá tựa hồ chỉ có chín ban ngoại lệ, cái này hội tụ toàn giáo “Tinh anh” trừ danh rác rưởi ban, đang xem đến lớp trưởng ôm hồi bài thi sau trong ban đại đa số người vẫn cứ không dao động, nam sinh tụ ở bên nhau người điệp ta ta cười người, nữ sinh ba lượng cái riu rít mà nói chuyện phiếm chiếu gương.

Lớp trưởng đem bài thi quăng ngã ở bục giảng, Triệu Tiểu Phi liền rống lên hai tiếng “An tĩnh” không có hiệu quả, chỉ có thể một người cố sức mà xuyên qua ở trong đám người phát ra bài thi.

Hắn một bên phát bài thi một bên đem điểm kêu ra tới,

“Cố đông đông, 43 phân!”

Thu được bài thi cố đông đông nhìn thoáng qua liền đem bài thi đoàn ba đoàn ba nhét vào học bàn: “Bình thường phát huy sao.”

“Lý sáng, 56 phân!”

Lý sáng từ di động trung ngừng đầu, mừng rỡ như điên: “Ngoạ tào lão tử thế nhưng còn kém bốn phần liền có thể đạt tiêu chuẩn ha ha ha ha ha ha ha.”

.....

“Ô Đường, 8 phân!” Triệu Tiểu Phi đang xem đến bài thi thượng con số sau do dự một chút, sau đó làm theo lớn tiếng đọc diễn cảm ra tới.

Trong ban đang nghe đến điểm khi tựa hồ nháy mắt an tĩnh một giây, sau đó lại cảm thấy thấy nhiều không trách, tiếp theo âm ỉ lên.

Chỉ thấy phòng học nhất góc, cuối cùng một loạt tới gần rác rưởi sọt vị trí, một vị tên là Tô Đường nữ đồng học yên lặng mà từ trên chỗ ngồi đứng lên, nàng cúi đầu, không nói một lời mà đi Triệu Tiểu Phi trong tay lãnh trở về chính mình bài thi.

Nàng một lần nữa ngồi trở lại trên chỗ ngồi, nhìn lông mày, đem bài thi ở mặt bàn mở ra xem kỹ một phen.

Nàng chỉ mông đúng rồi một đạo lựa chọn đề, năm phần, còn có hơn nửa tuyển đề, ba phần, hai đề thêm lên cộng tám phần.

Ân, rất cát lợi con số, Tô Đường tự mình an ủi mà nghĩ.

Trước tòa Hướng Manh Manh chuyển qua tới, cầm đề ở Tô Đường trên mặt bàn, nhìn bài thi thượng cái kia chói mắt màu đỏ con số “8”, trình trọng chuyện lạ nói: “Ngốc tử, ta cảm thấy người gần nhất lui bước.”

“Trước kia ít nhất còn có thể khảo hai vị số, hiện tại chỉ có thể khảo một vị đếm.”

Tô Đường: “.....”

Nàng nhìn Hướng Manh Manh liếc mắt một cái, thấp giọng lầm bầm: “Có thể hay không đừng gọi ta ngốc tử.”

Liên bởi vì nàng tên “Đường” tự có một cái “Ngốc” tự, chung quanh người liên lão kêu hấn ngốc tử.

Hướng Manh Manh chớp chớp mắt: “Chính là người vốn dĩ chính là cái tiểu ngốc tử nha.”

“Hảo đi.” Tô Đường thở dài, quyết định không cùng nàng so đo này đó.

Bài thi phát đến cuối cùng một vị, người nọ hiện tại giống như không ở phòng học, hấn bài thi từ trong ban người một tay một tay mà truyền tới, cuối cùng dừng ở Tô Đường bên cạnh trên mặt bàn.

Hướng Manh Manh nắm lên bài thi vừa thấy: “Ha ha, ngốc tử người lần này vẫn là đếm ngược đệ nhị! Ta liền nói sao, ngốc tử nhất định sẽ cho người lót đế!”

Tô Đường hướng Hướng Manh Manh trong tay bài thi thượng nhìn nhìn, đỉnh đầu một cái chói mắt “0”, phía dưới còn có lưỡng đạo hạ phác họa.

Hướng Manh Manh đem trong tay bài thi lật qua tới lật qua đi nhìn một lần, trên mặt tươi cười lớn hơn nữa: “Ha ha ha ha nguyên lai cái này ngốc xoa đồ sai rồi đáp đề tạp, trách không được là 0 điểm ha ha ha ha ha ha ha! Ta chính là hấn như thế nào một cái cũng chưa mộng đối ha ha ha ha ha ha ha!”

Tô Đường nghe, vẫn là nhẹ nhàng lôi kéo Hướng Manh Manh ống tay áo: “Manh manh, người có thể hay không cũng đừng kêu Tống Hành ngốc tử.”

Hướng Manh Manh như là nghe được cái gì thực không thể tưởng tượng nói, giật mình nói: “Ngốc tử người không làm đi! Chủ

nhiệm lớp đều kêu hán ngốc tử ai, bằng không chúng ta nên gọi cái gì, Tống Hành vẫn là Tống vương hành? Người nói ngốc tử mẹ nó cũng thật là cái kỳ tài, một cái ngốc tử còn khởi như vậy lạ cổ quái tên, cười đã chết.”

“Hảo đi.” Tô Đường lại thở dài một hơi. Nàng đã phản bác qua, tuy rằng không thành công, nhưng là cũng không thể tính nàng không tôn thượng.

Nói nữa, nàng chính mình hiện tại vẫn là cái ngốc tử đâu.

Chín ban truyền kỳ nhân vật có rất nhiều, có nhiệt tình yêu thương đánh nhau trốn học lên mạng niên cấp đại lão, có lưu ban 5 năm hộ bị cưỡng chế, còn có hút thuốc uống rượu nhưng là tự xưng là hảo nữ hài xã hội tỷ.

Ngốc tử cùng ngốc tử, chẳng qua là cái này trong ban đông đảo kỳ kỳ quái quái người trung cho đại gia lột để hai gã.

Tô Đường ngốc, là bởi vì nàng tên có cái “Ngốc” tự, hơn nữa thành tích không tốt, ngày thường hành sự nói chuyện lại chậm rì rì, lá gan rất nhỏ cũng không sinh sự, cho nên liền thành chín ban “Ngốc tử”.

Đến nỗi lớp học một cái khác “Ngốc tử” Tống Hành, tác thuần túy là bởi vì chỉ số thông minh nguyên nhân, Tô Đường tuy ngốc, nhưng tốt xấu còn thuộc về người bình thường phạm vi, mà ngốc tử, tuy rằng lớn lên lông mày là lông mày cái mũi là cái mũi, nhưng là người sáng suốt từ thần thái thượng liếc mắt một cái là có thể nhìn ra được hán trí lực rất thấp.

Hương Mạnh Mạnh đột nhiên lén lút nhìn về phía Tô Đường:
“Ngốc tử, mấy ngày nay ngươi như vậy giữ gìn ngốc tử, nên không phải là xem hấn lớn lên còn có vài phần tự sắc, thích thưởng hấn đi?”

“Ngươi nhưng đừng đầu óc nóng lên a ta cùng ngươi nói, ngốc tử lớn lên lại đẹp, kia cũng là cái đầu óc không tốt ngốc tử nha!”

“Không có không có.” Tô Đường liên tục lắc đầu phủ nhận,
“Ngươi đừng nói vậy, ta không có thích hấn.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 34

Tổng Hành còn nhớ rõ ngày ấy Tô Đường thị tắm khi bị hấn đè ở dưới thân cả người nhẹ nhàng rung mình bộ dáng, cùng với không tự giác từ nàng môi trung tràn ra than nhẹ thở dốc.

Tổng Hành hô hấp dần dần bắt đầu thô nặng lên, hấn cũng không phải cái trọng nữ sắc hoàng đế, nhưng là cũng sẽ không áp lực một cái bình thường nam nhân nhu cầu, Tổng Hành đột nhiên ý thức được chính mình phảng phất đã tổ thật lâu, lúc này đêm khuya tĩnh lặng, hấn chỉ là nghĩ một nữ nhân, trên người liền nóng cháy giống như ngọn lửa ở thiêu, trái tim ở ngực cường hữu lực mà bang bang nhảy lên, nam nhân nóng bỏng máu bức thiết mà muốn tìm được một cái phát tiết khẩu.

Nam nhân may mắn đây là không người biết hiểu ban đêm, hấn khẽ nhếch cổ, thanh tuấn trên mặt lung thượng một tầng ửng hồng, mắt đuôi như là bay lên điểm điểm cánh hoa, duỗi tay tới rồi chính mình thân thể nhất cực nóng mà bạc nhược địa phương.

Đột nhiên, Tổng Hành đè ở gối đầu phía dưới di động vang lên.

Hấn dùng chính là một đài đại bình phi trí năng lão nhân cơ, Tổng Hành bỗng chốc bị đánh gãy, trong lòng bức bối, nhưng vẫn là từ gối đầu phía dưới móc di động ra, nhìn điện báo biểu hiện liếc mắt một cái, ánh mắt lập tức ngẩn ra.

Hắn ngơ ngác mà ấn hạ tiếp nghe kiện, sau đó ông nghe truyền đến một tiếng mềm mại, kiều nộn, như là chấm vỏ bọc đường: “Hoàng Thượng.”

Tổng Hành hô hấp cứng lại.

Tô Đường mới vừa tắm rửa xong, một tay ôm oa oa một tay giơ di động, ngồi ở trên giường.

Nàng trái lo phải nghĩ, chính mình hôm nay thu Tổng Hành son môi lại không nói với hắn cảm ơn, chẳng trách chẳng Hoàng Thượng sẽ không cao hứng, chờ đến thứ hai đi trường học lại nói tạ nói cảm giác lại có điểm chậm, vì thế muốn dứt khoát cho hắn gọi điện thoại hảo.

Điện thoại rõ ràng đã chuyển được, Tổng Hành bên kia như thế nào không phản ứng, Tô Đường nắm búp bê vải trên người mao, lại hỏi một tiếng: “Hoàng Thượng, ngài là đã ngủ rồi sao?”

“..... Không..... Có.” Thật lâu sau, Tô Đường mới nghe được này một tiếng đáp lại, nàng phát hiện Hoàng Thượng thanh âm đêm nay giống như có chút không giống nhau, không có ngày xưa trong sáng, so bình thường càng ách vài phần, trầm thấp mà từ tính.

Còn khá tốt nghe.

Tô Đường “Nga” một tiếng, tuy rằng trong lòng kỳ quái, nhưng vẫn là nói: “Hoàng Thượng, ta gọi điện thoại chủ yếu là tưởng cùng ngài nói một chút hôm nay sự.....”

“Nói đi.” Tô Đường nghe thấy Tổng Hành khàn khàn giọng nói đáp.

Ở điện thoại một khác đầu, nằng mềm mà đà thanh âm phảng phất là một liều mạnh nhất hiệu thôi tình tề, Tống Hành song quyền đà hồng, có chột dạ, nhưng càng có rất nhiều đáy lòng kêu gào dục vọng, hấn một tay cầm chính mình sớm đã cứng rắn địa phương, bắt đầu từ trên xuống dưới địa chấn.

Tô Đường tiếp theo nói: “Cảm ơn Hoàng Thượng đưa ta lễ vật, ta đặc biệt thích, chỉ là ta hôm nay quên tạ ơn, hiện tại gọi điện thoại chính là tưởng cùng ngài chút tạ cái ân.”

“..... Ân.....” Tô Đường nghe thấy điện thoại kia đầu Tống Hành mang theo chút thờ dốc thanh âm, hô hấp tựa hồ là không bình thường dồn dập.

Tô Đường nghi hoặc mà nhú nhú mày, cẩn thận hỏi: “Kia Hoàng Thượng, ngài còn sinh khí sao?”

“Không.” Tống Hành đáp đến ngắn gọn, chỉ có tiếng thờ dốc tựa hồ càng ngày càng nặng.

Tô Đường mơ hồ, nhưng trong lòng vẫn là cảm thấy này thông điện thoại đánh đến quái quái, cẩn cẩn môi, nói: “Cảm ơn Hoàng Thượng, nếu là không có gì sự nói ta trước treo.”

“Không được quái.....” Nam nhân lập tức trả lời, Tô Đường thậm chí nghe thấy hấn âm cuối yếu ớt khẽ run.

Hai người nghe lẫn nhau tiếng hít thở.

Trên đường còn có Tô Đường mụ mụ thanh âm, Tống Hành mơ hồ nghe thấy Tô mụ mụ làm Tô Đường nhanh lên tắt đèn ngủ.

Kích thích mà điên cuồng, Tống Hành trên tay tốc độ càng lúc càng nhanh.

Tô Đường nghe Tống Hành dần dần dồn dập tiếng hít thở, trong lòng không thể hiểu được mà xấu hổ, nàng muốn tìm điểm lời nói, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: “Hoàng Thượng, ta tưởng cầu ngài một sự kiện.....”

“..... Ân.” Tống Hành nhẹ suyễn.

Tô Đường nắm di động, cảm thấy lần này yêu cầu này có điểm đại, nhưng là nhìn gần nhất Hoàng Thượng đối nàng cũng không tệ lắm phân thượng, tưởng tận lực thử một lần, vì thế nói: “Hoàng Thượng, chờ ngày sau chúng ta đi trở về, thần thiếp có thể hay không, ân, đãi ở Tô phủ nhiều một ít nhật tử, cái kia,” nàng nói cẩn thận do dự, “Chờ thần thiếp gia gia thân mình bình phục, thần thiếp lại hồi cung đi, được không?”

Lần trước Tống Hành chỉ đáp ứng rồi nàng có thể lưu tại Tô phủ bồi gia gia, lại chưa nói bao lâu thời gian. Tô Đường tưởng một canh giờ cũng là bồi, không thể lại rơi vào Tống Hành bẫy rập, tưởng lại xác nhận một lần.

Lúc đó, Tống Hành chính tới rồi nhất mấu chốt thời điểm.

Tô Đường điện thoại kia đầu thanh âm ở hẩn trong đầu tự động biến thành một tiếng lại một tiếng kêu. Ngâm, Tống Hành tâm ngứa khó nhịn, chỉ cảm thấy cả người máu sắp sôi trào lên, tầng tầng lớp lớp mà càng súc càng nhiều, thẳng đến cuối cùng kia một cái chớp mắt, oanh mà một chút, dâng lên mà ra.

Tổng Hành đột nhiên kêu lên một tiếng, trước mắt một bạch, cả người mềm đem xuống dưới, như là cả người đắm chìm trong nước ấm, hô hấp cũng từ dần dập dần dần trở nên nhu hoãn.

Tô Đường nói xong chính mình lớn mật thỉnh cầu, đợi trong chốc lát, chỉ chờ đến Tổng Hành một tiếng kêu rên.

Hắn cho rằng Tổng Hành là do dự, không nghĩ đáp ứng, vì thế lại một lần thỉnh cầu, thanh âm càng thêm mềm mại đáng thương, mang theo điểm làm nũng ý vị: “Có thể chứ Hoàng Thượng?”

Tổng Hành híp mắt, quanh thân thoải mái, nghe được điện thoại kia đầu Tô Đường một tiếng lại đà lại mềm “Có thể chứ Hoàng Thượng”, cảm thấy hiện tại chính là làm hắn chết ở nữ nhân này trên người hắn cũng cam nguyện, nào để ý nàng ngày thường một chút nhỏ nhỏ thỉnh cầu, thờ dốc đáp: “Đương nhiên có thể.”

Tổng Hành treo điện thoại, thanh âm lười biếng mê ly: “Hảo hảo ngủ đi.”

Tô Đường nghe di động mạnh âm, còn chưa thể nào phản ứng lại đây.

Hoàng Thượng liền như vậy..... Đáp ứng nàng lạp?

Hình như là đáp ứng nàng.

Lại xác nhận sự thật này lúc sau, Tô Đường nội tâm nháy mắt bị mừng như điên chiếm cứ, trên giường lót thượng một nhảy dựng lên.

Ngao ngao ngao ngao ngao!!!

Gia gia gia gia gia!!!

Ha ha ha ha ha ha ha!!!

Nàng có thể không cần hồi cung lạ a a a!!!

Nàng có thể đái ở nhà bôi gia gia rống rống rống rống!!!

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 35

Tổng Hành một tay chống đầu, kiêu chân, tư thái lười biếng nhìn trước mắt lục đầu bài.

Hắn tay đầu tiên là đuổi đến Nhu Phi lục đầu bài thượng ngừng một chút, sau đó sách một tiếng: “Trẫm nhớ rõ Nhu Phi trong viện dưỡng hai chỉ khổng tước, mấy ngày này nhi khổng tước □□ nháo thật sự, vẫn là thôi đi.”

“Là là là là.” Lý Đức Toàn cùng Hoàng Hỉ đồng thời gật đầu.

Người là hoàng đế người định đoạt.

Tổng Hành tay lại đuổi thân đến Đồng Quý Phi lục đầu bài thượng sờ sờ: “Điều cái này điểm nhi, Đồng Quý Phi sợ là đã đi ngủ, trẫm lại làm nàng tiếp giá cũng không ổn.”

Hoàng Hỉ vội nói: “Hoàng Thượng nhiều lo lắng, lúc này mới cái nào điểm nhi a, nô tài tới khi trải qua nhân khang cung Đồng Quý Phi rõ ràng còn ở.....”

Hắn nói đến một nửa, đột nhiên bị một bên Lý Đức Toàn âm thầm đá một chân, Hoàng Hỉ hướng bên nhìn thoáng qua, chỉ thấy Lý Đức Toàn khom người tiến đến Tổng Hành trước người, cười làm lành nói: “Là là là, Hoàng Thượng nhân hậu, Đồng Quý Phi định là đã ngủ không tiện tiếp giá, lão nô cũng cảm thấy vẫn là sửa cái địa phương cho thỏa đáng.”

Tổng Hành nhìn Lý Đức Toàn liếc mắt một cái, sau đó một lần nữa đầu nhập đến phiên thẻ bài trung.

Hắn đem tầng thứ nhất thẻ bài chọn cái biến, lý do vẫn luôn từ cái này lớn lên khó coi cái kia tính tình quá nháo, dùng đến cái này móng tay quá diễm trầm không quá thích, cái kia đầu tóc quá ít trầm có ý kiến.

Hai cái nô tài vẫn luôn đối Tổng Hành xoi mói nói “Là là là là là”.

Tổng Hành bình đến cuối cùng, tay rút cuộc đuổi đến một tầng góc mỡ khối thẻ bài thượng.

Lý Đức Toàn về mặt lão tử đã sớm hiểu rõ với ngực biểu tình.

Phía trước trải chần nhiều như vậy, còn còn không phải là vì này một khối sao.

Nhiên hắn tựa hồ lại đột nhiên nghĩ tới cái gì, trên mặt cứng đờ.

Tổng Hành phe phẩy đầu sách sách, một bộ thực cố mà làm không phải trầm tưởng tuyển nàng mà là nơi này chỉ còn nàng bộ dáng: “Tính, liền này khối đi.”

“Bang” mà một chút, viết “Tô Quý Phi” ba chữ lục đầu bài bị lật qua đi.

Hoàng Hỉ đột nhiên mặt lộ vẻ khó xử: “Hoàng Thượng, này, này.....”

Tổng Hành nhíu mày: “Như thế nào?”

Hoàng Hỉ gác xuống Ngân Bàn Tử, đột nhiên trên mặt đất khái cái đầu, nơm nớp lo sợ nói: “Hoàng Thượng thứ tội, Hoàng Thượng

thứ tội.”

Tổng Hành: “Ân?” Hấn trong giọng nói dương, để vương uy nghiêm đem Hoàng Hỉ sợ tới mức không nhẹ.

Hoàng Hỉ: “Nô tài sơ sẩy, tâu Quý Phi còn chưa hồi cung, nô tài thể nhưng đã quên đem nàng thẻ bài triệt hạ tới, còn thỉnh Hoàng Thượng trách phạt.”

Tổng Hành cả kinh: “Tâu Quý Phi còn chưa hồi cung?!”

Tô Đường thể nhưng còn không có trở về?!

Tổng Hành một phách cái bàn: “Lý Đức Toàn, sao lại thế này?”

Lý Đức Toàn run run rẩy rẩy quỳ xuống tới: “Hoàng Thượng, tâu Quý Phi nàng nàng nàng, nàng là còn lưu tại Tô phủ, tạm chưa hồi cung.”

Tổng Hành một bộ không thể tin tưởng bộ dáng: “Còn lưu tại Tô phủ?”

Lý Đức Toàn: “Là.”

Tổng Hành cắn răng, không nghĩ tới Tô Đường thể nhưng gan lớn đến cái dạng này.

Thân là cung tần, hấn phi tần, đêm qua cũng liền thôi, hấn làm nàng lưu một đêm, chính là hiện tại thái y rõ ràng đều bẩm báo quá Tô Tranh không có sinh mệnh nguy hiểm, nàng thể nhưng còn ăn vạ ngoài cung không trở về cung.

Là ai cho nàng dũng khí!

Nguyên bản âm thầm chờ mong ban đêm thất bại, Tống Hành sắc mặt thật không đẹp.

Hoàng Hỉ chạy nhanh xốc lên Ngân Bàn Tử lần thứ hai, run run rẩy rẩy nói: “Hoàng, Hoàng Thượng, còn có nhiều như vậy tiểu chủ đâu, ngài lại chọn một chọn.”

Tống Hành liếc mắt một cái, không hứng thú tới cực điểm: “Lui ra.”

Hoàng Hỉ dọn dẹp dọn dẹp Ngân Bàn Tử, té ngã lộn nhào mà chạy.

Tống Hành lại độc thủ không khuê.

Hắn là ở chính mình khoác quần áo ngồi ở long sàng bên cạnh mới phát hiện, mấy ngày nay, hắn thế nhưng giống như đã thói quen hiện tại độc thủ không khuê cảm giác?

Lý Đức Toàn có điểm đau lòng Hoàng Thượng, nói: “Hoàng Thượng, nói không chừng tâu Quý Phi nương nương là có việc ở ngoài cung trì hoãn, ngày mai nhất định trở về hướng ngài thỉnh tội.”

Tống Hành hí hí mắt, xem Lý Đức Toàn: “Ai nói cho người trầm suy nghĩ nàg?”

Lý Đức Toàn: “.....”

Hắn yên lặng đứng ở trong một góc hầu hạ, nghĩ thầm Hoàng Thượng gần nhất thật là càng ngày càng làm.

Tống Hành chính ma đao soàn soạt, trong lòng tính toán chờ Tô Đường ngày mai sau khi trở về nên như thế nào thu thập nàg.

Trước niết một đồn mặt, một bên niết mặt một bên hung một đồn, sau đó lại đoàn thành một đoàn bức đến trong một góc chà đạp một phen, chờ nàng vâng vâng dạ dạ làm nũng xin tha về sau, cuối cùng lại cố mà làm mà làm nàng hầu cái tằm.

Tổng Hành như vậy nghĩ, ngực khí thuận không ít, liền chờ Tô Đường ngày hôm sau hồi cung.

Ngày hôm sau, Tô Đường không trở về.

Dưỡng Nguyên Điện bọn nô tài ở truyền Hoàng Thượng lại bắt đầu phát giận.

Ngày thứ ba, Tô Đường không trở về.

Mãn cung phi tần đều biết tâu Quý Phi ra cung không về sự, vốn dĩ muốn đi Tổng Hành trước mặt nhắc mãi nhắc mãi, nhưng là bị Tổng Hành vẽ mặt hung ác nham hiểm cấp dọa sợ, vì thế đều sôi nổi chạy đến Thái Hậu Từ Ninh Cung đi bất bình tới.

Tô Quý Phi lá gan quá lớn, Thái Hậu ngài mau quản quản nàng, không phạt không được.

Thái Hậu nghe xong cũng cảm thấy như vậy xác thật kỳ cục, bĩ nghi thức tới rồi Dưỡng Nguyên Điện, làm Tổng Hành quản quản hần li cung không về phi tần.

Tổng Hành lúc này cả người đều ở vào cuồng tảo trạng thái, nhưng vừa thấy tới là mẹ ruột Thái Hậu, không tránh khỏi muốn đè nặng tính tình.

Thái Hậu: “Này đều mấy ngày, người vì sao không dưới thánh chỉ làm nàng chạy nhanh hồi cung. Một cái phi tần suốt ngày đái ở

ngoài cung giống bộ dáng gì, ta xem này Tô gia người thật là càng thêm cuồng vọng.”

Tổng Hành không nói lời nào.

Làm Tô Đường hồi cung, kỳ thật chính là một đạo thánh chỉ sự tình, nhưng hắn không biết vì cái gì, chính là không nghĩ hạ, như là trong lòng âm thầm chờ Tô Đường chính mình trở về kia một ngày.

Kết quả đợi một ngày lại một ngày, hắn lẳng là liền cái bóng dáng cũng chưa chờ đến.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 36

Tổng Hành mắt sáng như đuốc, xem đến Tô Đường không chỗ che giấu: “Cái gì kêu ‘ còn có bức này chuyện tốt ’? Ân? Tô Quý Phi cho trẫm giải thích giải thích nghe một chút?”

Tô Đường: “.....”

Tổng Hành tức giận đến thực: “Thân là phi tần, ra cung bên ngoài lưu lại mấy ngày, người học quy củ lễ pháp đều đi đâu vậy? Muốn hay không trẫm lại dạy giáo người? Ân?”

Tô Đường vẻ mặt đưa đám lắc đầu.

Tổng Hành không ngừng tới gần, cuối cùng đem Tô Đường bức đến hoa viên hành lang cây cột thượng, Tô Đường lưng dựa cây cột, không chỗ che giấu.

Tổng Hành lại là một phen duỗi tay bóp chặt Tô Đường mặt, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi: “Người liên như vậy không nghĩ hồi cung? Ân?”

“Ngô..... Không có..... Không có.....” Hắn lúc này trên tay kinh lực cực đại, Tô Đường bị véo đau, một bên lắc đầu một bên đôi tay bắt lấy Tổng Hành cánh tay, nước mắt lưng tròng, ủy khuất cực kỳ, “Hoàng Thượng gạt người.”

Tổng Hành nhíu mày: “Trẫm khi nào đã lừa gạt người? Quân vô hí ngôn biết không?”

Tô Đường lung tung lôi kéo Tống Hành căng tay, Tống Hành cuối cùng vẫn là bắt tay thả hạ, Tô Đường rút cuộc giải thoát rồi, một bên xoa chính mình khuôn mặt, một bên tự sân tự oán mà nhìn Tống Hành: “Hoàng Thượng rõ ràng đáp ứng quá thần thiếp, lưu thần thiếp ở nhà trụ hạ bồi gia gia.”

Tống Hành mặt lạnh lùng: “Trẫm khi nào đáp ứng quá?”

Hắn sao có thể sẽ đáp ứng Tô Đường loại này muốn trời cao yêu cầu, quả thực khôi hài.

Hắn nói liền lại tưởng đối Tô Đường vương tội ác ma quỷ, Tô Đường chạy nhanh che lại mặt một trốn, vội la lên: “Hoàng Thượng đáp ứng quá! Thần thiếp cho ngài gọi điện thoại thời điểm đáp ứng!”

Tống Hành bị Tô Đường lời thề son sắt biểu tình chấn tới rồi: “Cái gì?”

Tô Đường liền kém giờ lên ba ngón tay thề: “Thần thiếp cùng ngài gọi điện thoại, hỏi ngài có thể hay không ở Tô phủ nhiều đãi một ít thời gian, đãi gia gia thân mình hảo lại trở về, ngài rõ ràng đáp ứng rồi, ngài còn nói ‘đương nhiên có thể’.”

Tống Hành: “.....”

Tô Đường vênh lên cái miệng nhỏ: “Hoàng Thượng, ngài đều đã quên sao?”

Tống Hành: “Ngạch.....”

Hắn trong nháy mắt lại là ảo não lại là tu quần, khi đó hắn chính đến thời điểm máu chột, Tô Đường thanh âm ở hắn lỗ tai toàn biến

thành thói tình được, căn bản không nghe rõ nàng đang nói cái gì, lung tung bên trong liền đáp ứng rồi xuống dưới.

“Thôi.” Hắn đột nhiên lơ lửng xuống dưới, sau đó lại nheo lại đôi mắt, đối với Tô Đường hỏi, “Vậy người này ba ngày có từng tưởng trầm?”

Tô Đường ở nhận thấy được Tống Hành muốn biến sắc mặt trước một giây, đem cái kia “Không” tự hiểm hiểm nuốt trở lại trong bụng.

Tô Đường cúi đầu moi tay.

Nói thật, nếu không phải hôm nay Tống Hành đột nhiên xuất hiện, nàng ở nhà sung sướng vô cùng, Tống Hành này hai chữ căn bản liền không ở nàng trong đầu xuất hiện quá.

Nhưng là Tô Đường trực giác nói cho nàng cái này lời nói thật khẳng định không thể nói.

Nàng làn da trắng nõn kiều nộn, vừa rồi bị Tống Hành như vậy néo, trên má sinh lưỡng đạo hồng dấu vết, Tống Hành xem ở trong mắt, đột nhiên có chút ảo não, duỗi tay sờ sờ: “Còn có đau hay không?”

“Không đau.” Tô Đường lắc đầu.

Tống Hành thở dài một hơi, lại cúi đầu, đột nhiên bắt lấy Tô Đường tay nhỏ, sau đó âm khí dày đặc hỏi: “Vậy người hiện tại thấy trầm, trầm tới tìm người, người trong lòng vui mừng sao?”

Tô Đường: “.....”

Vui mừng không có, kinh hách nhưng thật ra không nhỏ.

Nhưng nàng vẫn là không thể nói.

Tô Đường ngẩng đầu, nhìn đến Tống Hành kia phó ‘ người nếu là dám nói nói bậy nhất định phải chết ’ bộ dáng, không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể nuốt một ngụm nước miếng.

Tống Hành lại tâm tác.

Hắn đem mặt lồi kéo: “Lá gan của người nhưng thật ra càng thêm lớn.”

Tô Đường anh một tiếng, dậm chân nói: “Ta không có.”

Tô Đường hiện tại khuôn mặt nhỏ trướng hồng, dậm chân khiêu nại bộ dáng rất có làm người chà đạp một phen dục vọng, Tống Hành trong lòng như vậy nghĩ, trên tay cũng làm như vậy, đột nhiên bắt lấy Tô Đường, đặt ở trong tay hung hăng rua một phen.

Xúc cảm không tồi, lại đến mấy cái.

Tô Đường giống chỉ gà con dường như không hề sức phản kháng, bị lăn qua lộn lại làm cho đầu vầng mắt hoa, thân mình mềm oặt, tiếp theo cả người bị Tống Hành ấn ở phía sau cây cột thượng, thật vất vả định trụ thân, liền hoảng sợ mà nhìn đến Tống Hành một khuôn mặt thấu lại đây muốn thân nàng.

“Khụ khụ khụ khụ!!!”

Đột nhiên, liền ở Tống Hành tốt sinh trước một giây, trong không khí đột nhiên vang lên một trận lồi thời ho khan.

Tổng Hành không thể không dừng lại, đứng dậy, nhú mào tỏ vẻ không vui.

Hảo oa, ai như vậy lớn mật, dám phá hỏng hấn chuyện tốt?

Không thấy được Hoàng Thượng cùng Quý Phi đang ở làm việc tư sao?

Ở Tổng Hành triệt hồi kia một cái chớp mắt, Tô Đường hít sâu một hơi, cảm giác quanh thân không khí đều nhẹ nhàng không ít.

Tô Tranh quỳ rạp xuống đất: “Vi thần không biết Hoàng Thượng đại giá quang lâm hàn xá, không có từ xa tiếp đón, còn thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.”

Tô Đường cả kinh: “Gia gia! Ngài như thế nào đi lên!”

Tô Tranh ngẩng đầu, cùng Tổng Hành đối diện.

Tổng Hành khi dễ nhân gia cháu gái còn bị người ta bắt được vừa vặn, có chút xấu hổ, che miệng ho khan một tiếng, bên kia Tô Tranh hạo nhiên chính khí, lẫm lẫm không sợ.

Tô Tranh xem Tổng Hành không vừa mắt tới rồi cực điểm.

Hấn nghe gia đình nói Hoàng Thượng thế nhưng xuất hiện ở Tô phủ, hiện tại chính đem hạ nhân đều sai đi, bên người chỉ chừa Quý Phi nương nương, trong lòng liền kêu to không tốt, không màng hạ nhân ngăn trở, kéo bệnh thể đã đi xuống mà, khẩn đuổi chậm chạy tới hạ nhân trong miệng nói hiện trường vụ án.

Quả nhiên, gần nhất liền nhìn đến này hỗn tiểu tử ở bá lăng hấn cháu gái, cháu gái đầy mặt không tình nguyện, hấn thậm chí còn

muốn thò lại gần mạnh mẽ hành dâm loạn việc.

Cái này đăng đồ tử! Tay ăn chơi! Nhân tra! Bại hoại!

Tổng Hành xấu hổ cũng chỉ là một cái chớp mắt, chỉ chốc lát sau lại khôi phục hẳn kia phó đế vương diễn xuất, vững vàng giọng nói nói: “Không sao, Tô đại nhân hãy bình thân.”

Tô Đường nhào qua đi đem Tô Tranh cấp đỡ lên.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 37

Tô Đường lặng lẽ mắt trợn trắng.

Này không quải cong nhi mắng nhà nàng phá sao.

Tô Tranh chấp tay nói: “Lão thần cuộc đời này chỉ ái chút đồ cổ tranh chữ, không mừng xa hoa.”

Tống Hành nghe xong gật gật đầu, lắc lư trong chốc lát, đột nhiên cảm thấy có một sân tu đến độc đáo, loại chính là chút khí vị hương thơm hoa quả, liền tưởng vào xem.

“Hoàng Thượng.” Tống Hành đột nhiên bị Tô Tranh gọi lại.

Tống Hành quay đầu lại: “Như thế nào?”

Tô Tranh nhìn nhìn Tô Đường, miễn cưỡng nói: “Trong viện là lão thần cháu gái khuê phòng, Hoàng Thượng sợ là không có phương tiện đi vào.”

Cổ đại đại gia tiểu thư khuê phòng từ trước đến nay là một cái thực riêng tư địa phương, trừ bỏ chí thân, làm ngoại nam bước vào là vạn không hợp quy củ.

Tống Hành cảm thấy Tô Tranh thật đúng là lão hồ đồ.

Nếu là hấn Tô phủ khác tiểu thư khuê các, hấn cho dù là hoàng đế, nhưng cũng là một nhẹ nhàng quân tử, bị chủ nhân gia nhắc

nhờ sau đương nhiên là sẽ không khẳng khẳng bước vào, nhưng là Tô Tranh nói người là ai? Hấn cháu gái, hấn cháu gái còn không phải là Tô Đường sao?

Hấn cùng Tô Đường là cái gì quan hệ, Tô Đường khuê phòng, chẳng lẽ hấn còn không có phương tiện bước vào?

Không cho hấn tiến hấn đã càng muốn tiến, Tống Hành chấp tay sau lưng, sải bước liền đi vào.

Tô Tranh lại một lần xem Tống Hành không vừa mắt.

Trong phòng bao phủ một loại thiếu nữ khuê phòng độc hữu hương thơm. Tô Đường trên người cũng là loại này hương vị, Tống Hành nghe thư thái, đánh giá trong phòng bày biện.

Tô Đường thích ăn, trên bàn liền摆 mấy đĩa tinh xảo trái cây điểm tâm.

Bên tay phải là thư phòng, Tống Hành vén rèm lên đi vào, thư phòng trên tường treo chút tranh chữ, Tống Hành để sát vào tế phẩm một phen, tự nhiên thật ra hảo tự, chỉ là quyền tú có thừa đại khí không đủ, đầu bút lông chi gian nhiều chút nữ tử vũ mị tiểu xảo, Tống Hành đang xem đến lạc khoản cái kia “Đường” tự khi liền hiểu rõ, gật gật đầu, sau đó lại tiến đến trên bàn sách nhìn nhìn.

Tống Hành biểu tình đột nhiên run rẩy lên.

Trên bàn摆 mấy trương giấy trắng, mặt trên đông một câu tây một câu mà viết:

“ $\sin(A+B)=\sin A\cos B+\cos A\sin B$ $\sin(A-B)=\sin A\cos B-\sin B\cos A$ ”

“Kỳ biến ngẫu nhiên bất biến, ký hiệu xem góc vuông.”

“Khinh hợi lí phi bằng (H He Li Be B) than.....”

“what do you like doing? ——I like eat.”

Tô Tranh nhìn đến Tống Hành đang xem Tô Đường “Đại tác phẩm”, đầu đầu đỡ trán.

Nhà mình cháu gái gần nhất thích viết này đó hiếm lạ cổ quái đồ vật cũng liền thôi, hiện tại bị Hoàng Thượng thấy được, vạn nhất Hoàng Thượng cũng cho rằng nàng điên rồi làm sao bây giờ?

Không ngờ Tống Hành chỉ là ngẩng đầu nhìn Tô Đường liếc mắt một cái, sau đó nhắc tới bút, ở Tô Đường “eat” mặt sau bỏ thêm cái “ing”.

Tô Đường: “.....”

Tô Tranh kinh ngạc mà trương đại miệng.

Hoàng Thượng cũng điên rồi?

Tống Hành dạo xong Tô Đường khuê phòng, cuối cùng cảm thấy mỹ mãn mà nói phải về cung.

Tuy rằng có chút không vui, nhưng là quân vô hí ngôn những lời này không phải vui đùa, Tống Hành đầy mặt không tình nguyện mà đáp ứng Tô Đường lại ở nhà đái mấy ngày.

Chỉ là ngại với Tô Tranh lão nhân kia ở đây, Tống Hành lúc đi vốn dĩ tưởng lại đem Tô Đường trả lại đây xoa một xoa tâm tư thất bại.

Chạng vạng, Tô Tồn cùng Tô Từ hạ chức trở về, nghe được hôm nay Hoàng Thượng thể nhưng tới Tô phủ, đều là cả kinh.

Hoàng Thượng thật là âm hiểm, chuyên môn săn bọ họ huỳnh đệ không ở khi lại đây, này không lay động sáng tỏ khi để Tô gia lão nhân cùng nhược nữ tử sao.

“Hoàng Thượng nhưng có khó xử gia gia cùng muội muội?” Hai người vừa thấy đến Tô Tranh cùng Tô Đường liền vội thiết truy vấn nói.

Tô Tranh “Hừ” một tiếng, rất là tự phụ nói: “Gia gia luôn già rồi, chính là tốt xấu cũng ở quan trường lăn lê bò lết vài thập niên, như thế nào sẽ kêu một miệng còn hôi sữa mao đầu tiểu tử khi dễ đi.”

Tô Đường cắn ngón tay nghĩ nghĩ: “Ân..... Không có.” Tống Hành đe dọa nàng niết mặt nàng hiện tại đã mau biến thành thường quy thao tác, Tô Đường không nghĩ cùng ca ca cáo trạng làm ca ca lo lắng, tuy rằng đối Tống Hành lão biến đổi pháp nhi chà đạp nàng loại này ác thú vị vẫn là thực khó chịu.

“Kia liền hảo.” Tô Từ cùng Tô Tồn liếc nhau, hơi thả lỏng một hơi.

Tô Đường phát giác nhị ca Tô Từ gần nhất trở về tựa hồ chậm một chút, trước kia luôn là so đại ca về trước tới, hiện tại hai người thời gian giống nhau, liền hỏi: “Nhị ca, gần nhất đương trị rất bận sao?”

Tô Từ sửng sốt, theo sau cười cười: “Đa tạ muội muội quan tâm, trong kinh gần nhất ra điểm việc vặt, cố bận rộn chút.”

Tô Đường thuận miệng hỏi: “Cái gì việc vặt?”

Tô Từ ho nhẹ một tiếng, vốn dĩ không nghĩ nói, nhưng là nhìn Tô Đường khuôn mặt nhỏ, bỗng nhiên kinh giác việc này giống như cùng nàng cũng có chút quan hệ, rất là nghiêm túc nói: “Trong kinh gần nhất ra một hái hoa tặc, này tặc võ công rất cao, ở ban đêm xuất quỷ nhập thần, gian.□□. Nữ, đã liên tục gây án số khởi, gây án thủ đoạn cao siêu, trừ bỏ người bị hại ngoại thế nhưng không lưu nửa điểm dấu vết để lại, hiện tại trong nha môn đều vì thế tặc vội đến sút đầu mẻ trán. Ban ngày xử án, buổi tối càng ở trên phố tăng phái không ít tuần tra quan binh.”

Tô Đường gật gật đầu, nàng nhị ca nhất sẽ xử án tử, khẳng định là bị thỉnh đi xử án đi.

Tô Tồn nghe xong khẽ nhú mày: “Hái hoa tặc?”

Tô Từ áy náy: “Nhưng thật ra ta sơ sót, một lòng nhào vào bên ngoài án tử thượng, thế nhưng đã quên trong nhà muội muội an nguy. Còn thỉnh đại ca trách phạt.”

Tô Tồn xua tay: “Trong kinh thế nhưng ra việc này, đãi ta ngày mai từ tăng phái chút nhân thủ lại đây, âm thầm che chở muội muội sân.”

Tô Đường le lưỡi.

Tô Tranh vỗ ghế dựa: “Các người mau cho ta hảo hảo tra án, cấp trong kinh người bị hại thảo cái công đạo, nếu nếu là cái kia không có mắt kẻ cắp chạy đến ta Tô phủ tới, lão nhân cái thứ nhất liền phải hấn mệnh!”

Là đêm, Tống Hành hồi cung.

Hắn đầu tiên là đi ngự thư phòng phê một lát sổ con, vẫn luôn phê đến Hoàng Hỉ bưng Ngân Bàn Tử lại đây.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 38

Tổng Hành cái trán chảy ra mồ hôi mỏng, hàm răng cắn chặt muốn chết: “Người uy trầm uống chính là cái gì rượu?”

Nữ tử ngẩn ra, tiện đà ngó sen cánh tay bám lấy Tổng Hành cổ: “Hoàng Thượng, đó chính là Thái Hậu cố ý chuẩn bị, Hoàng Thượng tới sao.”

Tổng Hành kéo xuống chính mình trên cổ cánh tay, thống khổ mà nhắm mắt lại.

Hắn phát hiện hắn làm không được.

Nếu như không phải nữ tử trên người hương khí quá nồng, hắn thế nhưng đem nàng nhận làm Tô Đường.

Hắn ở ảo tưởng, ảo tưởng muốn ở hắn dưới thân thừa hoan người là Tô Đường.

Chính là rõ ràng cả người máu xao động, nhưng đang xem đến trước mắt nữ tử mặt sau, Tổng Hành cảm thấy ghê tởm.

Hắn làm không được trong lòng trang Tô Đường, lại muốn sủng hạnh một cái khác nữ nhân.

Tô Đường a.

Tổng Hành chưa từng có một lần giống như bây giờ thất bại quá.

Nữ tử lại như xà giống nhau quấn lên: “Hoàng Thượng làm sao vậy?”

Tổng Hành xanh mặt, kéo ra nữ nhân dính ở hắn trên người thân mình.

“Lăn.”

Minh nguyệt lạnh lạnh, trong trời đêm, một người ở ngàn gia vạn hộ trên xà nhà phát túc chạy như điên.

Tổng Hành một đường thi triển khinh công ra cung.

Gió đêm thổi tới hắn trên người, Tổng Hành quần áo đơn bạc, vốn nên cảm thấy lạnh, nhưng là cả người lại khô nóng vô cùng.

Thái Hậu cấp nhi tử bị chính là tốt nhất âm tình rượu.

Tổng Hành trong lòng chỉ còn một ý niệm.

May mà hắn ban ngày đã tới, Tổng Hành vào Tô phủ, đi vào Tô Đường khuê phòng nóc nhà.

Bên trong người tựa hồ đã ngủ, Tổng Hành đổi chiều, từ cửa sổ phiên đi vào.

Tô Đường trong lúc ngủ mơ nghe được vài tiếng động tĩnh.

Nàng mơ mơ màng màng trợn mắt, phát hiện trước giường thể nhưng đứng một cái bóng đen, nhìn dáng vẻ vẫn là cái nam tử, hô hấp sâu nặng.

Nhị ca ban ngày theo như lời nói đột nhiên ở trong đầu vang lên —— trong kinh gần nhất ra một hái hoa tặc, này tặc võ công rất cao, ở ban đêm xuất quỷ nhập thần, gian dân. Phụ nữ, đã liên tục gây án số khởi.

Tô Đường tức khắc sợ tới mức hồn phi phách tán.

Thải thải thải, hái hoa tặc!

Chương 38 đệ tam mươi tám tiết khóa

“Cứu mạng, cứu..... Ngô.....”

Hái hoa tặc nhảy thượng Tô Đường giường, thuận tiện dùng tay gắt gao che lại nàng miệng.

Tô Đường kịch liệt giãy giụa, hái hoa tặc một tay đè lại nàng hai điều cánh tay, một bên dùng đùi ngăn chặn nàng loạn đặt chân, lúc này mới nặng nề mở miệng:

“Là ta.”

Tô Đường nghe ra người nọ thanh âm, cả người cứng đờ, sau đó căng chặt thân thể thả lỏng lại.

Nàng tròn to mắt, ánh trắng mờ lung, mơ hồ nhưng phân biệt người nọ hình dáng.

“Ngô ngô ngô.....” Tô Đường miệng vẫn bị che lại, trong mắt tràn ngập không thể tin tưởng.

Hoàng Thượng ngài là mộng du sao?

Tống Hành thấy nàng không hề giãy giụa, lược thư một hơi, vừa rồi gấp gáp dưới thượng không cảm thấy, hiện giờ trong cơ thể khô nóng cuộn cuộn mà đến, dưới thân càng là mong đợi hồi lâu ôn hương nhuyễn ngọc, Tống Hành dịch khai che lại Tô Đường cái miệng nhỏ tay, Tô Đường vừa tới đến cập hô lên một cái “Hoàng” tự, Tống Hành liền gấp không chờ nổi mà dùng miệng đồ đi lên.

Tô Đường là cái chỉ có lý luận tri thức khuyết thiếu thực tiễn kinh nghiệm học sinh kém, nào gặp qua loại này trận trượng, phản xạ có điều kiện lại giãy giụa lên.

Chỉ là nàng về điểm này nhi tiểu sức lực ở Tống Hành xem ra thật sự tính không được cái gì, ngược lại tăng thêm vài phần tình thú, vội vàng mà nhiệt tình.

Tống Hành thân đến đủ rồi, Tô Đường rút cuộc được một lát thở dốc cơ hội, Tống Hành gắt gao đè ở trên người nàng, ký ức lập tức liền về tới từ trước đại hôn đêm đó, hấn cũng là như thế này gắt gao đè ở trên người nàng, hồng đến lệnh người thấu bất quá khí giường màn, hấn nhậm nàng không ngừng khóc thút thít cầu xin, động tác ngược lại càng thêm thô lỗ hung ác, như là tàn phá một cái làm hấn ghét bỏ búp bê vải.

Đó là một cái Tô Đường vốn dĩ không bao giờ nguyện ý nhớ tới, muốn chôn dấu đáy lòng ác mộng, hiện giờ ác mộng cùng hiện thực giao tạp ở bên nhau, Tô Đường cả người phảng phất về tới năm đó, Tống Hành là cái kia mặt lạnh vô tình thiếu niên, nàng tức khắc khóc ra tới, nước mắt theo ngạch phát lăn đến gối đầu thượng, vô lực ngăn cản Tống Hành tay: “Điện hạ..... Không cần..... Ô ô..... Không cần.....”

Tống Hành động tác một đồn.

Điện hạ là hấn vẫn là Thái Tử khi Tô Đường đối hấn xưng hô, Tô Đường mới vừa gả đến Đông Cung khi đã từng gọi quá hấn phu quân, sau đó bị hấn hung hăng phê một đống nói người bất quá là bần Thái Tử một cái thiệp, có cái gì tư cách gọi bần Thái Tử phu quân, chớ quên thân phận tôn ti, vì thế sau lại Tô Đường liền sửa miệng, Tổng Hành đương Thái Tử khi gọi hấn điện hạ, sau lại đăng cơ sau lại gọi hấn Hoàng Thượng.

Tổng Hành trong lòng đột nhiên có điểm không thoải mái, hấn động tác ôn nhu xuống dưới, đang muốn lại thân thân Tô Đường lấy kỳ an ủi, đột nhiên, bên ngoài một trận phá cửa mà vào vang lớn.

“Lớn mật dân tặc! Tim chết!”

Tổng Hành còn không có phản ứng lại đây, phía sau lưng ngực liền một trận đau nhức, tiếp theo cả người liền bị té ngã trên mặt đất.

Tổng Hành trước mắt sao Kim ứa ra. Mới từ trên mặt đất giãy giụa bò lên, nhìn đến trước người hai cái hắc ảnh: “Các người.....”

“Xem chiêu!”

Tổng Hành phản xạ có điều kiện duỗi cánh tay đón đỡ, ba cái hắc ảnh nháy mắt triển đấu ở bên nhau.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 39

Thái y tầm mắt chuyển hướng Tổng Hành.

Tổng Hành nhàn nhạt ra một hơi: “Người trước đi xuống đi.”

Thái y chỉ phải xách theo tiểu hòm thuốc đi rồi, Tô Đường canh giữ ở Tổng Hành mép giường, khuôn mặt nhỏ đỏ lên.

Tô Đường nói dối khi trong lòng chỉ có một ý niệm, thái y nếu là biết Tổng Hành bị đánh, như vậy Thái Hậu cũng liền sẽ biết.

Ngàn vạn không thể làm Thái Hậu biết Tổng Hành bị nàng ca ca đánh thành cái dạng này, càng không thể làm văn võ bá quan biết Hoàng Thượng bị Tô gia hai cái thần tử đánh, như vậy một nháo đi xuống, Tô gia liền xong rồi.

Tổng Hành từ từ mở miệng: “Tô Quý Phi, dấu điểm nguyên nhân bệnh chậm trễ trầm bệnh tình, người đảm đương khởi sao?”

Tô Đường giảo tay nhỏ, đầu mau thấp đến trong bụng.

Nàng sợ hãi mở miệng: “Hoàng Thượng, thực xin lỗi.”

Tổng Hành hừ lạnh một tiếng.

Tô Đường bắt lấy Tổng Hành ống tay áo, ánh mắt thành khẩn mà khẩn cầu: “Hoàng Thượng, ngài có thể hay không làm thái y không cần cùng Thái Hậu nói đêm nay sự?”

“Thần thiếp huynh trưởng thật sự không phải cố ý, bọn họ chỉ là cho rằng ngài là..... Ngài là.....”

Tổng Hành nắm Tô Đường cầm: “Người lá gan càng thêm lớn, thế người huynh trưởng cầu tình, còn dám làm trẫm giúp đỡ dấu diếm tình hình thực tế?”

Tô Đường ngoan ngoãn mặc hấn niết cầm: “Cầu ngài Hoàng Thượng, bỏ qua cho thần thiếp huynh trưởng lần này đi, thần thiếp về sau cái gì đều nghe ngài.”

Tổng Hành đột nhiên lạnh lùng bật cười: “Chẳng lẽ người trước kia không phải cái gì đều nghe ta sao?”

Tô Đường: “.....”

Nàng cổ cổ má.

Tổng Hành trong lòng khí, kéo ra chính mình trước ngực vạt áo, lộ ra chính mình trước ngực ửng tím, bắt lấy Tô Đường tay nhỏ phúc đến mặt trên: “Người luôn mồm đều là ở giữ gìn người huynh trưởng người nhà. Còn làm trẫm đi theo người cùng nhau nói dối, trẫm bị bọn họ thương thành cái dạng này, người có từng thăm hỏi quá trẫm một câu? Tô Đường, người tâm là cái gì làm, người chẳng lẽ liền một chút cũng không đau lòng sao?”

Tô Đường nhìn trước mắt cái này nửa đêm đột nhiên đè ở trên người nàng làm xằng làm bậy, sợ tới mức nàng trọng nhặt ác mộng người, lặng lẽ cúi đầu.

Xứng đáng.

Chương 39 đệ tam mươi chín tiết khóa

Tổng Hành thực tức giận, hậu quả thực nghiêm trọng.

Hắn lập tức liền phải đứng dậy đi viết thánh chỉ cáo tội Tô Đường hai cái ca ca.

Tô Đường sợ tới mức gắt gao ôm lấy Tổng Hành cánh tay: “Hoàng Thượng, thần thiếp đau lòng ngài! Thần thiếp đau lòng vô cùng! Thương ở Hoàng Thượng thân, đau ở thần thiếp tâm!”

Tổng Hành quay đầu lại liếc nàng liếc mắt một cái.

Tô Đường kỹ thuật diễn vụng về, nỗ lực nửa ngày, liền tích nước mắt cũng chưa bài trừ tới.

Thôi.

Tổng Hành có chút phiền muộn, không nói đến đêm nay sự có phải hay không hắn tự làm tự chịu, hắn nếu là thật sự một chỉ thánh chỉ phạt Tô Đường hai cái ca ca, Tổng Hành khẳng định Tô Đường đời này cũng sẽ không lại đối hắn có tình yêu nam nữ.

Thế nhân thường nói người khác không có tuệ căn, nhưng là Tổng Hành nhìn Tô Đường, cảm thấy nữ nhân này quả thực không có tình căn.

Hắn thở dài một hơi, gần đây ngồi vào chính mình án thư.

Chính là khẩu khí này nuốt không đi xuống a.

Tô Đường vẻ mặt đưa đám: “Hoàng Thượng, thần thiếp.....”

Nàng vốn dĩ tưởng cấp ca ca cầu tình, nhưng lại nghĩ đến tối hôm qua Tổng Hành nói nàng chỉ quan tâm huynh trưởng không quan tâm hắn nói, chỉ có đem cầu tình nói sinh sôi nuốt đi xuống.

Tổng Hành đột nhiên nhắc tới bút.

Tô Đường thật luống cuống, cho rằng Tổng Hành muốn viết thánh chỉ, không biết từ chỗ nào mượn lá gan tể tới rồi Tổng Hành trước người, gắt gao ngăn cách hấn cùng án thư: “Hoàng Thượng không cần.”

Tổng Hành nắm bút: “Ô Quý Phi, người biết người hiện tại đang làm cái gì sao?”

Tô Đường rưng rưng gật đầu: “Thần thiếp biết.”

Tổng Hành: “Vậy người còn chưa tránh ra.”

Tô Đường lắc đầu: “Cầu Hoàng Thượng khai ân.”

Tổng Hành đề bút cũng vốn dĩ chỉ tính toán hù dọa hù dọa nàng, nhưng lúc này nhìn Tô Đường gắt gao đổ ở hấn trước người bộ dáng, tầm mắt tập trung ở nàng khuôn mặt nhỏ thượng, mặt mày thanh tú, da như ngưng chi, nhưng thật ra so với hấn trên án thư tốt nhất giấy trắng còn trắng hơn thượng vài phần.

Trên mặt biểu tình thập phần kiên định, một bộ thấy chết không sờn bộ dáng.

Tổng Hành nhéo bút, đột nhiên cười cười, sau đó nhướng mày: “Ô Quý Phi, người nếu là lại không cho khai, đừng trách trẫm đối với người không khách khí.”

Tô Đường gắt gao nhắm mắt lại, thân mình chính là không cho: “Hoàng Thượng tha mạng.”

Tô Đường như vậy gan lớn dõ ở Tổng Hành trước người cùng hấn gọi nhip, kỳ thật cũng không phải toàn bằng một kang nhiệt huyết cùng dũng khí.

Nếu là trước kia gặp được đồng dạng tình huống, nàng khẳng định không dám dõ Tổng Hành, bởi vì nàng biết như vậy sẽ đem Tổng Hành chọc giận, không chỉ có ca ca sẽ bị phạt, ngay cả chính mình cũng sẽ bị Tổng Hành chán ghét đá văng, sau đó bị chết thực thảm.

Nhưng là hiện tại, Tô Đường lại đột nhiên cảm thấy chính mình nhiều điểm nhi tự tin, bởi vì nàng phỏng phát đã biết Tổng Hành cũng không sẽ thật sự phạt nàng, mỗi lần đều là tiếng sấm mưa to điểm nhi tiểu, sau đó nhất quá phạm sự tình chính là niết mặt nàng.

Niết liền niết đi, Tô Đường nhắm mắt lại tưởng, xá mặt bảo ca ca bình an, không mệt.

Tô Đường nhắm mắt lại đợi trong chốc lát, lại không chờ tới trong dự đoán chà đạp, nàng đang chuẩn bị trợn mắt, đột nhiên cảm thấy bên phải gương mặt một ướt.

Sau đó là bên trái gương mặt một ướt.

Cuối cùng là trên mặt các địa phương một ướt.

Như là bị cái gì lông xù xù đồ vật lợc quá, ngứa nhè nhẹ.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 40

Chương thái y thấy Tô Đường, cùng nàng hỏi an, xoay người rời đi thời điểm, tùy thân y quyển sách không cẩn thận rớt ra tới.

Làm nghề y sách mặt trên ấn nhật tử nhớ kỹ Hoàng Thượng cùng Thái Hậu tình huống thân thể cùng sử dụng dược vật, người ngoài là không cho xem, Tô Đường làm Phúc Căn cấp chương thái y đưa qua đi.

Phúc Căn không biết chữ, không biết kia đồ vật không thể xem, đem quyển sách lấy ở trên tay, chỉ vào bên trong tùy ý mở ra một tờ, cao hứng phấn chấn hỏi: “Nương nương người xem, cái này có phải hay không ‘nhi tử’ ‘tử’ tự?”

Tô Đường cười tiểu tử này nhận thức một chữ còn rất đặc ý, hướng Phúc Căn sử chỉ liếc mắt một cái, ngay sau đó ngẩn ra xuống dưới.

Tổng Hành buổi chiều phê duyệt xong sổ con liền đến Thục Kỳ Cung, ăn vạ cùng Tô Đường dùng xong bữa tối, lại ngồi ở Tô Đường trong phòng, cũng không có chút muốn ly khai ý tứ.

Xuân Hỉ đỏ bừng mặt, lãnh liên can tiểu thái giám cùng cung nữ lui đi ra ngoài, tri kỷ mà cấp Hoàng Thượng cùng nương nương mang lên môn.

Tô Đường rầu rĩ mà ngồi.

“Hôm nay không cao hứng?” Tống Hành đi đến Tô Đường trước người, khom lưng, hướng trên mặt nàng nhéo nhéo.

Vừa rồi dùng bữa thời điểm liền này giờ không nói gì.

Tô Đường đừng xem qua đi, vênh lên miệng: “Không có.”

Tống Hành cười một tiếng, ngồi vào Tô Đường bên người, ôm nàng vai: “Đầu xuân, kinh giao phong cảnh cực hảo, trăm ngày khác mang người đi đạp thanh như thế nào?”

Tô Đường cúi đầu moi ngón tay: “Thần thiếp đa tạ Hoàng Thượng.”

Tống Hành vẫn là cảm thấy Tô Đường không cao hứng, cả người bao phủ áp suất thấp.

Hắn thò lại gần, lạnh mặt dọa: “Rốt cuộc làm sao vậy? Trăm hỏi người đâu. Tin hay không trăm lại cho người trên mặt họa vài nét bút?”

Tô Đường cắn môi.

“Liền như vậy không nghĩ thị tẩm?” Tống Hành đỉnh mày đột nhiên liễm thượng một tầng phức tạp.

Tô Đường lại đột nhiên anh một tiếng khóc ra tới, thật dài lông mi thượng treo nước mắt, khóc nức nở hỏi: “Hoàng Thượng, tối nay không uống tránh tử canh sao?”

Chương 40 đệ tứ mươi tiết khóa

Tổng Hành cảm thấy, nếu Tô Đường tâm là một phiến môn nói, như vậy kia phiến môn khẳng định so hoàng cung cửa cung còn kín mít, hấn lẻ loi một mình, phé đi thật lớn sức lực mới đem kia phiến môn cấp cạy ra một chút khe hở, vừa muốn thư một hơi, lại không ngờ một cái trượt tay, bang mà một chút, lại lần nữa giữ cửa cấp đóng lại.

Thuận tiện còn đem sở hữu khe hở đều cấp phong kín.

Tổng Hành hồi đến đầm tường, kia chén tránh tử canh nguội nhưng một giọt cũng chưa uống, toàn vào trầm bụng a!!!

Tô Đường một bên khóc một bên dùng u oán đôi mắt nhỏ xem Tổng Hành, biểu tình viết “Đó là ngài tự làm tự chịu.”

Tổng Hành hậm hực.

Lý Đức Toàn nhìn Hoàng Thượng cả ngày mặt ủ mày ê không buồn ăn uống bộ dáng, tưởng tượng liền biết lại là cùng tồ Quý Phi nương nương có quan hệ.

Hoàng Thượng suốt ngày phái người đi nhìn một cái giám thị nhân gia tồ Quý Phi động tĩnh, mỗi lần thu được tình báo đều là tồ Quý Phi nương nương ăn ngon ngủ hảo, căn bản cùng cái không có việc gì nhân nhi dường như.

Tổng Hành càng tâm tắc.

Nếu là Tô Đường cả ngày buồn bực không vui lấy nước mắt rửa mặt hấn nói không chừng trong lòng còn có thể dễ chịu điểm nhi, này không có việc gì người bộ dáng, là căn bản không đem hấn để ở trong lòng.

Ban đêm, ngự thư phòng, Tống Hành sổ con phê một nửa, sau đó đối với trên bàn ánh nến khởi xướng ngốc.

Lý Đức Toàn bưng một trản càn lượng ánh nến tiến vào: “Hoàng Thượng thức đêm phí đôi mắt, nô tài cho ngài đối một trản lượng điểm đèn.”

Tống Hành đối với ánh nến phát ngốc, Tô Đường mặt phẳng phát liên ở ánh nến quang ảnh, kiều mỹ vô hạn. Lý Đức Toàn đột nhiên đem đèn đối đi, Tống Hành một cái ngây người, Tô Đường xinh đẹp khuôn mặt nhỏ cũng đã biến thành Lý Đức Toàn vĩnh viễn cười thành một đóa sáng lạn đại cúc hoa mặt già.

Tống Hành: “.....”

Tống Hành buông bút, làm như cùng Lý Đức Toàn nói chuyện, lại như là làm bầm lâu bầu, nỉ non nói: “Như thế nào như vậy khó truy.”

Tống Hành nói “Truy”, là “Truy nữ hài nhi” cái kia truy. Đây là hán ở thế giới kia học được tân tri thức.

Ở đại lượng, nam tử mới sẽ không đi truy nữ tử, lệnh của cha mẹ lời người mai mối lớn hơn thiên, cho dù là thật có lòng duyệt nữ tử, cũng thường thường là thác cái bà mối mang lên sính lễ đi nữ tử gia cầu hôn, đáp ứng tốt nhất không đáp ứng liền bãi, không còn có mặt khác lựa chọn.

Nhưng là ở thế giới kia, nam tử thích nữ tử liền đi “Truy” là một kiện thực thường thấy sự tình, chín ban yêu sớm người không ít, lạng lẽ sờ sờ ở hàng hiên hôn môi đều có, “Truy” ở Tống Hành lý giải từ điển đó là muốn đi thảo một người niềm vui, hán hoảng hốt ý thức được chính mình tựa hồ vẫn luôn ở thảo Tô Đường niềm vui,

thích đem nàng lộng khóc rồi lại không bỏ được làm nàng khổ sở, đưa nàng đồ vật hơn nữa không chuẩn nàng chuyển tặng cho người khác, như là nhà trẻ ái xả nữ đồng học bím tóc tiểu thí hài nhi, kỳ thật là ở “Truy” nàng.

Từ trước kia đối nàng hảo là “Thượng” nàng, đến bây giờ biến thành là ở “Truy” hấn, Tống Hành vừa nghĩ một bên yên lặng dự vị một phen, phát hiện chính mình thế nhưng cũng không phản cảm chính mình hiện tại ở truy Tô Đường sự thật.

Lý Đức Toàn cười tủm tỉm hỏi: “Hoàng Thượng muốn truy cái gì? Phân phó lão nô đó là.”

Tống Hành hoàn hồn nhìn Lý Đức Toàn liếc mắt một cái: “Yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu biết không?”

“Tính.” Hấn thở dài, một cái thái giám nào hiểu được này đó.

Lý Đức Toàn hắc hắc cười hai tiếng, hướng Tống Hành trong chén trà châm trà: “Hoàng Thượng hôm kia không phải nói muốn mang tô Quý Phi ra cung đập thanh? Ngài nhị vị ra cung giải sầu là tốt nhất bất quá.”

Tống Hành buồn bã cười khổ nói: “Cũng hảo. Ngoài cung chỗ ở đều chuẩn bị hảo sao?” Hấn lần này hoàn toàn là tư nhân hành trình, không được hành cung, bổn tính toán chính là muốn mang Tô Đường như tằm thường thiếu niên phu thê giống nhau du ngoạn một chuyến.

Lý Đức Toàn cười nói: “Sớm chuẩn bị hảo, ở ngà voi chân núi, sân là tân mua, bảo đảm lại thanh u lại an toàn, Hoàng Thượng yên tâm đi.”

Tổng Hành gật gật đầu: “Hành trình an toàn quan trọng nhất, Tô Đường tên kia lá gan lại tiểu, hấn đến che chở.”

Tổng Hành âm thầm nghĩ nghĩ, cũng không biết đột nhiên nghĩ tới cái gì, một phách cái bàn: “Lý Đức Toàn!”

Lý Đức Toàn bị hoảng sợ: “Hoàng, Hoàng Thượng.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 41

Tổng Hành cái trán xẹt qua mấy cái hắc tuyến: “Đem người trên tay hoa vút bỏ thử xem.”

Tô Đường lưu luyến mà vút bỏ chính mình cực cực khổ khổ trích hoa đại, nhưng là tiểu ong mật tựa hồ chút nào không chịu ảnh hưởng, tiếp tục vây quanh nàng phi.

Tổng Hành nhìn đến Tô Đường một thân nhan sắc vàng nhạt xiêm y.

Nhan sắc so với kia xuân hoa nhi kiều diễm nhiều.

“Người đi chính người là được, đừng đi quản ong mật.” Tổng Hành thử ổn định Tô Đường cảm xúc.

“Chính là..... Ta sợ.....” Tô Đường nhìn không chớp mắt mà nhìn chăm chăm kia mấy chỉ vây quanh chính mình đảo quanh tiểu ong mật, mau khóc.

Tổng Hành triệu Tô Đường vươn tay: “Lại đây, sẽ không dính người.”

Tô Đường mới vừa thử thăm dò đi phía trước đi rồi một bước, có một con tiểu ong mật đột nhiên bay đến nàng trên tóc.

“A!” Tô Đường hét lên một tiếng, múa may cánh tay cất bước liền chạy.

“Đừng chạy!” Tống Hành đuổi theo qua đi, chẳng qua nàng đuổi theo không hai bước, liền thấy Tô Đường ở giao lộ chỗ đột nhiên ngừng lại, thậm chí còn ở sau này lui.

Tống Hành cùng qua đi, kia mấy chỉ tiểu ong mật đã không thấy, hắn theo Tô Đường tầm mắt nhìn lại: “Làm sao vậy?”

Hai người vừa chuyển cong đối diện, mấy cái đầy mặt râu quai nón, trong miệng ngậm thảo, trên tay khiêng đại đao hán tử, chính thảnh thơi mà nhìn bọn họ.

Trong đó một cái phốc mà một tiếng phun rớt trong miệng thảo, hướng trung gian cái kia trên mặt có đao sọc hán tử nói: “Đại ca, hôm nay tới một đôi dã uyên ương.”

Tô Đường sợ tới mức súc đến Tống Hành bên cạnh người, gắt gao nắm chặt hán gót áo.

Tống Hành lại tựa hồ cũng không như thế nào sợ hãi, chỉ là nghe được “Dã uyên ương” ba chữ sau nhú lại mày, ánh mắt bình tĩnh thông dong: “Miệng phóng sạch sẽ điem.”

“Nha.” Một cái khác hán tử vui vẻ, thi đấu trên tay đao, “Lá gan còn rất đại.”

Cầm đầu mặt theo liếm liếm môi, ánh mắt dừng ở Tô Đường xinh xắn trên mặt, sau đó đối Tống Hành nói: “Huynh đệ, đem xinh đẹp tiểu nương môn nhi lưu lại cấp lão tử chơi ngoạn nhi, lão tử liền thả người đi như thế nào?”

Tống Hành biểu tình bỗng chốc âm lãnh xuống dưới.

Lý Đức Toàn này nô tài an bài đều là chút người nào?

Chương 41 đệ tứ mươi một tiết khóa

Tô Đường đánh tiểu đã bị bảo hộ rất khá, chưa thấy qua cái gì người xấu, lớn như vậy gặp qua nhất bạo lực sự tình cũng chính là Doãn Minh khi dễ gốc tử Tống Hành, hiện tại đột nhiên gặp gỡ trước mắt những người này, sợ cực kỳ, nghe được cầm đầu đao sẹo nói đem nàng lưu lại cho bọn hắn chơi chơi Hoàng Thượng liền có thể đi rồi, không được mà lắc đầu.

“Không cần, không cần chơi ta,” Tô Đường mày đẹp nhú chặt, trong mắt nước mắt doanh doanh, tiếng nói run run rẩy rẩy còn mang theo khóc nức nở, “Ta không hảo chơi, ta một chút đều không hảo chơi.”

Mặt theo nhìn Tô Đường đôi mắt mạo quang, hắn còn trước nay chưa thấy qua như vậy nũng nịu mỹ nhân nhi, tướng mạo so với kia Túy Hồng Lâu đầu bảng hoa khôi mỹ nhiều, vòng eo tề đến phẳng phất một véo liền đoạn, chỉ người xem là cổ họng bốc hỏa.

Mặt theo xoa xoa □□. Cười nói: “Tiểu nương tử lớn lên cùng tranh tiên nữ nhi, hôm nay cùng ca ca mấy cái hảo hảo ngoạn nhi, ca ca bảo đảm thương người.”

Hắn nói chuyện, ánh mắt lại rơi xuống Tô Đường bên cạnh Tống Hành trên người, trong lòng đánh giá này tiên nữ dường như tiểu nương môn nhi sợ là đã không phải chỗ. Tử, không khỏi lược có tiếc nuối: “Lại không phải không hầu hạ quá nam nhân, người hầu hạ một cái là hầu hạ, hầu hạ chúng ta ca nhi mấy cái cũng là hầu hạ, tiểu nương tử ngoạn ngoạn nghe lời, mặc làm các ca ca cho người chịu khổ.”

Hắn phía sau mấy cái hán tử cũng đi theo cười dâm lên, trần trụi ánh mắt ở Tô Đường trên người lưu luyến, Tô Đường không khỏi sau này lui một bước, gắt gao nắm lấy Tống Hành ống tay áo, bản năng nói cho nàng những người này nói tuyệt đối không phải cái gì lời hay: “Cái, cái gì là hầu hạ, ta không cần..... Không cần hầu hạ các người.”

Tô Đường nắm chặt Tống Hành ống tay áo tay đột nhiên bị vẫn luôn ấm áp bàn tay cầm, nàng bỗng dừng ngẩng đầu, Tống Hành nhéo nhéo nàng bàn tay, cho nàng một cái đừng sợ ánh mắt.

“Hoàng Thượng.....” Tô Đường ngẩng đầu nhìn Tống Hành thấp giọng nói, bị hắn nắm nơi tay trong tay đầu ngón tay lạnh cả người.

Tống Hành hướng nàng cười cười, một tay đem Tô Đường đưa tới hắn phía sau, vừa rồi còn ôn nhu ánh mắt ở đối thượng kia mấy cái kẻ cấp thời điểm nháy mắt như là hàn băng đông lạnh, nam nhân cả người lệ khí bức người.

Đao sẹo nam đối thượng Tống Hành ánh mắt sau trong lòng không khỏi run lên một chút, ngay sau đó chống trán định xuống dưới, hắn mơ hồ nghe được Tô Đường đối Tống Hành xưng hô: “Nguyên lai là hoàng công tử, nghe huynh đệ nói, chúng ta hôm nay không giật tiền, người đem tiểu nương tử buông, ôm người bình bình an an mà rời đi, như thế nào?”

Tô Đường khẩn trương đến phát run.

Nàng ngẩng đầu nhìn Tống Hành, lọt vào trong tầm mắt là nam nhân tinh xảo lãnh nghị cảm giác.

Đều đang đợi Tống Hành hồi đáp.

Nam nhân chỉ là mắt lạnh quét một vòng chung quanh này mấy cái không sống được bao lâu, môi mỏng khế mở, chỉ tung ra hai chữ.

“Làm —— mộng”

**

Lý Đức Toàn kỳ thật không hồi cung, Hoàng Thượng nhiệm vụ còn không có xong xuôi đâu. Hắn nhìn đến Hoàng Thượng cùng nương nương sau khi rời khỏi đây lại dựa theo đoán trước thời gian đợi trong chốc lát, cảm thấy thời điểm tới rồi, bằng Hoàng Thượng anh minh thần võ, hiện tại khẳng định đã đem đám kia đại nội thị vệ đánh đến hoa rơi nước chảy sau đó tâu Quý Phi nương nương cảm động đến khóc lóc thảm thiết, cuối cùng ôm được mỹ nhân về.

Hắn hắc hắc cười hai tiếng, hừ tiểu khúc nhi đi tới đi tiếp ứng Hoàng Thượng.

Nhìn thấy Hoàng Thượng sau nên nói cái gì hảo đâu?

“Hoàng Thượng ngài quả thực quá dũng mãnh phi thường! Võ công thiên hạ đệ nhất, này mấy cái sơn tặc thổ phỉ nơi nào là ngài đối thủ.”

“Hoàng Thượng cùng Quý Phi nương nương hoạn nạn thấy chân tình, thật sự là một đoạn giai thoại nha.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 42

Tổng Hành nghe những lời này, thở dài một cái, nhắc tới đến hầu bệnh, trước mắt phảng phất lại lộ cộc cộc lăn qua đi một cái hồng nhật thân ảnh, hắn không khỏi mà cười cười: “Người mệt mỏi, về sau liền đổi tâu Quý Phi tới hầu bệnh đi.”

Đồng Quý Phi vừa nghe Tổng Hành nhắc tới Tô Đường, trên mặt tươi cười bỗng chốc ngẩn ra, sau đó nhìn đến Tổng Hành đầy mặt ôn nhu biểu tình, cắn cắn môi dưới: “Hoàng Thượng, trong cung..... Đã không có tâu Quý Phi.”

Chương 42 thứ 42 tiết khóa

Tổng Hành nghe xong một chốc còn không có phản ứng lại đây.

Cái gì kêu trong cung không có tâu Quý Phi? Tô Đường không ở trong cung đợi có thể chạy tới chỗ nào?

Đồng Quý Phi lại duỗi thân muốn đưa tới Tổng Hành bên môi, nói sang chuyện khác nói: “Hoàng Thượng mới vừa tỉnh, uống điểm cháo hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Tổng Hành thấy nàng một mặt thoái thác, đột nhiên lãnh hạ mặt: “Đem Lý Đức Toàn cho trầm gọi tới.”

“Hoàng.....” Đồng Quý Phi tựa hồ còn muốn biện bạch cái gì, nhưng nhìn đến Tổng Hành trên mặt biểu tình giữa lưng trung sợ hãi lên, chỉ có thể buông cháo chén lui xuống.

Chỉ chốc lát sau, Lý Đức Toàn liền tới rồi Dưỡng Nguyên Điện, hắn vừa thấy đến nằm ở long sàng thượng Tổng Hành, lập tức kích động mà vọt qua đi quỳ gối mép giường, gân cổ lên một bên khóc một bên nói: “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng ngài nhưng tính tình..... Nô tài nhớ mong ngài nột ô ô ô.....”

Tổng Hành nhìn nhìn Lý Đức Toàn, này lão nô tài chỉ xuyên một thân bình thường nhất màu lam đen thái giám xiêm y, trên mặt tiêu tụy rất nhiều, trên người còn mơ hồ mang theo..... Ách..... Một cổ cái bồ hương vị.

Tổng Hành nhíu nhíu mày: “Hảo hảo thủ lĩnh thái giám không lo, như thế nào chạy tới xoát cái bồ?”

Lý Đức Toàn trên mặt đất khải cái đầu, khóc chính là một phen nước mũi một phen nước mắt: “Nô tài đáng chết, nô tài không làm tốt Hoàng Thượng sai sự, làm Hoàng Thượng long thể bị hao tổn, chính là vừa chết cũng là trừng phạt đúng tội, Thái Hậu nhân từ, không có ban chết nô tài, làm nô tài đi xoát cái bồ, đã là nhất từ nhẹ xử lý.”

Tổng Hành gật gật đầu. Hắn không sai biệt lắm cũng đoán được là Thái Hậu hạ chỉ, nếu không trong cung ai dám động hấn bên người thủ lĩnh thái giám.

“Thái Hậu làm người xoát nửa tháng cái bồ người liền xoát đi, đãi quá đoạn nhật tử, trăm sẽ tự thứ người ra tới.”

Lý Đức Toàn cảm động đến rơi nước mắt, hắn này một phen lão xương cốt nếu là lại ở trong tịnh phòng đãi đi xuống sợ là liền thịt đều phải huân xú, chạy nhanh dập đầu nói: “Nô tài đa tạ Hoàng Thượng! Đa tạ Hoàng Thượng!”

Tổng Hành lại hỏi: “Ô Quý Phi đâu? Truyền nàng tới cấp trầm hầu bệnh.”

“Ô Quý Phi.....” Lý Đức Toàn nghe Tổng Hành nhắc tới Tô Đường, từ trên mặt đất ngẩng đầu, do dự nói: “Ô Quý Phi nàng, nàng sợ là không thể cho ngài hầu bệnh.....”

Vừa rồi Đồng Quý Phi nhắc tới Tô Đường là cái dạng này, hiện tại Lý Đức Toàn nhắc tới Tô Đường cũng là cái dạng này, Tổng Hành trong lòng rung mình, tưởng Tô Đường khẳng định là đã xảy ra chuyện.

Hắn giãy giụa tưởng ngồi dậy xuống đất, kết quả vừa mới đứng dậy liền xả tới rồi phía sau lưng miệng vết thương, đau đến hắn kêu lên một tiếng.

Lý Đức Toàn chạy nhanh qua đi sam trụ Tổng Hành: “Ai da ai da, Hoàng Thượng ngài trên lưng thương còn không có hảo đâu, mau nằm xuống mau nằm xuống, lại động miệng vết thương lại nên nứt ra rồi.”

Tổng Hành hừ lạnh một tiếng: “Vậy người mau nói cho trầm, ô Quý Phi rốt cuộc là làm sao vậy? Ân?”

Lý Đức Toàn hầu hạ Tổng Hành một lần nữa nằm hồi trên giường, khiếp đảm mà nhìn Tổng Hành liếc mắt một cái, ấp úng mà nói: “Ô Quý Phi..... Đã không phải Quý Phi.”

Tổng Hành bị thương thiếu chút nữa bỏ mạng, Thái Hậu đau lòng nhĩ tử, hóa bi thống vì phần nộ tức giận đến đến không được, đầu tiên là ban chết kia mấy cái cùng Tổng Hành đánh nhau lưu manh,

sau đó lại đem đầu mâu nhắm ngay cùng nhau đi theo ra cung Lý Đức Toàn Tô Đường.

Lý Đức Toàn sai lầm ở chỗ thất trách làm Hoàng Thượng người đang ở hiểm cảnh, sau đó cứu giá chậm trễ, bị Thái Hậu bàn tay vung lên cách chức lộng đi xoát cái bờ.

Đến nỗi Tô Đường.....

Hoàng Thượng cải trang du lịch đạp thanh, chỉ dẫn theo Tô Đường một cái phi tần, trong cung không riêng mặt khác phi tần lúc nào cũng hướng Thái Hậu oán giận, Thái Hậu vốn dĩ liền không lắm cao hứng mấy ngày nay Tống Hành một lòng một dạ tất cả đều nhào vào cái này tô Quý Phi trên người, nàng nhi tử là hoàng đế, thân là một cái hoàng đế nên mưa móc đều dính, có thể sủng một nữ nhân nhưng là nhất định không thể chuyên sủng một nữ nhân.

Xảy ra chuyện thời điểm Lý Đức Toàn còn không có đuổi tới, Tống Hành bên người cũng chỉ có một cái Tô Đường, hiện tại Tống Hành trọng thương đã trở lại, còn bất tỉnh nhân sự, mà Tô Đường lại là bình yên vô sự mà đứng ở nàng trước mặt, Thái Hậu ái tử sốt ruột, mệnh Tô Đường đem sự tình trải qua một chữ không rơi mà nói ra.

Tô Đường một năm một mười mà đem sự tình trải qua nói ra, bao gồm Tống Hành vì bảo hộ nàng, phía sau lưng bị cái kia mặt thọc chém một đao sự.

Thái Hậu nghe được ngây người.

Nhi tử bị thương, thế nhưng là vì một nữ nhân chấn đao?

Nàng xem Tô Đường ánh mắt bỗng chốc cổ quái lên.

Tô Đường khóc lóc nói: “Cầu Thái Hậu ý chỉ, thần thiếp khẩn cầu có thể bồi ở Hoàng Thượng trước giường hầu hạ Hoàng Thượng.”

Thái Hậu ánh mắt ý vị thâm trường: “Người về trước cung đi, ai gia đều có tính toán.”

Tô Đường ngày hôm sau liền thu được Thái Hậu ý chỉ, chính là không phải làm nàng đi chiếu cố Tổng Hành, mà là phế bỏ Quý Phi chi vị biếm vì thứ dân.

Thứ dân Tô Đường tự nhiên là không thể lại ở tại trong cung, bị tâu lão đại nhân phái người tiếp trở về Tô phủ.

Chỉ là làm người kỳ quái chính là nếu là bên phi tử bị phế, mẫu gia định là mặt ủ mày ê từ đây chưa gượng dậy nổi, mà tâu Quý Phi bị phế, tiến cung tới đón tâu Quý Phi Tô gia người trên mặt đều là hi khí dương dương, đem tâu Quý Phi một ngum một cái “Tiểu thư” mà kêu, không đến nửa ngày liền toàn bộ dọn ra cung.

Trong cung mọi người đều tưởng Tô gia chính là Tô gia, liền Quý Phi bị phế đều như thế bình tĩnh, trách không được Tô gia lừng lẫy, sau lưng nhất định có hắc đạo lý.

Tô Đường ra cung trước còn muốn đi xem Tổng Hành, bị Đồng Quý Phi cùng Nhu Phi hai người liên thủ cấp ngăn cản xuống dưới. Nói Hoàng Thượng một gặp gỡ Tô tử tử (muối muối) liền long thể bị hao tổn, Tô tử tử (muối muối) vẫn là không cần đi va chạm thánh thượng an khang đi.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 43

Ngày hôm sau, Tống Hành liền thay đổi thân bá tánh quần áo, mang theo trên mặt dính giả râu Lý Đức Toàn, một đường tới rồi Tô phủ cửa.

Tống Hành ngẩng đầu nhìn nhìn Tô phủ đại môn.

Hắn nếu là trực tiếp lượng minh thân phận đi vào nói, không khỏi lại muốn đụng tới Tô Tranh.

Lần trước Tô Đường vẫn là Quý Phi thời điểm hắn tới thời điểm Tô Tranh cũng đã thực không thích hắn, hiện tại Tô Đường bị phế đi, lấy Tô Tranh bao che cho con cá tính, sợ là nhìn thấy hắn liền phải tới cùng hắn liều mạng.

Tống Hành không nghĩ thấy Tô Tranh, chỉ nghĩ thấy Tô Đường, hắn nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là đi tường tương đối bảo hiểm.

Một lát sau.

Tống Hành mang theo Lý Đức Toàn đứng ở Tô phủ hậu viện chân tường phía dưới.

Tống Hành: “Trầm từ nơi này đi vào, người tìm một chỗ chờ xem.”

Lý Đức Toàn nhìn tường: “.....”

Tổng Hành thi triển khinh công, tránh đi Tô phủ tuần tra hộ vệ, quen cửa quen ngõ mà sờ đến Tô Đường khuê phòng.

Tô Đường trong viện loại rất nhiều hoa quả, Tổng Hành xa xa liền nhìn đến hoa tươi vây quanh bên trong, một tổ y nữ tử ngồi ở một trận bàn đu dây thượng, nhắm mắt lại, một người nhàm chán mà hoảng bàn đu dây.

Có hoa rơi cánh hoa bị phong phát đến trên người nàng, cánh hoa mỹ lệ tuy không kịp nữ tử dung nhan, lại cấp nữ tử trên người hình thức đơn giản tổ sắc xiêm y làm rạng rỡ không ít, cả người so ngày xưa càng nhiều vài phần linh động kiều mị.

Tổng Hành tay chân nhẹ nhàng mà rơi xuống Tô Đường phía sau, hấn ánh mắt thanh nhuận, mặt mày mỉm cười, duỗi tay nhẹ nhàng đẩy Tô Đường phía sau lưng một phen.

Tô Đường bàn đu dây đãng lên, hoa rơi cánh hoa từ trên người nàng rải lạc, hương thơm phác mũi, bay lả tả đẹp cực kỳ.

Tô Đường còn tưởng rằng là Xuân Hỉ, nói: “Xuân Hỉ, đừng đẩy quá cao, ta sợ hãi.”

Tổng Hành: “Hảo.”

Tô Đường vừa nghe thanh âm không đúng, quay đầu, nhìn đến Tổng Hành mặt.

“Hoàng Thượng!”

Tổng Hành đỡ lấy Tô Đường bàn đu dây, Tô Đường từ bàn đu dây thượng nhảy xuống, xoay người gắt gao ôm lấy Tổng Hành thân mình.

Nàng còn chưa nói lời nói liền trước khóc ra tới, nước mắt tất cả đều sát đến Tổng Hành trước ngực trên vạt áo: “Ô ô ô..... Hoàng Thượng..... Ngài tốt cuộc hảo.....”

Tổng Hành nhẹ nhàng vỗ Tô Đường bồi, ôn nhu an ủi nói: “Đừng khóc, không có việc gì, một chút tiểu thương, không chết được.”

Tô Đường chỉ là khóc.

Khi đó nếu không phải Hoàng Thượng che ở nàng trước người, như vậy ai kia một đao đó là nàng.

Nàng trở về hướng ca ca hỏi rất nhiều lần Hoàng Thượng thương thế khôi phục thế nào, ca ca đều nói không biết, Tô Đường chỉ có thể nhàm chán mà chờ a chờ, phải chờ tới Tổng Hành đã hảo tin tức nàng mới bằng lòng yên tâm.

Tổng Hành lấy ra tay khăn cấp Tô Đường xoa xoa trên mặt nước mắt, rất là áy náy nói: “Những ngày ấy ta hôn mê, là Thái Hậu hạ ý chỉ.”

Tô Đường gật gật đầu: “Thần thiếp..... Ta biết.”

Tổng Hành lời này nhưng thật ra đột nhiên nhắc nhở nàng, nàng bị Thái Hậu hạ chỉ phế đi vị phân, hiện tại đã không phải tâu Quý Phi, không thể lại tự xưng thần thiếp.

Cho nên nàng hiện tại cùng Tổng Hành quan hệ, Tô Đường nghĩ nghĩ, hẳn là không có quan hệ.

Chín ban nàng bạn tốt Hướng Manh Manh ba ba mụ mụ liền ly hôn, Hướng Manh Manh nói hai người hảo tụ hảo tán, về sau không bao giờ là phu thê, gặp mặt cũng chính là người thường chi gian

quan hệ, thậm chí liên bằng hữu đều không tính là, nếu không phải có Hướng Manh Manh cái này nữ nhi, thật là tính toán cả đời không qua lại với nhau.

Nàng hiện tại cùng Tống Hành, cũng cùng Hướng Manh Manh ba ba mụ mụ không sai biệt lắm đi, đã “Ly hôn”, hơn nữa Hướng Manh Manh ba ba mụ mụ chi gian còn có Hướng Manh Manh cái này nữ nhi, nàng cùng Tống Hành liên cái hài tử đều không có. Tô Đường yên lặng tưởng.

Bọn họ hiện tại là hai cái không có gì quan hệ bình thường nam nữ.

Tô Đường đột nhiên phát hiện chính mình còn ôm Tống Hành.

Nếu là trước đây cũng liên thôi, nàng là Tống Hành thiếp, ôm cũng liên ôm.

Nhưng là hiện tại, rõ như ban ngày dưới, nàng một cái cô nương gia, cùng nam nhân áp áp ôm ôm còn thể thống gì.

Tô Đường giống vuốt nhiệt than dường như bắt tay rút trở về.

Tống Hành nhẹ nhàng nhú nhú mày, muốn đi sờ Tô Đường mặt: “Làm sao vậy?”

Tô Đường sau này lui một bước, né tránh Tống Hành tay.

Tô Đường mặt đỏ hồng, cúi đầu: “Cái kia, Hoàng Thượng, nam nữ..... Thụ thụ bất thân.”

Chương 43 thứ 43 tiết khóa

Tống Hành: “..... Ân???”

Tô Đường lại sau này lui một bước, xem hấn ánh mắt có chút cẩn thận, đồn đồn nói: “Chính là, thần nữ hiện tại đã không phải ngài phi tử, cho nên lại cùng Hoàng Thượng tiếp xúc, khó tránh khỏi không hợp quy củ.”

Tô Đường cân nhắc một phen, dùng một cái nàng cảm thấy tương đối thoả đáng “Thần nữ” tới xưng hô chính mình.

Tổng Hành cẩn rằng, từ rằng phùng bài trừ tới hai chữ: “Thần..... Nữ?”

Từ “Thần thiếp” biến thành “Thần nữ”, hai người tựa hồ nháy mắt kém bồi phận.

Tô Đường lấp bắp nói: “Thần nữ không được nói, cái kia, dân, dân nữ như thế nào?”

Tổng Hành: “.....”

Hấn quyết định dùng hành động nói chuyện, vì thế một tay câu lấy Tô Đường cái gáy, một tay ôm Tô Đường eo, trước đem người đưa tới trong lòng ngực, nhậm Tô Đường đắm đôi bàn tay trắng như phấn giã giũa, cúi đầu liền dục hướng nàng môi anh đào thượng hôn tới, phải dùng thực tế hành động đối nàng câu kia “Nam nữ thụ thụ bất thân tỏ vẻ công khai miệt thị”.

“Hoàng Thượng!”

Liền ở đôi môi chạm nhau trước một cái chớp mắt, một đạo lẳng nhuần thanh âm đột nhiên vang lên, vô hình trung ngăn trở Tổng Hành động tác.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 44

Tô Từ đứng dậy hành lễ: “Gặp qua gia gia, gặp qua Cố đại nhân.”

Tô Tranh bên cạnh người là cố chi tung, đương triều Hàn Lâm Viện chương viện.

Tổng Hành nhìn hai người nhẹ nhàng nhú nhú mày, không nghĩ tới cố chi tung thế nhưng xuất hiện ở Tô phủ.

Mỗi triều mỗi đại hoàng đế đều kiêng kỵ quan viên quan hệ cá nhân thân thiết kéo bè kéo cánh, Tổng Hành cũng không ngoại lệ, thả này hai người đều là trong triều hiển quý, vừa rồi lời nói gian nghe ngữ khí cực kỳ hòa hợp, liền càng chọc người phê bình.

Tổng Hành miễn hai người lễ, uống ngụm trà nhàn nhạt nói: “Xảo, không nghĩ tới ở Tô phủ cũng có thể đụng tới Cố đại nhân.”

Cố chi tung: “.....” Ta càng không nghĩ tới có thể ở Tô phủ đụng tới ngài đâu.

Tô Từ: “Hồi gia gia, Hoàng Thượng hôm nay là tới cùng ta chơi cờ.”

Liền tên tiểu tử thú vị này sao có thể hạ thắng hần thông minh tuyệt đỉnh nhị tôn tử sao, quá không biết tự lượng sức mình, Tô Tranh trong lòng có chút khinh thường, sắc mặt như thường, “Hoàng Thượng hảo nhã hứng.”

Tổng Hành nhìn nhìn cố chi tung: “Cố đại nhân cũng là giống nhau hảo nhĩ hướng tới Tô phủ làm khách? Trầm vừa rồi mơ hồ nghe thấy cái gì ‘ trai tài gái sắc ’ chi từ, có không vừa nói?”

Cố chi tung chạy nhanh cười làm lành nói: “Đó là vi thần trong nhà tô lão đại nhân gia một chút việc tư, Tô gia Tô tướng quân đã qua hôn phối tuổi, vi thần nữ nhi đang lúc tuổi thanh xuân, cho nên muốn cùng này hai người làm mai.”

Tổng Hành nghe xong gật gật đầu. Hắn là nhớ rõ Tô Đường đại ca Tô Tồn còn không có đón dâu, này nam nữ hôn phối nhất chú ý chính là cái môn đẳng hộ đối, trong triều quan viên liên hôn cũng là thường có sự.

Kết bè kết cánh sự tình hắn đến quản, đương thông gia làm mai mỗi sự tình hắn là quản không được, Tổng Hành vỗ vỗ tay đứng lên, vốn dĩ muốn chạy, nhưng là đột nhiên nhớ tới vừa rồi cố chi tung nói, hồi tưởng lên, phát hiện hắn rõ ràng nói chính là “Hai đối trai tài gái sắc”.

Tô Tồn cùng cố chi tung khuê nữ thêm lên cũng mới tính một đôi, như vậy còn có một đôi đâu?

Tổng Hành phảng phất nghĩ được một tia không tầm thường hương vị. Chỉ là này cố chi tung cùng Tô Tranh hai người rõ ràng có điều dấu diếm, hắn lại truy vấn khẳng định cũng hỏi không ra cái gì.

Tổng Hành lại nhìn đến Tô Từ trên mặt ẩn ẩn mỉm cười, hắn hai người hạ một buổi trưa cờ, phảng phất chính là vì chờ Tô Tranh cùng cố chi tung xuất hiện.

Tống Hành để lại một cái tâm nhãn, mệnh Kim Ngô Vệ người âm thầm giám thị Tô phủ cùng cố gia động tĩnh, có cái gì dị thường lập tức hội báo.

Kim Ngô Vệ người liên tục giám thị mấy ngày, nói không có gì dị thường, chính là Tô phủ gần nhất rất náo nhiệt, khách đến đầy nhà, người đến người đi mau đạp vỡ ngạch cửa nhi.

“Có chuyện gì như vậy náo nhiệt?” Tống Hành hỏi.

Kim Ngô Vệ người đáp: “Trong triều thật nhiều đại thần gia đều kéo bà mối tưởng cùng Tô gia tiểu thư làm mai.”

Tô gia tiểu thư? Tống Hành bỗng còn buồn bực Tô gia như thế nào lại nhiều cái tiểu thư, suy tư một lát, đột nhiên một chưởng chụp ở trên án thư.

Tô Đường!

Chương 44 đệ tứ mươi bốn tiết khóa

Đại lương quốc lực phú cường, dân phong cũng là thập phần mở ra.

Tương so với tiền triều lịch đại nữ tử cần thiết một dạ đến già, nơi nơi đều là trinh tiết đền thờ tình hình, đại lương triều nữ nhân so sánh với dưới liên tự do nhiều, xuất giá sau nếu là cùng hôn phu không hợp, cầu tới một tờ hưu thư kết thúc hai người hôn nhân quan hệ đó là, có khi hôn phu không muốn cấp hưu thư, thậm chí có nữ tử đem hôn phu cáo thượng công đường, thỉnh quan phủ ra mặt giải trừ hai người quan hệ.

Bọn nữ tử cùng nguyên lai trượng phu giải trừ hôn nhân quan hệ sau phần lớn đều còn trẻ, rất lớn một bộ phận đều lựa chọn tái giá. Bởi vậy gần nhất, đại lượng tái giá nữ tử rất nhiều, cũng không sẽ bởi vì là tái giá mà chịu người phê bình, tái giá sau hôn phu phần lớn cũng sẽ không đối nàng có điều trách móc nặng nề, tái giá sau cùng cái thứ hai hôn phu quá đến hạnh phúc mỹ mãn sinh một phòng béo oa oa ví dụ chỗ nào cũng có.

Này đối nam tử tới nói không thể nghi ngờ cũng là cái cảnh giác, thế tử cả đời này cũng không phải phi người không thể, người nếu đối nàng không tốt, hai người đại nhưng bất quá. Cho nên đại lượng triều nam tử cơ hồ đều đối thế tử cung kính có lễ, bạo lực gia đình sự kiện càng là thiếu chi lại thiếu.

Tổng Hành trước kia vốn dĩ không quan tâm này đó, nhưng là hiện tại, cả người đều không tốt.

Tô Đường mới li cung bao lâu? Tô gia người liền phải vội vã làm nàng tái giá?

Tô Đường chính là hoàng đế nữ nhân, hoàng đế sủng hạnh quá nữ nhân cũng là tùy tùy tiện tiện có thể tái giá sao?

Đương hấn cái này “Chồng trước” là đã chết sao?

Tổng Hành tức giận đến ngựa răng, Tô gia người thật là cả gan làm loạn, chút nào không đem hấn để vào mắt.

Hấn đảo muốn nhìn, có ai dám cưới Tô Đường.

**

Mấy ngày nay, trong triều trên dưới đột nhiên tân ban bố một cái pháp lệnh, pháp lệnh thượng nói trong triều quan viên con cái không được tự mình liên hôn, nếu có thông hôn ý đồ, cần đến kia đến thánh thượng trước mặt xem qua một lần, thánh thượng xem qua cảm thấy thích hợp, liền ân chuẩn hai người thành hôn.

Này pháp lệnh ban bố thời điểm trong triều không nhiều lắm hưởng ứng, nên thông hôn vẫn là thông hôn, chẳng qua là làm thánh thượng biết một lần cái này hôn sự, không có gì chỗ hỏng, còn có thể rơi xuống cái này đối tân nhân là thánh thượng tự mình tứ hôn mỹ danh, lấy này cổ vũ này đối tân nhân hôn sau phải hảo hảo ở chung, tốt tốt đẹp đẹp, không cần cô phụ thánh thượng mong đợi.

Dưỡng Nguyên Điện, Tổng Hành đối với trước mặt xếp thành sơn màu đỏ tấu chương vô cùng trịnh trọng.

Từ này pháp lệnh ban bố tới nay, hần sắp từ hoàng đế đổi nghề thành bà mối.

Sở hữu hướng Tổng Hành bẩm báo thông hôn tân nhân Tổng Hành cơ hồ đều là bàn tay vung lên đáp ứng, có khi nghĩ này tốt xấu là người ta cả đời hi vọng, thậm chí còn viết một bộ câu đối cấp tân hôn vợ chồng đương hạ lễ.

Mới bắt đầu thời điểm mọi người đều sợ hãi Hoàng Thượng sẽ không đồng ý, kết quả không nghĩ tới đều thông qua, thậm chí còn phải tới rồi Hoàng Thượng bản vẽ đẹp, vì thế sau lại dũng hướng Tổng Hành bàn thượng màu đỏ tấu chương càng ngày càng nhiều, liền yêu cầu đều hồng giấy chữ màu đen viết rõ ràng.

“Vi thần đại nhi tử con dâu khẩn cầu Hoàng Thượng ngự tứ bản vẽ đẹp một phần, lấy miễn hai người phu thê hòa thuận.”

“Vi thần cả gan khẩn cầu Hoàng Thượng thư một ‘ hỉ ’ tự, ngày sau dán ở hỉ đường ở giữa.”

Càng có, hôn đều còn không có thành, liền ở sổ con thỉn Hoàng Thượng cấp hai người tương lai hài tử khởi cái tên.

Tổng Hành thiếu chút nữa đều đã quên chính mình lúc trước ban bố này pháp lệnh rốt cuộc là vì cái gì.

Hắn rõ ràng là vì giám thị Tô Đường, xem có cái nào không muốn sống dám cưới nàng.

Phỏng chừng là biết khó mà lui, hắn cũng không tin có cái nào người lá gan như vậy đại, ở tấu chương thượng viết Hoàng Thượng ta muốn cưới người vợ trước, mong rằng người phê chuẩn một chút.

Cho dù thật sự có người không sợ chết có cái kia lá gan, Tổng Hành cũng là khẳng định sẽ không đồng ý.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 45

“Còn nhớ rõ $\log(a)(MN) = \log(a)(M) \log(a)(N)$; $\log(a)(MN) = \log(a)(M) - \log(a)(N)$ sao?”

“Biết người có bao nhiêu đôi nhiễm sắc thể sao?”

“Còn nhớ rõ used to do to về có ý tứ gì sao?”

Cố Diệc Dữ: “.....”

Hắn cuộn ngón tay đặt ở bên môi ho khan một tiếng: “Ô tiểu thư quả nhiên tâm tư độc đáo, thứ ta ngu muội, Ô tiểu thư theo như lời, một cái cũng đáp không được.”

Thật sự là đáng yêu khẩn. Cố Diệc Dữ tưởng.

“Hảo đi.” Tô Đường gật gật đầu. Nàng không sai biệt lắm có thể xác định, trước mắt cái này Cố Diệc Dữ cùng chín ban Cố Diệc Dữ chỉ là lớn lên giống nhau tên tương đồng mà thôi, nếu không sao có thể đáp không được nàng hỏi vấn đề.

Tô Đường trước nay đều là bị Cố Diệc Dữ chỉ số thông minh nghiền áp một phương, hiện tại trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ chính mình chỉ số thông minh nghiền áp Cố Diệc Dữ khoái cảm, có thể nói là xoay người nông nô đem ca xướng.

Tô Đường thực vui vẻ, một đường đi một chút đi dạo, bước chân nhẹ nhàng.

Cố Diệc Dữ gắt gao mà đi theo, ánh mắt vẫn luôn đuổi theo Tô Đường thân ảnh, trong lòng khẩn trương cùng hưng phấn đan chéo.

Hắn từ nhỏ bệnh tật ốm yếu, trừ bỏ mẫu thân tỷ tỷ cùng mấy cái vú em, rất ít ra cửa gặp qua khác nữ tử, Tô Đường là cái thứ nhất, hắn vừa thấy đến sau tầm mắt liền không nghĩ rời đi nữ tử.

Nhất kiến chung tình?

Có lẽ đúng không.

Tổng Hành ở trong cung nghe Kim Ngô Vệ nói Tô tiểu thư hôm nay đi theo huynh trưởng ra cửa ngoạn nhi đi.

Tổng hăng không nghĩ đi Tô gia, Tô Đường ra cửa, nhưng thật ra có thể ở bên ngoài gặp một lần.

Hắn ra cung, bên người làm theo mang theo dán giả râu Lý Đức Toàn, lui tới khách tửu lầu phương hướng đi.

Còn chưa đi đến tửu lầu, liền xa xa nhìn đến Tô Đường ở trên phố nhảy nhót thân ảnh, trong tay còn cầm một chuỗi đường hồ lô ở ăn.

Liền nàng một người sao? Không thể tốt hơn. Tổng Hành nhẹ nhàng gọi lên khóe miệng.

Hắn đang muốn đi ra phía trước, ánh mắt lại đột nhiên bị Tô Đường phía sau nam tử thân ảnh hấp dẫn.

Tổng hăng cảm thấy chính mình đỉnh đầu ần ần làm lục.

.....

Lai khách tửu lâu.

Tổng Hành mày nhú chặt, nhìn đối diện nam tử.

Tô Đường vừa mới đã nói với hấn qua, nơi này Cố Diệc Dữ chỉ là cùng chín ban Cố Diệc Dữ chỉ là lớn lên giống nhau như đúc mà thôi.

Tô Đường trong tay còn có nửa xuyên không có ăn xong đường hồ lô, chỉ cảm thấy như đứng đông lửa, như ngồi đông than.

Hoàng Thượng như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện, vẫn là ở nàng thân cận thời điểm.

Tô Đường 囧 đến hận không thể tìm cái khe đất chui vào đi.

Tổng Hành nhàn nhạt nhấp một miệng trà, “Cố công tử đúng không. Trăm hôm nay tới tìm tô Quý Phi, không nghĩ tới nhưng thật ra cùng người ở bên nhau.”

Hiện tại rõ ràng đã không phải Quý Phi. Tô Đường có điểm bất mãn.

Cố Diệc Dữ cũng không nghĩ tới sẽ đụng tới Hoàng Thượng.

Hấn biết Tô Đường đã từng là Hoàng Thượng Quý Phi. Hấn ở tới phía trước liền làm trong lòng chuẩn bị.

Cố Diệc Dữ bỗng không cho rằng chính mình sẽ đổi cái này đã từng tô Quý Phi có ý tứ gì, thẳng đến hôm nay thật sự nhìn đến Tô Đường, mới biết được cái gì là tim đập gia tốc cảm giác.

Phảng phất là khi còn bé, hần triền miên giường bệnh, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn đến một sợi mềm nhẹ dương quang. Ánh mặt trời theo thái dương chếch đi chậm rãi biến mất, Cố Diệc Dữ nhớ rõ chính mình khóc đã lâu.

Hiện tại hần giống như, lại gặp được kia một bó ánh mặt trời.

Hần dùng hết toàn lực cũng muốn đem nàng bắt lấy.

Chính là Hoàng Thượng..... Tựa hồ đối Tô Đường còn dư tình chưa xong.

Đối diện, Tống Hành híp híp mắt.

Hần cố ý đem Tô Đường xưng là cô Quý Phi, là muốn cho Cố Diệc Dữ biết khó mà lui, không cần lại đánh Tô Đường chủ ý. Cùng Hoàng Thượng đoạt nữ nhân, là không có kết cục tốt.

Chỉ thấy Cố Diệc Dữ rõ ràng là làm một phen kịch liệt trong lòng giãy giụa, sau đó đột nhiên đứng lên.

Tống hăng cho rằng hần là hiểu được biết khó mà lui, cười cười.

Cố Diệc Dữ hạ quyết tâm, đột nhiên lạy dài trên mặt đất.

Phụ thân nhiều lần nói qua, đối với thánh thượng, dương người không thể lảng tránh hần cường quyền khi, liền không bằng trực diện này phong. Như vậy ngược lại có thể chế xé hần tay chân.

Cố Diệc Dữ: “Nghe nói Hoàng Thượng hảo làm mai mối người, mong rằng Hoàng Thượng thành toàn ta cùng Đường Nhi.”

Chương 45 đệ tứ mươi lăm tiết khóa

“Phốc ——” Tô Đường đầu tiên phun tới.

Tổng Hành khiếp sợ mặt.

Hắn ngàn tính vạn tính, tính quá Cố Diệc Dữ sẽ suy nghĩ cẩn thận chính mình không có khả năng cưới hoàng đế vợ trước cho nên lạnh lẽo mà biết khó mà lui, tính quá Cố Diệc Dữ sẽ lựa chọn trên mặt mặc không lên tiếng, kỳ thật đáy lòng vẫn là đối hắn Tô Đường ngo ngoe rục rịch, càng tính quá Cố Diệc Dữ gia hỏa này sợ tới mức thống khổ lưu nước mắt, ôm hắn đùi nói “Hoàng Thượng ta cũng không dám nữa”, chính là lại trăm triệu không tính đến quá, người này thế nhưng ngay trước mặt hắn muốn hắn thành toàn hắn Tô Đường?

Này mẹ nó so trực tiếp ở tầu chương thượng nói Hoàng Thượng ta muốn cưới người trước kia tâu Quý Phi còn kích thích nhiều.

Lúc này ngược lại là đối thành Tổng Hành trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì bây giờ.

Nói thẳng trăm mới sẽ không thành toàn các người đi, chính là tốt xấu đến có cái không thành toàn lý do a, Hoàng Thượng mấy ngày nay đều thành toàn như vậy nhiều quyền lực.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 46

Tô Đường cái mũi ê ẩm, cô đơn cực kỳ.

Tổng Hành cảm giác được Tô Đường cả người đều bị một cỗ nhàn nhạt ưu sầu sở bao phủ.

Hắn không khỏi mà nhu xuống dưới, duỗi tay muốn sờ sờ Tô Đường mặt, lại bị Tô Đường hơi hơi nghiêng đầu trốn rồi qua đi.

Tô Đường cắn cắn môi dưới, thấp giọng nói: “Hoàng Thượng đừng như vậy.”

Nàng đã không phải Quý Phi, lại cùng Hoàng Thượng như vậy thân mật, là không hợp lẽ nghĩa.

Tổng Hành nghe nàng một ngum một cái Hoàng Thượng, trong lòng đột nhiên có chút hụt hẫng.

Nàng trước kia cũng gọi hắn “Hoàng Thượng”, Tổng Hành trong lòng cảm thấy không có gì, nhưng là vừa rồi, đương hắn nghe được Tô Đường ôn nhu gọi Cố Diệc Dữ “Cố công tử” thời điểm, hắn mới đột nhiên cảm thấy “Hoàng Thượng” hai chữ có bao nhiêu mới lạ lãnh ngạnh.

Cố Diệc Dữ kia tiểu tử vừa rồi gọi Tô Đường cái gì? Đường Nhi?

“Đường Nhi” hai chữ cũng là hắn có thể kêu sao? Hừ!

Tổng Hành nghe qua Tô Đường gia gia ca ca đều đem nàng kêu Đường Nhi, này hẳn là Tô Đường khuê các nhũ danh, Tổng Hành giật giật yết hầu, vốn dĩ cũng muốn gọi một tiếng “Đường Nhi”, nhưng là “Đường” tự ở rằng gian lẫn một cái nhi, lại bị hắn sinh sôi nuốt trở vào.

Tổng Hành cảm thấy “Đường Nhi” cái này xưng hô nàng gia gia huynh trưởng đều ở kêu, hắn cũng đi theo kêu nói, không khỏi có chút quá bình thường.

Tổng Hành nghĩ nghĩ, cúi đầu nhìn Tô Đường, nhẹ nhàng gọi ra hai chữ: “Đường Đường.”

Tô Đường “Ngô” mà một tiếng, cho rằng chính mình nghe lầm, ngây thơ mà ngẩng đầu xem Tổng Hành.

Tổng Hành đối thượng nàng ngây thơ non nớt ánh mắt, trong lòng ngao một tiếng, hận không thể hiện tại liền đem nàng cấp xoa tiến trong xương cốt, nhưng hắn ngay sau đó vẫn là khắc chế chính mình, lại tiểu tâm cẩn thận, nhẹ nhàng gọi một tiếng: “Đường Đường.”

Tô Đường lúc này nghe rõ.

Hoàng Thượng không kêu nàng “Tô Quý Phi”, cũng không kêu nàng “Tô tiểu thư”, thế nhưng kêu chính là “Đường Đường”.

Từ trước người nhà đều chỉ gọi nàng “Đường Nhi”, đây là Tô Đường lần đầu tiên bị người kêu “Đường Đường”, nàng trong lòng cảm thấy quái quái, nói không nên lời cái gì tư vị nhi, chỉ cảm thấy đến chính mình lỗi tai giống như đổ.

Tổng Hành nhìn đến Tô Đường ánh bạch như ngọc hiện tại lại lộ ra nộn màu đỏ lỗ tai nhỏ trong lòng một trận ngọt ngào, phảng phất trên thế giới không còn có so này càng sung sướng sự tình.

Tô Đường hồng lỗ tai, trong lòng biết chính mình là hại nổi lên xấu hổ: “Hoàng Thượng ngài.....” Vì cái gì muốn như vậy kêu nàng.

Tổng Hành nghe này thanh “Hoàng Thượng” cảm thấy lỗi thời cực kỳ, hắn suy tư chính mình xưng hô, Thái Hậu có khi sẽ kêu hắn “Hành nhi”, nhưng là nữ tử nếu là như vậy kêu nam tử nói vừa nghe đó là trưởng bối, Tổng Hành nghĩ nghĩ, đôi mắt đột nhiên sáng một chút, cao hứng nói: “Đường Đường, về sau lén không người khi, người liền gọi trẫm ‘a hành’ tốt không?”

Tổng Hành dù sao cũng là hoàng đế, trước công chúng bị kêu “A hành” khó tránh khỏi không ổn, cho nên tốt nhất chỉ là lén kêu.

Hơn nữa chỉ có ngằm hai người ở bên nhau khi mới có thể kêu xưng hô, kỳ thật càng hiện ngọt ngào.

Tô Đường nghe xong lại sửng sốt một chút.

Hoàng Thượng, Hoàng Thượng..... Này rốt cuộc là làm sao vậy a.

Nàng làm sao dám gọi hắn loại này vừa nghe liền khuê các tình thú tràn đầy, nam nữ cùng vui vẻ khi tình ý triền miên xưng hô.

Ở chín ban là gọi một tiếng “Tổng đồng học” có khi Tổng Hành còn trừng nàng đâu.

Đối diện, Tổng Hành như là cái bức thiết muốn được đến kẹo hài tử, không khỏi mà hướng Tô Đường trước người càng dựa càng

gần, đầy mắt mong đợi nói: “Đường Đường, gọi trầm một tiếng ‘ a hành ’ hảo sao?”

“Liên gọi một tiếng.”

Tổng Hành chưa từng có như vậy vội vàng mà muốn nghe quá một câu đơn giản xưng hô, không khỏi mà càng ép càng gần.

Hắn thật sự thiếu chút nữa liền cùng Tô Đường nói cầu người.

Tô Đường bị buộc từng bước về phía sau lui, cuối cùng phanh mà một chút, phía sau lưng dán ở trên tường.

Nàng không đường thối lui, bàn tay dán tường, nhìn đến Tổng Hành vội vàng bộ dáng cùng ánh mắt đột nhiên sợ hãi lên, “Anh” một tiếng, bất lực mà phe phẩy đầu, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Tổng Hành nhìn đến ánh mắt của nàng, bỗng chốc bại hạ trận tới.

Hắn rút cuộc đành chỉ tới gần, đôi tay cử qua đỉnh đầu, làm đầu hàng tư thế, tiếng nói nhu đến phảng phất một chạm vào liền toái.

“Hảo hảo hảo, đừng sợ, ta không chạm vào người.”

Hắn hồng đến ăn nói khép nép.

Chương 46 thứ 46 tiết khóa

Tổng Hành thất bại đến tột đỉnh.

Hắn không biết như thế nào Tô Đường mới có thể đối hắn không cần như vậy phòng bị cùng sợ hãi, hắn hận không thể đem một lòng từ ngực móc ra tới làm Tô Đường nhìn một cái.

Tô Đường vẫn là không đem kia thanh “A hành” kêu xuất khẩu, Tống Hành đem nàng đưa đến nhà nàng góc đường sau rốt cuộc bỏ được phóng nàng đi rồi, Tô Đường đứng ở tại chỗ nhìn đến Tống Hành thất bại bóng dáng, trong lòng rầu rĩ.

Mặc kệ nó, Tô Đường lắc đầu, quyết định không thêm nghĩ này đó phiền lòng sự, trở lại trong phủ.

“Tiểu thư đã về rồi.” Tô Đường một hồi phủ, Xuân Hỉ liền cười tủm tỉm mà chào đón.

Xuân Hỉ biết Tô Đường hôm nay là đi theo cố gia tiểu công tử thân cận đi, nàng đánh tiểu đi theo Tô Đường, nhìn đến Tô Đường khi còn nhỏ hồn nhiên rộng rãi, mỗi ngày nhạc vui tươi hơn hờ,

Thẳng đến vào cung sau, hồn nhiên rộng rãi tiểu thư bị buộc ở trong cung quá mạn vô thiên nhật câu nệ sinh hoạt, nào chỗ nào đều là quy củ ước thúc, Xuân Hỉ nhìn Tô Đường ở trong cung lại quá đến tính nhân nhã, kỳ thật trong lòng rõ ràng Tô Đường trong lòng chỗ sâu trong cũng không vui sướng, hiện tại Tô Đường hồi Tô phủ, Xuân Hỉ đánh nội tâm hy vọng Tô Đường có thể lại tìm cái như ý lang quân. Tô Đường thật sự là cái hảo chủ tử, trước kia ở trong cung, tính tình lại ôn nhu nương nương hoặc nhiều có lẽ đều phải cấp trong cung nô tài chút ủy khuất chịu, chính là Xuân Hỉ theo Tô Đường nhiều năm như vậy, lại trước nay chưa từng thấy nàng trách móc nặng nề quá một cái hạ nhân.

Tô Tranh nghe được Tô Đường đã trở lại, lập tức đem nàng kêu lên chính mình trong phòng, nắm Tô Đường tay nhỏ vẽ mặt hiền lành hỏi: “Đường Nhi hôm nay quá đến thế nào a? Nhưng vui vẻ?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 47

Tô Tranh ở biết sau lại bị khí tới rồi, liền nói vài tiếng hảo tiểu tử, hảo tiểu tử, biết rõ Đường Nhi cùng cố gia công tử lưỡng tình tương duyệt, này rõ ràng chính là ở nhằm vào bọn họ Tô gia, nhằm vào Đường Nhi!

Đầu tiên là muốn tái giá còn phải người đồng ý, sau đó lại không thể hai cái hỉ sự liên tiếp làm, biết rõ Tô Đường đại ca hôn kỳ đều định hảo, nói rõ chia rẽ Đường Nhi cùng cố gia công tử.

Tô Tranh đều phân không rõ kia tiểu tử rốt cuộc là đối Đường Nhi dư tình chưa xong, vẫn là thuần túy không nghĩ thấy Đường Nhi trọng nhật hạnh phúc.

Dù sao tiểu tử này liền làm không ra cái gì chuyện tốt.

Tô Đường đang nghe đến này tin tức sau thật không có Tô Tranh như vậy dậm chân, nàng không dám nói chính mình trong lòng thậm chí còn có chút may mắn, ôm Tô Tranh cánh tay làm nũng nói: “Gia gia đừng tức giận, đại ca lập tức liền phải thành thân, nên vui vui vẻ vẻ mới là, còn lại về sau lại tưởng hảo sao?”

Tô Tranh thở dài: “Thôi”.

Không bao lâu, Tô gia liền giăng đèn kết hoa thiết lập hỉ sự, mỗi người trên mặt đều là hỉ khí dương dương. Tuy nói thánh thượng hạ

lệnh muốn tiết kiệm làm hỉ sự, chỉ là Tô gia vốn dĩ liền không mừng xa hoa lãng phí chi phong, mọi thứ đều ở quy định trong phạm vi cũng đem hôn lễ làm theo làm được náo nhiệt rực rỡ.

Tô Tồn cười cao đầu đại mã, khí vũ hiên ngang, lãnh thật dài đón dâu đội ngũ, dọc theo đường đi hướng bá tánh sái kệo mừng.

Tô gia cùng cố gia có thể nói là trong triều nhất hiển hách hai nhà, hôm nay liên hôn, trong triều quan viên cơ hồ đều tới, không ngừng nói “Chúc mừng chúc mừng”.

Tô Đường ăn mặc thân vui mừng áo ngoài, đi theo tiếp đãi xong rồi nữ quyến, thấy đại ca nắm đại tẩu quá môn, ở hỉ đại sảnh đối với các trưởng bối bá thiên địa, nàng kích động tới tay đều chụp đồ, thiết tình thế đại ca cao hứng, cũng có chút hâm mộ đại tẩu.

Nàng lúc trước gả cho Thái Tử Tống Hành khi là trắc phi, là không có tư cách bá thiên địa.

Nàng không có tư cách xuyên chính hồng áo cưới, mũ phượng cũng không thể chính mang.

Nàng không có tư cách từ cửa chính bị đón vào nhà chồng.

Càng không có thu được quá như vậy nhiều khách khứa phát ra từ nội tâm chúc phúc

.....

Tô Đường trên mặt cười, trong mắt lại tàng không được mát mát.

Nàng cái gì đều không có quá.

Đại ca đêm động phòng hoa chúc, Tô Đường đi theo náo loạn nháo động phòng, sau đó một người bò tới rồi trên nóc nhà.

Gia gia cùng ca ca vội vàng xã giao khách khứa không có công phu quản nàng.

Tối nay bầu trời đêm cực hảo, tuy không có ánh trăng, lại là đầy trời đầy sao.

Tô Đường ôm đầu gối ngồi ở nóc nhà, nhìn không trung đầy sao, nghĩ đại tẩu ban ngày thành hôn khi một thân đỏ thắm mũ phượng khăn quàng vai, đại ca nhìn nàng khi sủng nịch ánh mắt, ưng thuận kiếp này chỉ cưới một thê hứa hẹn khi thâm tình.

Đột nhiên khóc.

**

Tổng Hành xa xa nhìn đến Tô Đường ngồi ở nóc nhà thượng đơn bạc bóng dáng.

Hắn vốn dĩ rất muốn sửa chữa một chút này tiểu nữ tử, đại buổi tối hại hắn một hồi hảo tìm, kết quả phát hiện nàng thế nhưng chạy đến nóc nhà đi lên ngồi, nàng một nữ tử, cũng sẽ không võ công, ở trên nóc nhà ngồi nhiều nguy hiểm.

Tổng Hành hùng hổ, thi triển khinh công từ Tô Đường sau lưng tới gần, tưởng dọa một cái nàng, sau đó lại phê bình nàng chạy đến nóc nhà đi lên.

Chỉ là hắn ở ly Tô Đường vài bước xa thời điểm đột nhiên ngây ngắn cả người.

Nữ tử bóng dáng tinh tế tiểu lệ, tóc xoã tung, thân mình ớn run nhẹ nhẹ.

Hắn nghe thấy vài tiếng bị cổ tình áp lực đến rất nhỏ nước nở thành.

Tô Đường ớn khóc.

Chương 47 đệ tứ mươi bảy tiết khóa

Tổng Hành thật cẩn thận mà đến gần.

Hắn vươn tay, ở trong không khí run rẩy thử vài hạ, rút cuộc từ sau nhẹ nhàng xúc thương Tô Đường vai.

Tô Đường chính khóc đến đầu nhập, bị chạm vào một chút sau đột nhiên “Ngô” một tiếng, bị hoảng sợ, sau đó quay đầu, đối thương một cái màu xanh biển đai lưng, đai lưng thương thù hình thức tinh xảo ám văn, trung gian còn chui một viên quang huy oánh nhuận bảo châu.

Tô Đường ánh mắt một tắc một tắc mà hướng lên trên, bỏ quá ngực, rơi xuống người nọ trên mặt.

Đầy trời ánh sao hạ, quý khí bức người, trời quang trắng sáng mỹ nam một quả.

Hoàng Thương!

Tô Đường chạy nhanh luống cuống tay chân mà sát chính mình trên mặt nước mắt, lưng lay muốn đứng lên cấp Tổng Hành hành lễ: “Hoàng, Hoàng Thương.”

Tô Đường còn không có đứng lên đã bị Tống Hành cấp một lần nữa ấn trở về.

Tống Hành cũng không khách khí, trực tiếp ngồi vào Tô Đường bên người: “Như thế nào khóc?”

Tô Đường lau trên mặt nước mắt, thút tha thút thít nước nỡ nói: “Không khóc, không khóc.”

Hôm nay là đại ca đại hỉ nhật tử, nàng mới không thể khóc, không may mắn.

Tống Hành nhìn đến Tô Đường ướt đầm dề đôi mắt: “Trầm lại không phải kẻ điếc người mù. Ai khi dễ người?”

Tô Đường vội vàng lắc đầu: “Không có không có, ta chỉ là..... Chỉ là.....”

Nàng thật sự sẽ không nói dối, lúc này liên cái lý do đều không nghĩ ra được.

Tống Hành thở dài một hơi, cũng không hề không thuận theo không buông tha bức nàng: “Hảo đi, không khóc.”

Tô Đường thả lỏng lại, tổng không thể cùng Hoàng Thượng nói ta hồi ức chúng ta năm đó thành hôn khi khóc đi, nàng cảm thấy như vậy cùng Hoàng Thượng ngồi ở trên nóc nhà có điểm biệt nữ, hỏi: “Hoàng Thượng, ngài như thế nào tới.”

Tống Hành hỏi ngược lại: “Như thế nào? Trầm không thể tới?”

Tô Đường vô ngữ, nhìn đến đêm đã khuya, trong phủ khách khứa đều tán không sai biệt lắm, vì thế chuẩn bị từ trên nóc nhà đi

xuống.

Nàng đi lên thời điểm là từ cây thang bò lên tới, hiện tại lại chuẩn bị đường cũ từ cây thang bò đi xuống.

Nàng lung lay thân mình đem Tống Hành xem chính là hải hùng khiếp vía.

Tống Hành đi qua đi, không khỏi phân trần, thập phần bá đạo mà ôm Tô Đường eo, sau đó mang theo nàng thi triển khinh công mấy cái xoay tròn phi nhà dưới đỉnh.

Tô Đường đôi mắt nháy mắt, bên tai nghe được vài tiếng tiếng gió, chân đã dẫm lên trên mặt đất.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 48

Tô Đường bị buộc nóng nảy, đột nhiên buột miệng thốt ra nói: “Tổng Hành! Người cho ta buông ra!”

Nàng kêu xuất khẩu sau mới phản ứng lại đây chính mình vừa mới nói gì đó, ngực bởi vì kích động từ trên xuống dưới kịch liệt phập phồng.

Tô Đường cả người khẽ run.

Nàng vừa rồi kêu Hoàng Thượng đại danh, hơn nữa là rống ra tới.

Bốn bề năm lên tương đương nàng mắng Hoàng Thượng.

Nếu là trước đây, Tô Đường chắc chắn quỳ xuống đất xin tha, nàng không tôn thượng, phạm chính là tội lớn.

Nhưng là hiện tại, Tô Đường cũng không biết nơi nào tới dừng khí, nàng cả người kích động đến ra một tầng mồ hôi mỏng, đơn giản bất chấp tất cả, thủ đoạn bị Tổng Hành bắt lấy, ngẩng đầu gât gao trừng mắt Tổng Hành.

Ánh mắt có nồng đậm phẫn nộ, càng có thấy chết không sờn.

Chết thì chết đi, Tô Đường tưởng, dù sao mỗi ngày ở hần bên người quá đến đều là nơm nớp lo sợ, muốn cố hần ý tưởng chiếu hần hỉ nộ, sống như vậy mệt, nàng giống cái cục bột giống nhau từ

hắn vo tròn bóp dẹp, hiện giờ thật vất vả ra cung còn bị hắn lặp đi lặp lại nhiều lần dây dưa, đơn giản hôm nay xé rách mặt, hắn chính là hiện tại ban chết nàng nàng cũng nhận.

Nói cho hắn nàng không phải cái tượng đất, nàng cũng là có tính tình có tâm huyết!

Tốt xấu chết phía trước rốt cuộc dương mi thổ khí một hồi, cũng không mệt.

Tô Đường đối Tống Hành biểu tình càng thêm hung thần ác sát.

Nàng vẫn luôn chờ Tống Hành phản ứng.

Thẹn quá thành giận cũng hảo, lời đình giận dữ cũng thế, nàng đều không sợ.

Tống Hành gắt gao nhìn chăm chăm Tô Đường khuôn mặt nhỏ.

Nàng đôi mắt trừng đến đại đại, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, lần đầu tiên ở trước mặt hắn lộ ra tới răng nanh sắc bén, biểu tình hung tợn.

Hai người liền như vậy giằng co đi xuống, Tống Hành nhìn chăm chăm vào nhìn chăm chăm, đột nhiên lập tức, “Phụt” một tiếng, cười ra tiếng tới.

Tô Đường: “.....” Như thế nào không tức giận đâu.

Nàng tiếp tục không ngừng cố gắng, tưởng dù sao đều đã chết, không bằng chết phía trước lại sướng một chút, hung hăng đâm Tống Hành một chân: “Người cười cái đầu!”

Nàng bánt bao Tô Đường cũng là sẽ nói mắng chửi người lời nói, có sợ không!

Tổng Hành trên chân ăn đau, trên mặt tươi cười lại càng lúc càng lớn, không đợi Tô Đường phản ứng lại đây, đem người hung hăng kéo vào trong lòng ngực.

Hắn ngôn ngữ ngăn không được vui sướng, nỉ non: “Đường Đường, Đường Đường.”

Đây mới là chân chính Tô Đường a.

Tô Đường sườn mặt bị bắt tẽ Tổng Hành cứng rắn ngực.

Mặt đen.

Hoàng Thượng đây là có chịu ngược khuynh hướng sao.

Tổng Hành ôm đến đủ rồi, rút cuộc đem Tô Đường từ hắn trong lòng ngực thả ra, đôi tay bắt lấy Tô Đường cánh tay, cười hì hì đối với Tô Đường tiểu xú mặt.

Như thế nào như vậy đáng yêu!

Sinh khí đều như vậy đáng yêu!

Măng bộ dáng của hắn càng đáng yêu!

Tô Đường tức giận: “Ngươi làm gì.”

Tổng Hành thấu đi lên: “Cho ngươi hai lựa chọn được không?”

Tô Đường nhú mày: “Có ý tứ gì?”

Tổng Hành lôi kéo Tô Đường tay: “Một cái đầu, là hiện tại cùng trăm hời cung, trước kia ai khi dễ ngươi, Nhu Phi vẫn là Đồng Quý Phi trăm đều không để bụng các nàng, trăm thế ngươi hết giận.”

Tô Đường hướng hán mắt trợn trắng.

Thôi đi,

Liên người khi dễ ta nhiều nhất.

Tô Đường mới không nghĩ cùng Tống Hành hồi cung, nàng sao khởi tay, vẫn là không có gì hảo ngữ khí hỏi: “Kia còn có một cái đâu.”

Tống Hành cười cười, ôm chặt Tô Đường eo, đôi mắt nhìn về phía nàng thêu giường.

“Chúng ta hiện tại liền đi sinh đứa con trai, miễn cho người về sau ở trong cung tịch mịch nhàm chán.”

Tô Đường: “..... Lăn!”

Tống Hành một chút đều không tức giận: “Tuyển cái nào?”

Tô Đường giống chỉ tặc mao tiểu miêu, không ngừng đấm Tống Hành, thủ hạ không hề có lưu tình: “Ta cái nào đều không chọn, người buông ta ra! Người buông ta ra!”

Hoàng Thượng điên rồi! Điên rồi! Điên rồi!

Tống Hành một bên dựa gần cào ngựa đường như nắm tay, một bên mặt dày vô sỉ mà thò lại gần tưởng thân Tô Đường.

Liền ở hán sắp vô sỉ mà tốt sính một khắc trước, đột nhiên vang lên một trận tiếng đập cửa.

Hai người đồng thời dừng lại.

Ngoài cửa truyền đến vài tiếng già nua ho khan thanh.

Tô Tranh: “Đường Nhi, người trong phòng cái gì thanh âm, như thế nào còn có những người khác?”

Chương 48 đệ tứ mươi tám tiết khóa

Nàng trong phòng còn có cái gì người?

Nàng trong phòng ẩn dấu cái nam nhân!

Tô Đường tức khắc sợ tới mức hoa dung thất sắc, này nếu như bị gia gia phát hiện Tống Hành hiện tại ở nàng trong phòng, kia nàng sợ là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Tống Hành tựa hồ muốn ra tiếng, Tô Đường chạy nhanh tay mắt lanh lẹ mà che lại hán miệng.

Tô Tranh còn ở gõ cửa: “Đường Nhi, người ở bên trong sao?”

Tô Đường một mặt che lại Tống Hành miệng một mặt hướng ngoài cửa trả lời: “Ách..... Ờ!”

Tô Tranh: “Người khai mở cửa đi, gia gia biết người hôm nay trong lòng không thoải mái, tiến vào cùng người tán gẫu một chút.”

Tô Tranh ban ngày ở Tô Tồn hôn lễ khi liền phát hiện Tô Đường trong mắt cô đơn, hấn biết Tô Đường trong lòng hâm mộ cùng chua xót, hiện tại thật vất vả đưa xong rồi khách khứa, liền nghĩ tới tới trấn an trấn an cháu gái.

Chỉ là vừa đi gần, liền mơ hồ nghe được bên trong có người nói chuyện thanh, trừ bỏ cháu gái thanh âm, một cái khác thế nhưng hình như là cái nam tử.

Cháu gái trong phòng như thế nào sẽ có nam tử, Tô Tranh sợ tới mức không nhẹ, lập tức gõ cửa muốn đi vào.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 49

Ai nha hảo khó tuyển a.

Không tiếp thu đi, Hoàng Thượng đêm nay liền giường để đều chui, này đối người thường tới nói khả năng không có gì, nhưng là đối với Tống Hành, Tô Đường biết, này so muốn hấn chết còn không dễ dàng.

Tiếp thu đi, Tô Đường cổ cổ má. Lại có điểm không cam lòng, ai tới đền bù nàng nội tâm bị thương.

Tống Hành đoan đoan mà nhìn Tô Đường, hấn trịnh trọng chuyện lạ lên: “Đường Đường, chờ mấy ngày nữa, trầm lại bồi người một cái động phòng hoa chúc tốt không?”

Hấn chỉ chính là một cái chân chính ý nghĩa thượng động phòng hoa chúc, Tô Đường xuyên chính áo cưới đỏ mang mũ phượng, bị hấn từ cửa chính đón vào, hai người đã lạy thiên địa, uống chén rượu giao bôi, kết tóc làm phu thê.

Tô Đường lại không tưởng nhiều như vậy, chỉ là không dự đoán được Hoàng Thượng thế nhưng da mặt như vậy hậu, tra tấn nàng một lần không đủ còn muốn lại tra tấn một lần, cơ hồ là phản xạ có điều kiện mà buột miệng thốt ra:

“Ta không cần.”

Dưỡng Nguyên Điện, Lý Đức Toàn đứng ở cửa ngàn chờ vạn mong, rốt cuộc chờ đến Hoàng Thượng đã trở lại.

Chỉ là Hoàng Thượng thoát nhìn cảm xúc tựa hồ có chút hạ xuống.

Lý Đức Toàn gương mặt tươi cười đón nhận đi: “Hoàng Thượng mệt mỗi, nô tài hầu hạ Hoàng Thượng nghỉ tạm đi.”

Tổng Hành nằm ở long sàng thượng, khép lại mắt, bắt đầu bắt đầu làm mộng.

Tổng Hành một giấc ngủ dậy khi phát hiện chính mình lại nằm ở kia trường tiểu nhân cùng que diêm hộp dường như “Long sàng” thượng.

Hắn công lên cặp sách đi đi học, ở cổng trường khẩu lại xa xa thấy được Tô Đường.

Tô Đường cũng xa xa nhìn hắn, sau đó lập tức thu hồi tầm mắt, đi theo mấy nữ sinh đi rồi.

Ngày hôm qua ban đêm, Tô Đường ở hắn rời đi khi nói với hắn nói tiếng vọng ở bên tai.

Nàng nói: “Trừ phi Hoàng Thượng có thể khảo mẫn phân.”

Bên kia, cổng trường khẩu, Tô Đường cùng Hướng Mạnh Mạnh một người nắm một cái bánh bao ở gặm.

Hương Manh Manh dùng khuỷu tay chọc chọc Tô Đường: “Ai ai ai, Tống Hành đang xem người.”

Tô Đường đã sớm đã cùng Tống Hành đối diện qua, lúc này chính vui đầu nghiêm túc gặm bánh bao, “Ân” một tiếng.

Hoàng Thượng cái loại này trình độ, liền nơi này cơ bản nhất giáo dục cũng chưa chịu quá, miễn cưỡng cũng cũng chỉ so nàng hảo như vậy điểm điểm, sao có thể khảo mẫn phân đầu.

Hoàng Thượng là vĩnh viễn cũng khảo không đến mẫn phân. Tô Đường tưởng.

Chương 49 thứ 49 tiết khóa

Khóa gian, Hương Manh Manh chuyển qua tới tìm Tô Đường nói chuyện phiếm, mắt sắc phát hiện Tô Đường nửa trong suốt túi đựng bút kim quang lấp lánh cái gì đó.

“Oa dựa.” Hương Manh Manh đem kim quang lấp lánh vật thể từ Tô Đường túi đựng bút móc ra tới, “Cây dương lâm ai, ngọc tử đây là người sao?”

Nàng nhìn nhìn son môi để tiêu: “Vẫn là trăm nam sắc!”

Tô Đường ngốc ngây thơ: “Cái gì là trăm nam sắc?”

Hương Manh Manh hỏi nàng một cái cùng người nói cũng là đàn gảy tai trâu biểu tình.

Tô Đường cổ má.

Này căn son môi là Tống Hành đưa, nàng đem đó thượng tùy tay thí xong liền bỏ vào túi đựng bút, trường học quy định nữ sinh không

thể hoá trang, nhưng cũng không ngại ngại chín ban nữ sinh mỗi ngày tỉ mỉ trang điểm.

Tô Đường là chín ban hoa hòe lộng lẫy các nữ hài tử trung nhất không chớp mắt cái kia, này đảo không phải nói nàng lớn lên khó coi, tương phản, Tô Đường lớn lên rất đẹp, làn da lại bạch, chỉ là nàng không yêu làm nổi bật, thành tích lại là lót đế, luôn là một thân phỉ dài rộng đại giáo phục xứng giày chơi bóng, ở lớp học không có gì tồn tại cảm, người khác cũng tự nhiên chú ý không đến cái này vĩnh viễn ngồi ở phòng học hàng sau cùng nữ đồng học.

Tô Đường gật gật đầu, tỏ vẻ này căn son môi là của nàng.

Hương Manh Manh tựa hồ có chút tiếc nuối nói: “Ngốc tử ta còn tưởng rằng ngươi rốt cuộc bắt đầu đổi tính đâu, ta đã sớm cùng ngươi đã nói a, ngươi trang điểm lên tự tin một chút, không thể so Viên Linh Lị kém.”

“Chúng ta ban nam sinh đều bị mù mắt, tuyển nàng làm ban hoa.”

“Ngươi làn da so nàng bạch so nàng nộn, đôi mắt so nàng đại, cái mũi so nàng cao, miệng so nàng hồng, tuy rằng ngực..... Ách không nàng đại, chính là ngươi chân so nàng trường a.”

Tô Đường bị Hương Manh Manh một trận mãnh khen cấp khen đến vụng vụng hồ hồ lằng lằng, chiếu chiếu Hương Manh Manh đưa qua tiểu gương, trong gương nữ hài nhi sơ đơn giản đuôi ngựa, cái trán cao cao, làn da gần như không rãnh, đôi mắt cái mũi lông mày tổ hợp đến gãi đúng chỗ ngứa, máu chốt nhất chính là khí chất thanh xuân thả thanh thuần, tương so với Viên Linh Lị thành thực phong, vừa thấy chính là một cái ở giáo cao trung sinh.

Nàng vốn dĩ liền không xấu. Tô Đường tưởng, ở trong cung thời điểm những cái đó bọn nô tài lén lẽ đánh giá các cung nương nương ai lớn lên đẹp, nàng đều là trên bảng có tên.

Tô gia hài tử không một cái xấu.

Tô Đường đem tiểu gương còn cấp Hường Manh Manh.

Hường Manh Manh cười hì hì cầm Tô Đường tay: “Ngốc tử, người lớn lên đẹp như vậy, ta làm trường học kịch bản xã phó xã trưởng, tại đây hướng người phát ra một phong chân thành thư mời thế nào?”

”

Tô Đường: “.....” Cảm tình khen nàng nửa ngày, ở chỗ này chờ nàng đâu.

Tô Đường biết Hường Manh Manh nói Kịch Xã, ở nàng lý giải kịch bản xã liền cùng cổ đại gánh hát không sai biệt lắm, đại gia không có việc gì liền ở bên nhau hoá trang, mỗi năm trường học kỷ niệm ngày thành lập trường thời điểm mỗi cái xã đoàn đều phải ra một cái tiết mục, Street Dance xã luân hoạt xã hợp xướng xã cosplay xã, kịch bản xã cũng không ngoại lệ. Gần nhất thụ đức trung học kỷ niệm ngày thành lập trường muốn tới, Hường Manh Manh phỏng chừng đang lo ra cái gì tiết mục.

Tô Đường: “Người nói Kịch Xã không phải người rất nhiều sao. Không kém ta này một cái nha.”

Hường Manh Manh biểu tình một lời khó nói hết: “Người là nhiều, chính là lớn lên đẹp liền ít đi, kỷ niệm ngày thành lập trường biểu diễn, dù sao cũng phải tìm đẹp lên đài giữ thể diện đi.”

Tô Đường xa xa nhìn về phía ngòai ở phòng học phía trước Viên Linh Lị, nàng lại quay đầu lại ở cùng Tống Hành nói cái gì, Tống Hành không phản ứng nàng.

Tô Đường: “Viên Linh Lị còn không phải là các người kịch bản xã? Nàng lớn lên liền khá xinh đẹp.”

“Ta mới không cần nàng.” Hướng Manh Manh nghe nàng nhắc tới này thời điểm thực tức giận, “Mỗi lần thế nào cũng phải diễn nữ chính liền tính, nữ vai phụ còn tất cả đều không thể lớn lên so nàng đẹp, nam 1 nam 2 nam tam đều đến vây quanh nàng chuyển, máu chót là kỹ thuật diễn còn lạn, ta ở dưới đều khí khóc, nàng ở trên đài lạng là khóc không được chỉ biết gào khan.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 50

Giống như cũng là. Tống Hành tưởng tượng, bất quá nhân viên đã mẫn cái này lý do là khó không đến hần, còn không phải là đương cái diễn cái diễn sao, Tống Hành biểu tình miệt thị, hướng bên trong thêm cái nhân vật không phải được rồi?

Tống Hành: “Vậy người cho ta thêm cái nhân vật đi, ta tưởng diễn kịch.”

Hướng Manh Manh ngượng ngừng cự tuyệt. Chủ yếu là bởi vì Tống Hành lớn lên soái, ai có thể cự tuyệt chính mình sân khấu thượng lại nhiều một cái soái bức đâu.

Tống Hành: “Diễn cái Vương gia đi.” Hần có thể tiếp thu chính mình diễn thân phận thấp một chút Vương gia. Hần có tin tưởng, chính mình bản sắc biểu diễn, đến lúc đó chính mình diễn Vương gia nhất định so Cố Diệc Dữ kia tiểu tử diễn hoàng đế có khí thế nhiều.

“Ta nhìn một cái a.” Hướng Manh Manh mở ra kịch bản cân nhắc lên, nàng kịch bản đã sớm đã mài giũa hảo, một chốc thật đúng là tìm không thấy thiết nhập điểm từ chỗ nào lại thêm cái nhân vật.

“Ta ngày mai cho người hỏi đáp được không?” Hướng Manh Manh đối Tống Hành nói.

“Hành đi, ta muốn một cái phù hợp ta tự thân hình tượng khí chất nhân vật.” Tống Hành nghĩ nghĩ, lại bồi thêm một câu “Cảm ơn.”

Ngày hôm sau, Hướng Manh Manh một tay ôm kịch bản, một tay lôi kéo Tô Đường, đi đến Tổng Hành trước mặt.

Hướng Manh Manh từ phía sau đẩy Tô Đường một phen: “Người đi theo hần nói.”

Tô Đường trực tiếp bị đẩy đến Tổng Hành trước mặt, nàng biểu tình tựa hồ có chút miễn cưỡng: “Hoàng Thượng, nếu không..... Ngài vẫn là không cần diễn đi.”

Tổng Hành: “Không được.” Hần nhất định phải diễn.

Tô Đường cổ cổ má, Hướng Manh Manh ngày hôm qua cân nhắc một ngày kịch bản cũng chưa nghĩ đến lại thêm cái cái gì nhân vật, thêm cái Vương gia? Kia chính là cấp quan trọng nhân vật, một tăng lên vốn là đều đến sửa, khẳng định không kịp.

Chính là đều đáp ứng Tổng Hành phải cho hần nhân vật, hơn nữa Hướng Manh Manh còn không nghĩ bỏ qua làm Tổng Hành gia nhập kịch bản xã cơ hội.

Hoàng Thượng như thế nào đột nhiên như vậy tưởng diễn kịch đâu? Tô Đường buồn bực.

Tô Đường làm thời gian rất lâu tư tưởng chuẩn bị, thật dài thở ra một hơi, sau đó dùng thương lượng ngữ khí đối Tổng Hành nói:

“Chúng ta nơi này hiện tại còn thiếu cái thái giám, ngài xem được không?”

Hướng Manh Manh đột nhiên từ bên toát ra tới bổ sung nói: “Vì phù hợp ngài ưu nhã soái khí khí chất hình tượng, chúng ta cho ngài an bài nhân thiết là nhất có trọng lượng cấp quan trọng thái giám!”

Chương 50 thứ năm mươi tiết khóa

Tổng Hành thề, chính mình chính là chết, chết bên ngoài, từ trên lầu nhảy xuống đi, cũng là sẽ không diễn thái giám.

Tô Đường liền biết Tổng Hành sẽ là cái này phản ứng, quay đầu lại đối Hướng Manh Manh nói: “Xem đi, ta liền nói quá không có khả năng sao.”

Hướng Manh Manh tựa hồ cùng Tổng Hành giằng co, hiện tại người xem phong lưu phóng khoáng anh tuấn tiêu sái hoàng đế đều xem nị, nếu các nàng kịch bản xã hôm nay sân khấu thượng xuất hiện một cái tuấn mỹ bệnh kiều tuyệt sắc thái giám nên nhiều mang cảm, nội tâm bàn tính nhỏ đánh đến bùm bùm vang, nàng đã sớm nhìn ra tới Tổng Hành thích Tô Đường, vì thế cũng Tô Đường uy hiếp Tổng Hành: “Người nếu là không diễn, ta liền cấp Tô Đường cùng Cố Diệc Dữ an bài hôn diễn!”

Tổng Hành vừa nghe đến hôn diễn mí mắt đều ở nhảy, nghiêng răng nghiêng lợi: “Người ở uy hiếp ta?”

Hướng Manh Manh không chút để ý nói: “Ai uy hiếp người, người lại không thích Tô Đường, quản nàng với ai có hôn diễn, người nói đúng không.”

“Người đại nhưng bức Tô Đường không diễn, nhưng ta nói cho người nàng vì lần này đều bồi vài thiên từ, người nếu là hiện tại ngăn cản nàng, người xem nàng về sau còn lý không để ý tới người.”

Tổng Hành ưu tang.

Cuối cùng hai bên lựa chọn đều thối lui một bước, Tống Hành vẫn là không diễn thái giám, diễn cái thị vệ, một câu lời kịch cũng không có, chính tràng diễn chính là ở trên đài trạm hai phút thẩu cá nhân số.

Hương Manh Manh đối này thâm biểu tiếc nuối, ôm lấy Tô Đường vai cảm hoài nói: “Người nói Tống Hành lớn lên như vậy, diễn cái bệnh kiêu thái giám thật sự không biết nên nhiều mang cảm, nhân vật bối cảnh ta đều cho hắn biên hảo, từ nhỏ sống trong nhung lụa lớn lên hoàng tử, mất nước sau bất hạnh chìm đắm vào địch quốc trong cung đương thái giám, chính là đương thái giám cũng che dấu không được hắn dung mạo cùng trên người quý khí, tiểu hoàng đế vừa thấy liền biết này không phải bình thường thái giám, đối này phá tan luân. Lý cấm kỵ nhất vắng tình thâm, chính là đương thái giám hoàng tử trên người lại lưng đeo mất nước huyết hải thâm thù, bởi vậy hai người chi gian triển khai một đoạn vui buồn lẫn lộn kinh thiên địa quỷ thần khiếp ngược luyến tình thâm.”

Tô Đường lần đầu tiên nghe loại này loại hình chuyện xưa, nghe được một lòng là đập bịch bịch, hai má đỏ lên, tâm trí hướng về.

Hoàng Thượng..... Thật sự hảo mang cảm.

Kịch bản xã bỏ thêm cái không lời kịch mua nước tương Tống Hành, kịch bản cơ bản không như thế nào biến, vẫn là dựa theo trước kia diễn.

Tô Đường lần đầu tiên đang xem xong kịch bản sau thậm chí một lần cho rằng Hương Manh Manh có phải hay không đã nhận ra cái gì, biết nàng kỳ thật không phải thế giới này người, bởi vì Hương

Manh Manh cho nàng an bài nhân vật thế nhưng cùng nàng bản nhân giống nhau như đúc, vị phân là đều là Quý Phi, còn có cái cường đại hậu trường chỗ dựa ca ca, cùng hoàng đế vẫn là Thái Tử khi liền ở bên nhau, bất quá bất đồng chính là Tô Đường diễn tô Quý Phi tính tình kiêu căng tùy hứng, thích nhất tại hậu cung hoành hành ngang ngược, hoàng đế đối nàng có thể nói là lại ái lại hận, mà nàng cái này hiện thực chân chính Quý Phi lại là tính tình ôn hòa nhu nhược, gặp chuyện luôn là lễ nhượng ba phần.

Tô Đường lần đầu tiên diễn kịch bản, liền muốn ném thử cùng chính mình bản thân tính cách trống đánh xuôi, kèn thổi ngược nhân vật, khó tránh khỏi có chút cố hết sức.

Vốn dĩ một cái khác nữ chính cùng nàng bản thân tính cách không sai biệt lắm, hậu cung trung một đoá tuyết thế mà độc lập không cùng thế tục thông đồng làm bậy nhu nhược thuần khiết tiểu bạch hoa, đáng tiếc cái kia nhân vật Viên Linh Lị một hai phải diễn, Tô Đường không có biện pháp, chỉ có thể diễn một đoá hậu cung bá vương hoa.

Chẳng qua liền trước mắt tới xem, này đoá bá vương hoa còn không có khai liền phải bị nàng diễn bại.

Vô luận thế nào lời kịch cảnh tượng, Tô Đường luôn là một bộ nhu nhu nhược nhược bộ dáng, biết đến cho rằng nàng là ở diễn khi dễ người, không biết còn tưởng rằng tự cấp nhân gia cào ngựa.

Ngay cả thưởng “Một trượng hồng”, bị nàng nói ra đi cũng như là ở thưởng nhân gia một cây màu đỏ kem.

Hướng Manh Manh đối này thực đau đầu, tập luyện sau khi kết thúc mọi người đều tan, Tô Đường bị lưu lại khai tiểu tấu.

Ngày thường thời điểm Hường Mạnh Mạnh là nàng bạn tốt, nhưng là hiện tại Hường Mạnh Mạnh là kịch bản xã biên kịch thêm đạo diễn, thái độ có chút nghiêm túc.

“Ô Đường, ta biết người tính tình mềm, chính là người diễn chính là Quý Phi, Quý Phi a! Lại không có Hoàng Hậu, hậu cung chức danh tối cao chính là người biết không? Hường hồ nhà người hậu trường so Lý Cương còn ngạnh, sợ cái gì sợ, sống lưng thẳng lên, đầu nâng lên tới, ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế lấy ra tới, hậu cung người đi ngang! Ai dám khi dễ người liền một trượng hồng hầu hạ!”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 51

Tô Đường đầy mặt hắc tuyến, dựa vào nguyên kịch bản bối: “Thần thiếp liền điều ngoa tùy hứng, Hoàng Thượng muốn phạt liền phạt, chỉ là về sau liền rút cuộc đừng tới tìm thần thiếp.”

Tổng Hành thế nhưng còn duỗi tay một quát Tô Đường chớp mũi: “Không phải điều ngoa tùy hứng, trẫm thích nhất người kiêu tiểu đáng yêu.”

Tô Đường đến mặt sau cơ hồ đã là chết lặng, mặt vô biểu tình, không biết Tổng Hành chỗ nào biên tới như vậy nhiều ăn nói khùng điên.

Tô Đường ngàn khó vạn trở mà bối đến cuối cùng một câu, là cuối cùng nàng sắm vai tồ Quý Phi hướng hoàng đế tình ý miên man thông báo: “Hoàng Thượng, ngài là thần thiếp sinh mệnh duy nhất nam tử, thần thiếp là thiết tình ái mộ Hoàng Thượng, thần thiếp chỉ nghĩ cùng Hoàng Thượng đầu bạc đến lão, cùng Hoàng Thượng đời đời kiếp kiếp ở bên nhau.”

Tô Đường bối xong này cuối cùng một câu, thở phào nhẹ nhõm. Tổng Hành mặt sau không lời kịch.

Mặc kệ Tổng Hành cái này đối đáp như thế nào trả lời, tốt xấu nàng đem nàng nên nói bối xong rồi, Tô Đường thực vừa lòng lần này chính mình biểu hiện, đang muốn duỗi tay đi lấy Tổng Hành

trước mặt kịch bản, Tống Hành lại đột nhiên lập tức dùng tay che lại tay nàng.

Tống Hành lòng bàn tay nhéo Tô Đường hơi lạnh đầu ngón tay, ánh mắt kiên định nói: “Trẫm cũng như thế.”

Tô Đường đối với hắn đôi mắt, ngẩn ra.

Tô Đường chạy trốn.

Nàng cũng không biết chỉ vì cái gì muốn chạy, chỉ là cảm thấy lại không trốn đi, liền thật sự không biết nên như thế nào đối mặt Tống Hành.

Tô Đường bảy chuyển tám chuyển chạy đến bọn họ kịch bản xã đạo cụ trong phòng, đóng cửa lại, lưng dựa ở ván cửa thượng, không ngừng thở phì phò.

Đạo cụ thất nhét đầy các loại diễn phục cùng đạo cụ, không gian hẹp □□ trắc, ánh sáng thực ám, không khí cũng không tốt.

Tống Hành cũng không vội, chậm rãi theo lại đây.

Đã tan học, sân thể dục trừ bỏ mấy cái đá bóng đá không có gì người.

Hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ môn.

Tô Đường trong lòng co rút lại.

Tống Hành tựa hồ sợ dọa đến nàng, ôn nhu nói: “Đường Đường.”

Tô Đường chân nhũn ra, thân mình không khỏi mà theo ván cửa đi xuống.

Tổng Hành ninh ninh then cửa tay, môn giống như bị nàng từ bên trong khóa lại: “Đường Đường, khai mở cửa.”

Tô Đường nghe được hần ninh then cửa tay thanh âm, vội la lên: “Ta không khai.”

Tổng Hành nghe được nàng nói chuyện thanh, hơi yên tâm xuống dưới, chưa xót nói: “Người liền như vậy trốn tránh ta?”

Bình thường đảo cũng không quá trốn rồi, chỉ là vừa đến nói cảm tình khi, Tô Đường giây nhấn tin kiện phản xạ mà trốn tránh.

Tô Đường ở bên trong gật đầu: “Ân!”

Tổng Hành chưa từ bỏ ý định hỏi: “Người muốn ta như thế nào làm người mới bằng lòng mở cửa?”

“Đường Đường, mở cửa, chúng ta trò chuyện hảo sao?”

Tô Đường trong lòng thực loạn.

Nàng không nghĩ mở cửa, nàng không nghĩ đối mặt Tổng Hành.

Tô Đường ở tối tăm nhìn thấy mấy bộ rơi rụng diễn phục, nàng cũng không biết chính mình là nghĩ như thế nào, chỉ là lại không nghĩ mở cửa càng không nghĩ tiện nghi Tổng Hành, đột nhiên đầu óc nóng lên mở miệng nói: “Vậy người giả cái thái giám cho ta xem ta liền khai.”

Chương 51 thứ năm mươi một tiết khóa

Tổng Hành còn tưởng rằng chính mình là nghe lầm, lại gõ gõ môn, bên trong lại như thế nào cũng không chịu hé răng.

Tô Đường nói ra yêu cầu này lúc sau liền có điểm hối hận, bất an mà giảo ngón tay.

Nàng phát hiện môn bên kia giống như an tĩnh lại không động tĩnh, đang muốn mở cửa nhìn xem, lại nghe thấy một tiếng thấp thấp, tuổi trẻ thoải mái thanh tân tiếng nói:

“Hảo.”

.....

Tổng Hành ăn mặc một thân màu lam đen thái giám xiêm y ra tới, này xiêm y là kịch bản xã điển phục, chất lượng thực bình thường, nhưng là Tổng Hành thực kinh điển mà thuyết minh cái gì gọi người đẹp khoác cái bao tải cũng đẹp, đúng như Hướng Manh Manh theo như lời, đương cái thái giám cũng che dấu không được toàn thân quý khí.

Tô Đường đôi mắt xem thẳng, nửa giương miệng.

Tổng Hành che miệng ho khan một tiếng, hấn thấy Tô Đường chậm chạp không phản ứng, lại hỏi: “Như thế nào?”

Tổng Hành ở mặc vào này thân xiêm y sau mới phát hiện kỳ thật không có gì ghê gớm, bất quá hống Tô Đường ngoạn nhi, hấn lại không phải thật thái giám.

Tô Đường thật sự không nghĩ tới liền nàng đề loại này không đâu vào đâu yêu cầu Tổng Hành đều có thể đáp ứng, đối mặt Tổng Hành thản nhiên, nàng ngược lại là bắt đầu co quắp lên.

Tô Đường suy nghĩ nửa ngày tìm từ, khẳng định không thể nói khó coi, bởi vì Tổng Hành cho dù là khoác bao tải cũng là đẹp, nhưng cũng không thể nói tốt xem, nhưng nếu là khen đẹp đi, Tổng Hành xuyên lại không phải cái gì đẹp quần áo, vì thế suy nghĩ một cái chiết trung cách nói, gian nan gật đầu nói: “Ân, ta cảm thấy rất thích hợp ngài.”

Trang điểm thành thái giám Tổng Hành: “.....”

Tổng Hành vốn dĩ muốn nói gì, nhưng nhìn đến Tô Đường này phó nghiêm túc tiểu bộ dáng, chỉ có thể thật dài mà thở dài một hơi: “Thôi.”

Tô Đường cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn người, Hoàng Thượng.”

Tổng Hành cười: “Cảm tạ ta cái gì?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 52

Tổng Hành trên cơ bản thượng đài chính là đứng, hấn cũng không lời kịch, vì thế ánh mắt tiêu điểm vẫn luôn dừng ở Tô Đường trên người.

Tô Đường cho hấn một cái rất lớn kinh hãi.

Từ trước cái kia từ nhỏ bị gia gia huynh trưởng che chở, tính tình nhút nhát nhất gan Tô Đường, thế nhưng ở dưới đài mấy ngàn cái người xem nhìn chăm chú hạ cũng không luống cuống, tự tin hào phóng mà nói từ, truy quang hạ giống chỉ ưu nhã tôn quý tiểu thiên nga.

Tô ba ba Tô mụ mụ hôm nay cũng tới, hai người vốn đang không tin mặt nhà trẻ Tết thiếu nhi văn nghệ hội diễn cũng chưa tham gia quá nữ nhi sẽ lên đài diễn xuất, lúc này hai người ngồi ở dưới đài, nhìn sân khấu thượng nữ nhi cảm động đến rơi nước mắt.

Không nghĩ tới các nàng từ nhỏ đến lớn an an tĩnh tĩnh không có tiếng tăm gì nữ nhi, hiện giờ thế nhưng có thể có ở trên sân khấu phát quang phát lượng một ngày.

Tô Đường từ lên đài đến kết thúc biểu diễn chào bế mạc xuống đài, vẫn luôn vụng vụng hồ hồ, nghe thính phòng vỗ tay, thậm chí cảm thấy không chân thật.

Chỉnh trang tiệc tối chụp rất nhiều ảnh chụp, trường học WeChat công chúng hào đã phát thứ nhất “Ta kỷ niệm ngày thành lập trường chúc kiến giáo 60 đầy năm văn nghệ diễn xuất viên mãn kết thúc” đẩy đưa, tuyển dụng bìa mặt chính là Tô Đường ở trên sân khấu một cái phản quang cắt hình.

Tiệc tối sau khi kết thúc, các bạn học chi gian đều kích động mà thảo luận tiết mục nội dung, nhắc tới nhiều nhất không gì hơn kịch bản xã 《 cung đình những cái đó chuyện này 》 .

“Cái kia diễn tô Quý Phi nữ sinh, cái nào tuổi cái nào ban nha, trước kia như thế nào không có nghe nói qua.”

“Đúng vậy, diễn đến thật dài đến cũng đẹp, so một cái khác nữ chủ mạnh hơn nhiều.”

“Diễn hoàng đế người hảo soái a, là Cố Diệc Dĩ đi, thành tích đặc biệt tốt cái kia.”

“Các người có hay không phát hiện cái kia diễn thị vệ cũng rất soái, đứng ở nhất bên cạnh, không lời kịch mua nước tương cái kia?”

“Đúng đúng đúng ta chú ý tới, hần lão nhìn chăm chăm nữ chủ xem, ta ngay từ đầu còn tưởng rằng cốt truyện thiết trí hần cùng nữ chủ có gian tình đâu ha ha ha ha ha ha ha ha.”

Không quá hai ngày, Tô Đường liền phát hiện chính mình giống như phát hỏa, trước kia ở trong ban chưa từng có tồn tại cảm, hiện tại đi cái nhà ăn mức cơm đều có người trộm xem hần, buổi chiều tan học thế nhưng có nàng nhận đều không quen biết nam sinh chủ động chạy tới giúp nàng làm trực nhật!

Tổng Hành nhớ rõ hôm nay tan học đến phiên Tô Đường làm trực nhật.

Đối với chính mình thích nữ nhân, Tổng Hành cảm thấy thập phần cần thiết lưu lại giúp nàng chia sẻ lao động.

Tô Đường hẳn là thượng WC đi, Tổng Hành ở phòng học dạo qua một vòng nhi không thấy được nàng, quyết định trước giúp nàng phết đất.

Tổng Hành trước kia liền chính mình long quần đều không có tẩy quá, nhưng là tới rồi nơi này lúc sau bách với sinh hoạt áp lực cùng trong nhà tuổi già nãi nãi, việc nhà lằng là làm có bài bản hẳn hoi.

Tổng Hành đi đến phòng học mặt sau tường lấy cây lau nhà đi trước tắm thủy, kết quả phát hiện mặt sau góc tường cây lau nhà thế nhưng một cái đều không dư thừa, toàn không thấy.

Thế nhưng còn có người trộm loại đồ vật này? Tổng Hành cả kinh, sau đó nghĩ đến hành lang cuối bồn rửa tay nơi đó có bảo khiết kéo hành lang công cộng cây lau nhà, vì thế chuẩn bị mượn tới dùng dùng.

Tổng Hành tay sủy đâu, nhàn nhã đi đến bồn rửa tay nơi đó.

Hắn thấy được một bộ kỳ cảnh ——

Vài cái nam sinh, hoặc là cầm cây lau nhà, hoặc là trong tay cầm giẻ lau, ở bồn rửa tay bên cạnh bài đội tắm thủy.

Tổng Hành đi phía trước thấu thấu.

Xếp hạng đội ngũ mặt sau cùng cái kia nam sinh đột nhiên gọi lại hấn: “Ai ai ai, cái kia đồng học, người cũng là tới giúp Tô Đường làm trực nhật?”

Tổng Hành gật gật đầu, nhấm nuốt cái kia nam sinh lời nói cái kia “Cũng” tự.

Nam sinh xả hấn một phen: “VẬY MẶT SAU XẾP HÀNG ĐI.”

“Không được chen ngang.” Phía trước một người bồ sung nói.

Chương 52 thứ 52 tiết khóa

Tổng Hành mau tức chết rồi, nhìn đến kia chính tề đội ngũ huyết Thái Dương đều đi theo nhảy nhảy.

Hấn tìm được Tô Đường sau, một đống hận sắt không thành thép chất vấn.

“Người cùng người nhận đều không quen biết, nhân gia nói giúp người làm trực nhật người liền đáp ứng? Người liền như vậy dễ nói chuyện?”

Tô Đường không biết Tổng Hành vì cái gì phản ứng lớn như vậy, đống đống mà hỏi lại: “Bằng không đâu?”

Tô Đường cảm thấy chính mình lại không có làm sai cái gì, nhân gia như vậy nhiệt tình mà muốn giúp nàng, nàng đều ngượng ngùng cự tuyệt.

Cỡ nào hữu ái lại lệnh người cảm động đồng học tình a.

Tổng Hành hết chỗ nói rồi, tay chống nạnh: “Tô Đường, người rốt cuộc là thật không biết vẫn là giả không biết?”

“Ta không biết ngài đang nói cái gì.” Tô Đường cũng có tính tình, bị chọc mao chó con giống nhau trừng mắt nhìn Tống Hành liếc mắt một cái, sau đó xoay người đi rồi.

Tống Hành nhìn Tô Đường bóng dáng, trong lòng phiền muộn lên.

Trường học bên ngoài tiệm trà sữa, Hướng Manh Manh cùng Tô Đường song song ngồi ở đi ghế, một người ôm một bát lớn nguyên vị trân châu trà sữa, một bên nói chuyện phiếm một bên hút.

Tô Đường đem vừa mới sự tình cùng Hướng Manh Manh nói, sau đó cảm giận bất bình nói: “Người nói hấn người này có phải hay không có tật xấu, cái gì đều phải tới trộn lẫn một chân, quản được hảo khoan.”

Hướng Manh Manh một cái kính mà nhai trân châu, cuối cùng mới nói: “Ngốc tử, ta đều có điểm đồng tình Tống Hành.”

“Vì cái gì? Người không đứng ở ta bên này sao?” Tô Đường nghe xong đột nhiên xoay người, phồng lên tiểu má, thập phần bất mãn bạn tốt phản bội.

Hướng Manh Manh ngó nàng liếc mắt một cái, phe phẩy đầu nói: “Hấn là ghen tị a, ngu ngốc.”

Tô Đường hoảng sợ: “Ghen cái gì?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 53

Tổng Hành tựa hồ không nghĩ tới Tô Đường sẽ cự tuyệt đến như thế dứt khoát, nghe xong sửng sốt.

Tô Đường tiếp tục nói: “Cổ Diệt Dữ thành tích so người hảo, ta muốn hấn cho ta giảng.”

“Ngài vẫn là hảo hảo học tập đi, người vừa mới đạt tiêu chuẩn, Cổ Diệt Dữ khảo mẫn phân đầu.”

“Ngài lần trước cho ta giảng kia nói đề liền giảng sai rồi, lão sư căn bản không phải như vậy giảng.”

Tổng Hành biểu tình kinh ngạc, cổ tay áo hạ thon dài mười ngón nắm chặt thành quyền: “Đường Đường.”

Tô Đường đột nhiên đáng thương vô cùng lên: “Lại làm sao vậy, nhưng ta nói chính là lời nói thật nha.”

.....

“Thôi.” Qua một trận, Tổng Hành đột nhiên buông ra nắm tay, xoay người trở về chính mình chỗ ngồi.

Bóng dáng cô đơn.

Tô Đường thấy Tổng Hành đi rồi, chạy nhanh dùng bút cái chọc chọc phía trước Hướng Mạnh Mạnh: “Ai, mạnh mạnh, là như thế

này sao?”

Hướng Manh Manh vẫn luôn ở lặng lẽ nghe hai người vừa rồi đối thoại, xoay người lại: “Không sai biệt lắm đi.”

Tô Đường nhú nhú mày: “Thật vậy chẳng? Như vậy tính cái gì khi dễ nha?”

Hướng Manh Manh một chưởng đặt ở Tô Đường đầu đưa thương: “Hắn niết chính là mặt, người thương chính là tâm.”

Chương 53 thứ năm mươi tam tiết khóa

Tô Đường lần đầu tiên chủ động thương người khác tâm, trong lòng khó tránh khỏi có chút chịu tội cảm.

Nàng đi học thời điểm không tự giác mà xem phía trước Tống Hành bóng dáng, Tống Hành quả thật là đế vương, vô luận ở đâu đều quý khí mười phần, tương so với chín ban một đám người oai bảy đảo tám ngời tướng, hắn vẫn luôn ngồi đến thẳng rất, hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm bảng đen.

Hoàng Thương như vậy nghiêm túc, nếu là về sau thật sự khảo mẫn phân làm sao bây giờ? Tô Đường phiền muộn mà tưởng.

Tô Đường tuy là lại trì độn, nhiều như vậy nhật tử đi qua, cũng sẽ không còn không rõ Tống Hành tâm.

Nàng chỉ là có điểm sợ hãi, Tống Hành là Hoàng Thương, nàng sợ hãi Hoàng Thương tình ý, thế nhân đều nói quân ân như nước chảy, Tống Hành hiện tại tựa hồ là đối nàng hảo, nhưng là về sau lại có thể thật nhiều lâu đâu?

Tô Đường đột nhiên may mắn chính mình đã bị Thái Hậu phế đi, nàng có thể quang minh chính đại mà lấy nam nữ chi phòng cự tuyệt Tổng Hành, nếu không nàng cự tuyệt không được chỉ có thể tiếp thu, sau đó có lẽ sẽ ở một ngày nào đó, Tổng Hành nước chảy quân ân liền ở nàng nơi này đi đến đầu.

Nếu chú định sẽ mất đi, kia còn không bằng chưa từng có quá.

Có lẽ ở Tổng Hành khảo đến mãn phần có trước, hân quân ân liền không hề cho nàng. Tô Đường tự mình trấn an mà nghĩ, chỉ là không biết vì sao, tâm ý có trong nháy mắt cô đơn.

Cuối tuần, Tô Đường đái ở nhà, nhìn đến Tô mục mục này chu tựa hồ rất bận.

Tô mục mục còn có một thân phận chính là bọn họ cái này phiên khu Tổ Dân Phố xã khu cư dân đại biểu, sắp ăn tết, xã khu lãnh đạo hạ đạt nhiệm vụ, muốn ở năm trước thăm viếng an ủi phiên khu nghèo khó hộ.

Tô Đường trong nhà phòng khách đôi đến tất cả đều là chút dùng ăn du cùng gạo thóc, đều là muốn ở thăm viếng an ủi khi đưa cho nghèo khó cư dân.

Tô mục mục từ lần trước nhìn đến Tô Đường ở trường học sân khấu thượng biểu diễn khi bộ dáng, cảm thấy cái này nữ nhi lá gan kỳ thật không có nàng trong tưởng tượng như vậy tiểu, nghiêm túc lên rất giống hồi sự, chỉ là khuyết thiếu tôi luyện trong thực tế, vì thế hỏi Tô Đường muốn hay không đi theo cùng đi.

Tô Đường chính không nghĩ buồn ở nhà làm bài tập, vội không ngừng mà đáp ứng rồi xuống dưới.

Tô Đường đi theo Tô mụ mụ còn có mấy cái Ban Chấp Hành Tổ Dân Phố đồng sự, thăm viếng an ủi đệ nhất gia vào chỗ với trong thành trong thôn, mỗi đồng niên đại cảm mười phần phong vũ phiêu diêu nhà lâu.

Đoàn người trong tay dẫn theo an ủi phẩm, một bên lên cầu thang một bên nói: “Nhà này phỏng chừng là nhất khó khăn mấy nhà chi nhất, trong nhà chỉ có một nãi nãi mang theo tôn tử, nãi nãi tuổi lớn không có sức lao động, tôn tử trí lực lại không tốt, nghe nói gần nhất hảo điểm, cũng không biết hảo điểm là hảo nhiều ít, dù sao tổ tôn hai sống nương tựa lẫn nhau rất đáng thương.”

Tô Đường ôm một lọ bình lớn trang Coca theo ở phía sau, cảm thấy cái này giả thiết như thế nào nghe tới có điểm quen tai, nàng giống như ở nơi nào nghe qua.

Tô mụ mụ kéo kéo Tô Đường: “Chờ lát nữa nhớ rõ gọi người a, miệng ngọt một chút.”

Tô Đường gật đầu: “Đã biết, nương.”

Tô mụ mụ: “Theo như người nói bao nhiêu lần muốn kêu mẹ, luôn là nương a nương người cái nào thế kỷ tới.”

Tô Đường le lưỡi: “Ta đã biết mẹ.”

Đoàn người chiếu biến số nhà hào gõ cửa đi vào, tới mở cửa chính là cái đầu tóc hoa râm bà cổ nội, trên mặt nếp nhăn khắc sâu, tươi cười đầy mặt, trong ánh mắt lộ ra hiền lành.

Tô Đường chiếu Tô mụ mụ giáo, đi lên đi gọi người: “Nãi nãi hảo.”

“Hảo hảo hảo.” Bà cố nội bắt lấy Tô Đường tay, triều Tô mục mục nhìn nhìn, “Đây là người khuê nữ?”

“Đúng vậy.” Tô mục mục cười đem trong tay dùng ăn du buồng, khắp nơi nhìn nhìn, “Tổng nãi nãi, chúng ta năm nay lại tới xem người lạ, ngài tôn tử đâu?”

“Tôn tử hôm nay sáng sớm liền đi ra ngoài lạ.” Tổng nãi nãi cười nói, nhìn đến đoàn người mang quà tặng, “Vất vả các người nga, mỗi năm đều tới xem ta, năm nay ta tôn tử thật nhiều lạ, có thể chính mình chiếu cố chính mình, các người về sau liền không cần tới xem ta lạ, tôn tử hiểu chuyện, chúng ta nhật tử quá đến hảo.” Tổng nãi nãi nói nói đột nhiên bắt đầu mặt nổi lên nước mắt, “Lại quá mấy năm ta lão bà tử là có thể yên tâm mà đi rồi, không cần lo lắng hấn một cái hài tử sống không nổi nữa.”

“Ai da Tổng nãi nãi đừng khóc đừng khóc, tôn tử có thể tự gánh vác là chuyện tốt sao, đừng khóc a.” Đồng hành vài người chạy nhanh đi lên an ủi.

Tô Đường tả hữu đánh giá một phen Tổng nãi nãi gia.

Diện tích đặc biệt tiểu, cơ hồ cùng nhà nàng phòng khách không sai biệt lắm đại, trong phòng lớn nhất đồ điện chính là một đài kiểu cũ TV, tận cùng bên trong kéo mặt màn, hẳn là Tổng nãi nãi ngủ địa phương. Bất quá không gian tuy rằng tiểu, nhưng là trong phòng đều thu thập thực sạch sẽ, chỉ là khắp nơi bãi rất nhiều len sợi cùng dẹt một nửa mũ bao tay linh tinh, còn có mấy song đã nạp hảo thủ công miếng độn giày.

Mọi người đều còn vội vàng đi tiếp theo gia, đưa xong đồ vật lược đãi vài phút liền phải đi, Tổng nãi nãi phải về tặng đại gia một ít

nàng làm miếng độn giày mũ, mọi người ngượng ngừng muốn, thoái thác một hồi lâu, cuối cùng đành phải làm tuổi nhỏ nhất Tô Đường thu Tổng nãi nãi một bộ bao tay.

Đoàn người ngồi trên xe đi tiếp theo gia thời điểm mới phát hiện vừa rồi đi được vội vàng, còn có một túi gạo đã quên cấp, thu Tổng nãi nãi bao tay Tô Đường liền xung phong nhận việc phải cho Tổng nãi nãi đưa qua đi.

Tô mục mục dặn dò nói: “Chúng ta đây đi trước tiếp theo gia, người chú ý an toàn, chờ lát nữa lại qua đây tìm người.”

“Tốt lắm, mẹ.” Tô Đường khiêng một túi hai mươi cân gạo, một lần nữa hướng Tổng nãi nãi gia đi.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 54

Lọt vào trong tầm mắt là một mảnh hắc ám, trên gác mái không có cửa sổ lấy ánh sáng.

Tổng Hành cũng đi theo bò đi lên, quen cửa quen nẻo mà ấn bật đèn, sau đó đối Tô Đường nhắc nhở “Tiểu tâm chạm vào đầu.”

Đèn khai, Tô Đường mới phát hiện gác mái thực lùn, trần nhà thiếu chút nữa liền phải xoa nàng đỉnh đầu, quay đầu nhìn lại Tổng Hành, hấn quả nhiên chỉ có thể cúi đầu cong eo, căn bản đứng dậy không nổi.

Tổng Hành ngồi vào duy nhất một phen ghế trên, cuối cùng thẳng nổi lên eo.

Gác mái ánh đèn là ám màu vàng, Tô Đường tinh tế đánh giá lên Tổng Hành ngữ địa phương.

Không gian rất nhỏ, một trương tiểu giường, một trương tiểu án thư, tiểu án thư dựa vào kia mặt tường trên tường có cái cái giá, mặt trên bãi đầy thư.

Trừ bỏ Tổng Hành hiện tại ngồi ghế dựa, dư lại không gian liền chỉ có Tô Đường hiện tại trạm địa phương.

Tô Đường nhìn trước mặt chần điệt đến chĩnh chĩnh tè tè tiểu giường, như vậy cũng không dám tin tưởng đây là Tổng Hành cho

tới nay ngủ “Long sàng”.

Tổng Hành nói: “Ngồi đi.”

Tô Đường sau này nhìn nhìn, đành phải ngồi ở Tổng Hành “Long sàng” thượng.

Tô Đường từ nhỏ liền không ăn qua khổ, cho dù tới rồi thế giới này tới trong nhà tuy nói không tính giàu có nhưng cũng tốt xấu là bình thường gia đình công nhân, ba ba mẹ mẹ lại đều sủng nàng, hiện tại một đôi so Tổng Hành gấp gờ, Tô Đường nháy mắt cảm thấy Hoàng Thượng hình tượng trong lòng nàng trở nên quang huy vĩ đại lên.

Tô Đường cúi đầu, cảm thán nói: “Hoàng Thượng, ngài, thật là lợi hại.”

“Không có gì, thói quen thì tốt rồi.” Tổng Hành buông tiếng thở dài, hần là kiếm lời chút tiền, nhưng đều dùng ở nãi nãi cùng hần sinh hoạt phí tổn thượng, Tổng nãi nãi hiện tại không cần đi tàu điện ngầm trạm bán đồ vật, Tổng Hành muốn đổi trụ địa phương, kia tài chính còn kém một chút.

Đáng tiếc hần hiện tại vẫn là cái học sinh, chủ yếu trở lên học là chủ, chính thức tìm cái công tác cũng ít nhất đến chờ đến đại học.

Không gian quá tiêu, Tô Đường ngồi ở Tổng Hành long sàng thượng, trong không khí nhàn nhạt có hần trên người hương vị, này gác mái một người đều cảm thấy tế, hiện tại còn tế hai người, Tô Đường ần ần cảm thấy không quá tự tại, trắng nõn vành tai nổi lên ửng đỏ.

Tô Đường muốn hạ gác mái.

Nàng vừa mới chuẩn bị đứng lên, Tống Hành lại đột nhiên nói một tiếng “Tiểu tâm đầu.”

Giây tiếp theo, Tô Đường đầu liền khái ở đỉnh đầu một cây nhô lên xà ngang thượng.

“Ngao.” Tô Đường che lại đầu lại lần nữa ngã ngối hỏi Tống Hành trên giường.

Tống Hành chạy nhanh ngối lại đây, lật ra Tô Đường che lại cái trán tay,, nhìn đến nàng trắng nõn trên trán đỏ một khối: “Không có việc gì đi.”

Tô Đường khóc tang khuôn mặt nhỏ, đau nước mắt đều mau ra đây: “Đau quá.”

Tống Hành duỗi tay xoa Tô Đường bị khái đến bộ vị, có chút buồn cười: “Ta vừa tới thời điểm cũng lão tại đây khái đến cùng.”

Tô Đường nhìn đến trên mặt hắc ẩn ẩn có ý cười, sinh khí: “Người không được cười!”

Tống Hành đành phải nhịn cười, tiếp tục cấp Tô Đường xoa bị khái đến cái trán.

Không khí đột nhiên an tĩnh lại, chật chội gác mái, mờ nhạt ánh đèn, Tống Hành ngối ở Tô Đường bên người, nghiêm túc cho nàng xoa đầu, hô hấp đánh vào nàng đỉnh đầu.

Tô Đường lỗ tai càng đỏ.

Tống Hành vốn dĩ nghiêm trang mà cấp Tô Đường xoa đầu, kết quả một cúi đầu nhìn đến nàng ửng đỏ thính tai, trên tay động tác

đột nhiên dừng một chút.

Không khí giống ùng ục ùng ục mạo hiểm phao phao, bắt đầu ái muội lên.

Tổng Hành một bên xoa một bên nhẹ giọng hỏi: “Còn đau không?”

Tô Đường nghe xong đầu tiên là gật đầu, sau đó lại đột nhiên lắc đầu, đột nhiên không biết làm sao lên.

Tổng Hành ánh mắt một thâm.

Như là có cái gì ở triệu hoán giả hấn, Tổng Hành cúi đầu, ở Tô Đường cái trán bị khải đến địa phương lạc tiếp theo cái hôn.

Mềm mại môi dán ở nàng trên trán, Tô Đường đột nhiên khăn trương lên, không khởi mà bắt lấy thủ hạ khăn trải giường.

Tổng Hành hôn một lát, mới chậm rãi buông ra.

Tô Đường tim đập như nổi trống.

“Đường Đường.” Hấn rũ mắt nhìn Tô Đường tiểu xảo mũi, ôn nhu kêu.

Tô Đường còn nắm chặt xuống tay xuống giường đơn, cắn môi, vốn dĩ muốn gọi một tiếng “Hoàng Thượng”, nhưng lại cảm thấy cái này không khí tựa hồ không thích hợp kêu “Hoàng Thượng”, muốn gọi “Tổng Hành”, nhưng là thẳng hô tên họ lại cỡ đến quái quái, suy tư một phen, đột nhiên nhớ tới cái gì, thanh thanh giọng nói, rớt cuộc mở miệng, ở Tổng Hành chờ mong dưới ánh mắt, nói:

“Hành hành.”

Tổng Hành: “.....”

Chương 54 thứ năm mươi bốn tiết khóa

Tổng Hành nho nhỏ biểu đạt một chút chính mình đối “Hành hành” cái này xưng hô bất mãn.

Sau đó kết quả chính là mặc cho hấn lại như thế nào hống, Tô Đường cũng không chịu lại kêu một tiếng mặt khác.

Tô Đường chỉ cảm thấy trên trán bị Tổng Hành hôn qua địa phương năng năng, duỗi tay sờ soạng một chút, sau đó lại đột nhiên nghĩ đến Tổng Hành trước kia khả năng còn giống như vậy thân quá trong cung mặt khác phi tần, trong lòng đột nhiên có chút không thoải mái.

Tô Đường bị chính mình trong lòng không thoải mái ý tưởng cấp hoảng sợ, chính mình khi nào thế nhưng bắt đầu để ý nổi lên này đó?

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 55

Tổng Hành gần nhất thay đổi một bộ smart phone, hấn dùng Baidu lục soát ra tới một cái tên là “Hiện thể lương mẫu đều như vậy dẹt khăn quàng cổ” video, sau đó đi theo trong video về mặt hiện lành a di, từ nhất cơ sở khởi châm bắt đầu học.

Màn ảnh kéo gần, dạy học a di một bên làm làm mẫu một bên giảng giải: “Đầu tiên là như vậy ở châm thượng triển một vòng, sau đó như vậy chuyển một chút thất, triển đủ một loạt, kế tiếp liền có thể giống như vậy dùng một khác căn châm tới câu..... Đại gia nhất định chú ý không cần lậu châm sai châm, như vậy dẹt ra tới khăn quàng cổ mới đẹp mỹ quan. Hảo, hôm nay dạy học video liền đến nơi này, đại gia nhất định phải đi xuống căn thêm luyện tập, vì phụ mẫu của chính mình, ái nhân, hài tử, ở giá lạnh vào đông dẹt ra một cái bao hàm ngài nồng đậm tình yêu khăn quàng cổ. Cuối cùng, 《 hiện thể lương mẫu đều như vậy 》 hệ liệt sinh hoạt dạy học video cảm tạ ngài quan khán.”

Tổng Hành:.....

..... Hấn rút cuộc ở làm chút cái gì!!!

Tô Đường này ma nhân tiểu yêu tinh a!!!

Tổng Hành đấm giường, sau đó cầm lấy châm cùng tuyến, đối chiếu trong video tư thế, thậm chí còn ưu nhã mà nhếch lên ngón út.

Hình như là giống như vậy, Tống Hành nghiêm túc đối với dạy học trong video động tác, đem tuyến đặt ở một cây dẹt y châm thượng triển một vòng, sau đó lại dùng một khác căn châm đi câu.

Không đúng, như thế nào cuốn lấy.

Tống Hành một lần nữa cởi bỏ tuyến, sau đó lại trừng mắt cùng video lại câu một lần.

Không đúng không đúng, lần này như thế nào hấn một câu liền tự động tản ra.

Trong video nữ như thế nào liền một dẹt liền thành, này tuyến tới rồi hấn trong tay như thế nào liền loạn thành mạng nhện.

Tống Hành quyết tâm, nhất định phải dẹt hảo khăn quàng cổ, liền tính này đoàn tuyến là mạng nhện, như vậy hấn hiện tại chính là con nhện tinh, ở tại Bàn Tư Động, chuyên trị các loại không phục.

.....

Một giờ qua đi.

Tống. Con nhện tinh. Hành sống không còn gì luyến tiếc mà nằm liệt ngời ở trên giường, trước mặt bãi chính là một đồng triển thành bể tắc len sợi, còn có hai căn đã bị hấn bể cong dẹt y châm.

Hấn bực bội mà kéo một phen tóc, ở trên giường nằm trong chốc lát, cuối cùng vẫn là nhận mệnh mà bò dậy, cùng kia đôi len sợi mắt to đối đôi mắt nhỏ.

**

Tổng Hành một chúng đồ đệ, phát hiện lão đại gần nhất ở dạy bọn họ công phu thời điểm phía sau đều thất thần, đứng ở nơi đó, trên tay còn vẫn luôn khoa tay múa chân cái gì, ngón tay quanh co khúc khuỷu, cực kỳ giống trong truyền thuyết bệnh phong gà.

Nhưng là đại gia càng nguyện ý tin tưởng, Tổng Hành trên tay động tác, lại là một môn thần bí khó lường cao thâm võ công.

Tổng Hành gần nhất dẹt khăn quàng cổ đã dẹt điên rồi, cho dù ở ngày thường, trong tay cũng không tự chủ được mà hồi ức dẹt khăn quàng cổ động tác.

Đồ đệ tiểu kẻ điên thò lại gần: “Hắc hắc, lão đại, người gần nhất trên tay luyện cái gì công a?”

Tổng Hành nhú nhú mày: “Luyện công?”

Tiểu kẻ điên vịn vẹo cánh tay cùng ngón tay, làm ra một cái cùng loại Triệu bốn cúi người tư thế: “Chính là như vậy a.”

Tổng Hành: “.....”

“Tính.” Tổng Hành dùng bề ngễ ánh mắt nhìn chung quanh này đàn tò mò phàm phu tục tử nhóm, “Hôm nay các người chiếu video liền kiến thức cơ bản đi.”

“A, lại là kiến thức cơ bản, lão đại ta muốn luyện đại cầm nã thủ!” Chung quanh một trận kêu rên.

Tổng Hành hừ một tiếng: “Kiến thức cơ bản là quan trọng nhất, các người đã sai rồi luyện đồng tử công tốt nhất tuổi, kiến thức cơ bản không vững chắc, tái hảo chiêu thức đều là khoa chân múa tay!”

“Hảo đi.” Mọi người gật đầu.

Tổng Hành các đồ đệ kiến một cái tên là “Võ lâm cao thủ”
WeChat đàn, Tổng Hành tiến đàn, đem chính mình trước kia lục dạy học video chia sẻ qua đi.

Mọi người di động đồng thời thu được một cái tin tức nhắc nhở.

Đàn thành viên “Tổng Hành” hướng ngài chia sẻ một cái video

“Hiện thể lượng mẫu đều như vậy dệt khăn quàng cổ”.

Chương 55 thứ năm mươi năm tiết khóa (canh hai)

Xấu hổ.....

Khiếp sợ.....

Vô ngữ.....

Mọi người hướng Tổng Hành đầu tới kinh từng ánh mắt.

Trong đó một người chỉ vào dệt khăn quàng cổ video hỏi Tổng Hành, lắp bắp nói: “Lão đại, là, là làm chúng ta, luyện..... Cái này kiến thức cơ bản sao?”

Tổng Hành vốn dĩ tưởng nói “Không chiếu cái này luyện chiếu cái nào luyện”, hướng hắc di động thượng liếc mắt một cái, kết quả đôi mắt lập tức liền thẳng.

Này này này, đây là có chuyện gì!

Tổng Hành chạy nhanh móc di động ra, phát hiện chính mình vừa rồi đem video phát sai rồi.

Tổng Hành không hổ là gặp qua đại việc đời người, gặp được loại tình huống này lập tức che miệng ho nhẹ một tiếng, vì che dấu xấu hổ, giải thích nói: “Ngạch, phát sai rồi, gần nhất lão cho ta đẩy đưa này đó video, thực phiền.”

Mọi người đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thiếu chút nữa cho rằng lão đại làm cho bọn họ tập thể luyện tập dết khăn quàng cổ a.

Kia hình ảnh cảm, tấm tắc.

“Lão đại ta biết ta biết.” Tiểu kẻ điên xung phong nhận việc mà thấu đi lên, “Người che chắn từ ngữ máu chốt về sau liền sẽ không lại cho người đẩy đưa này đó video.”

“Giống như vậy.” Tiểu kẻ điên lấy quá Tổng Hành di động, đại gia cũng đều đi theo thò lại gần, xem tiểu kẻ điên như thế nào thao tác.

Tiểu kẻ điên lựa chọn từ ngữ máu chốt “Hiện thê lương mẫu”, sau đó điểm che chắn, nói: “Lão đại người về sau như vậy liền có thể lạp.”

Phần mềm hệ thống đột nhiên bắn ra một cái tin tức ——

“Hiện thê lương mẫu đều như vậy dết khăn quàng cổ” là ngài gần nhất lạp lại truyền phát tin suất tối cao video, hay không xác định che chắn?

Mọi người: “.....”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 56

Tô Đường rất muốn đáp lễ, nhưng là đột nhiên phát hiện chính mình sở hữu quả táo tất cả đều cho Cố Diệc Dữ, mà Cố Diệc Dữ đã sớm đã đi rồi, Tô Đường có chút xấu hổ, cúi đầu nói: “Thực xin lỗi Hoàng Thượng, ta..... Không có.....”

Tổng Hành tươi cười hạ xuống.

Nếu không có nhìn đến Cố Diệc Dữ trên lưng quả táo, hẳn có lẽ sẽ có thể cười nói thanh không quan hệ.

Nàng một cái đều không muốn cho hắn.

Nếu hắn không tới, nàng thậm chí đều không có nghĩ đến quá hắn.

Tổng Hành nhắm mắt lại, lông mi khẽ run: “Người có.”

Tô Đường nghi hoặc “Àn?” Một tiếng.

Tổng Hành tươi cười chua xót: “Chỉ là đều cho Cố Diệc Dữ.”

Tô Đường trong đầu “Oanh” một chút.

“Không phải Hoàng Thượng, ngài nghe ta cùng ngài giải thích. Hoàng Thượng!”

Tổng Hành đột nhiên xoay người đi rồi.

Tô Đường ngo ngác mà nhìn Tống Hành cương lĩnh bóng dáng, giật giật môi, giữ lại nói chưa nói xuất khẩu.

Tô Đường hốc mắt ẩm ướt, nhìn đến bàn học thượng quà tặng túi, hủy đi khai.

Thật xấu.

Đây là Tô Đường nhìn đến cái kia khăn quàng cổ phản ứng đầu tiên.

Nàng xách lên cái kia khăn quàng cổ, lại nhìn hai mắt.

Ta má ời như thế nào so ánh mắt đầu tiên nhìn đến khi còn muốn xấu.

Này mấy cái giống thiếu nha động, này xiêu xiêu vẹo vẹo kim chỉ, này không đồng đều dài ngắn, tuyệt.

Nhưng là chỉ có như vậy xấu, mới có thể là Hoàng Thượng thân thủ dệt a.

Tô Đường tưởng tượng này Tống Hành tay cầm dệt y châm vây bắt khăn bộ dáng có chút buồn cười, nhưng là cười cười, lại đột nhiên cười không nổi.

Tô Đường cắn môi, trong tay nắm chặt khăn quàng cổ.

Hắn cho nàng chính là hắn đã cho người khác, cho nên nàng không cần, nhưng là nếu, hắn cho nàng, vẫn luôn là hắn chưa từng có đã cho người khác đâu?

Nàng không biết.

Tô Đường chỉ cảm thấy tâm thực loạn, tại chỗ ngẩn người, sau đó đột nhiên, chạy đi ra ngoài.

Tổng Hành còn chưa đi xa, mới vừa đi đến dưới lầu.

Tô Đường đuổi tới hắn phía sau, đối với hắn cô đơn bóng dáng, kêu lên: “Tổng Hành.”

Tổng Hành dừng một chút, ngay sau đó chậm rãi xoay người.

Tô Đường vây quanh cái kia xấu chết khăn quàng cổ, dẫu cái miệng nhỏ, vẻ mặt không tình nguyện mà đi qua đi.

Mùa đông thực lạnh, đại gia giáo phục bên ngoài giống nhau đều sẽ bộ một kiện áo khoác, ở trong nhà liền đem áo khoác cởi ra, Tô Đường vừa rồi chạy trốn cấp, đã quên xuyên áo khoác, chỉ ăn mặc giáo phục, gió lạnh một thổi thẳng lạnh đến run.

Nàng vèo mà một chút đem Tổng Hành áo khoác khóa kéo kéo ra.

Sau đó ở Tổng Hành kinh ngạc dưới ánh mắt, chui vào hắn áo khoác, ôm hắn eo, sườn mặt dán ở hắn ngực thượng.

Rất cuộc ấm áp. Tô Đường cảm thụ được hắn trên người ấm áp độ ấm, vui mừng mà nhắm mắt lại.

Tổng Hành phản ứng lại đây, không biết là khăn trương vẫn là rét lạnh, trên tay động tác tựa hồ ở phát run, lôi kéo vạt áo, đem Tô Đường vây quanh ở hắn thân mình cùng áo khoác chi gian.

“A thiết.” Tô Đường vẫn là đánh một cái tú khí hắt xì.

Tổng Hành chậm rãi cúi đầu, Tô Đường lông xù xù đầu nhỏ từ hần quần áo trung chui ra tới, một câu cũng chưa nói, chỉ là nộn sinh sinh mà nhìn hần.

Tổng Hành đối thượng nàng non nớt trong trẻo con người, phát hiện trong lòng lại nhiều cảm xúc, ở cái kia trong ánh mắt, cũng nháy mắt hóa thành hư ảo.

Hần phát hiện chính mình thua quân lính tan rã.

Chỉ cần Tô Đường cấp một chút ngon ngọt, hần là có thể vui vẻ chịu đựng mà đáp ứng nàng sở hữu.

Tổng Hành vòng Tô Đường, thấp giọng nói tướng bên thua cầu xin: “Đường Đường, người tha ta đi.”

Chương 56 thứ năm mươi sáu tiết khóa

Tô Đường lỗ tai sợi tóc năng.

Này không phải Tổng Hành lần đầu tiên ở nàng trước mặt như vậy ăn nói khép nép.

Chỉ là như vậy làm nàng..... Thật sự rất khó vì tình a.

Tô Đường nhẹ nhàng tách ra một chút hai người khoảng cách, dừng quá mặt lẩm bẩm nói: “Ta lại không có chộc người a.”

Tổng Hành tâm đều mau tặc, hận không thể liền như vậy đã chết mới hảo, thấy Tô Đường đem hần đẩy ra một chút còn tưởng rằng nàng là lại không cần hần, nghe được Tô Đường lời nói lúc sau một lòng mới buông xuống, sợ giây tiếp theo Tô Đường liền đổi ý, kinh sợ nói: “Không có không có, là ta sai. Đều là ta.”

Tô Đường biểu tình là lạ mà nhìn Tổng Hành.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 57

Tổng Hành: “.....” Dựa!

Tổng Hành lúc này là vạn không muốn lại hồi đại lương.

Ở chín ban hấn cùng Tô Đường là đồng học, mỗi ngày đều có thể gặp mặt, ở đại lương hấn là hoàng đế Tô Đường là Tô gia tiểu thư, trung gian cách không ngừng là vài đạo tường, còn có thân phận địa vị khác biệt, muốn thấy một mặt, thật sự tìm không thấy cái gì quang minh chính đại lý do.

Tổng không có khả năng đối Tô Tranh nói: “Bởi vì trầm mơ ước nhà các người tiểu cháu gái, cho nên muốn tới cùng nàng hẹn hò.”

Tổng Hành dám khẳng định, mặc dù chính mình là hoàng đế, cũng sẽ bị Tô Tranh cấp dùng gây gộc từ Tô gia oanh đi ra ngoài.

Hoặc là nói hấn có thể lén lút đi, nhưng Tô Tồn thành thân đêm nay hấn chính là lén lút đi Tô phủ, cùng Tô Đường còn chưa nói rõ ràng Tô Tranh liền giết ra tới, sau đó Tổng Hành lớn như vậy lần đầu tiên chui giường đế.

Cho nên Tổng Hành cho rằng, muốn cưới Tô Đường, đầu tiên muốn quá chính là Tô Tranh kia một quan.

Chẳng qua vừa nói đến Tô Tranh.....

Tổng Hành đau đầu mà đỡ trán.

Hắn cùng lão già này trước nay liền không có đối bàn quá a.

Tô Tranh không thích Tống Hành tuổi còn nhỏ còn tâm khí cao, tiểu hoàng đế ngồi trên long ỷ không hai năm liền bắt đầu không đem bọn họ này đó lão thần để vào mắt, Tống Hành không thích Tô Tranh đều lão hồ đồ còn lão nghĩ triều chính thượng sự, chuyên môn cho hắn các hạng chính sách chọn thứ.

Trước kia, hai người là đối chọi gay gắt, ai cũng không phục ai, chẳng qua trước kia Tô Đường là Tô Tranh uy hiếp, Tống Hành còn dùng lúc ấy vẫn là tô Quý Phi Tô Đường uy hiếp quá Tô Tranh, mà hiện tại đột nhiên phong thủy thay phiên chuyển, về nhà Tô Đường biến thành Tống Hành uy hiếp, Tô Tranh thân là Tô Đường thân gia, không có ai so với hắn càng có tự tin làm Tô Đường ly Tống Hành xa một chút.

Tống Hành ở Tàng Bảo Các bên trong lục tung tìm vài thiên, đánh giá Tô Tranh yêu thích, nhảy ra một cái điều khắc tinh xảo hoa cúc lê hộp gỗ.

Tống Hành mở ra hộp, bên trong phô một tầng màu vàng gấm vóc, gấm vóc thượng nằm một bộ bức họa cuộn tròn.

Tống Hành làm Lý Đức Toàn cẩn thận cầm quyển trục một đầu, sau đó chậm rãi đem họa phô khai.

Lý Đức Toàn giương miệng cảm thán nói: “Hoàng Thượng, này họa thật dài a.”

Tống Hành liếc hắn một cái, lão nô tài không quen biết này đó thi họa phẩm, liền chỉ lo cảm thán dài quá.

Này một bộ, chính là trong cung trân quý hồi lâu 《vạn dặm non sông đồ》.

Này họa nãi Bắc triều đại họa gia Lý Mạnh hi sở làm, trường cuốn hình thức hiện ra, hình ảnh tinh tế tỉ mỉ, gần mười mét cuốn phúc trung từ khói sóng mênh mông sông nước vẫn luôn miêu tả đến Giang Nam tiểu hương mai nước trường kiều, đại khí chỗ mênh mông bàng bạc, rất nhỏ chi bút tinh xảo tỉ mỉ, riêng là luận hội họa trình độ liền đã là lúc ấy tuyệt vô cận hữu, càng quan trọng là này bức họa nội hàm, đặt tên 《vạn dặm non sông đồ》, tượng trưng cho quốc gia của ta non sông vạn dặm, hưng thịnh phồn vinh.

Tổng Hành biết Tô Tranh mất thêm này bức họa còn thật lâu, năm đó hấn vẫn là Thái Tử khi phụ hoàng đem này bức họa lấy ra tới làm triều thần bình luận quá, Tổng Hành cũng ở đây, nhìn đến Tô Tranh nhìn chăm chăm này bức họa không dời mắt được. Từ nay về sau lại nhiều lần cầu hấn phụ hoàng lại đem này họa lấy ra tới làm đại gia mở mở mắt.

Hiện tại Tổng Hành kế vị, mấy thứ này hấn cũng thuận lý thành chương mà kế thừa lại đây, vì lấy biểu sau này muốn cùng Tô Tranh chung sống hoà bình thành ý, Tổng Hành quyết định đem này phó 《vạn dặm non sông đồ》 đưa cho Tô Tranh.

Những thứ khác Tô Tranh khả năng sẽ không cần, nhưng này bức họa, Tô Tranh một không sẽ luyến tiếc không cần.

Tổng Hành nhìn chăm chăm họa bật cười, trong lòng bàn tính như ý đánh đến bùm bùm vang.

Tục ngữ nói bắt người tay ngắn, kể từ đó thu hấn lễ, Tô Tranh cho dù trong lòng vẫn là không thích hấn, nhưng là hấn lại đi thấy Tô

Đường, Tô Tranh là như thế nào cũng ngượng ngùng lại đối hấn không khách khí.

Tổng Hành cười một trận, khép lại quyển trục, đem họa giao cho Lý Đức Toàn trong tay: “Lý Đức Toàn, ngày mai đi một chuyến Tô phủ, đem này họa đưa cho tô lão đại nhân.”

“Tra.” Lý Đức Toàn lĩnh mệnh đáp.

Tổng Hành lại bổ sung nói: “Lại truyền trẫm khẩu dụ, liền nói trẫm niệm ở tô lão đại nhân nhiều năm qua càng vất vả công lao càng lớn, lại vì triều đình bồi dưỡng ra Tô gia hai vị công tử bậc này nhân tài, cố ý thưởng.”

“Tô gia thật là hảo phúc khí.” Lý Đức Toàn mỉm cười nói, nghĩ thầm rõ ràng là bởi vì cho ngài nuôi lớn tô Quý Phi nương nương mới cố ý thưởng đi.

Vì Tô Đường, hấn cũng muốn cùng Tô Tranh hoà bình ở chung. Tổng Hành tưởng.

Lý Đức Toàn sáng sớm hôm sau liền mang theo 《 vạn dặm non sông đồ 》 đi Tô phủ.

Tổng Hành ở trong cung nhàn nhã mà chờ, kết quả chẳng được bao lâu, Lý Đức Toàn liền lại đã trở lại, trong tay còn ôm bức họa cuộn tròn hộp.

Tổng Hành nhíu nhíu mày: “Người như thế nào còn chưa có đi?”

Lý Đức Toàn vẻ mặt đau khổ nói: “Nô tài đi qua, đã đã trở lại.”

Tổng Hành cả kinh: “Hấn không muốn này họa? Sao có thể đâu?”

Lý Đức Toàn do dự một chút, đáp, “Tô lão đại nhân thác nô tài cấp Hoàng Thượng mang cái lời nói, hấn muốn cáo lão hồi hương, dọc theo đường đi xem biến đại lương vạn dặm non sông, không cần phải tại đây họa thượng nhìn.”

“Thôi.” Tống Hành gật gật đầu, chỉ là tưởng tượng đến cáo lão hồi hương, đột nhiên khó hiểu, “Hấn không còn sớm liền cáo lão hồi hương sao?”

Già rồi rời khỏi triều đình, sau đó vẫn luôn ở tại kinh thành Tô phủ.

“Không phải.” Lý Đức Toàn nói, “Tô lão đại nhân nói phía trước hấn còn lo lắng Hoàng Thượng tân đăng cơ với triều chính không xong, cho nên cáo lão sau cũng vẫn luôn lưu tại kinh thành, hiện giờ xem Hoàng Thượng đăng cơ ba năm cần chính đầy hứa hẹn, quốc gia mưa thuận gió hoà, liền hoàn toàn yên tâm, thêm chi trưởng tôn đã thành gia lập nghiệp, cho nên phải về nguyên quán Giang Nam đi.”

“Nga.” Tống Hành gật gật đầu, nghe được Tô Tranh lão già này đi rồi, không biết vì sao, hấn trong lòng thế nhưng có chút phiền muộn.

Có thể là về sau không ai liền triều chính vấn đề cùng hấn đối chọi gay gắt.

Chỉ là không nghĩ tới Tô gia nguyên quán thế nhưng là Giang Nam.

Trách không được, Tô Đường cô nàng này nhu đến ra thủy.

Tống Hành nghĩ đến Tô Đường, khóe môi treo lên thanh thiên ý cười.

Lý Đức Toàn quan sát đến Tống Hành phản ứng: “Hoàng Thượng, ngài nên ngẫm lại biện pháp nha.”

“Trẫm tưởng biện pháp gì?” Tống Hành kiêu chân, Tô Tranh phải đi, hấn tổng không thể ngăn đón nhân gia không cho đi không phải.

Thả lại nói lại không phải đi cái gì vùng khỉ ho cò gáy địa phương, tuổi lớn đi Giang Nam dưỡng lão, đây là chuyện tốt.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 58

Tổng Hành lại chần đến Tô Đường cùng TV chi gian, nghiêm túc mà nói: “Đường Đường, ta có thể giáo hảo ngươi.”

Tô Đường đôi mắt nhìn đến chỗ nào Tổng Hành thân mình chần đến chỗ nào, cuối cùng bị buộc phiền: “Hảo hảo hảo, liền hôm nay sáng sớm thượng.”

Tô Đường tiểu án thư, Tổng Hành đáp đem ghế dựa cùng nàng ngồi ở cùng nhau.

Tổng Hành giảng tiếng Anh, lúc này chính cấp Tô Đường giải thích phức tạp khi thái biến hóa.

“be động từ is quá khứ thức là was, nhưng là câu này lại không có be động từ, ngươi liền trực tiếp biến động từ là được, không cần lại nhiều hơn cái was.”

Tô Đường cắn bút đầu, chỉ vào cái kia “go”, hỏi: “Là đem go biến thành goed sao?”

Giáo viên tiếng Anh nói, động từ quá khứ thức mặt sau thêm “ed”.

Tổng Hành nghe được não nhân nhi đau, không khỏi mà giáo dục nổi lên học sinh: “go là nhất cơ sở động từ, qua đi thức là went,

người như thế nào đến bây giờ còn không nhớ được, nào có goed cái này từ? Người gặp qua sao?”

Tô Đường không vui mà vênh lên miệng.

Nàng gặp qua a.

Hoàng Thượng GO DIE.

Chương 58 thứ năm mươi tám tiết khóa

Ra kinh thành lúc sau, thảo trường oanh phi, cảnh xuân tươi đẹp, một đường hảo sơn hảo thủy.

Tô Đường cùng Tô Tranh cùng nhau ngồi ở chạy vững vàng trên xe ngựa, kéo ra xe ngựa mảnh, ngẩng đầu nhìn không trung kẻo bông gòn dường như đám mây.

“Gia gia, Giang Nam hảo chơi sao?” Tô Đường nhìn trời, có chút ưu tang hỏi.

Tô Tranh ở phía sau sờ sờ Tô Đường đầu, cười nói: “Đường Nhi không đi qua Giang Nam, chính là gia gia chính là ở Giang Nam lớn lên, Giang Nam tổ trạch đều chỉnh lý hảo, trước cửa có thủy trong viện có hoa, so kinh thành có khác một phen lạc thú.”

“Nga.” Tô Đường gật gật đầu, cầm đáp ở xe ngựa cửa sổ xe duyên nhi thượng, xem bên đường cây cối đảo đi.

Nàng mới từ trong mộng tỉnh lại sau, đại ca mới thành hôn không mấy ngày, gia gia lại đột nhiên đem cháu trai cháu gái tôn tức triệu đến cùng nhau, nói nhìn đến trưởng tôn thành gia đã cảm thấy mỹ

mãn, tuyên bố chính mình muốn cáo lão hồi hương, hồi Giang Nam dưỡng lão đi.

Tô Tồn cùng Tô Từ đều là cả kinh, gia gia ở kinh thành trụ hảo hảo như thế nào đột nhiên phải về Giang Nam, lại nói hai cái tôn tử hiện giờ đều ở kinh thành làm việc, gia gia lưu tại kinh thành mới làm cho tôn nhi tấn hiếu, nhưng là Tô Tranh đã quyết định sự tình người khác là khuyên không trở lại, mọi người không có biện pháp, đành phải trợ hẩn chuẩn bị hành trang.

Tô Tồn mới vừa cưới tức phụ thành gia, Tô Từ cũng có trong kinh công vụ trong người, vì thế chỉ còn Tô Đường liền như vậy mơ hồ cùng gia gia hồi Giang Nam.

Trước khi chia tay, Tô Tồn cùng Tô Từ hai người bắt lấy Tô Đường tay, nói về sau liền muội muội một người ở gia gia dưới gối, nhất định phải thế ca ca hướng gia gia tấn hiếu.

Tô Đường hàm chứa nước mắt đáp ứng rồi.

Nàng tuy luyện tiếc chính mình từ nhỏ đến lớn sinh hoạt kinh thành, nhưng càng luyện tiếc làm gia gia một người hồi Giang Nam, chỉ là ở lên xe ngựa một khắc trước, Tô Đường đột nhiên nghĩ đến: Nàng như vậy đột nhiên đi rồi, Hoàng Thượng làm sao bây giờ?

Tô Đường bị chính mình cái này đột nhiên toát ra tới ý tưởng hoảng sợ.

Hoàng Thượng, Hoàng Thượng tự nhiên hảo hảo ở trong cung đợi đương hoàng đế a, bọn họ hiện tại vốn dĩ cũng đã ly hôn, cho dù nàng ở kinh thành bọn họ cũng không quan hệ a, còn để ý chuyện này để làm gì.

Chỉ là Tô Đường nghĩ đến trong mộng Tống Hành cái kia xấu khăn quàng cổ, nghĩ đến Tống Hành giả thành thái giám hồng nang vui vẻ thời điểm, còn có hấn thật cẩn thận kêu nang “Đường Đường” khi bộ dáng, trong lòng khó tránh khỏi rầu rĩ.

Hoàng Thượng biết nang đi rồi sao?

Tô Tồn nhìn ghé vào cửa sổ xe thượng hướng ngoài cửa sổ cháu gái, kỳ thật trong lòng cũng có khác một phen suy tính.

Tô Đường từ trong cung ra tới sau liền vẫn luôn uể oải, nghĩ đến trong cung ba năm ở nang trong lòng khó có thể tiêu tan, vì thế Tô Tranh liền muốn mang Tô Đường hồi phong cảnh như họa Giang Nam tổ trách cho nang đổi một hoàn cảnh thay đổi tâm tình, nhị là Giang Nam ly kinh thành trời cao hoàng đế xa, tiểu hoàng đế chính là tướng quân Tô Đường cũng ngoài tầm tay với, tỉnh kia hấn còn suốt ngày nhớ thương hấn cháu gái.

Tô Tranh ở Giang Nam bạn cũ không ít, từ thế gia chi tử trung chọn một cái cấp Tô Đường cũng không phải việc khó.

Vợ chồng son về sau liền đi theo hấn ở Giang Nam trụ, ly kinh thành rất xa, ly hoàng cung rất xa, Tô Tranh nghĩ đến khi đó không dùng được bao lâu, là có thể vượt phăng Tô Đường trong lòng vết thương.

Một tháng sau, Giang Nam lê viên, khách và bạn ngồi đầy.

Lê viên là Giang Nam lớn nhất diễn lâu, ở chỗ này hát tuồng đều là diễn viên nổi tiếng, không riêng người địa phương ái tới nghe

diễn, thậm chí còn có người đặc biệt chạy đến lê viên tới vừa nghe phong thái.

Lầu hai kia bài tầm nhìn tốt nhất một gian sương các, một cái khuôn mặt tuấn tú tiểu công tử, trong tay cầm một khối ăn một nửa điểm tâm, một bên rung đùi đắc ý rầm rì, mũi chân còn đi theo trên đài xương từ gỗ nhíp.

Kỳ thật để sát vào vừa thấy, tiểu công tử mặt mày tinh xảo, mặt trắng như ngọc, môi nếu thi chi, thêm chi trước ngực như vậy hai nơi quý dị cổ lầy, không khó làm người đoán ra này kỳ thật là cái nữ giả nam trang cô nương.

Nữ giả nam trang Tô Đường bưng lên trước mặt trà xanh tấp một ngụm.

Nàng tới rồi Giang Nam, phát hiện nơi này ăn uống chi phí quá nhiên cùng kinh thành bất đồng, thủy càng thanh thảo càng lục, liền người ta nói lời nói ngữ khí đều so kinh thành mềm mại, vì thế ở kinh thành đại môn không ra nhị môn không mại Tô Đường tới rồi nơi này liền ngồi không yên, một lòng muốn đi ra cửa chơi.

Tô Tranh không yên tâm Tô Đường một mình ra cửa, nhưng là mang Tô Đường hồi Giang Nam mục đích chính là muốn cho nàng tới giải sầu, không cho ra cửa lại không thể nào nói nổi, vì thế lập hạ quy củ muốn ra cửa nói cần thiết mà dẫn dắt hộ vệ, hơn nữa muốn giả nam trang.

Tuy rằng nói Tô Đường giả khởi nam trang tới một thức liền phá, nhưng là nam trang ra cửa, tổng không có một cái nũng nịu mỹ mạo cô nương ở trên phố hoảng như vậy thấy được.

Hôm nay trên đài xướng chính là vừa ra phong nguyệt diễm, đại tiểu thư cùng trèo tường mà đến thư sinh nghèo hèn hò, xướng từ thật là hương diễm, cái gì “Người đem ta đại lượng nhi giải ta đem người lãnh khẩu nhi tùng”, lại cái gì “Ta vội vội xả yên ương bị nhi cái, thúy quan nhi lười trích, bình phong nhi khẩn ai. Là hấn rả trệ thế, đem hương la mang nhi giải”.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 59

Tô Đường một đường đỏ mặt, âm thầm ninh động thủ cổ tay, phí hơn nửa ngày kính mới bắt tay cổ tay từ hấn trong lòng bàn tay rút ra: “Ai nha đừng kéo.”

Tô Đường nhìn nhìn những cái đó lui tới người qua đường, mặt đẹp đỏ bừng, cúi đầu đem bên mái tóc mái đừng đến nhĩ sau.

Tổng Hành lòng bàn tay không còn, không thể không dừng lại bước chân, hấn quay đầu lại u oán mà nhìn thoáng qua Tô Đường, thấy ven đường có gia tiểu quán trà, liền ý bảo Tô Đường cùng hấn đi vào nói chuyện.

Điểm tiểu nhị cấp hai người rót xong rồi trà, Tổng Hành đột nhiên bắt tay đáp ở Tô Đường đặt lên bàn mu bàn tay thượng: “Đường Đường, cùng ta hồi cung được không?”

Tô Đường chính nhàm chán dùng đốt ngón tay gõ cái bàn, nghe được lời này sau đột nhiên ngẩng đầu, biểu tình cổ quái mà nhìn Tổng Hành.

Tổng Hành nói thực nghiêm túc: “Trăm lần này đến Giang Nam là chuyên môn tới đón người hồi cung.”

Tô Đường: “.....”

Tổng Hành nói xong không trong chốc lát, Tô Đường cọ mà từ trên ghế đứng lên, làm như lo chính mình nói: “Thời điểm không còn

sớm ta phải đi về.”

Nàng xoay người hướng cùng Lý Đức Toàn ngồi ở một khác bàn uống trà Xuân Hỉ vẫy tay: “Xuân Hỉ, lại đây đi, cùng ta hồi phủ.”

Tổng Hành ngàn tính vạn tính, không dự đoán được Tô Đường là cái này phản ứng, ở nàng xoay người khi đột nhiên phản ứng lại đây bắt lấy Tô Đường tay: “Đường Đường.”

Tô Đường không có Tổng Hành không biết xấu hổ, cố kỵ mặt mũi, tiểu biên độ mà giãy giụa: “Hoàng Thượng, nam nữ thụ thụ bất thân.”

Tổng Hành nhìn Tô Đường một thân nam trang, đem Tô Đường trao đến càng khẩn: “Hiện tại không phải nam nữ.”

“Nam nam cũng thụ thụ bất thân.” Tô Đường cả giận.

Xuân Hỉ muốn đi lên hộ chủ, nhưng là bị Lý Đức Toàn tay mắt lanh lẹ mà cấp ngăn cản xuống dưới: “Nương nương cùng Hoàng Thượng đùa giỡn đâu.”

Tổng Hành bắt được Tô Đường hai tay, gắt gao nắm ở hán lòng bàn tay, cụp mi rũ mắt ăn mày nói: “Đường Đường, đừng trốn tránh ta.”

Ai làm người một trương miệng liền đầy miệng ăn nói khùng điên, Tô Đường phiên cái nho nhỏ xem thường, nói: “Người không quấy rầy ta, ta liền sẽ không trốn tránh người.”

Tổng Hành: “.....”

Này như thế nào có thể tính quấy rầy đâu?

Thanh niên này nam nữ nói chuyện tình cảm, sao lại có thể tính quấy rầy đâu?

Nói như vậy nói thiên hạ không biết có bao nhiêu nữ nhân ngóng trông hần cầu hần đi quấy rối đâu.

Đáng tiếc Tống Hành tưởng quấy rầy người chỉ có trước mắt này một cái.

Tống Hành yên lặng nhìn Tô Đường, sau một lúc lâu rốt cuộc bại hạ trận tới, nhẹ nhàng thở dài một hơi, tạm thời đem muốn Tô Đường cùng hần hồi cung nói ẩn hạ không đề cập tới, nói: “Kia trầm lần đầu tiên tới Giang Nam, Đường Đường mang ta đi đi một chút đi dạo, làm hết lễ nghĩa của chủ nhà, không quá phận đi.”

Tô Đường không muốn cùng hần trở về, vì thế Tống Hành đành phải áp dụng đường cong cứu quốc chính sách, trước cùng Tô Đường làm tốt quan hệ, lại cùng Tô Tranh làm tốt quan hệ, cuối cùng ôm được mỹ nhân về.

Yêu cầu này nhưng thật ra làm người không hảo cự tuyệt, hơn nữa Tống Hành nói rất là thành khẩn. Chỉ là Tô Đường có chút khó xử, gia gia nếu là biết nàng lại cùng Hoàng Thượng gặp mặt, còn bị hần ôm bị hần bắt tay, không biết nên sẽ có bao nhiêu sinh khí.

“Đi thôi,” Tống Hành lôi kéo Tô Đường tay, “Chúng ta đi đi dạo.”

Tô Đường đầy bụng rối rắm mà cùng Tống Hành dạo nổi lên phố.

Vừa mới bắt đầu thời điểm nàng còn có chút khắc chế chính mình, tưởng gia gia biết làm sao bây giờ, lại tưởng bọn họ hai cái nam nhân đi ở trên đường cái lôi lôi kéo kéo giống bộ dáng gì, chỉ là

sau lại Tô Đường đi tới đi tới liền đã quên chính mình trang điểm, thậm chí còn ở ven đường tiểu quán thượng khơi mào trang sức.

“Cái này đẹp sao?” Tô Đường chọn một cây xuyên trần châu cây trầm so ở trên đầu hỏi Tống Hành.

Tống Hành mặt mày mỉm cười, đại não tự động đem Tô Đường bộ dáng thay đổi thành nữ trang Tô Đường, quán ven đường thượng trang sức tuy nói không vào mắt, nhưng là ở Tống Hành trong mắt Tô Đường chính là cắm căn chiếc đĩa cũng là đẹp, vì thế gật đầu nói: “Đẹp.”

Tô Đường mua cây trầm, Tống Hành thanh toán trước, hai người vui sướng mà đi rồi. Tống Hành lặng lẽ giữ chặt Tô Đường một bàn tay, Tô Đường ở cúi đầu xem mới vừa mua cây trầm, nhất thời không chú ý.

Lưu lại tại chỗ nghẹn họng nhìn trần trời tiểu quán lão bản.

Cùng với nói là Tô Đường ở mang theo Tống Hành dạo, không bằng nói là Tô Đường ở dạo Tống Hành ở cùng, nàng lại đi ngang qua một cái duyên phố rao hàng đường hồ lô người bán hàng rong, Tô Đường dừng lại tưởng mua, làm lão bản cho nàng cầm một chuỗi, bắt được trong tay đang chuẩn bị ăn, đột nhiên phát hiện giống như có người nào đang nhìn nàng.

Tô Đường bắt lấy đường hồ lô, phát hiện cách đó không xa đứng một cái ước chừng ba bốn tuổi tiểu hài tử, tiểu hài tử lẻ loi một người, cũng không thấy cha mẹ, cắn ngón tay, thẳng lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm Tô Đường trong tay đường hồ lô.

Tổng Hành cũng nhìn đến tiểu hài tử, vì thế lại mua một chuỗi, đi qua đi ngồi xổm xuống, đem đường hồ lô giao cho tiểu hài tử trên tay, hỏi: “Tiểu bằng hữu, người tên là gì? Cha mẹ người đâu?”

Hắn nhìn đứa nhỏ này lớn lên khoẻ mạnh khá khinh đáng yêu, thêm chi thân thượng quần áo trang điểm thật là sạch sẽ, quần áo nguyên liệu cũng không tồi, không giống như là nghèo khổ nhân gia hài tử, hắn là ra tới cùng cha mẹ đi lạc, này trên đường người đến người đi, mặc kệ nói sợ là nếu không một lát liền đến cho người ta buôn lậu quải chạy.

Tiểu gia hỏa một tay bắt lấy đường hồ lô, cũng không ăn, chỉ là nhút nhát sợ sệt mà nhìn Tổng Hành, không nói lời nào.

Tô Đường đi theo đi tới, kéo kéo tiểu đầu đình tay, cười nói: “Tiểu bằng hữu, như thế nào không nói lời nào nha.”

“Nhà người ở tại chỗ nào a? Cha mẹ là ai, chúng ta đưa người về nhà được không?”

Tiểu gia hỏa không đáp lời, còn hướng Tổng Hành phía sau né tránh.

Tô Đường chua mà vênh lên miệng, không nghĩ tới chính mình thế nhưng không bằng Hoàng Thượng thảo tiểu hài tử thích.

Tổng Hành cười cười, sờ sờ tiểu gia hỏa đầu: “Như thế nào còn không nói lời nào, cha mẹ người đâu?”

Tiểu gia hỏa cắn ngón tay nghĩ nghĩ, như là nghĩ tới cái gì, đột nhiên ôm chặt Tổng Hành đùi, ngẩng lên đầu, nhìn Tổng Hành khuôn mặt tuần tú, phát ra một tiếng nãi thanh nãi khí kêu gọi:

“Cha ——”

Tổng Hành tức khắc cấp sọ tới mức không nhẹ.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 60

“Đường Đường, ta muốn ăn cái kia.” Đậu tương ngồi ở Tô Đường trên đùi, tiểu béo ngón tay trên bàn cá kho, ngẩng đầu cùng Tô Đường nói.

Tổng Hành bị nghe thế thanh “Đường Đường”, tâm ngạnh.

Từ vừa rồi nghe hấn gọi Tô Đường một tiếng “Đường Đường”, đậu tương thế nhưng cũng đi theo học theo kêu nổi lên “Đường Đường”, mấu chốt là Tô Đường còn đáp ứng đến đặc biệt sung sướng, so Tổng Hành gọi nàng “Đường Đường” khi tự nhiên nhiều.

Tô Đường dùng chiếc đũa gấp một khối cá, đặt ở chính mình chén đĩa cẩn thận mà cạo rút thịt cá bên trong thứ, lại phóng tới bên môi thổi thổi, sau đó uy đến đậu tương trong miệng, ôn nhu hỏi: “Ăn ngon sao?”

“Ăn ngon.” Đậu tương ăn Tô Đường uy cá, cao hứng rung đùi đắc ý, chân ngắn nhỏ ở không trung đặng a đặng.

Tổng Hành xụ mặt, đối Tô Đường đối đậu tương kia phó nhu tình như nước bộ dáng giận mà không dám nói gì, chua mà mở miệng nói: “Đường Đường, ta cũng muốn ăn cá.”

Tô Đường “A” một tiếng, ngẩng đầu, đối với Tổng Hành xụ mặt.

Nàng có chút xấu hổ, cũng gấp một khối cá đến Tổng Hành trong chén: “Được rồi, cho người.”

Tổng Hành ăn cá, xem Tô Đường sủng đậu tương bộ dáng kia, trong lòng lại không phải tư vị lên.

Tô Đường giống như thật sự thực thích hài tử.

Hắn nhớ rõ trước kia trong cung phi tần có thai, Lý Đức Toàn nói vui mừng nhất chính là tâu Quý Phi, của hồi môn trang sức đều có thể đưa ra đi chúc mừng.

Chỉ là sau lại cái kia phi tần đẻ non, điều tra ra đẻ non nguyên nhân thế nhưng là Tô Đường đưa trang sức có thương tích thai nhi hương liệu.

Tổng Hành còn không có quá hài tử, phi tần đẻ non sau rất là sinh khí, phạt Tô Đường cấm túc.

Khi đó Tô Đường bị mang đi khi khóc đến đầy mặt là nước mắt, làm nàng tìm ra không phải nàng chứng cứ nàng cũng tìm không thấy, chỉ là một cái kính nói “Thần thiếp không có”.

Tổng Hành hồi tưởng Tô Đường lúc ấy bất lực bộ dáng, lại nhìn nhìn nàng đem đậu tương ôm vào trong ngực ôn nhu hồng bộ dáng, ánh mắt âm ám.

Hắn tựa hồ không nên lại một lòng muốn mang Tô Đường hồi cung.

Tổng Hành trong lòng như vậy nghĩ, sau đó tầm mắt dịch đến đậu tương trên mặt, lại nhìn không được suy nghĩ, hắn nếu là cùng Tô Đường có cái hài tử, nên trông như thế nào.

Nữ nhi cũng hảo nhi tử cũng hảo, nhất định so đậu tương tiểu gia hỏa này lớn lên còn muốn đáng yêu, mấu chốt nhất chính là sẽ

không ở trên đường cái ôm người xa lạ đúi nhận cha.

Tổng Hành trong lòng muốn cùng Tô Đường sinh hài tử ý tưởng đột nhiên vô cùng mãnh liệt lên.

Tô Đường uy đậu tương, đột nhiên phát hiện Tổng Hành không thể nào ăn, đôi mắt nhìn chăm chăm cái bàn, tựa hồ ở cân nhắc chút cái gì.

“Hoàng.....” Tô Đường vốn định kêu Hoàng Thượng, nhưng nhìn trong lòng ngực ê ê a a đậu tương liếc mắt một cái, vẫn là sửa miệng, “Tổng Hành.”

“Ngài suy nghĩ cái gì đâu?” Tô Đường hỏi.

“Sinh hài tử.” Tổng Hành thuận miệng đáp.

Tô Đường: “.....”

Hoàng Thượng hảo không tiết tháo.

Ăn xong rồi cơm, sắc trời cũng ám xuống dưới, Tô Đường phải về nhà, cũng chính là Tô gia ở Giang Nam tổ trạch.

Nàng vốn dĩ tưởng đem đậu tương mang về nhà, nhưng là trở về Tô Tranh nếu là hỏi tới đậu tương nói không chừng sẽ đem Tổng Hành cung ra tới, Tô Đường nghĩ nghĩ, vì thế chỉ có thể đem đậu tương an trí ở Tổng Hành trụ khách điểm.

Trước khi chia tay Tô Đường lưu luyến không rời mà đem đậu tương giao tế Tổng Hành trong tay.

Đậu tương cơm nước xong sau chơi trong chốc lát đã ngủ rồi, Tổng Hành một tay ôm ngủ đến hồng học đậu tương, tuy rằng ngoài

miệng nói đậu tương mơ ước hấn nữ nhân muốn tấu tiểu gia hỏa này, kỳ thật ôm hấn động tác ôn nhu vô cùng, hấn nhìn nhìn đậu tương, sau đó hạ giọng đối Tô Đường nói: “Ngày mai mang theo hài tử đi quan phủ đi. Cha mẹ nên sốt ruột.”

Tô Đường nhìn ngủ say đậu tương gật gật đầu.

Nàng tuy rằng thích đứa nhỏ này, nhưng là nhân gia cha mẹ nhất định so nàng càng đau hấn. Nàng nếu là hài tử đi lạc, khẳng định gấp đến độ đến không được.

Tô Đường quay đầu lại nhìn nhìn ở cách đó không xa chờ đợi Xuân Hỉ còn có đứa nàng Lý Đức Toàn, quay đầu đối Tống Hành nói: “Kia Hoàng Thượng ta trở về lạ.”

“Ừừừ.” Tống Hành đột nhiên gọi lại Tô Đường.

Hấn một tay ôm ngủ say đậu tương, một tay đột nhiên ôm lấy Tô Đường eo, hai người thân mình gần sát.

Tô Đường xấu hổ, đẩy Tống Hành ngực cùng hấn kéo ra một chút khoảng cách: “Hoàng Thượng đừng như vậy, có người đang xem đâu.”

“Người nói tiểu gia hỏa này?” Tống Hành ý bảo trong lòng ngực đậu tương.

Tô Đường trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, quay đầu lại xem chính thấu cùng nhau nói chuyện phiếm Lý Đức Toàn cùng Xuân Hỉ.

Tống Hành cười, cúi đầu đi hôn Tô Đường, Tô Đường hơi hơi sùng mặt, Tống Hành hôn liền rơi xuống Tô Đường một bên trên má.

Tổng Hành cũng không buồn bực, thuận thế hôn hôn Tô Đường gương mặt, sau đó mới buông ra nàng eo.

Bị khinh bạc Tô Đường bấu môi, đi rồi.

Tổng Hành ôm oa, trong lòng đột nhiên dâng lên một nhà ba người quỷ dị thỏa mãn cảm.

Bên kia, Lý Đức Toàn cùng Xuân Hỉ nhìn đến Tổng Hành thân Tô Đường, phản ứng khác hẳn bất đồng.

Lý Đức Toàn cười trên mặt đôi mắt đều mau tìm không thấy, Xuân Hỉ vẻ mặt căm giận, chỉ hận không thể đi lên giúp Tô Đường đẩy ra Tổng Hành.

“Thật xứng, thật xứng.” Lý Đức Toàn tấm tắc mà cảm thán.

**

Ngày hôm sau, Tô Đường sớm liền đi vào khách điểm, cùng Tổng Hành cùng nhau mang đậu tương đi quan phủ.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 61

“Người đừng nhìn ta hiện tại thiên y bách thuận mà hầu hạ hần. Đánh không hoàn thủ mắng không cãi lại, kỳ thật ta đều là trang, trang, ta một chút đều không sợ hần, chờ ta tích cóp đủ rồi bạc, sớm hay muộn có một ngày vỗ vỗ mông chạy lấy người.”

Tô Đường nghe được ghen hòng nhìn trần trối: “Người như vậy, không hảo đi.” Nàng ở trong cung đã ba năm, tuy nói không thể nào vui vẻ, lại cũng không sinh ra muốn chụp mông chạy lấy người loại này ý tưởng.

Tô Đường bắt đầu bội phục khởi Diệp Tô kiêu ngạo.

“Có cái gì không tốt.” Diệp Tô nhún nhún cái mũi, lại đánh giá Tô Đường một phen, tưởng nàng cùng Tống Hành thân mật bộ dáng, hỏi “Người không phải hoa cúc đại khuê nữ đi.”

Tô Đường mặt đỏ, tuy nói chỉ có ba năm trước đây như vậy một lần. Nhưng có chính là có, chỉ có thể thẹn thùng gật đầu.

Diệp Tô tiếp tục hướng Tô Đường nói nhỏ: “Ta nói cho người, nam nhân đều không phải đồ vật, đặc biệt ở trên giường, nhất không phải đồ vật. Ngoài miệng nói lời ngon tiếng ngọt, thực tế chỉ lo chính mình sung sướng căn bản không màng người, liền tỷ như nói.....”

Nàng blah blah nói một đống lớn, biểu tình chi lên án, ngữ khí chi u oán.

Tô Đường không như thế nào nghe hiểu.

Chỉ là cuối cùng cảm thấy then phát hiện, rõ ràng đồng dạng tuổi, ở nào đó khuê phòng việc thượng, cho dù tư tưởng ma ma cùng giáo năng lý luận lại hoàn bị, hiện tại cùng kinh nghiệm phong phú đến làm người lú lờ Diệp Tô một so, quả thực chính là cái hoàng hoa khuê nữ.

Nàng không bao giờ có thể nhìn thẳng cái kia thoát nhìn thanh lãnh đậm mạc vẻ mặt cấm dục kỷ hăng.

Chương 61 thứ sáu mươi một tiết khóa

Tổng Hành xem Tô Đường một đường đỏ mặt, nghĩ đến vừa rồi rời đi khi Diệp Tô đem Tô Đường kéo đến một bên một hồi nói thầm, hơi hơi nhú mày, hỏi: “Diệp Tô vừa mới cùng người liêu cái gì?”

“A?” Tô Đường muộn lẳng mà ngẩng đầu, nhớ tới Diệp Tô cùng nàng nói những cái đó mắc cỡ chết người đề tài, bao gồm cái gì “Như thế nào đem nam nhân thành công lưu tại người trong phòng lạ”, “Sủng thiếp là như thế nào luyện thành lạ”, “Từ dục tiên. Muốn chết đến muốn ngừng mà không được người chỉ kém này một bước lạ”, sau đó chạy nhanh đem đầu điều đến giống trống bỏi, “Không có gì, không có gì.”

Tổng Hành đương nhiên không tin Tô Đường cùng Diệp Tô hai nữ nhân ghé vào cùng nhau không có liêu cái gì, nhưng là thấy Tô Đường không muốn nói liền cũng không miễn cưỡng.

Nhưng thật ra kỷ hăng, Tổng Hành nghĩ đến cái kia khí độ bất phàm thượng nhân, bên ngoài thượng đối hán kia tiểu thiếp hung ba ba, thực tế sủng đến cùng cái gì dường như, Tổng Hành là nhìn

quen thứ tốt, nhưng là nhìn đến Diệp Tô trên đầu trên người mang trang sức quần áo khi vẫn là hơi kinh hãi, này tiểu thiếp một thân trang phục giá trị liên thành, có chút đồ vật thậm chí đặt ở trong cung đều là hiếm lạ vật.

Bình thường thương nhân trong nhà tiểu thiếp làm sao kia giả thành cái dạng này.

Tô Đường nhưng thật ra không chú ý Diệp Tô trên người trang phục, nàng chỉ cảm thấy này nữ tử tính tình thú vị lại gan lớn, so nàng mạnh hơn nhiều.

Tả hữu cũng không có việc gì, hai người đi một chút đi dạo, thế nhưng tới rồi “Chợ hoa”.

Nói là “Chợ hoa”, nơi này lại không phải bán hoa địa phương, mà là bởi vì bên trong ở rất nhiều hoa hòe lộng lẫy giống nhau cô nương, hấp dẫn tâm địa gian xảo nam nhân tới tiêu hết tiền bạc, cho nên bị thế nhân nổi lên cái biệt danh gọi là “Chợ hoa.”

Giang Nam nơi này thật sự là địa linh nhân kiệt, ngay cả “Chợ hoa” cũng cùng địa phương khác không giống nhau, so với địa phương khác ban ngày đêm tối nữ nhân kiếm khách thanh, nơi này đường phố an tĩnh nhiều, thậm chí còn loáng thoáng có thể nghe thấy đàn sáo tiếng động, nếu không phải bằng hiệu thượng viết cái gì “Thúy Hồng Lâu” “Thì hoa quán” “Yến xuân viện”, từ vẻ ngoài thượng nói là thanh tĩnh trà lâu đều đều bị nhưng, cũng khó trách như vậy nhiều văn nhân mặc khách, hành tẩu đại giang nam bắc lại tại đây địa phương té ngã, lưu luyến quên phản sau viết xuống vô số thơ làm.

Tô Đường vốn dĩ không biết đây là địa phương nào, nhưng là nhìn đến những cái đó trên cửa bảng hiệu, còn có mặt tiền cửa hàng cửa ra vào đều là nam khách, minh bạch.

Tổng Hành tự nhiên biết đây là nơi nào, thần sắc khẽ nhúc nhích, nhìn đến Tô Đường còn ở hướng trong đi, duỗi tay lôi kéo nàng: “Chúng ta trở về đi.”

Bên cạnh mặt tiền cửa hàng đột nhiên có cái phe phẩy cây quạt trung niên nữ nhân ra tới, nữ nhân khoe miệng một viên phong lưu chí, cũng không màng Tô Đường còn ở, triều Tổng Hành vút cái mị nhãn.

Kia trung niên nữ nhân xoay người vào cửa, Tô Đường nghe thấy trong môn một trận trêu đùa thanh.

“Nha, nhân gia bên cạnh còn mang theo nữu người liền câu dẫn, thiếu không thiếu đức a.”

“Nam nhân sao, tổng hội có cái tịch mịch thời điểm, lần này không tới, lần sau liền tới.”

Tổng Hành nhắm lại mi, không muốn Tô Đường tại đây dơ bẩn địa phương nhiều đãi một giây, lôi kéo Tô Đường liền phải đi.

Tô Đường vẫn luôn thất thần, nghĩ kia kỹ tử nói, sau đó lại nghĩ đến Diệp Tô cùng nàng nói, nói nam nhân ở trên giường không một cái thứ tốt, đối chuyện đó miễn bàn có bao nhiêu tham, mười ngày nửa tháng không lẫn lộn đều là cực hạn, lẫn lộn muốn đem sở hữu rơi xuống lượng đều bổ trở về, người lại không nghĩ muốn cũng muốn bồi hấn ứng phó, nếu không hấn nên đi tìm người khác.

Nàng nhìn Tống Hành mặt, nàng cùng Tống Hành đã “Ly hôn” có mấy tháng, cuối cùng ở trong cung đoạn thời gian đó Tống Hành không triệu hạnh phi tần là bởi vì uống lên cho nàng tránh tử canh sau đó lại bị thương, chính là sau lại nàng ra cung, Tống Hành là cái bình thường nam nhân, tự nhiên sẽ có nhu cầu, triệu hạnh khác phi tần, nàng cũng không biết.

Tô Đường chỉ cần tưởng tượng đến, Tống Hành mỗi lần tới tìm nàng khi, cùng nàng tiếp cận, trước một đêm đều có khả năng ở cùng nữ nhân khác ở thân thiết hoan hảo, trong lòng tức khắc nổi lên từng trận ghê tởm, như là bị cái gì sâu bò quá thân thể, lông tơ dựng thẳng lên.

Tống Hành lần này ra cửa, thế nhưng cũng không cùng kỹ hăng dường như mang cái nữ nhân tại bên người, đêm dài từ từ, sợ là sẽ tịch mịch khó nhịn đi.

“Thất thần làm cái gì, đi thôi.” Tống Hành quay đầu lại đối Tô Đường nói.

Tô Đường trong lòng càng nghĩ càng khổ sở, buồn bã mà nhìn Tống Hành nói: “Hoàng Thượng chẳng lẽ không nghĩ đi vào đi dạo sao?”

Tống Hành nghe được Tô Đường nói, còn tưởng rằng Tô Đường là ở cùng nàng nói giỡn, lắc đầu: “Đường Đường, đừng náo loạn, đi thôi.”

“Ta không nháo.” Tô Đường đem chính mình tay từ Tống Hành trong tay rút ra, “Ta là thật sự đang hỏi Hoàng Thượng muốn hay không đi vào đi dạo đâu, nếu là nếu muốn, ta liền lảng tránh.”

Nàng nói xong, rũ mắt cúi đầu.

Tổng Hành cau mày, môi mỏng banh thành một cái thẳng tắp.

Hắn không nghĩ tới Tô Đường thế nhưng chủ động đem hắn hướng cái loại này địa phương đây, hắn nguyên tưởng rằng Tô Đường luôn là có điểm thích hắn, chính là nếu là một nữ tử thích một cái nam tử, tránh đều tránh không kịp, sao có thể làm hắn đi cái loại này địa phương.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 62

Tổng Hành từ trước đến nay là cái tự tin thả tự luyện người, chỉ có ở Tô Đường nơi này nếm đến quá thất bại tư vị, đây là hấn nhân sinh lần đầu ghét bỏ nổi lên chính mình, tưởng tượng đến trước kia những cái đó chuyện này, liền cảm thấy chính mình không xứng với sạch sẽ Tô Đường.

Tô Đường xuống giường, nàng mở ra cửa phòng, vội vội vàng vàng chạy tới Xuân Hỉ lập tức phác tiến vào.

Xuân Hỉ bắt lấy Tô Đường cằm tay, đem nàng lật qua tới phúc qua đi mà xem, một bên xem một bên nôn nóng hỏi: “Tiểu thư, tiểu thư người không sao chứ.”

“Ta không có việc gì.” Tô Đường lắc đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua Tổng Hành, sau đó đối Xuân Hỉ nói, “Chúng ta hồi phủ đi.”

Chủ tớ hai người đi rồi.

Lý Đức Toàn khoan thai tới muộn, nhìn đến ngòai ở trên giường buồn bã mất mát Tổng Hành, lắc đầu thở dài một hơi.

Hoàng Thượng đời này đều đánh không lại Quý Phi nương nương.

Vào lúc ban đêm, Tổng Hành kêu nước ấm tắm rửa, hấn liên tiếp giặt sạch hai lần, đem trên người sở hữu địa phương giặt sạch lại

tẩy, đặc biệt là nào đó bộ vị, tiểu huynh đệ đều mau bị hấn xoa sưng lên.

Tổng Hành tắm rửa xong, trên người bởi vì bị hấn tẩy có điểm tàn nhẫn, mau trầy da, cả người nóng rát mà nằm ở trên giường.

Hấn vẫn là cảm thấy chính mình không sạch sẽ.

Tổng Hành bực bội mà đấm giường.

Hấn muốn tìm cái đại điểm địa phương tắm rửa, hấn muốn cho Tô Đường biết hoặc là nhìn đến hấn ở tắm rửa.

Hấn thực xin lỗi Tô Đường, cho nên duy nhất có thể làm, chính là đem chính mình tẩy thoát thai hoán cốt, sau đó lại đóng gói đưa cho nàng xử trí.

Chỉ là từ lúc này đây sau, Tô Đường liền không ra khỏi cửa tìm Tổng Hành, cả ngày đại môn không ra nhị môn không mại, thanh thần ổn định đãi ở nhà đương nàng đại tiểu thư.

Tổng Hành ở bên ngoài gấp đến độ vò đầu bứt tai, muốn hấn trực tiếp đi vào tìm Tô Đường đi, sẽ đụng tới Tô Tranh, muốn hấn lại lén lút trèo tường vào đi thôi, Tô Đường khẳng định không vui, chính là này hết thấy hết thấy, đầu tiên muốn cho hấn cùng Tô Đường thấy mặt trên mới được a.

Tổng Hành mỗi ngày ở Tô gia tổ trạch phụ cận loạn hoảng, vừa lúc đụng tới mang đậu tương ra tới tản bộ Diệp Tô.

Kỷ gia ở Giang Nam biệt uyển cùng Tô gia tổ trạch ly thật sự gần, Diệp Tô hấp thụ lần trước đánh mất đậu tương giáo huấn, cấp đậu tương trên người buộc căn dây thừng, sau đó một khác điều dặt ở

chính mình trên tay, lưu cầu đường như, người xem dở khóc dở cười.

“Cha ——” đậu tương nhìn đến Tống Hành, xa xa liền bắt đầu kêu.

“Cùng người đã nói bao nhiêu lần không được đem người tùy tiện kêu cha.” Diệp Tô lời kéo đậu tương, có chút ngưng ngưng mà cùng Tống Hành chào hỏi, “Thật ngưng ngưng, đứa nhỏ này gần nhất cứ như vậy, thấy cái gì đều kêu cha, hôm nay buổi sáng còn ôm ghế kêu cha.”

Tống Hành hỉ dương cha đã thói quen, chỉ là đang nghe đến đậu tương quần ghế cũng kêu cha khi khóe miệng run rẩy hai hạ, sau đó duỗi tay sờ sờ đậu tương đầu.

Diệp Tô thăm cổ hướng Tống Hành phía sau tìm tìm, hỏi: “Tô Đường đâu? Như thế nào không cùng người ở một khối?”

“Đường Đường đâu?” Đậu tương cũng đi theo nãi thanh nãi khí hỏi.

Tống Hành xấu hổ mà cười cười.

Diệp Tô nhìn đến Tô Đường không ở có vẻ có chút tiếc nuối: “Ta còn suy nghĩ tìm nàng ngoạn nhi đâu.”

Đậu tương giống cái tiểu học lại cơ: “Ta cũng muốn tìm Đường Đường ngoạn nhi.”

Tống Hành nghe thế câu nói, trong lòng vừa động.

**

Tô Đường vốn dĩ tránh ở khuê trướng được viết tự ôn tập công khóa, đột nhiên thu được thứ nhất mời, Diệp Tô nắm đậu tương, mời nàng đi ra ngoài chơi.

Phải tốn một ngày thời gian, địa điểm ở ngoại ô kỹ gia một chỗ tư nhân suối nước nóng.

Suối nước nóng, cũng chính là suối nước nóng, nghe nói có mỹ dung dưỡng nhan thư hoãn một nhọc công hiệu, ở cái này xã hội là tạm thời chỉ có hoàng thất cùng một ít có tiền đại quan quý nhân có thể hưởng thụ đến đồ vật.

Đậu tương tiến đến Tô gia liền nhào qua đi ôm Tô Đường đùi: “Đường Đường Đường Đường, đậu tương rất nhớ người.”

Diệp Tô cười đến rất được thể: “Đi thôi đi thôi, tả hữu người ở nhà nhàn rồi cũng là không có việc gì, chúng ta làm bạn nhi.”

Tô Đường đem ánh mắt đầu đến Tô Tranh trên người, ánh mắt dò hỏi.

Đậu tương cắn ngón tay cùng Tô Tranh chào hỏi: “Gia gia hảo.”

“Hảo hảo.” Tô Tranh tươi cười đầy mặt, thực vui vẻ cháu gái đến Giang Nam sau rốt cuộc giao cho bằng hữu, sáng khoái mà đáp ứng rồi xuống dưới.

Hôm sau, Tô Đường, Diệp Tô còn có đậu tương, đi theo mấy cái vú em cùng nha đầu, đáp xe ngựa mệnh mệnh cuồn cuộn về phía kinh giao kỹ gia tư nhân suối nước nóng xuất phát.

Tô Đường một đường cảm thán kỹ gia định không phải bình thường thương nhân, liền tư nhân suối nước nóng đều có.

Diệp Tô một đường lặng lẽ tưởng Tống Hành khẳng định rất có địa vị, đôi mắt đều không nháy mắt liền từ kỹ hằng tay để đem suối nước nóng lấy gấp ba giá cả mua qua đi.

Hai nữ nhân các sự tâm sự tới rồi địa phương, nơi này nói là suối nước nóng, kỳ thật càng như là một cái tư nhân biệt uyển, nguyên bộ phòng ốc kiến trúc cái gì đều có, suối nước nóng bất quá hậu viên trong đó hai gian căn nhà nhỏ. Hẳn là lúc trước có người trước tiên ở nơi này phát hiện suối nước nóng, sau đó vì ở chỗ này hưởng thụ, sau quay chung quanh suối nước nóng kiến biệt uyển.

Tô Đường cho rằng nàng sẽ cùng Diệp Tô cùng nhau phao, kết quả Diệp Tô không cùng nàng phao, nói là có hai cái ao, các nàng hai một người một cái.

“Kia nhiều nhàm chán a, ta còn tưởng cùng người nói chuyện phiếm đâu.” Tô Đường kéo kéo Diệp Tô ống tay áo, sau đó lại hỏi, “Đậu tương đâu?”

“Đậu tương như vậy chút phao cái cái gì, yêm thủy kỹ hằng lại muốn mắng ta.” Diệp Tô dẩu miệng.

“Đảo cũng là.” Tô Đường gật gật đầu, nàng thu thập đồ vật vào phòng, quả nhiên một cỗ nhiệt khí ập vào trước mặt.

Tô Đường tâm tình khó được không tồi, trước ngồi xổm xuống duỗi tay thử thử thủy ôn, sau đó một bên hừ tiểu khúc nhi, một bên bắt đầu cởi áo tháo thắt lưng.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 63

Tô Đường xoay người chạy đi ra ngoài.

Diệp Tô mang đậu tương xi xi xong, trở về, chính gặp được quần áo là dính thủy, đầy mặt đỏ bừng chạy đi Tô Đường.

“Đường Đường.” Đậu tương cùng Tô Đường chào hỏi nàng cũng không để ý tới.

Diệp Tô xem Tô Đường chạy xa, quay đầu lại, lại thấy đi đường tư thế quái dị đầy mặt thống khổ Tống Hành từ bên trong ra tới.

Này, này không khoa học a. Diệp Tô trong lòng kinh hãi. Rõ ràng Tô Đường còn tung tăng nhảy nhót, như thế nào Tống Hành liền này phó uể oải không phấn chấn bộ dáng đâu?

Chẳng lẽ là Tống Hành ——

Không được???

Cùng Tô Tranh nói Tô Đường sẽ ra tới chơi cả ngày, hơn nữa nơi này rời thành không gần, cho nên Tô Đường buổi tối liền túc ở suối nước nóng biệt uyển.

Diệp Tô vốn là tưởng cùng Tô Đường cùng nhau ngủ, hai người cái một cái ỏ chần nói chuyện phiếm, chẳng qua sau lại kỷ hằng đột

nhân xuất hiện, không nói một lời đem Diệp Tô giống xách tiểu kê đường như xách tới rồi cách vách phòng.

Mới vừa vào đêm, Tô Đường ở trên giường thay đổi cái thoải mái tư thế, đang chuẩn bị ngủ, đột nhiên nghe thấy cách vách giống như truyền đến loáng thoáng thanh âm.

Nữ nhân tựa thống khổ tựa vui thích rên rỉ, cùng với giường đệm kéo kẹt kéo kẹt vang.

“Lão gia..... Nhẹ một chút nha.....”

“Không cần..... Lão gia không cần như vậy..... Anh.....”

“Sẽ nghe thấy..... Sẽ bị nghe thấy nha.....”

Tô Đường vừa mới bắt đầu còn phản ứng một chút, sau đó mình bạch cái gì, khuôn mặt nhỏ nháy mắt xấu hổ đến đỏ bừng.

Trách không được Diệp Tô tổng nói nam nhân ở trên giường không có một cái thứ tốt, Tô Đường che lại lỗ tai xoay người xuống giường, tại đây trong phòng ở không nổi nữa.

Tô Đường mặc xong quần áo ra cửa, đi rồi hai bước, đi bộ tới rồi Tổng Hành trụ địa phương.

Nàng xa xa nghe thấy có tiếng nước.

Lúc này, Tổng Hành chính lén lút đánh thủy, ở tẩy một cái quan trọng nhất bộ vị.

Ban ngày Tô Đường bị trực tiếp xem nhẹ, hắn không mặt mũi nói, kỳ thật nơi này mới là nhất hắn là tẩy.

Tống Hành cúi đầu nhìn chính mình kỳ thật đã sớm đã bị hấn giặt sạch vô số lần tiểu huynh đệ, nghĩ đến ban ngày Tô Đường cho hấn khi tắm thô bạo thủ pháp, không khỏi mà ảo tưởng Tô Đường một tay dẫn theo chính mình mệnh căn tử, một tay đối này giống xoát củ cải đường như cọ rửa, sợ tới mức đánh vài cái rùng mình.

Trên người địa phương khác liền thôi, chỉ là nơi này, nếu là lại bị Tô Đường dùng cái loại này thủ pháp tẩy, hấn thật sự, sẽ phế đi.

Tô Đường nhẹ nhàng đi đến Tống Hành phía sau, chụp hấn bả vai một chút: “Người ở tẩy cái gì?”

“Ai da.” Tống Hành hồn thiếu chút nữa bị dọa không có, chạy nhanh đem tiểu huynh đệ nhét vào đi, sau đó vội vã đem áo choàng buông xuống ngăn trở.

Tô Đường hướng Tống Hành trước người tìm tìm, phát hiện chậu nước cái gì cũng không có.

Tống Hành xấu hổ đến muốn tìm cái khe đất chui vào đi: “Đường Đường.”

Tô Đường ừ một tiếng, tiếp theo nhìn đến Tống Hành trên cổ còn có ban ngày bị chính mình hung hăng cọ rửa quá vết đỏ, đột nhiên có chút đau lòng.

Hấn thế nhưng liền mày cũng chưa nhăn một chút.

Tô Đường duỗi tay nhẹ nhàng xoa Tống Hành cổ, cau mày hỏi: “Còn đau không?”

Tống Hành quả thực thụ sủng nhược kinh, lắc đầu nói: “Không đau không đau một chút cũng không đau.”

Tô Đường cúi đầu, muện thanh nói: “Người về sau không được lại cùng người khác cái kia.”

Tổng Hành nhìn đến Tô Đường cái kia cô đơn tiểu bộ dáng ngực một trận nắm đau: “Thực xin lỗi Đường Đường, thực xin lỗi, ta cùng người thề, ta về sau không bao giờ chạm vào người khác một đầu ngón tay.”

“Không, trừ bỏ người, ta liền xem đều không xem người khác liếc mắt một cái.” Tổng Hành lại tiếp theo bổ sung.

Hắn thử thăm dò vươn tay, ngón tay đụng tới Tô Đường bả vai, xem nàng không có biểu hiện đến quá kháng cự, vì thế một chút một chút, đem Tô Đường đưa tới chính mình trong lòng ngực.

Vốn dĩ ngay từ đầu hai người ôm đến khá tốt, không khí ấm áp, tài tử giai nhân, chẳng qua Tô Đường trong lòng nghi hoặc còn không có bị giải đáp, vì thế lại hỏi: “Người vừa mới ở tẩy cái gì?”

Tổng Hành cái trán xẹt qua hai điều hắc tuyến.

“Không, không có gì.”

“Ta không tin, người gạt ta.” Tô Đường cố lấy má, làm bộ muốn từ Tổng Hành trong lòng ngực thoát ly ra tới.

Tổng Hành bắt lấy Tô Đường không cho nàng chạy, nghĩ thầm Tô Đường cũng là đại cô nương, cùng hắn là chuyện sớm hay muộn, vì thế lại một lần dò hỏi: “Người thật sự muốn biết sao?”

“Ân.” Tô Đường gạt đầu, lòng hiếu kỳ hại chết người.

Tống Hành được đến hồi phục, bắt lấy Tô Đường một con tay nhỏ, cách quần áo, phóng tới hấn vừa mới tẩy quá tiểu huynh đệ thượng.

“Ờ tẩy cái này.” Tống Hành một bên làm chuyện vô sỉ một bên còn then thùng, hấn phát hiện gần là bị Tô Đường như vậy nhẹ nhàng một chạm vào, tiểu huynh đệ thế nhưng cũng đã có muốn ngẩng đầu xu thế.

Tống Hành làm tốt trong lòng chuẩn bị, Tô Đường sẽ then thùng, sẽ chạy đi, sẽ mắng hấn, sẽ đánh hấn.

Sau đó hấn nói hấn đối nàng phụ trách, liền có thể danh chính ngôn thuận ôm được mỹ nhân về.

Tô Đường lòng bàn tay ở đọng tới nơi đó thời điểm cả người một góc, nàng không phải thuần khiết đại môn không ra nhị môn không mại khuê nữ đại tiểu thư, cho nên đương nhiên biết đó là thứ gì.

Tô Đường tưởng cấp rút tay về đào tẩu, sau đó lại cấp Tống Hành một cái tát, chính là đột nhiên, nhân sinh đạo sư Diệp Tô ân cần dạy bảo tiếng vọng ở bên tai —— đối đãi người vô sỉ, người nhất định phải so với hấn càng vô sỉ mới được.

Tô Đường tay đế là Tống Hành cái kia chán ghét đồ vật, nàng ban ngày cọ rửa Tống Hành thời điểm đã quá độ thiện tâm buông tha nơi này, nhưng không nghĩ tới, Tống Hành thế nhưng còn muốn chủ động đưa lên tới.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 64

Không khí một hảo, nam nhân tổng muốn làm chút khác sự.

Tổng Hành đánh bạo, duỗi tay câu lấy Tô Đường cái gáy, sau đó nửa người trên chậm rãi để sát vào.

Bất quá Tô Đường hiện tại trong lòng bị một khác chuyện chiếm cứ. Nàng cảm thấy Hoàng Thượng đều đã thăm như vậy, đối nàng cũng thực thẳng thắn thành khẩn, cho nên nàng không nên lại gạt hấn.

Hôm nay là nàng lần đầu tiên đối Tổng Hành làm chuyện xấu, chột dạ lợi hại.

Tô Đường không công phu đi chú ý Tổng Hành kia một kiện thâm tình chân thành biểu tình, kia càng thấu càng gần khuôn mặt tuần tú, còn có hấn chậm rãi nhắm lại mắt.

Liền ở Tổng Hành tốt sính trước một giây, Tô Đường đột nhiên duỗi tay, để ở hấn ngực thượng.

“Hoàng..... Nga không, Tổng Hành, ta tưởng cùng ngươi nói sự tình.”

Tổng Hành lòng tràn đầy nghĩ muốn thân thân, nào có tâm tư nghe Tô Đường nói cái gì sự tình. Vì thế tiếp tục da mặt dày để sát vào.

Tô Đường khom lưng sau này trốn tránh, nào có tâm tư cùng Tống Hành nói chuyện yêu đương: “Người nghe ta cùng người nói sao.”

Tống Hành đành phải bắt đắc dĩ mà mở mắt ra, xem Tô Đường đỏ bừng khuôn mặt nhỏ, trước bắt được nàng tay nhỏ nắm ở trong tay, sau đó mới hỏi: “Sự tình gì?”

Tô Đường giương mắt xem hắn, ngượng ngùng, sau đó trốn tránh ánh mắt: “Ta nói người không cần sinh khí được không?”

Niết hắn long căn loại chuyện này hắn đều nhin, còn có chuyện gì nhưng tức giận, Tống Hành một lòng chỉ nghĩ Tô Đường nhanh lên nói xong hắn hảo đi trộm hương, vì thế lại bắt đầu một bên để sát vào một bên không chút để ý mà nói: “Người nói đi.”

Tô Đường trong lòng gánh nặng thực trọng, nàng đầy mặt đỏ bừng, lấy hết can đảm, đẩy ra tới thân nàng Tống Hành: “Thực xin lỗi Hoàng Thượng, ta lừa người.”

“Gạt ta?” Tống Hành khó hiểu. Tô Đường này tiểu ngốc tử có thể lừa hắn cái gì.

Tô Đường cẩn thận quan sát đến Tống Hành phản ứng, nói: “Ta hôm nay cho người xoát trên người bàn chải, kỳ thật không phải dùng để xoát chén,” nàng áp ứng, “Là ăn tết giết heo sau, dùng để xoát lợn chết.”

Rốt cuộc nói ra, Tô Đường vui sướng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tống Hành: “.....”

Chương 65 thứ sáu mươi năm tiết khóa

Tô Đường nói khẩn thiết cực kỳ.

Khẩn thiết đến nhận chức ai thấy nàng này phó cúi đầu nhận sai tiểu bộ dáng, đều luyến tiếc đi khó xử nàng.

Tổng Hành hít sâu một hơi.

Còn có thể làm sao bây giờ đâu?

Đương, đương nhiên là lựa chọn tha thứ nàng a.

Tô Đường nhìn đến Tổng Hành phản ứng, dẩu dẩu miệng.

Nàng cúi đầu cân nhắc một chút, sau đó đột nhiên thò lại gần, xoạch một chút, thân ở khoe môi.

“Như vậy có thể chứ?” Tô Đường thân xong, chôn đầu, nhẹ giọng hỏi.

Tổng Hành đầu ơng một tiếng.

Điên rồi.

Lý Đức Toàn gần nhất nhìn thấy hấn hoàng đế chủ tử cả người đều ở vào thần kinh trạng thái.

Bình thường ngồi ngồi liền bắt đầu ngây ngô cười, trong kinh đưa tới sổ con làm hấn phê duyệt, hấn ở nhân gia đại thần tấu chương thượng viết “Đường Đường” hai cái chữ to, điểm tiểu nhị hỏi hấn

muốn ăn cái gì, một bên xuất thần một bên lằm bằm mà nói “Ta muốn ăn Đường Đường”.

Tô Quý Phi chiêu người chọc người người muốn ăn nàng, Lý Đức Toàn bắt đầu trong lòng còn chưa Tô Đường bất bình, sau lại mới biết được đây là Hoàng Thượng tương tư bệnh phạm vào.

Như vậy cũng liền thôi, mấu chốt là động bất động liền bắt đầu phản khởi bắt đầu điên cuồng, vừa ra đến trước cửa, thậm chí còn giống cái cô nương gia đường như lục tung mà bắt đầu tìm quần áo.

Tổng Hành đem chính mình mang đến sở hữu quần áo đều đặt tới trên giường bài khai.

“Cái này đẹp hay không đẹp?” Hắn so một kiện màu trắng trường bào ở trên người hỏi Lý Đức Toàn, Lý Đức Toàn còn không có tới kịp trả lời, sau đó chính hắn lại cảm thấy không thích hợp, đem quần áo ném tới một bên.

“Cái này đâu?” Tổng Hành chọn một gian màu chàm thêu ám văn quần áo, cúi đầu nhìn xem sau lại lắc đầu, “Xuyên cái này có phải hay không cảm giác quá long trọng.”

“Vẫn là này một kiện?” Hắn lại xách lên một kiện màu nâu áo ngoài, sau đó lằm bằm, “Đường Đường thích xuyên màu vàng quần áo, cái này cùng nàng quần áo khẳng định rất xứng đôi.”

Lý Đức Toàn ở một bên cúi đầu khom lưng mà cười làm lành: “Nô tài trong mắt kiện kiện nhi đều là tốt, Hoàng Thượng phong thần tuần lãng tư thế oai hùng xuất chúng, cùng Quý Phi nương nương trai tài gái sắc tài tử giai nhân là trời đất tạo nên một đôi.”

Tổng Hành trở về Lý Đức Toàn một cái “Người này võ mông ngựa ta thập phần hưởng thụ” ánh mắt, sau đó một bên chọn quần áo một bên nói, “Người không hiểu, đây là trăm lần đầu tiên cùng Đường Đường cùng nhau đi ra cửa.” Cho nên đương nhiên muốn trang điểm đến thập phần có kỷ niệm ý nghĩa mới được.

Lý Đức Toàn: “.....”

Liên bởi vì Quý Phi nương nương mấy ngày trước đây đáp ứng rồi cùng Hoàng Thượng hôm nay cùng đi viên ngọc hồ ngoạn nhi, Hoàng Thượng liền vẫn luôn phấn khởi tới rồi hiện tại, giống cái không kinh nhân sự mao đầu tiểu tử, mỗi ngày bẻ đầu ngón tay số thời gian.

Tổng Hành chọn hảo quần áo, đem chính mình thu thập nhân mô cầu dạng, sau đó trước tiên hai cái canh giờ ra cửa, ở ước định địa phương ngẩng đầu chờ đợi.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 65

Tổng Hành thấy Tô Đường đã đứng đi, ngay sau đó cũng đi theo nàng đã đứng đi, đối thượng Tô Tranh cái kia hận không thể đem hân ăn tươi nuốt sống ánh mắt, vốn dĩ tưởng tượng trước kia giống nhau tiếng kêu “Tô đại nhân”, chỉ là nhìn xem bên cạnh cụp mi rũ mắt dầu cái miệng nhỏ Tô Đường, sờ sờ cái mũi, có chút không được tự nhiên mà kêu một tiếng: “..... Gia gia.”

Phần nộ Tô Tranh: “.....”

Tục ngữ nói duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười người, đối mặt một cái năm gần đây cùng hân đối chọi gay gắt như nước với lửa, hiện tại lại đột nhiên da mặt dày kêu hân “Gia gia” tiểu hỗn đản, Tô Tranh ngược lại là không dễ làm.

Tổng Hành đoán trước đến lần này hạ Giang Nam nếu muốn thấy Tô Đường liền sớm hay muộn sẽ gặp được Tô Tranh, lần này tuy rằng có điểm đột ngột, nhưng là cũng không đến mức quá trở tay không kịp, lập tức mang lên chính mình sớm đã chuẩn bị tốt lễ vật, tới cửa báỉ phòng đi.

Cải trang vi hành Hoàng Thượng ngự giá đích thân tới, Tô Tranh cho dù lại không chào đón, cũng đến rộng mở đại môn, đem nhân gia nghênh tiến vào, đồng thời âm thầm dặn dò bọn nha đầu xem trọng tiểu thư, không được Tô Đường nơi nơi chạy loạn.

Tổ trạch đãi khách nhà chính nội, Tống Hành cười tủm tỉm mà đem kia phúc 《 vạn dặm non sông đồ 》 mở ra ở Tô Tranh trước mặt, tỏ vẻ một chút lễ vật, không thành kính ý.

Tô Tranh vốn dĩ xem đều không nghĩ xem Tống hàng mang lại đây lễ vật, nhưng là đôi mắt thoáng nhìn phát hiện thế nhưng là chính mình tâm tâm niệm niệm 《 vạn dặm non sông đồ 》, không khỏi mà nhìn nhiều hai mắt, sau đó lại “Hừ” một tiếng, cưỡng bách chính mình quay đầu đi chỗ khác.

《 vạn dặm non sông đồ 》 là quốc bảo cấp họa tác, trên đời này chỉ sợ cũng chỉ có Tống Hành, có thể lấy ra tới, hơn nữa bỏ được đem nó lấy ra tới, đương lễ vật tặng người.

Tống Hành thấy Tô Tranh phản ứng, như là ở trong dự liệu, đem họa thu hồi tới, sau đó làm Lý Đức Toàn ôm đứng ở một bên nhi đi.

Chính hấn cũng không khách khí, lo chính mình ngồi xuống, đồ một ly trà đưa cho đối diện Tô Tranh.

Hoàng đế lấy văn bồi tư thái kính trà chuyện này đã thực không thể tưởng tượng, Tô Tranh nhìn đến kia ly kính cho hấn trà, nhớ tới này tiểu hốn đản khi dễ hấn cháu gái hốn trưởng sự, lảng là không tiếp.

Tống Hành cũng không tức giận, buông trong tay chung trà, đối Tô Tranh xưng hô lại khôi phục thành “Tô đại nhân”: “Tô đại nhân nhìn kia phó 《 vạn dặm non sông đồ 》 như thế nào?”

Tô Tranh tưởng chừng cho là ta không biết người hôm nay là tới làm gì, chính mình cho dù lại tưởng kia phó họa, lại sao lại vì một bức họa mà bán cháu gái, cười lạnh nói: “Họa tự nhiên là hảo họa.”

Chính là người lại không phải người tốt. Hấn nhìn Tống Hành kia trương thiếu tấu mặt tởng.

Tống Hành khen ngợi gật đầu: “Ân, này 《 vạn dặm non sông đồ 》 miêu tả chính là chúng ta đại lương non sông vạn dặm, từ đình đài lầu các đến tái ngoại đại mạc, đều là chúng ta một thạch một thổ, trăm hôm nay đem này họa tặng cùng Tô đại nhân, đúng là vì hướng ngài thỉnh giáo, đại lương hiện giờ quốc lực cường thịnh, liền nói này Giang Nam đi, sơn thủy như họa, bá tánh an cư lạc nghiệp, đêm không cần đóng cửa, trăm nhìn đến tình cảnh này tự nhiên vui vô cùng, chính là đại lương lãnh thổ quốc gia mở mang, nếu trăm hôm nay cải trang vi hành địa phương là tái ngoại bên cạnh nơi, còn có thể nhìn đến này phó thịnh thế chi cảnh sao?”

“Này.....” Tô Tranh nghe xong sửng sốt một chút, không khỏi nhéo lên râu. Hấn vốn tưởng rằng Tống Hành hôm nay cầm lễ vật lại đây, đơn giản chính là không da không mặt mũi mà muốn Tô Đường, hấn đã sớm đem lý do cự tuyệt cùng với lệnh đuổi khách đều hạ hảo, năm bộ phương án các không trùng lặp, lại trăm triệu không nghĩ tới Tống Hành một mở miệng, liền hỏi như vậy một cái khắc sâu vấn đề.

Tự Tống Hành đăng cơ tới nay, Tô Tranh tuy rằng đã cáo lão, nhưng là vẫn là không có lúc nào là không nhìn chăm chăm triều đình hướng đi, Tống Hành tuổi trẻ, hành sự cực cụ sáng tạo cùng mạo hiểm tinh thần, cùng vạn sự gắng đạt tới ổn thỏa Tô Tranh đi ngược lại, Tống Hành ỷ vào chính mình là hoàng đế, tất cả mọi người đến nghe hoàng đế, huống chi người đã về hưu còn đi theo hạt trộn lẫn cái gì, Tô Tranh nghĩ chính mình là hai triều nguyên lão, kinh nghiệm phong phú, có tư cách phụ tá tân đế cũng ở một bên

đưa ra ý kiến cùng kiến nghị, vì thế hai người càng ngày càng không đối bàn, cuối cùng vừa thấy mặt liền véo.

Cho nên Tổng Hành chính thức về phía Tô Tranh xin hỏi triều chính thượng sự tình, hôm nay vẫn là đầu một chuyến.

Tô Tranh bị Tổng Hành tranh cãi lâu rồi, hôm nay đột nhiên bị thỉnh giáo, trong lòng thế nhưng nổi lên một loại thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Hắn nhìn Tổng Hành mặt, khí phách hăng hái tân đế, như vậy tuổi trẻ, tinh thần phấn chấn, sinh cơ勃勃, là hắn rốt cuộc không thể quay về bộ dáng.

Tô Tranh hoảng hốt nhớ tới năm đó chính mình mới vừa vào sĩ khi bộ dáng, cũng cùng Tổng Hành không sai biệt lắm tuổi đại, hùng tâm tráng chí, ôm ấp một khang vì nước vì dân nhiệt huyết, bất tri bất giác đến bây giờ thế nhưng đi qua hơn phân nửa đời.

Tổng Hành hướng Tô Tranh nhẹ nhàng gạt đầu, lấy kỳ chính mình thỉnh giáo thành tâm.

Tô Tranh khe khẽ thở dài, trong lòng động dung, chính mình cự tuyệt hẳn cái gì, đều không thể cự tuyệt hẳn đối triều chính việc thỉnh giáo, bắt đầu từ từ kể ra.

Tổng Hành nghe được thực nghiêm túc, thỉnh thoảng đi theo gạt đầu, có khi nghe được một nửa, cũng sẽ đưa ra chính mình giải thích.

Tô Tranh là cái trung thần, cũng là cái năng thần, cả đời đều ở vì nước vì dân, cho nên đối mặt cái này so với chính mình nhỏ gần một giáp tử tân đế, muốn lời nói có quá nhiều, chính là phía trước

hai người quan hệ khắn khít, chưa từng có ngồi xuống hảo hảo nói một lát lời nói thời điểm, Tô Tranh muốn cùng tân đế lời nói nơi nào là một chỗ có thể nói xong, nếu là thật sự nói tỉ mỉ nói sợ là một tháng đều không đủ, hai người trước mặt nước trà lạnh lại đổi, bất tri bất giác mặt trời lặn sớm đã tây trầm, Lý Đức Toàn đã lặng lẽ vì hai người điểm thượng đèn.

Tô Tranh tuổi già, nói lâu như vậy sau rất cuộc mệt mỏi, uống một ngụm trà, nhìn sang ngoài cửa sổ, mới phát hiện thời điểm đã không còn sớm.

Tổng Hành cũng uống một miệng trà. Hắn chuyển này vốn là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, ban đầu nhẫn nại tính tình thuần túy là bởi vì hắn là Tô Đường gia gia, nhưng mà ở chỗ này ngồi nghe Tô Tranh nói một buổi trưa, rất cuộc bắt đầu phát hiện, cái này chính mình trước kia nhất không thích lão nhân, có thể cho chính mình phụ thân làm cả đời thủ phụ, trong đó đều có hắn chỗ hơn người, hắn nghe xong một buổi trưa, được lợi không nhỏ.

Tô Tranh cũng đối Tổng Hành nhìn với con mắt khác lên, hắn trước kia tổng cho rằng Tổng Hành những cái đó ý tưởng là thiên mã hành không không thực tế, chiều nay nghe hắn giản lược nói hai câu, thế nhưng cũng bắt đầu minh bạch trong đó tinh diệu chỗ. Có khi Tổng Hành từ hắn nói ngón giữa ra bại lộ, cũng thế nhưng là hắn trước kia chưa từng có nghĩ đến quá.

Tổng Hành vừa thấy canh giờ, đứng dậy nói: “Đa tạ Tô đại nhân hôm nay chỉ giáo, sắc trời đã tối, trăm vẫn là trước cáo từ đi.”

Tô Tranh đi theo đứng dậy, lão nhân gia ngồi một buổi trưa, chân đã tê rần, trước mắt một trận thiên toàn mà cộm, thân mình không khỏi mà lung lay một chút.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 66

Tô Tranh ở Giang Nam lão hữu không quen biết Tống Hành, nhưng là vừa thấy đến mặt liền cảm thấy hẵn quen mắt.

Chờ Tống Hành đi ra ngoài phương tiện khi, Tô Tranh lão hữu liền đối với Tô Tranh nói chính mình lần trước cũng ở lê viên gặp qua vị công tử này.

Tô Tranh không cho là đúng, Hoàng Thượng đến Giang Nam, tới lê viên nghe diễn thực bình thường.

Nhưng là lão hữu nói tiếp theo câu khiến cho Tô Tranh bình tĩnh không đứng dậy.

Nghe nói lần trước nhìn thấy vị này Tống công tử khi, hẵn đi theo một vị khác công tử cùng nhau, một vị khác công tử sinh đến da thịt non mịn sống sờ sờ là cái tiểu tướng công, trước công chúng Tống công tử ở đối này lại thân lại gặm, thân mật khăng khít, bọn họ lâu hai khách nhân đều không xem diễn, tất cả đều đang xem này đối đoạn tụ đoạn đến quang minh chính đại Long Dương.

Lão hữu tựa hồ sợ Tô Tranh không tin, lại triệu tới lần trước tiếp đãi quá Tống Hành trong tiệp tiểu nhị, xác định xác thực.

Tô Tranh tức giận đến phát tay áo liền đi, kết quả vừa ra khỏi cửa, thế nhưng nhìn đến cách đó không xa nào đó trong một góc, nói chính mình là đi phương tiện Tống Hành, trong lòng ngực thế

nhưng ôm một cái khuôn mặt thanh tú tiểu quan nhi, cử chỉ thân mật.

Tô Tranh tinh tường nhìn đến Tống Hành ở kia tiểu quan nhi trên mông nhéo một phen, sau đó hai cái nam nhân tẽ ở bên nhau trên đũa, Tô Tranh cả người đại ra, lại về tới ghế lô, mang lên cửa phòng.

Ở hán mang lên cửa phòng kia một khắc, Tống Hành lập tức đẩy ra kéo mạch nha giống nhau dính vào hán trong lòng ngực tiểu quan nhi, rốt cuộc nhìn không được, nằm bò phun ra.

Tiểu quan nhi đã chẳng chực khóc, thật vất vả gặp phải cái đẹp chủ, không nghĩ tới chính mình sẽ bị ghét bỏ thành như vậy, vốn dĩ không thuận theo, thẳng đến Tống Hành một bên phun một bên đưa cho hán một phen ngân phiếu, mới lưu luyến mỗi bước đi mà đi rồi.

Chỉ chốc lát sau, Tống Hành phương tiện đã trở lại, ngồi vào vị trí thượng tiếp tục xem diễn, Tô Tranh ghen hòng nhìn trần trối, cả người đều ở vào “Đại lương Hoàng Thượng thể nhưng là cái đoạn tự” khiếp sợ bên trong.

Hán phát hiện nếu phải dùng “Tống Hành kỳ thật là cái đoạn tự” cái này lý do tới giải thích một chút sự tình, liền thực hảo giải thích thông.

Vì cái gì hán trung cung vẫn luôn chỗ trống không có Hoàng Hậu, vì cái gì Hoàng Thượng không những không có con nối dõi, gần nhất nghe nói liền hậu cung đều không vào, lại vì cái gì lần trước

nhắc tới nuôi dưỡng nam sủng Hán Cảnh Đế cùng Hán Văn Đế, Tổng Hành tỏ vẻ ra vô cùng đồng tình cùng lý giải.

Này, này nhưng như thế nào cho phải?

Sân khấu thượng diễn chính xướng náo nhiệt, Tô Tranh lại rất cuộc không có tâm tư đi nghe, xem một cái hừ khúc nhi rung đùi đắc ý Tổng Hành, lời kéo râu, trên trán thế nhưng cấp ra hãn.

Hoàng Thượng còn không có hài tử, liền như vậy đoạn tụ, kia bọn họ đại lượng chẳng phải là giang sơn không người tới kế?

Hoàng Thượng đăng cơ sau chiến tích không tầm thường, chịu bá tánh kính yêu, vốn có trở thành thiên cổ nhất đế uy vọng, liền như vậy đoạn tụ, tương lai sử quan sách sử lỗi về tỉ mỉ khi muốn như thế nào viết hãn?

Hoàng Thượng là cái đoạn tụ, này nếu là tương lai bị bá tánh cùng đại thần đã biết, chẳng phải là thiên hạ đại loạn?

Trên đời này không có người so Tô Tranh lại ưu quốc ưu dân, Hoàng Thượng là cái đoạn tụ, này đối với một lòng nghĩ xã tắc an ổn Tô Tranh tới nói, không thể nghi ngờ là cái trí mạng đã kích.

Tô Tranh buồn bã mát mát mà trở về Tô phủ.

Tổng Hành xem hãn biểu tình không tốt, quan tâm hỏi: “Tô đại nhân hôm nay hay không thân mình không khỏe?”

Tô Tranh thở dài một tiếng, vẫn đục ánh mắt nhìn Tổng Hành mặt, bầm lui chung quanh hạ nhân, ý bảo muốn cùng Tổng Hành đơn độc nói chuyện.

Lý Đức Toàn vùng thượng phòng môn, Tô Tranh liền bùm một chút quỳ gối Tổng Hành trước mặt.

“Tô đại nhân, người đây là làm chi?” Tổng Hành tựa hồ thực kinh ngạc.

Tô Tranh: “Lão thần lấy này mệnh, cầu Hoàng Thượng nhất định phải vì giang sơn xã tắc suy xét, Hoàng Thượng chính tuổi trẻ, đều nhưng làm ra..... Làm ra văn đế Cảnh Đế việc a!”

Tổng Hành nghe xong hơi hơi sửng sốt, tựa hồ có chút kinh ngạc, sau đó trầm mặc nói: “Tô đại nhân, ngài đều đã biết.”

Tô Tranh hốc mắt chứa đầy nhiệt lệ: “Hoàng Thượng!”

Tổng Hành lắc đầu: “Trẫm cũng không nghĩ a, chỉ là..... Ai.....”

Tô Tranh trên mặt đất khải một cái đầu: “Việc này đều không phải là vô giải, chỉ cần Hoàng Thượng tâm chí kiên định, chắc chắn sửa đúng lại đây.”

Tô Tranh: “Trên đời mỹ mạo nữ tử nhiều đếm không xuể, Hoàng Thượng đại nhưng lại tổ chức vài lần tuyển tú, thần tin tưởng vững chắc, tổng hội tìm được lệnh Hoàng Thượng động tâm nữ tử.” Hắn cường điệu cường điệu “Nữ tử” cái này từ.

Tổng Hành buồn bã mất mát trạng: “Tô đại nhân, thật không dám dấu diếm, trẫm cũng không biết, trẫm thân là vua của một nước, cũng không biết khi nào tốt hơn Long Dương.....” Hắn nói không được nữa, thê thảm mà nhìn về phía Tô Tranh, đem hắn từ trên mặt đất nâng dậy tới, “Trẫm làm sao không nghĩ tâm chí kiên định, trẫm tìm lâu như vậy, rốt cuộc tìm được cái kia khả năng sẽ làm trẫm một sửa lấy hướng nữ tử, chỉ là..... Chỉ là.....”

“Chỉ là cái gì?” Tô Tranh sau khi nghe được cả người chấn động, kích động hỏi, giờ này khắc này, chỉ cần có thể làm Hoàng Thượng lại thích thượng nữ nhân, liền tính là vượt lửa quá sông, hấn cũng nguyện ý.

Tổng Hành nhìn nhìn Tô Tranh, cúi đầu: “Chỉ là nàng là ngài lão phủng ở lòng bàn tay cháu gái, lại là trẫm phế phi, lần trước cùng nàng vừa thấy đã sử Tô đại nhân không vui, trẫm lại có thể nào lại đối nàng có sở cầu.”

Tổng Hành nói xong, hơi hơi xoay người, rất có “Ta liền như vậy đoạn tay áo đi không nhúng chàm người cháu gái” ý tứ.

Tô Tranh hơi hơi sau này lui một bước, phảng phất không biết như thế nào cho phải.

Vì giang sơn xã tắc, Tô gia người từ nhỏ tiếp thu giáo dục, đều là phải có vì nước hy sinh tinh thần.

Vì thế ngày hôm sau, Tô Tranh lặn qua lộn lại một đêm sau, vốn dĩ quá đến hảo hảo Tô Đường, đột nhiên nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, nhận được nhiệm vụ ——

Làm một cái đoạn tụ hoàng đế duy nhất có điểm cảm giác nữ tính, muốn gánh vác khởi đem đã cong Tổng Hành lại bẻ thẳng cái này vĩ đại mà quang vinh nhiệm vụ.

Tô Đường nghe xong thiếu chút nữa không đứng vững.

Hoàng Thượng rõ ràng thẳng đến cùng Định Hải Thần Châm đường như, khi nào cong?

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 67

Tô Đường u oán mà nhìn đầu sở gây tội Tống Hành liếc mắt một cái.

Tống Hành bắt đắc dĩ mà thở dài một hơi, sau đó cười cười, duỗi tay sờ sờ Tô Đường đầu.

Hắn sờ xong rồi đầu, tay lại một đường xuống phía dưới đi tới mặt, ngón cái nhẹ nhàng lau Tô Đường bên môi điểm tâm tra, cuối cùng lòng bàn tay ở nàng anh hồng trên môi qua lại vuốt ve, đầu ngón tay có khi còn vói vào nàng trong miệng.

Tô Đường cảm thấy cái này động tác thấy thế nào như thế nào sắc tình.

Nếu là chỉ có bọn họ hai cái cũng liền thôi, dù sao nàng liền Tống Hành mệnh căn tử đều niết quá, nhưng là gia gia cũng theo tới, liền ở cách đó không xa giám thị, lão nhân gia thanh cao lại chính phái, ở trên phố nhìn đến nam nữ đi được gần đều nhìn không thuận mắt, như thế nào không biết xấu hổ làm hắn nhìn đến loại này thiếu nhi không nên trường hợp.

Tô Đường đem cằm từ Tống Hành trong tay chạy ra tới, thấp giọng nhắc nhở: “Gia gia nhìn đâu.”

Tống Hành không dao động, lại phải hướng nàng vờn tội ác ma trảo.

Tô Đường kịp thời đè lại Tống Hành tay, sinh khí: “Ngài hiện tại chính là cái đoạn tụ, có thể hay không làm điểm đoạn tụ nên làm sự?”

Tống Hành: “.....”

Ta muốn làm người.

Không nói tắc lấy, vừa nói, Tô Đường gần nhất liền vẫn luôn đắm chìm ở nhị hôn bóng ma trung.

Đại lương nữ tử có thể tái giá, chỉ cần không phải làm cái gì vi phạm pháp lệnh, cùng loại với Phan Kim Liên tái giá Tây Môn Khánh sự, liền không có người sẽ nói ba đạo bốn.

Chỉ là người luôn là ở chính mình tài quá té ngã địa phương phá lệ cẩn thận, Tô Đường biết chính mình đệ nhất hôn quả thực thất bại tới rồi cực điểm, mặc dù thật sự muốn tái giá, đệ nhị hôn nhất định không thể lại như vậy thất bại.

Nàng sợ lại đi rồi trước kia đường xưa.

Nàng một chút cũng không hiếm lạ cái gì đương không lo Hoàng Hậu, không hiếm lạ cái gì nhiều long trọng nghi thức nhiều xinh đẹp áo cưới, nàng chỉ hy vọng lần này có thể là cuối cùng một lần, không cần tái giống như trước kia giống nhau lạnh như băng, nàng muốn kêu phu quân người, chậm rãi vạch trần nàng khăn voan, thân thân nàng, sau đó cùng nàng uống một chén ôn ấm áp rượu hợp cần.

Này đó liền đủ rồi.

Tô Đường biết hiện tại Tổng Hành thực hảo, hấn thực sủng nàng, hấn đối nàng thiên y bách thuận, hấn đau muốn chết cũng luyến tiếc mắng nàng một câu, hấn bị nàng hôn một cái là có thể cao hứng ngất xỉu đi. Chính là nàng vẫn là sợ.

Vạn nhất có một ngày, hấn lại giống như trước như vậy khi dễ nàng làm sao bây giờ?

Hơn nữa Tô Đường nhất khổ sở sự, là chính mình đối Tổng Hành, đã làm không được trước kia như vậy tâm như nước lạnh.

Tô Đường không biết vì cái gì, chính mình lại cùng Tổng Hành phát triển trở thành hiện tại bộ dáng.

Bởi vì rõ ràng, rõ ràng ở Thái Hậu đem nàng phế đi kia một khắc khởi, bọn họ nên đã kết thúc nha.

Tuy rằng nếu từ khi đó tính nói bọn họ trên cơ bản cũng không bắt đầu quá.

Rõ ràng đã kết thúc, Tổng Hành không hảo hảo đương hấn hoàng đế, vì cái gì lại muốn trêu chọc nàng, ở trong mộng không buông tha nàng, ở chỗ này lại cùng nàng tới Giang Nam, nàng, nàng thật sự chống đỡ không được.

Này nên làm cái gì bây giờ nha. Tô Đường thường thường âm thầm rơi lệ.

Tổng Hành nhận thấy được Tô Đường khác thường, Tô Đường là cái trì độ tiểu đồ ngốc, trên mặt tổng treo cười, chính là gần đây lại cả người bao phủ thượng một tầng nhàn nhạt ưu sầu, xem hấn ánh mắt ai oán, khác thường đa sầu đa cảm.

Không thể không nói ưu sầu lên Tô Đường cả người có một loại bệnh kiều mỹ, thoát nhìn thành thực rất nhiều, không hề giống cái không rành thế sự tiểu nữ hài.

Chỉ là Tống Hành không muốn nhìn đến Tô Đường đa sầu đa cảm. Hắn tưởng chính mình đột nhiên cầu thân dọa đến nàng, hỏi Tô Đường, nàng cũng không đáp lời, chỉ là không để ý tới hắn.

Tống Hành thích nhất Tô Đường đánh hắn mắng hắn, nhất chịu không nổi Tô Đường không để ý tới hắn, ghen hai ngày, trong lòng ruột gan còn cào mà ngứa, cuối cùng vẫn là không ghen lại, đi rồi đường xưa: Trèo tường.

Ban ngày Tô Tranh tổng giám coi hai người nhất cử nhất động, sợ Tô Đường bị hắn chiếm tiện nghi, vì thế Tống Hành chỉ có thể chọn buổi tối.

Nguyệt hắc phong cao đêm, bị an bài ở cổng lớn trông chừng, run bần bật Lý Đức Toàn yên lặng hướng Tống Hành trèo tường bóng dáng dựng một cây ngón giữa.

Tô Đường đang ở rửa mặt chải đầu, đột nhiên nghe được cửa phòng mở, sau đó nhìn đến hơn phân nửa đêm nhảy đến nàng trong khuê phòng Tống Hành, mặt đen.

Vẫn là dương kim thánh thượng đầu, như thế nào tổng làm này đó không da không mặt mũi không sáng rọi sự tình.

Từ trước kia còn ở kinh thành bắt đầu, nàng đều nhớ không rõ đây là Tống Hành lần thứ mấy leo tường.

Tô Đường cắn cắn môi, quyết định ở chính mình nghĩ thông suốt trong lòng ngật đáp phía trước không để ý tới Tống Hành, tiếp tục

đối với gương trích nhĩ thượng một đôi trâm châu hoa tai.

Tống Hành biết chính mình như vậy không lắm sáng rọi, sờ sờ cái mũi, xem Tô Đường tá quay đầu thượng thoa hoàn, một đầu tóc đen giống sa tanh đường như rối tung ở sau lưng.

“Đường Đường.” Hấn kêu một tiếng.

“Ân.” Tô Đường nhàn nhạt đáp, nghe không ra chút nào cảm xúc.

Tống Hành có chút vô thố mà đứng ở nơi đó, hấn vốn là tới cùng Tô Đường trò chuyện, hỏi nàng vì cái gì gần nhất không để ý tới hấn, kết quả Tô Đường tựa hồ cũng không có muốn cùng hấn giao lưu ý tứ.

Tô Đường rửa mặt chải đầu xong, lại ngồi vào bên giường, dưới giường bày một cái cặp nạng căng chân như vậy cao thùng gỗ, bên trong thịnh còn ở mạo bạch khí nước ấm, Tô Đường tính toán rửa chân.

Tống Hành cảm thấy chính mình như vậy bị Tô Đường lượng cũng không phải chuyện này nhi, vì thế tiến đến Tô Đường trước người, vãn khởi tay áo: “Đường Đường, ta tới cấp người tẩy đi.”

Tô Đường sửng sốt một chút, mở to hai mắt ngẩng đầu xem hấn, tựa hồ không thể tin được Tống Hành vừa mới nói gì đó.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 68

Tổng Hành tức khắc có chút kích động, nhìn về phía Tô Đường ánh mắt vẫn là ôn nhu như nước.

Tô Tranh nhìn đến Tổng Hành cái kia ánh mắt, tay vuốt chòm râu thờ dãi.

Hoàng Thượng đoạn tụ, khi nào mới là cái đầu a.

Đoàn người dừng thảo trường oanh phi phong cảnh như họa Giang Nam, một lần nữa đi lên hồi kinh lộ.

Này một đường hành thuận lợi, Tô Tranh vừa đến kinh thành cửa thành liền phải mang theo Tô Đường cùng Tổng Hành đường ai nấy đi, Tổng Hành nghĩ đến chính mình hồi cung sau muốn gặp Tô Đường liền lại không dễ dàng, đầu một ngày buổi tối trụ khách điểm khi, vẫn là lưu vào Tô Đường phòng.

Tổng Hành thành thạo mà mức nước cấp Tô Đường tẩy xong rồi chân, sau đó lau khô tay sau ngồi ở Tô Đường mép giường, biểu tình tựa hồ không mấy vui vẻ.

Tô Đường ngồi ở trên giường, thiên đầu hỏi: “Như thế nào lạ?”

Tổng Hành lẩm bẩm: “Này dọc theo đường đi cũng quá nhanh.”

Hắn bỗng cảm thấy hắn cùng Tô Đường còn có từ Giang Nam đến kinh thành một đường thời gian có thể ở chung, chính là không nghĩ

tới nhanh như vậy, cảm giác nhoáng lên mắt liền lại phải về vào thành.

Tô Đường cười khúc khích, Tống Hành này hoàng đế đương đến thật là thành công, dọc theo đường đi liền cái thích khách ảnh đều không có, nơi đi đến mỗi người khen đương kim thánh thượng trị quốc có cách.

Tống Hành lại một lần hỏi Tô Đường: “Đường Đường, cùng ta hồi cung hảo sao?”

Tô Đường nghe xong cúi đầu: “Thái Hậu không thích ta trở về.”

Tống Hành nắm Tô Đường tay nhỏ: “Trẫm đều có chủ trương, mẫu hậu sẽ thích ngươi.”

Tống Hành kỳ thật cũng không quá lo lắng Thái Hậu này một quan, hắn không phải muốn sống lại đường vì Quý Phi, hắn là muốn nạp Tô Đường vi hậu, Thái Hậu là hắn mẹ ruột, cùng Tô Đường kỳ thật vốn dĩ liền không có cái gì quá lớn ăn tết, phía trước thậm chí còn rất thích Tô Đường, lúc trước phế Tô Đường là bởi vì Tống Hành quá thích Tô Đường mà đối nàng trong lòng tạo thành khủng hoảng, chính là nếu là Tống Hành hiện tại thật sự khẳng khẳng một mực phi Tô Đường không cần, Thái Hậu có thể ở thượng một lần cung đấu trung thắng được, định có thể nghĩ thông suốt nàng lại như thế nào phản đối cũng vô dụng, nàng làm gì một hai phải đem sự tình nháo như vậy cương, đến lúc đó ngược lại tao thân nhi tử oán trách.

Tô Đường bắt tay từ Tống Hành trong lòng bàn tay chậm rãi rút ra: “Tống Hành, thực xin lỗi, ngươi từ từ ta được không, chúng ta liền như bây giờ, không hảo sao?”

Tổng Hành lòng bàn tay không còn, đáy mắt hiện lên cô đơn.

Hắn hoãn trong chốc lát, thấp thỏm nói: “Thực xin lỗi Đường Đường, ta không nên bức ngươi.”

Tô Đường vô pháp nói nên lời chính mình cảm tạ, vì thế thò lại gần vòng Tổng Hành cổ, ở hắn trên môi nhẹ nhàng hôn một chút.

Tổng Hành lập tức một tay thủ sẵn nàng cái gáy một tay khoanh lại nàng eo, không cho rời đi, đem nụ hôn này không ngừng gia tăng.

Tô Đường hiện tại biết Tổng Hành ở thâm tình hôn nàng thời điểm yêu cầu nhắm mắt, nàng nhắm mắt lại, cảm nhận được hắn đầu lưỡi ở liếm nàng khớp hàm, Tô Đường khớp hàm buông lỏng, nam nhân lưỡi dài lập tức chui đi vào, quần lầy nàng cái lưỡi tinh tế miêu tả.

Tô Đường bị hôn đến có điểm thiếu Oxy, vụng vụng hồ hồ, chờ đến lại phản ứng lại đây khi chính mình lại bị Tổng Hành đè ở dưới thân.

Quả nhiên, ban đêm người luôn là không thái bảo hiểm, lần đầu tiên có thể đương quân tử, lần thứ hai liền không nhất định.

Tổng Hành rốt cuộc bỏ được buông ra Tô Đường môi, hơi hơi nâng lên thân, hai tay chống ở nàng bên cạnh người, sâu nặng mà thở phì phò, đáy mắt bố nào đó sâu không thấy đáy đồ vật.

Tô Đường một tay che chở ngực, một tay đẩy ở Tổng Hành ngực thượng, thân mình hướng lên trên rụt rụt.

“Hoàng Thượng.” Tô Đường ra tiếng nhắc nhở hắn.

Tổng Hành cường tự nhẫn nại, nhìn đến Tô Đường đề phòng đôi mắt nhỏ, rốt cuộc vẫn là bại hạ trận tới, đem vùi đầu đến Tô Đường vai trên cổ, thật sâu hút một ngụm thiếu nữ trên người hương thơm, bất lực mà cầu xin: “Đường Đường, hảo Đường Đường, người chừng nào thì mới có thể cứu ta một mạng.”

Tô Đường cảm nhận được chính mình bấp đùi có cái nóng bỏng đồ vật chống, tư tưởng ma ma đã nói với nàng đó là cái gì, sau đó bị Tổng Hành nói xấu hổ đầy mặt đỏ bừng.

Tổng Hành không biết xấu hổ mà bắt lấy Tô Đường tay nhỏ, ách giọng nói: “Vậy người sờ sờ nó, cầu người Đường Đường, người liền nhẹ nhàng sờ sờ nó.”

“Ta..... Không cần.” Tô Đường ở đứng tới Tổng Hành vật liệu may mặc kia một cái chớp mắt liền điện giật lùi về tay, đẩy ra Tổng Hành, xoay người lăn một cái, sau đó đem mặt tất cả đều vùi vào trong chăn.

Tổng Hành nhìn xem dưới thân đã ngạnh đến phát đau nào đó sự việc, sau đó lại nhìn xem trong chăn đã tránh không thấy người Tô Đường, ưu tang mà thở dài.

Hắn vẫn là đi tự sinh tự diệt đi.

Tô Tranh cùng Tô Đường trở về Tô phủ, Tô Tồn mang theo tức phụ cố gia tiểu thư cố tĩnh nghi còn có Tô Từ ba người xa xa liền ra tới nghênh đón, cố tĩnh nghi bụng còn chưa hiện hoài, nhưng là cả người đã bao phủ thượng một tầng mẫu tính quang huy, đi đường

bát tự chân chậm rì rì, bị Tô Tồn thật cẩn thận mà nâng, trên mặt tươi cười điềm tĩnh.

“Nào có như vậy mảnh mai.” Cổ tĩnh nghi đối bên cạnh nâng Tô Tồn cười nói.

“Là là là.” Tuy là trong quân uy phong lẫm lẫm Tô Tồn, tới rồi tức phụ trước mặt cũng khí thế toàn vô, liên tục gật đầu bồi nếu.

Tô Tranh nhìn đến tôn tử tôn tức ân ái bộ dáng vừa lòng gật gật đầu, sau đó lại đem lực chú ý chuyển dời đến nhìn chăm chăm vào cổ tĩnh nghi bụng xem Tô Đường trên người.

Nói là đi Giang Nam cấp Tô Đường tìm nhân gia, kết quả nhân gia không tìm được, còn đảo tiện nghi tử đoạn tự Tống Hành.

Hồi kinh trên đường Tống Hành cùng Tô Đường hai người ở chung Tô Tranh là xem ở trong mắt, muốn Tô Tranh nói không xứng đôi là đang nói dối, Tô Tranh có khi liền suy nghĩ, nếu là lúc trước không có tiên hoàng kia nói tứ hôn thánh chỉ, làm Tô Đường cùng Tống Hành sau lại lại nhận thức, không biết lại là như thế nào một bộ quang cảnh.

Đáng tiếc trên đời không có như vậy nhiều nếu, Tô Tranh quyết định không nghĩ như vậy phức tạp, chỉ là nhìn đến cổ tĩnh nghi, không cảm nghĩ đến nàng đệ đệ Cổ Diệc Dữ.

Hắn cùng Tô Đường ly kinh thời điểm Cổ Diệc Dữ giống như bị bệnh một hồi, cũng không biết hảo không có.

Đáng tiếc, Tô Tranh tưởng tượng đến Cổ Diệc Dữ cũng chỉ thừa tiếc nuối, hảo hảo hài tử, hắn liếc mắt một cái liền thích, nguyên

tưởng rằng sau khi lớn lên thân mình đã hảo, không nghĩ tới vẫn là trời không chiều lòng người.

Cho dù là lại thích, Tô Tranh cũng không muốn đem Tô Đường gả cho một cái thân thể suy nhược luôn là ốm bệnh hôn phu.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 69

Cố Diệc Dữ một mặt chỉ là mỉm cười, mở ra hộp đồ ăn, đem bên trong đồ ăn tất cả đều đặt tới trên bàn: “Đường Nhi định là đói bụng, ăn trước điểm đồ vật đi.”

Đồ ăn phẩm tinh xảo bán tương thượng giai, chỉ là Tô Đường nào còn có tâm tư ăn cái gì, tiếp tục kiên trì nói: “Ta không ăn cái gì, ta phải về nhà.”

Cố Diệc Dữ lại không nói lời nào, chậm rãi ngồi xuống, sau đó cấp Tô Đường đổ một chén rượu đầy đến nàng trước mặt.

Tô Đường không uống Cố Diệc Dữ đưa qua rượu, lập tức đi đến hán vừa rồi tiến vào địa phương ở trên tường sờ soạng, muốn tìm đến kia phiền môn.

Tô Đường tìm nửa ngày cũng không tìm được, đành phải lại về tới Cố Diệc Dữ trước người: “Cái kia, người giữ cửa khai khai được không?”

Cố Diệc Dữ bưng một cái ly uống rượu, ngẩng đầu, xem Tô Đường ánh mắt thê buồn bã nhiên: “Người liền như vậy tưởng rời đi ta, người liền như vậy..... Chán ghét ta sao?”

Tô Đường nghe được mơ hồ: “Ta, ta không có chán ghét người a?”

Cố Diệc Dữ ngửa đầu làm trong tay rượu, đột nhiên có chút ủy khuất mà nhìn Tô Đường: “Vậy người vì sao vừa tỉnh tới liền phải đi, vừa tỉnh tới liền phải rời khỏi ta.”

“.....” Tô Đường phát hiện chính mình cùng hắn sắp nói không rõ, bất đắc dĩ nói, “Ta vốn dĩ liền không có cùng người a, Cố Diệc Dữ, người mau thả ta đi được không, nhà ta người thật sự nên sốt ruột.”

Cố Diệc Dữ đứng lên, chăm chú nhìn Tô Đường khuôn mặt nhỏ: “Đường Nhi, đừng rời khỏi ta.”

Tô Đường không khỏi mà sau này rút một chút, trong lòng dâng lên niềm xấu dự cảm: “Là, là người đem ta tới đây tới?”

Cố Diệc Dữ gắt gao đuổi theo Tô Đường ánh mắt: “Đường Nhi.”

Tô Đường chất vấn nói: “Có phải hay không người?”

Cố Diệc Dữ không trả lời, đột nhiên bắt lấy Tô Đường một cái cổ tay: “Đường Nhi chúng ta ở bên nhau, mỗi ngày đều ở bên nhau, người ngoan ngoãn không cần chạy trốn, chờ ta chuẩn bị tốt đồ vật, chúng ta báỉ đường thành thân.”

Hắn làm như nói cho Tô Đường nghe, lại như là làm bầm lâu bầu: “Người không biết ta có bao nhiêu thích người, ta từ vừa thấy mặt liền nhận định người.”

Tô Đường nghe xong trong đầu oanh một chút, không thể tin tưởng mà lắc đầu.

Cố Diệc Dữ điên rồi, điên rồi!

Tô Đường nhìn động bị Cố Diệc Dữ nắm lấy thủ đoạn, Cố Diệc Dữ nhận thấy được Tô Đường trong mắt kháng cự cùng mâu thuẫn, đột nhiên bực bội lên, nói chuyện cũng trở nên hùng hổ dọa người: “Vì cái gì? Đường Nhi, người vì cái gì không thích ta? Người thích chính là ai? Là Tống Hành sao?”

Cố Diệc Dữ từng bước một hướng Tô Đường tới gần, ánh mắt đột nhiên sắc bén: “Người thích hẳn cái gì, thích hẳn khinh nhục người, đùa bốn người, lại khinh bạc với người sao?”

Tô Đường bị buộc đến từng bước lui về phía sau, nghe đến mấy cái này lời nói, nằm bò đầu, ngân nga cắn chặt, một câu cũng không nói.

Cuối cùng Tô Đường phía sau lưng đông mà một chút đụng vào trên tường, nàng ngẩng đầu nhìn đến Cố Diệc Dữ đỏ lên hốc mắt, khóc nức nở nói: “Người mau thả ta đi, người không cần như vậy, ca ca ta thực mau liền sẽ tìm tới.”

Cố Diệc Dữ si ngốc cười một tiếng, lắc đầu nói: “Sẽ không, người không thích ta cũng không quan hệ, ta chỉ cần người người đãi ở ta bên người liền hảo, bọn họ vĩnh viễn cũng tìm không thấy người, bọn họ vĩnh viễn cũng sẽ không biết người ở ta nơi này.”

“Người biết không?” Hắn cúi đầu nhìn Tô Đường, tiếng nói lại đột nhiên nhu xuống dưới, thậm chí mang theo cầu xin, “Từ nhỏ đại phu liền nói ta thân mình không tốt, dưỡng không lớn, ta bị nhốt ở hắc ám trong phòng, ra không được môn, mỗi ngày uống kia một chén lại một chén khổ dược, ta nghe được bên ngoài tiểu hài tử tiếng cười nháo thanh, ta cầu ta cha mẹ, ta nghĩ nhiều đi ra ngoài giống như bọn họ đi vừa đi, nhìn một cái, biết ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người cảm giác.”

“Thật vất vả có một lần, rót cuộc một tia nắng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ khe hở chiếu vào ta trên người, ta duỗi tay muốn bắt lấy nó, ta liều mạng muốn lưu lại nó, chính là nó vẫn là một chút từ ta lòng bàn tay biến mất không thấy, khi đó ta khóc đã lâu a, tưởng còn không bằng liền như vậy đã chết.” Cố Diệc Dữ hồi ức khi còn bé, ánh mắt sâu thẳm, “Chính là ta còn là không có chết, ta sợ hãi chết, Đường Nhi, ta ánh mắt đầu tiên nhìn thấy người thời điểm, người không biết ta có bao nhiêu kích động, ta biết người chính là ta quang, ta muốn đem người bắt ở ta lòng bàn tay, ta không cần lại làm người biến mất không thấy.”

Tô Đường trong lòng phức tạp, một lần nữa đánh giá khởi Cố Diệc Dữ tới. Rõ ràng vẫn là cái người thiếu niên, mày lại luôn là khóa, có lẽ là bởi vì từ nhỏ rất ít ra cửa duyên cớ, hắc làn da cực bạch, so nữ tử đều bạch thượng vài phần, lúc này thoát nhìn cơ hồ không có một tia huyết sắc.

Có lẽ là bởi vì từ nhỏ ốm yếu không có một cái khỏe mạnh thơ ấu, làm cho hiện giờ người bình thường trên mặt tuy làm người như tấm mình trong gió xuân, kỳ thật âm u chỗ cổ chấp đến đáng sợ.

Tô Đường không muốn thương tổn hắc, thấp thấp nói: “Vậy người cũng không thể đem ta tới đến nơi đây tới a.”

Cố Diệc Dữ đột nhiên lại nôn nóng lên: “Ta đây có thể làm sao bây giờ? Muốn ta trở mặt xem người ái Tống Hành, làm ta trở mặt nhìn người gả cho Tống Hành sao? A?”

Hắc ngữ khí thực cấp, Tô Đường bị dọa đến run lên, bất lực không thôi, nước mắt nháy mắt tràn đầy hốc mắt: “Không cần như vậy, Cố Diệc Dữ, người không nên là cái dạng này.”

Cố Diệc Dữ không đáp lời, duỗi tay muốn đi lau Tô Đường trên mặt nước mắt, Tô Đường nghiêng đầu trốn rồi qua đi, Cố Diệc Dữ nhìn xem chính mình thất bại tay, cười khổ một tiếng, đứng lên, lui đi ra ngoài.

Tô Đường bị hấn giam lỏng ở bên trong.

Nàng không biết thời gian không biết địa phương, chỉ là biết nơi này đại khái là một kiện mật thất, cách một đoạn thời gian Cố Diệc Dữ liền đúng giờ trở về cho nàng đưa cơm, Tô Đường nhớ kỹ Cố Diệc Dữ cho nàng tặng đại khái năm sáu bữa cơm, đại khái cũng chính là qua hai ngày.

Tô Đường ở bên trong bị quan kê trời trời không biết kê đất đất chẳng hay, lo lắng gia gia cùng ca ca hiện tại nhất định gấp đến độ đến không được, khẳng định ở mãi thế giới tìm nàng.

Tô Đường tưởng xong rồi gia gia cùng ca ca, lại nghĩ đến còn có một người, Tống Hành, gần nhất thế nào.

Tống Hành hiện tại đang làm gì đâu? Biết nàng không thấy sao?

Tô Đường suy nghĩ trong chốc lát, phiên một cái thân, đang muốn ngủ, mật thất môn đột nhiên lại bị mở ra.

Tô Đường hí hí mắt, nhìn đến Cố Diệc Dữ đột nhiên xuất hiện, hấn thân ảnh nghịch quang, thiếu bình đúng vậy thanh tuyến tú trí, càng hiện cao lớn.

Không phải mới đưa quá cơm không bao lâu sao? Tô Đường nhìn Cố Diệc Dữ thân ảnh nhú nhú mày, dự cảm không tốt lắm, hướng giường rụt rụt.

Dưỡng Nguyên Điện, bọn thái giám cung nữ đều làm trò kém,
liên tục hai ngày đèn đuốc sáng trưng.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 70

Nàng một bên nói, nước mắt một bên lạch cách một chút từ lông mi chảy xuống nơi tay trên lưng.

Tổng Hành đau lòng như là ở bị lằng trì, ôm chặt lấy Tô Đường: “Đương nhiên muốn, như thế nào không cần, trừ phi ta chết, chúng ta âm dương lưỡng cách, nếu không không ai có thể làm ta buông tay.”

“Ta đuổi theo lâu như vậy, thật vất vả đuổi tới Đường Đường, sao lại có thể nói buông tay liền buông tay đâu?” Tổng Hành cúi đầu hôn hôn Tô Đường lông xù xù đỉnh đầu.

“Chính là..... Ô ô ô ô.....” Tô Đường nước mắt lạch cách lạch cách mà rơi.

Tổng Hành dùng ngón cái xoa Tô Đường trên má nước mắt, cường xả ra một mặt mỉm cười: “Đừng sợ, Đường Đường, có ta ở đây đâu, chờ chúng ta lần này tỉnh lại, người gả cho ta được không?”

Tô Đường khóc đến khuôn mặt nhỏ hồng hồng, cảm nhận được Tổng Hành hơi ôn lòng bàn tay, đột nhiên có chút hối hận, từ Giang Nam trở về trước một đêm, Tổng Hành nhấn đến vất vả, như vậy muốn nàng, lại vẫn là bị nàng không lưu tình chút nào đẩy ra.

Hiện tại tưởng tượng lại có cái gì cùng lắm thì, dù sao hai người lại không phải lần đầu tiên, nàng cấp Tống Hành, tổng hảo quá hiện tại bị người khác khinh nhục.

Tống Hành không có chờ đến Tô Đường hồi đáp, vì thế lại nhẹ giọng nói một lần: “Đường Đường, ta tưởng lập ngươi vi hậu.”

Tô Đường cảm động đến tột đỉnh, đem vùi đầu ở Tống Hành trên vai, ghen ngào nói: “Không phải nói tốt sao, khảo đến mãn phân mới được, ngươi còn không có khảo mãn phân a.”

Tống Hành không nghĩ tới Tô Đường sẽ đột nhiên nhắc tới cái này, ngẩn người.

Tô Đường nhận thấy được Tống Hành ngạc nhiên phản ứng, phụt một chút, trên mặt vừa khóc vừa cười, cánh tay gắt gao khoanh lại Tống Hành cổ, nhìn hắn nói: “Không khảo mãn phân cũng không có quan hệ.”

Tống Hành: “Ân?”

Tô Đường hít một hơi, trịnh trọng mà nói: “Bởi vì ngươi hiện tại ở lòng ta đã là mãn phân.”

Tống Hành nghe xong, bóp Tô Đường eo, hung hăng hôn lên đi.

Tô Đường nhẹ nhàng dò ra đầu lưỡi liếm một chút Tống Hành môi trên, lần đầu tiên, bắt đầu trúc trắc lại then thùng đáp lại.

Bất quá chỉ là như vậy, Tống Hành liền hưng phấn đến không kiềm chế được, không riêng cánh tay càng thu càng chặt tựa hồ muốn đem Tô Đường mảnh khảnh vòng eo cắt đứt, trên môi càng

hôn càng sâu, tựa hồ muốn cướp đi Tô Đường phổi sở hữu không khí.

Tổng Hành cùng Tô Đường đã quyết định hảo muốn nắm tay cộng đồng đối mặt.

Việc đã đến nước này, nếu không thể quay về đại lương, bên kia hảo hảo ở chỗ này đi học.

Tới rồi thứ hai, Tổng Hành thức dậy đặc biệt sớm, đi trước Tô Đường gia dưới lầu nhận được Tô Đường, sau đó hai người cùng đi trường học.

Tuy rằng đã cùng chính mình nói qua rất nhiều biến chuyện này cùng hiện đại Cố Diệc Dữ không có quan hệ, nhưng là Tô Đường vừa thấy đến chính mình chỗ ngồi bên cạnh gặm tay thảo bánh Cố Diệc Dữ, vẫn là cái mũi đau xót muốn khóc.

Tổng Hành cũng nhịn xuống muốn xông lên đi đánh người xúc động, néo néo Tô Đường đầu ngón tay lấy kỳ an ủi, sau đó mang nạng đi vào chủ nhiệm lớp văn phòng.

“Cái gì? Hai người các người muốn ngồi ở cùng nhau?” Chủ nhiệm lớp đang ở uống nước cơ phía trước tiếp nước ấm, nghe được Tổng Hành thỉnh cầu chuẩn bị ở sau run lên, nước ấm bắn tới rồi trên tay.

Chủ nhiệm lớp nể nhe răng trợn mắt, chạy nhanh đem ly nước phóng tới bàn làm việc thượng, sau đó nhìn đến trước mắt song song đứng ở trước mặt hấn Tô Đường cùng Tổng Hành.

Tô Đường vẫn luôn đỏ mặt cúi đầu, nhưng thật ra Tống Hành, ngẩng đầu ưỡn ngực khí vũ hiên ngang bộ dáng, người xem thực tức giận.

Chủ nhiệm lớp: “Các người nhưng thật ra đệ nhất đối dám đến ta văn phòng tới nói muốn ngồi ở cùng nhau, lá gan rất đại a, vì cái gì? Đếm ngược đệ nhất cùng đếm ngược đệ nhị cho nhau thỉnh giáo học tập sao?”

Tống Hành nghe xong chút nào không hoảng hốt: “Thực xin lỗi lão sư, đầu tiên ta tưởng làm sáng tỏ một chút, căn cứ gần nhất một lần đoạn khảo thành tích đầu tiên là, bản nhân lớp thành tích xếp hạng số dương đệ nhị, Tô Đường cũng không phải đếm ngược đệ nhất, cho nên ngài đối chúng ta xưng hô có lầm.”

“Tiếp theo,” hắn nhìn nhìn Tô Đường, “Chúng ta tưởng ngồi ở cùng nhau không phải vì thỉnh giáo học tập, mà là vì cho nhau liên lạc cảm tình.”

Chủ nhiệm lớp lần đầu nghe được tưởng yêu sớm còn nói như vậy đúng lý hợp tình, kinh ngạc, trong lúc nhất thời thậm chí không biết nên như thế nào phản ứng.

Chủ nhiệm lớp nói cho chính mình muốn trấn tĩnh, sau đó đem tầm mắt chuyển dời đến từ trước đến nay ngoan ngoãn ôn thuận không gây chuyện Tô Đường trên người: “Người đâu, Tô Đường đồng học, người đối Tống Hành cái này đề nghị có ý kiến gì không sao?”

Ngụ ý là người nếu là hiện tại đưa ra bất đồng ý kiến ta còn có thể suy xét không truy cứu người làm yêu sớm sự.

Tô Đường nghe xong cấn cấn môi dưới, lấy hết can đảm: “Ta cảm thấy, khá tốt.”

Chủ nhiệm lớp: “.....”

Hai người được như ý nguyện đương ngồi cùng bàn, đại giới là Tổng Hành đáp ứng chính mình muốn ở bốn học kỳ cuối kỳ vượt qua Cổ Diệt Dữ, khảo đến niên cấp tiền tam.

Tô Đường đi thu thập đồ vật ngồi vào Tổng Hành bên người khi, Cổ Diệt Dữ cả người ủ rũ tràn đầy.

Hắn làm bị vứt bỏ người, vốn dĩ tưởng ngạo kiêu mà quay đầu đi chỗ khác không bao giờ lý Tô Đường, nhưng là ở Tô Đường đi phía trước đẩy quá một viên sữa bò Vượng Tử đường khi vẫn là không nhin xuống, bắt lấy Tô Đường thủ đoạn, mặt đỏ bừng: “Người vì cái gì phải đi?!”

Tô Đường nhìn nhìn phòng học một khác đầu Tổng Hành, nói: “Cổ Diệt Dữ, người thật sự thực hảo.”

“Đừng nói ta hảo, đây là ứng phó người thành thật lời kịch!” Cổ Diệt Dữ không thuận theo, lần đầu đối Tô Đường lớn tiếng nói chuyện.

Tô Đường bị dọa một chút, giống chỉ chấn kinh tiểu miêu, nàng bình phục một chút cảm xúc, tiếp theo thấp thấp nói: “Khả năng người sẽ không biết, nhưng là người thật sự khi dễ ta, thật sự khi dễ ta.” Tô Đường nghĩ đến đại lượng tình hình, con người một chút thất thần thối, “Cho nên ta không nghĩ lại đối mặt người, thực xin lỗi.”

Tô Đường cấp Cổ Diệt Dữ nhẹ nhàng cú một cung, sau đó xoay người đi rồi.

Cổ Diệc Dữ ngồi trở lại trên chỗ ngồi, nhìn đến Tô Đường đơn bạc bóng dáng, may ning thành một cái “Xuyên” tự.

Hắn khi dễ Tô Đường, hắn khi nào khi dễ Tô Đường?

Cổ Diệc Dữ nghĩ, trong đầu đột nhiên một trận quặn đau.

Hắn xoa huyết Thái Dương, gắt gao nhắm mắt lại, trước mắt hiện lên vài đạo bạch quang, hắn quơ quơ đầu, trước mắt càng ngày càng mờ hồ, trong ban tiếng ồn ào càng phiêu càng xa.

Tô Đường ngồi cùng bàn biến thành Tống Hành.

Hai người ở chung càng ngày càng ăn ý, Tô Đường đi học không nghe mình bạch, Tống Hành tổng có thể ở nhanh nhất thời gian cho nàng giảng hiểu, thể dục khóa, Tống Hành cùng nam sinh cùng nhau đánh bóng rổ, Tô Đường liền đi cho hắn đưa nước, đến phiên Tô Đường làm trực nhật, không cần làm trực nhật Tống Hành cũng luôn là một tay bao làm.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 71

Có người phải gả cho thừa kế trước vị quý tử, có người phải gả cho đại thần gia công tử, còn có người gả cho chính mình biểu huynh.

“Người đâu?” Có người đột nhiên hỏi Tô Đường.

“A?” Tô Đường nghe xong gãi gãi đầu, nàng còn không biết phải gả cho ai, gia gia còn không có cùng nàng nói qua nha.

Vì thế Tô Đường lắc đầu nói: “Ta không biết.”

“Người gả cho ta Thái Tử ca ca được không?” Ở đây thân phận tối cao Lục công chúa đột nhiên nói.

“Vì cái gì nha?” Tô Đường hỏi.

Lục công chúa nhún nhún cái mũi: “Ta Thái Tử ca ca không thú vị thực, bình thường ai cũng không để ý tới, nhà ai cô nương thích nha, chỉ có người tốt như vậy tính tình có thể chịu được hần.”

Tô Đường phe phẩy ngón tay, khó được thực: “Chính là ta cũng không thích nhàm chán.”

Lục công chúa ôm Tô Đường cánh tay lay động: “Người là được giúp đỡ sao. Người gả cho hần, hần về sau liền sẽ không đi tai họa những người khác.”

Chung quanh tiểu nữ hài đi theo cùng nhau ồn ào, “Đúng vậy đúng vậy, người là được giúp đỡ sao,”

Tuổi tiểu cho nên thân phận cấp bậc quan niệm không cường, nghe Lục công chúa như vậy vừa nói, Thái Tử biến thành đại gia ai cũng không cần người.

Tô Đường căn cứ vì dân trừ hại bốn ý, châm chước đã lâu mới gật đầu.

Đại gia vỗ tay cao hứng cực kỳ, Tô Đường cũng bởi vì làm chuyện tốt lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc này đột nhiên truyền đến thái giám thông dẫn âm: “Thái Tử điện hạ giá lâm ——”

Một bên nói chuyện phiếm vú nuôi bảo mẫu nhóm chạy nhanh lại đây tìm được chính mình tiểu chủ tử, quỳ trên mặt đất cấp Thái Tử hành lễ.

Tô Đường cũng bị vú nuôi ôm quỳ trên mặt đất.

Tô Đường mới vừa đáp ứng rồi đại gia phải gả cho Thái Tử, vì thế tò mò mà ngẩng đầu muốn nhìn một chút Thái Tử trông như thế nào.

Kết quả nàng vừa nhấc đầu, liền đối thượng Thái Tử lạnh như băng đôi mắt, Tô Đường còn không có phản ứng lại đây, đã bị Thái Tử bởi vì thất lễ phạt quỳ một canh giờ.

Xem Thái Tử tiểu đại nhân giống nhau rời đi bóng dáng, Tô Đường oa một tiếng liền khóc.

Ngày đó cuối cùng nàng lẻ loi mà quỳ gối Ngự Hoa Viên, một bên mặt nước mắt một bên hối hận, cái gì vì dân trừ hại, nàng mới không cần vì dân trừ hại, Thái Tử ái đi tai họa ai tai họa ai, nàng không cần gả cho Thái Tử.

Tô Đường vĩnh viễn cũng quên không được ngày này, chính mình bởi vì nhìn nhiều Tống Hành liếc mắt một cái, đã bị thơ ấu thiếu hụt tâm lý vụn vụn thơ ấu Tống Hành phạt quỳ một canh giờ.

Sau lại Tô Đường ngẫu nhiên nhớ tới chuyện này, thật sâu mà cảm thán chính mình mệnh khổ.

Nàng cuối cùng thế nhưng vẫn là gả cho người này, cái gì oán cái gì nghiệt.

Tống Hành kinh Tô Đường nhắc nhở cũng nhớ tới chuyện này, nhìn đến Tô Đường kể ra khi u oán đôi mắt nhỏ, đầu gối mềm nhũn.

Dưỡng Nguyên Điện, Lý Đức Toàn dựng lỗ tai nghe bên trong động tĩnh, một bên nghe một bên tấm tắc cảm thán.

Hoàng Hậu nương nương cũng thật tàn nhẫn nột.

“Đường Đường, hảo Đường Đường.”

“Đường Đường, trầm đều như vậy, người khí nên tiêu đi.”

“Đường Đường, người đều đã ba ngày không làm ta lên giường.”

“Ai làm người như vậy tiểu liên khi dễ ta, xứng đáng.” Bên trong, Tô Đường ngồi ở long sàng thượng, nghe này đó xin khoan dung nói không dao động, quay đầu hừ một tiếng.

Dưới giường, một trương hiển nhiên đã dùng thật lâu chuyên dụng ván giặt đồ, Tống Hành hai đầu gối khép lại, ở mặt trên quỳ đến vô cùng ngoan ngoãn.

Chương 74 thứ bảy mươi bốn tiết khóa

Trong mật thất, tỉnh lại Tô Đường ôm chần ô ô mà khóc.

Nàng tỉnh lại khi Cố Diệc Dữ đã không thấy, thượng thân chỉ có một kiện yếm, cho nên tối hôm qua nàng ngất xỉu đi sau, khẳng định là đã bị Cố Diệc Dữ khinh bạc qua.

Cho dù ở hiện đại làm vô số lần trong lòng chuẩn bị, nói cho chính mình coi như là bị chó cắn một ngụm, lúc ấy đương Tô Đường chân chính tỉnh lại muốn tiếp thu cái này hiện thực khi, nàng vẫn là khóc đến thương tâm muốn chết.

Tống Hành nằm ở que diêm hộp long sàng thượng cấp Tô Đường phát xong rồi bao lì xì, ngày hôm sau ở chính mình xa hoa kingsize bản long sàng thượng tỉnh lại, hấn lập tức mang lên Kim Ngô Vệ tướng sĩ, hùng hổ mà sát hướng cổ phủ.

Tuy rằng ở trong mộng hấn luôn là an ủi Tô Đường không quan hệ không quan hệ, nhưng là thực tế vừa tỉnh tới, tưởng tượng đến Cố Diệc Dữ kia tiểu tử chạm vào hấn Tô Đường, hấn đều hận không thể lập tức bái hạ hấn một tầng da!

Kim Ngô Vệ các tướng sĩ chưa từng có nhìn đến Hoàng Thượng như vậy sinh khí quá, các đều trận địa sẵn sàng đón quân địch, sợ một cái không chú ý liền rơi đầu.

Tổng Hành mang theo người đi vào cổ gia, cổ gia lão già trẻ tiểu còn tưởng rằng là xét nhà, đều sợ tới mức hồn phi phách tán, Tổng Hành thẳng đến cổ gia công tử sân, không tìm được Cổ Diệc Dữ, mọi người ở hắc phòng ngủ một phen sờ soạng, quả nhiên tìm được mật thất cơ quan.

Kim Ngô Vệ thống lĩnh chuyển động trên giá sứ men xanh bình hoa, bên cạnh trên tường lập tức xuất hiện một cánh cửa, đó là mật thất nhập khẩu, từ trong lộ ra yếu ớt quang.

Tổng Hành cất bước đi vào, Kim Ngô Vệ cũng rút ra binh khí nhanh như chớp theo vào đi hộ giá, Tổng Hành đi vào thời điểm trong lòng thẳng phát run, sợ ở mật thất trong vòng gặp được Cổ Diệc Dữ, hắc chuyển qua một cái cong, yếu ớt quang đột nhiên trở nên sáng sủa lên, bên tai còn nghe được ô ô tiếng khóc.

Tổng Hành vừa nghe đến kia tiếng khóc liền tim như bị đao cắt, vọt đi vào: “Đường Đường!”

Kim Ngô Vệ cũng lập tức theo vào, ô mệnh môn chen đầy nhỏ hẹp nhà ở, biểu tình tức mục.

Tô Đường thượng thân chỉ xuyên một kiện yếm, ôm đầu gối ngồi ở trên giường khóc, nghe được động tĩnh, hai mắt đầm lệ môn lung mà ngẩng đầu, nhìn đến Tổng Hành lãnh một đại bang tử người triều nàng chạy tới.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 72

Tổng Hành bắt đắc dĩ mà thở dài, vỗ Thái Hậu bói: “Mẫu hậu, loại này lời đồn đãi ngài cũng tin?”

Thái Hậu xoa nước mắt: “Kia, đó chính là nói đây là giả, người không phải đoạn tụ?”

Tổng Hành gật gật đầu: “Đương nhiên không phải.”

Thái Hậu nghe xong rớt cuộc thở phào nhẹ nhõm, hơi hơi buông tâm, vẫn là bi thương hỏi: “Vậy người mấy ngày nay không ngã thẽ bài đến tột cùng là vì sao?”

Tổng Hành nghe xong trịch trịch một trận, đột nhiên bắt lấy Thái Hậu tay, trịnh trọng chuyện lạ nói: “Mẫu hậu, trẫm không ngã thẽ bài, là bởi vì trẫm trong lòng đã có một nữ tử, trẫm hôm nay tiến đến, còn có một việc bẩm báo ngài, chính là nhi tử tưởng lập nàng vi hậu.”

Thái Hậu ngốc một chút, nghe Tổng Hành khẩu khí này nữ tử khẳng định không phải Đồng Quý Phi, nhưng là so với Đồng Quý Phi hậu vị, hiển nhiên là Tổng Hành xu hướng giới tính càng vì quan trọng, trải qua quá chính mình nhi tử là cái đoạn tụ loại này đã kích lúc sau Thái Hậu tâm lý thừa nhận năng lực hiển nhiên đề cao không ít, vì thế lại hỏi: “Kia hành nhi coi trọng, là nhà ai nữ nhi?”

Tổng Hành nhìn đến Thái Hậu cẩn thận bộ dáng, nghĩ thầm trực tiếp cùng nàng nói là Tô Đường Thái Hậu khẳng định sẽ không lập tức đồng ý, vì thế che miệng ho nhẹ một tiếng: “Mẫu hậu, việc này nói đến.....”

Thái Hậu một viên huyền tâm lại nhắc tới tới: “Rốt cuộc làm sao vậy?”

Tổng Hành: “Nhi tử không nói cho người nàng tồn tại cũng là có khổ trung, chỉ là bởi vì trầm tư ngẫm nạm nàng vi hậu vị này nữ tử, đã từng, đã từng thành quá hôn, hứa quá người ta.”

Thái Hậu nghe xong lại toàn bộ thế giới đều sụp đổ, mới từ Tổng Hành là cái đoạn tụ bi thương trung khôi phục lại lập tức lại lâm vào tuyệt vọng, rớt nổi lên nước mắt: “Trăm triệu không thể, trăm triệu không thể, cho dù người muốn lập gia đình bình dân gia nữ nhi ta cũng nhận, chỉ là ta đại lương Hoàng Hậu, có thể nào, có thể nào không phải thanh thanh bạch bạch cô nương gia, còn phụng dưỡng quá người khác!”

Đại lương dân phong tuy rằng không bài xích nữ tử nhị hôn, nhưng là đối với Hoàng Hậu loại quan hệ này đến toàn bộ quốc gia người được chọn, vẫn là không thể từ nhị hôn nữ tử tới đảm nhiệm.

Tổng Hành cắn răng một cái: “Mẫu hậu, nhi tử phi nàng không cưới, nhất định phải lập nàng vi hậu.”

Thái Hậu lại khóc lại tức: “Người biết như vậy sẽ chịu nhiều ít phê bình sao? Thiên hạ như vậy nhiều nữ tử, người như thế nào cố tình yêu một gã hơn người, còn tưởng lập nàng vì Hoàng Hậu! Trừ phi từ ta này đem lão xương cốt trên người nghiền qua đi!”

Tổng Hành khẩn thiết dò hỏi: “Thiên hạ sở hữu gả hơn người nữ tử đều không được sao?”

Thái Hậu lau nước mắt: “Gả hơn người, trừ phi là từ trước hầu hạ quá người bị phế quá phi tần, dù sao cũng chúng ta tổ tiên có bị phế phi tần trở lại vị trí cũ chi lệ, còn lại, không bàn nữa.”

Tổng Hành lập tức cười, đứng dậy hành lễ: “Đa tạ mẫu hậu, nàng này đúng là Tô Đường.”

Thái Hậu: “.....”

Thái Hậu ở đã trải qua Tổng Hành là cái đoạn tỵ, Tổng Hành muốn cưới một cái gả hơn người nữ tử đương Hoàng Hậu này đó kinh hách sau, đối với Tổng Hành yêu Tô Đường, muốn lập nàng vì hậu chuyện này, cũng nghĩ đến thông.

Chỉ là Thái Hậu nhìn đến Tổng Hành kia phó phi Tô Đường không cưới bộ dáng, không chỉ có lâm vào “Nhi tử về sau cưới tức phụ liền đã quên nương” cũ kỹ lộ, không khỏi ảm đạm thần thương.

Bất quá Thái Hậu nghĩ nghĩ liền lại nghĩ thông suốt, về sau cùng lắm thì làm Tô Đường nhiều cho nàng sinh mấy cái tôn tử, lấy an ủi nàng lão bà tử tịch mịch tâm linh.

Tổng Hành thu phục Thái Hậu, dư lại đó là Tô gia ý tứ, Tô gia gần nhất vẫn luôn không thấy đáp lại, Tổng Hành chờ không kịp, lại đi lên đường xưa, trèo tường tiến Tô phủ.

Hắn tiến Tô Đường khuê phòng so tiến chính mình Dưỡng Nguyên Điện còn quen cửa quen nẻo.

Tô Đường mới vừa lên giường, nhìn đến Tống Hành khuya khoắt xông tới trong lòng đã thực bình tĩnh, chỉ là giận hấn liếc mắt một cái.

Tống Hành cười làm lành để sát vào, ngồi vào Tô Đường bên người: “Đường Đường.”

Tống Hành đem Thái Hậu đã đồng ý hai người bọn họ sự nói cho Tô Đường, sau đó lại hỏi các người Tô gia gần nhất ý tứ, cùng lắm thì hấn lại tới cầu mấy lần thân, cầu đến Tô Tranh phiền, nhất định sẽ gật đầu.

Tô Đường nghe xong lắc đầu: “Không cần.”

Tống Hành: “Vì, vì cái gì?”

Tô Đường nhìn hấn một cái, nhún nhún vai: “Bởi vì ta gia gia cùng ca ca đều đã đồng ý.”

Kinh hỉ tới quá nhanh Tống Hành còn phản ứng không kịp, hơn nửa ngày mới vụng vụng hồ hồ hỏi: “Thật vậy chẳng? Bọn họ thật sự đồng ý?”

“Đường Đường, là người làm cho bọn họ đồng ý sao?” Tống Hành bắt lấy Tô Đường tay, cảm động hỏi.

Tô Đường nghe xong gật gật đầu.

Tống Hành khoái cảm động khóc, nghĩ thầm nhất định là Tô Đường ở gia gia cùng huynh trưởng trước mặt kể ra bọn họ có bao nhiêu yêu nhau có bao nhiêu không rời đi lẫn nhau, cuộc đời này phi hấn Tống Hành không gả, cho nên mới làm Tô Tranh cùng nàng hai cái ca ca gật đầu.

Tổng Hành đầy cõi lòng thâm tình mà đem Tô Đường ủng đến trong lòng ngực, vui mừng hỏi: “Đường Đường, ngươi là như thế nào làm cho bọn họ đồng ý.”

Hắn muốn chính miệng nghe Tô Đường nói nàng thích hắn phi hắn không gả.

Tô Đường nghe xong tựa hồ có chút do dự, hỏi: “Ngươi thật sự muốn nghe sao?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 73

Đồng thời đối với Tổng Hành ban cho thật sâu khinh bỉ.

Một hần vẫn là một cái chịu quá hiện đại giáo dục hoàng đế, không dạy người bá tánh tin tưởng khoa học, còn làm ra cái gì thần nữ chuyển thể ngôn luận.

Cửu Thiên Huyền Nữ chuyển thể, ngấm lại liền cảm thấy then a.

Tháng sau sơ, đại hôn trước một đêm, Tổng Hành không có ghen lại, bởi vì tưởng tuân thủ dân gian kết hôn trước nam nữ không nên gặp nhau truyền thống, hần đã thật lâu không có nhìn thấy Tô Đường, hần hiện tại lại hưng phấn lại khẩn trương, cả người mỗi cái lỗ chân lông đều ở kêu gào, bởi vì thật sự quá muốn gặp Tô Đường đãi gả khuê trung bộ dáng, vì thế Tổng Hành ngựa quen đường cũ mà đi vào Tô Đường khuê phòng ngoài cửa, nói cho chính mình chỉ lặng lẽ xem một cái liền đi.

Kết quả này vừa thấy liền nhìn đến Tô Đường ở bên trong thút tha thút thít nước nở khóc.

Này nhưng đem Tổng Hành sợ hãi, còn tưởng rằng Tô Đường hối hận đáp ứng gả cho hần muốn chạy trốn hôn, chạy nhanh nhảy cửa sổ vào nhà: “Đường Đường.”

Tô Đường chính mặt nước mắt, nghe được Tống Hành thanh âm, quay đầu nhìn lại, thẳng nhai này ngày mai liền thành hôn hôm nay còn tới phiên nhà nàng tương.

Tô Đường chạy nhanh xoa trên mặt nước mắt: “Người, người như vậy tới làm cái gì?”

Tống Hành nhìn đến Tô Đường trên mặt nước mắt: “Đường Đường, người có phải hay không hối hận gả cho ta?”

Tô Đường hừ một tiếng, đưa cho hắn một cái phong thư: “Người xem đi.”

Tống Hành triển khai vừa thấy, tin thượng ký tên là Cố Diệc Dữ!

Tin thượng viết hắn đêm đó sau lại đột nhiên lương tâm phát hiện sát trụ xe, cũng không có làm thực xin lỗi Tô Đường sự tình, biết nàng muốn cùng Tống Hành thành thân, cho nên cố ý nói một tiếng, hắn hiện tại nghĩ thông suốt, nếu chính mình thích Tô Đường, như vậy xem Tô Đường hạnh phúc mới là quan trọng nhất.

Tống Hành vừa mừng vừa sợ, tuy rằng hắn ngày đó buổi sáng cứu đến Tô Đường liền có cái này suy đoán, nhưng là làm sao có thể so được với Cố Diệc Dữ chính miệng như vậy vừa nói tới kiên định.

Tô Đường mấy ngày nay tuy rằng ngoài miệng không nói, đáy lòng có khi kỳ thật vẫn là sẽ rầu rĩ không vui, hiện giờ xem như hoàn toàn giải khai tâm sự, Tống Hành thấy nàng khóc, đó là cao hứng khóc.

Cách đó không xa, mỗi gia trên nóc nhà, thiếu niên một thân hắc y, giấu ở trong bóng đêm.

Hắn mới đưa xong tin không bao lâu, liền nhìn đến có người tiếp theo lên lút mà đi.

Không phải phi tặc, là quen thuộc người.

Thiếu niên ôm đầu gối ngồi ở nóc nhà thượng, nhìn chăm chăm vào kia phòng lúc sáng lúc tối quang.

Đã đi vào thật lâu, cũng không biết hiện tại ở bên trong làm chút cái gì.

Thiếu niên vùi đầu một tiếng cười khổ.

Hắn rất muốn đau lòng, chính là chính mình, không có tư cách đau lòng a.

Một cái khác cùng chính mình âm sắc giống nhau như đúc thanh âm ở trong đầu vang lên: “Người sinh cái bệnh liền rất ghê gớm sao? Còn không phải không lo ăn không lo xuyên lớn lên, trên thế giới này so người thăm người nhiều đến là, nhân gia chiêu người chọc người, đừng khiến cho giống toàn thế giới đều thiếu người dường như.”

“Nếu không phải ta giúp người dừng cương trước bờ vực, Tô Đường không chỉ có không bao giờ sẽ thích người, còn sẽ hận người cả đời người biết không?”

“Tức chết ta tức chết ta, người quả thực ném ta mặt nộ.”

“Người có thể hay không sống ánh mặt trời một chút, là thịt không thể ăn vẫn là trà sữa không hảo uống?”

“Cái gì là trà sữa?”

“Ân..... Chính là một loại thực ngọt còn sẽ béo phì đồ uống.”

Thiếu niên cũng không biết chính mình tại đây nóc nhà thượng thối bao lâu phong, mới rốt cuộc chờ đến cái kia hắc ảnh từ Tô Đường phòng ra tới.

Hắc ảnh thi triển khinh công khi thân thủ hiển nhiên không có đi vào khi linh hoạt, thân hình phù phiếm, thậm chí đột nhiên chân mềm nhũn, bang kỉ quăng ngã cái té ngã.

Chương 76 kết thúc chương

Lý Đức Toàn đợi đã lâu, mới chờ đến Hoàng Thượng ở trong bóng đêm vội vàng trở về.

Lý Đức Toàn đối với Hoàng Thượng đại hôn trước một đêm còn không nín được hướng nhân gia tân nương tử trong khuê phòng chạy hành vi thập phần khinh bỉ, đương nhiên, hắc khinh bỉ chỉ có thể giấu ở trong lòng, không thể biểu hiện ra ngoài.

Vì thế mặt ngoài Lý Đức Toàn như cũ là xuân phong nhộn nhạo mà đón đi lên: “Hoàng Thượng cát tường.”

Tổng Hành không nói chuyện.

Lý Đức Toàn đi theo Tổng Hành phía sau, nhìn Tổng Hành bóng dáng đột nhiên cảm thấy, hắc xưa nay anh minh thần võ phong lưu phóng khoáng Hoàng đế bệ hạ, đêm nay như thế nào đột nhiên có điểm quái đâu?

Nơi nào kỳ quái? Hình như là đi đường tư thế có điểm kỳ quái.

Lý Đức Toàn tâm mắt chuyển qua Tổng Hành long bào hạ hai cái đùi thượng.

Hắn như thế nào cảm thấy, Hoàng Thượng này đường đi có điểm hư a.....

Tương so với dĩ vãng dưới chân sinh phong, hôm nay nện bước rõ ràng chậm rất nhiều, hơn nữa có rất nhiều không bình thường tạm dừng.

Đây là mới từ tô quý..... Nga không, tương lai Hoàng Hậu nương nương nơi đó trở về bộ dáng.

Lý Đức Toàn tức khắc não bổ vô số cái kích thích khả năng, sau đó đối Tô Đường nghiêm nghị khởi kính.

Này tương lai Hoàng Hậu nương nương hạn ba năm, một kia cái gì lên, Hoàng Thượng này làm bằng sắt thân thể, còn thể nhưng còn chống đỡ không được.

Chính là này còn không có thành thân đâu cứ như vậy, ngày mai buổi tối động phòng hoa chúc, Hoàng Thượng nên làm cái gì bây giờ? Chẳng phải là giường đều hạ không tới?

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 74

Tô Đường tiếp theo thầu đi lên hôn Tống Hành, nàng lần đầu tiên cam tâm tình nguyện địa chủ động hôn nàng, vươn hương mềm cái lưỡi, tinh tế miêu tả hần môi mỏng hình dạng.

Tô Đường hiện tại cũng không thể nào sợ, dù sao cũng là nhị hôn, hơn nữa nàng vẫn là học quá thị tầm ba bước pháp nữ nhân.

Tống Hành không banh bao lâu, liền theo một mảnh hồng trướng cuộn cuộn, đảo khách thành chủ đem Tô Đường đè ở dưới thân.

Hai người hô hấp đan chéo, hồng trong lều không khí nhiệt loạn mà ái muội, Tô Đường quá chú tâm thả lỏng, Tống Hành tuy rằng cấp nhưng lại cực hạn ôn nhu, chỉ chốc lát sau dưới giường cũng đã vầy đầy quần áo, hai người chân thành tương ái.

Long phượng hoa chúc trăng đêm thâm, Tống Hành mãi cho đến cuối cùng thời điểm lại đột nhiên ngừng lại, hần nhìn đến Tô Đường cắn ngón tay, ánh mắt mê ly, một đầu tóc đen vầy đầy cằm gối, cả người tựa như mới sinh trẻ con giống nhau, phiếm nhàn nhạt mê người phấn.

Tô Đường tuy rằng cùng hần từng có một lần, nhưng lần đó ký ức thật sự không tốt, thậm chí có thể dụng tâm lý bóng ma tới hình dung, lúc này đây lại là ba năm sau, cho nên hiện tại Tô Đường, kỳ thật ở nào đó ý nghĩa đi lên thư cùng chỗ. Tử cũng không quá lớn khác nhau.

Tổng Hành biết Tô Đường khẳng định sẽ vất vả, vì thế dùng đời này chưa bao giờ từng có kiên nhẫn, nàng cho dù lần đầu tiên sẽ không quá thích việc này, nhưng là cũng quyết không thể làm nàng khó chịu.

Tổng Hành vẫn luôn chờ đến Tô Đường hoàn hoàn toàn toàn nở rộ chính mình, hắn rút về tay, nhìn đến đầu ngón tay ướt át một mảnh vệt nước, thấp thấp cười một tiếng, biết hắn Đường Đường đã chuẩn bị sẵn sàng.

Tổng Hành đối qua đầu ngược lại không vội, chỉ nghĩ muốn lần này mất hồn thực cốt vĩnh sinh khó quên, vì thế đột nhiên nghĩ đến vào động trước phòng Lý Đức Toàn nói với hắn nói, hắn lấy tay đến giường để, quả nhiên sờ đến một cái hộp.

Tổng Hành mở ra hộp, cầm lấy bên trong đồ vật nhìn nhìn.

Mặt đen.....

Cho nên Lý Đức Toàn thổi trúng ba hoa chích choè, cuối cùng cho hắn chuẩn bị chính là một kiện..... Giả..... Đồng chế..... Nam nhân..... Sự việc.....

Bằng lương tâm nói, thứ này chạm vào trong tay lại là có thể cảm giác được thủ công không tồi, không chỉ có hình dạng rất thật tạo hình tinh xảo, ngay cả bên trong còn rót giữ ấm nước ấm, từ bên ngoài vuốt xúc tua thẳng ôn.

Chẳng qua có một chút, Tổng Hành nhìn chính mình trong tay thứ này, cái trán xẹt qua mấy cái hắc tuyến.

Nó..... Thật sự là quá lớn.

Tổng Hành đối với chính mình nào đó lúc này chính hưng phần đồ vật vẫn là tương đối có tự tin, hẳn vốn đã thắng được tâm thường nam tử rất nhiều, mà trên tay cái này giả, càng là so với hẳn cánh tay còn thô.

Thái giám đối với cái loại này đồ vật lớn nhỏ không có khái niệm, bằng cảm giác tưởng khẳng định là càng lớn càng tốt, cho nên khẳng định bị cửa hàng lão bản lừa dối què.

Tô Đường thấy Tổng Hành duỗi tay đến dưới giường cầm cái đồ vật sau liền nửa ngày không phản ứng, thanh tỉnh điểm nhi, hơi hơi ngồi dậy.

Tô Đường cũng đã quên thẹn thùng, trước nhìn đến Tổng Hành giữa hai chân cái kia xấu hoắc gương nanh múa vuốt vận sức chờ phát động thật đồ vật, sau đó lại nhìn đến trên tay hẳn chính nắm cái kia hình dạng giống nhau như đúc giả đồ vật.

Vì thế Tô Đường chỉ vào Tổng Hành trên tay đồ vật, phi thường thành thật địa điểm bình một câu: “Cái này, so người đại.”

Tổng Hành: “.....”

Lý!!!

Đức!!!

Toàn!!!

Chương 77 Đế hậu hằng ngày

Tô Đường Hoàng Hậu sinh hoạt, so nàng gả lại đây phía trước trong tưởng tượng muốn thuận lợi nhiều.

Nàng phía trước vốn đang có chút phát sầu, cảm thấy đương Hoàng Hậu nhất định sẽ mệt chết người, không riêng muốn tính sổ quản gia sinh hoạt, lại còn có muốn quản lí Tổng Hành hậu cung oanh oanh yển yển.

Tổng Hành hậu cung như vậy nhiều nữ nhân, nữ nhân nhiều lời nói liền nhiều, nói nhiều phiền toái liền nhiều, hơn nữa những người này trước kia cùng nàng đều nhận thức, tuy rằng không nhiều lắm giao tình, nhưng là Tô Đường tưởng tượng đến chính mình về sau muốn ngồi ở chủ vị thượng cùng một đám lão người quen chủ trì hậu cung hội nghị thường kỳ, vợ cả mang theo một đám tiểu lão bà, hình ảnh này quả thực quá kỳ quái.

Bất quá sự thật chứng minh là nàng suy nghĩ nhiều, Tổng Hành vì nghênh Tô Đường vào cung, ở Ngự Hoa Viên hồ Thái Dịch đối diện khác tu cung điện, đem trong cung phi tần đều dịch tới đó đi trụ, ăn ngon uống tốt đợi, cách khá xa xa. Đây đó phi tần nếu là không nghĩ chết già trong cung cũng có thể, lãnh một bút bạc có thể ra cung, có bối cảnh có thể về nhà trụ, không gia thế Tổng Hành còn ở kinh thành ban thưởng nhà cửa một bộ.

Tô Đường phiên phiên mấy trăm năm sau giá nhà, cảm thấy Tổng Hành quả thực là quá hào phóng.

Vì thế Tô Đường phía trước thiết tưởng người lừa ta gạt khỏi thuốc súng nổi lên bốn phía náo nhiệt phi phạm cung đấu sinh hoạt, biến thành nàng một người ở Tổng Hành hậu cung ăn no chờ chết.

Cuộc sống này quả thực quá không thú vị!

Tô Đường mỗi ngày ở Ngự Hoa Viên thả điều phóng đều mau phun ra, trước kia hậu cung tuy rằng nguy hiểm nhưng là người

nhieu náo nhiệt a, mỗi ngày lo lắng đề phòng nghĩ không cần bị khác phi tần hãm hại chính chết không cần bị Tống Hành giận dữ chính chết nhiều kích thích, hiện tại Tống Hành giống điều chó Nhật đường như liền kém vẫy đuôi, mỗi ngày đối Lý Đức Toàn nói nhiều nhất nói chính là “Hoàng Hậu đâu?”

“Hoàng Hậu đi đâu vậy?”

“Hoàng Hậu khi nào tới?”

Lý Đức Toàn đều cùng các đồ đệ tổng kết, tưởng trước tiên biết Hoàng Thượng ở nơi nào sao?

Không phải ở Hoàng Hậu nơi đó, chính là ở đi tìm Hoàng Hậu trên đường.

Này không, Hoàng Thượng mới vừa phê xong hôm nay sổ con, liền vội vã mà từ ngự thư phòng hướng Thục Kỳ Cung đuổi.

Tống Hành vốn dĩ tính toán chính là Tô Đường tiến cung lúc sau trực tiếp dọn đến Dưỡng Nguyên Điện cùng hấn trụ, nhưng là bị Tô Đường không làm, nhất định phải có thuộc về chính mình địa bàn, vì thế lại dọn tới rồi chính mình trước kia chỗ cũ Thục Kỳ Cung. Vì thế Tống Hành lão đại không vui, mỗi ngày liền cố hướng Thục Kỳ Cung đuổi, ăn ở Thục Kỳ Cung túc ở Thục Kỳ Cung, nhiều sổ con cũng ở Thục Kỳ Cung phê, cùng ăn vạ nơi này đường như, có khi thậm chí vài thiên liền Dưỡng Nguyên Điện môn đều không bước vào một chút.

Đối này Tô Đường rất là đau đầu, này cùng lúc trước chính mình trực tiếp trụ tiến Dưỡng Nguyên Điện có cái gì khác nhau?

Thục Kỳ Cung, Tô Đường ở cùng Xuân Hỉ hạ cờ năm quân, Xuân Hỉ này bốn nha đầu, hồi hồi đều chết ở cùng chiêu thượng, Tô Đường đã dạy nàng rất nhiều biến ba viên tử liền ở bên nhau nhất định phải muốn đổ, kết quả nha đầu này hồi hồi đều chờ đến Tô Đường bốn chữ liền thành một đường mới nhớ rõ đổ, chính là đã chậm.

Tô Đường lại một lần tỏa định thắng cục, ngáp một cái, cảm thấy cùng Xuân Hỉ chơi cờ xác thật quá không có kỹ thuật hàm lượng, rốt cuộc đại phát từ bi buông tha đối diện đối với ván cờ vò đầu bứt tai Xuân Hỉ, xua tay nói: “Không được, quá một lát nên ăn điểm tâm.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 75

Tô Đường nhìn lục đầu bài thượng những cái đó từ, ần ần cảm thấy có chút không thích hợp, chính là cụ thể làm nàng giảng là không đúng chỗ nào, nàng lại không thể nói tới.

Quản nàng đâu, phiên thẻ bài, phiên liền phiên, ai sợ ai.

Tô Đường tay treo ở một loạt chỉnh tề lục đầu bài thượng chọn lựa, trong chốc lát cảm thấy cái này một hồi lâu lại cảm thấy là cái kia, chậm chạp không ngã.

Hoàng Hỉ thấy thế, vội vàng bổ sung nói: “Hoàng Thượng nói qua, Hoàng Hậu nương nương có thể không cần chỉ phiên một cái, nhiều phiên mấy cái mới tốt nhất.”

“Thật vậy chăng?” Tô Đường nửa tin nửa ngờ, đầu tiên là bang mà một chút lật qua đi kia trương “Quan Âm tọa liên”, sau đó lại chọn chọn, lại lật qua đi hai trương “Chim én dán tường” cùng “Nghiêng cấm dương liễu”.

Hoàng Hỉ phủng bị lật qua mâm hoan thiên hỉ địa mà đi theo Tổng Hành phục mệnh.

Tô Đường vẫn là mơ hồ, chờ xem Tổng Hành bên dưới.

Quả nhiên, bóng đêm một buông xuống, thật sự có tiểu thái giám nâng thị tắm người lại đây.

Tô Đường lay khai cuốn chần màn, nhìn đến bên trong kia trương quen thuộc khuôn mặt tuần tú, bẹp bẹp miệng.

Mỹ nam tử đảo xác thật là mỹ nam tử, chỉ là một chút tâm ý cũng không có.

Tổng Hành không biết khắc phục bao lớn tâm lý chướng ngại mới quyết định làm tiểu thái giám nâng chính mình lại đây thị tẩm, không nghĩ tới lại đối tượng Tô Đường nhìn đến hấn mặt sau lược hiện thất vọng biểu tình, mặt đen.

Tô Đường tiếp tục hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, thiên chân nói: “Ta không phải phiên tam trương sao? Vì cái gì chỉ tới một cái nha?”

Tổng Hành nghe xong cười lạnh một tiếng: “Chỉ sợ là chỉ có này một cái, người cũng tiêu thụ không nổi.”

Tô Đường xem Tổng Hành phản ứng, biết chính mình chọc tới hấn, lại không lưu sẽ thực phẩm, vì thế cười làm lành hai tiếng, sắc này không chú ý, lập tức lòng bàn chân mặt du ra bên ngoài chạy.

Tổng Hành ba lượng bước liền đuổi theo, chặn ngang bế lên, sau đó không chút khách khí mà ném tới trên giường.

Không bao lâu, màn trung.

Tô Đường bị từ dưới lên trên đụng phải, nằng một bên ai ai mà kêu, một bên khởi động đùi muốn chạy trốn, thật vất vả liền chạy mau rút, lại bị người bóp chặt eo, hung hăng ấn trở về.

Tô Đường ở bị thật sâu ấn trở về kia một cái chớp mắt, phảng phất cảm thấy chính mình một lòng đều mau từ ngực nhảy ra ngoài,

nàng một ngum cắn ở Tổng Hành trên vai, khóe mắt tiêu nước mắt.

Tổng Hành nâng nàng vô lực thân mình, cười nhẹ: “Đường Đường này liền mệt mỗi? Đệ nhất trương đều còn không có xong đâu.”

Tô Đường: “Cái gì..... Đệ nhất trương?”

Tổng Hành lôi kéo Tô Đường cánh tay vòng đến chính mình trên cổ: “Còn thừa chim én dán tường, nghiêng cảm dương liễu, đều là Đường Đường chính mình tuyển.”

Tô Đường lúc này mới bỗng nhiên minh bạch Tổng Hành làm nàng phiên thể bài phiên chính là cái gì.

Sau đó khóc đến kia kêu một cái bi thảm vô cùng.

Ngô oa oa oa oa oa oa oa oa oa oa ——

Chương 78 Đế hậu hằng ngày (nhị)

Làm mỗi nửa tháng liền có thái y tới thỉnh một lần bình an mạch người, Tô Đường trên người có nửa điểm không đúng, thái y đều rõ như lòng bàn tay.

Lúc này đây thỉnh bình an mạch, Tô Đường rõ ràng nhìn đến thái y trên mặt biểu tình cổ quái rất nhiều, một tay nắm lấy nàng mạch, một tay không ngừng loát chòm râu.

Tô Đường lập tức khẩn trương đến không được, còn tưởng rằng chính mình được bệnh gì.

Thái y khám xong mạch, ở Tô Đường lo lắng nhìn chăm chú hạ hội báo nói: “Vi thần chúc mừng nương nương chúc mừng nương

nường, nường nường đã có hơn tháng có thai lạ!”

Tô Đường nghe xong ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, qua một trận mới ngơ ngác mà nhìn chăm chú vào chính mình bụng.

Nàng bàn tay đi vào chính mình bụng nhỏ, thật cẩn thận hỏi: “Đây là..... Thật vậy chẳng?”

Thái y cười nói: “Vi thần đã khám qua, thiên chân vạn xác.”

Lại lần nữa được đến khẳng định hồi đáp, vui sướng nháy mắt chiêm cứ Tô Đường trong óc.

Nàng cỡ nào thích tiểu hài tử, hiện giờ chính mình trong bụng cũng có một cái tiểu hài tử, làm mẹ người kỳ dị cảm giác bao phủ toàn thân, Tô Đường cảm thấy chính mình cả người đều ở sáng lên.

Nàng phải làm nường lạ!

Tổng Hành thu được tin tức sau cơ hồ là dùng chạy vọt tới Thục Kỳ Cung, nhìn đến chờ ở bên trong Tô Đường, vốn dĩ tiến lên đem nàng gắt gao xoa tiến trong lòng ngực, nhưng là ngón tay ở dừng tới Tô Đường khi lại rút trở về, lý trí nói cho hắn hiện tại Tô Đường là một cái kiêu khí không chịu nổi lẫn lộn thai phụ.

Tổng Hành xoa xoa tay vây quanh ở Tô Đường bên người, đôi mắt nháy mắt cũng không nháy mắt mà nhìn chăm chăm Tô Đường bụng: “Đường Đường.”

Tô Đường rất hào phóng mà đem bụng mượn cấp Tổng Hành xem, kỳ thật hiện tại hài tử tháng còn nhỏ đến không được, nàng

bụng bình đến không thể lại bình, nhưng là Tống Hành nhìn đến Tô Đường bụng, như cũ hạnh phúc đến mạo phao.

Không uống công hẩn như vậy vất vả cần cù mà cày cấy, cuối cùng có thu hoạch.

Hai cái tay mới cha mẹ qua lúc ban đầu khẩn trương kỳ, chính thức bắt đầu nghênh đón hai người đứa bé đầu tiên giáng sinh.

Tô Đường biến thành thai phụ, trước kia mỗi ngày buổi tối nên làm chuyện xấu đều làm không được, Tống Hành ôm ngủ ở nàng trong lòng ngực Tô Đường, một bên xem nàng điềm tĩnh ngủ nhan, một bên vỗ nàng từ từ phồng lên bụng nhỏ.

Đáng giá!

Tống Hành là thật sự thực hạnh phúc, không chỉ có là bởi vì hẩn cái này độc đỉnh hoàng đế rốt cuộc có hài tử, còn bởi vì hài tử mẫu thân là Tô Đường, hẩn ái Tô Đường.

Tưởng tượng đến một cái liên tục hẩn cùng Tô Đường hai người huyết mạch tiểu gia hỏa tương lai sẽ cất tiếng khóc chào đời, Tống Hành liền cảm động đến đôi mắt lên men.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 76

Canh giữ ở cửa một đám tiểu thái giám chạy nhanh ngăn lại hắn, khuyên nhủ: “Tiểu điện hạ, ngài hiện tại, cái này, cái kia, không thể đi vào a.”

“Vì cái gì?” Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu không phải thực vui vẻ, hắn tiến hắn mẫu hậu tẩm cung là một kiện cỡ nào đương nhiên sự, nghe nói hắn hai tuổi trước kia còn cùng mẫu hậu cùng nhau ở tại bên trong đâu.

Tiểu thái giám vẻ mặt khó xử, ngăn đón Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu nói: “Bởi vì, ách, Hoàng Thượng hiện tại cũng ở bên trong.”

Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu mới mặc kệ cái này, phụ hoàng ở bên trong có gì đặc biệt hơn người, hắn là đi tìm mẫu hậu, vì thế một oai cổ, nói: “Ta đây cũng muốn đi vào.”

Ai ở bên trong đều không thể ngăn cản Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu muốn vào đi cấp mẫu hậu đưa hoa, vì thế sấn tiểu thái giám không chú ý, Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu một tay giơ hoa, một tay đẩy cửa ra, thuận thực mà bò quá so với hắn đầu gối còn cao thật nhiều ngạch cửa.

Hắn một bên hướng trong nhảy, một bên nãi thanh nãi khí mà kêu: “Mẫu hậu ~”

Ngoài cửa mấy cái tiểu thái giám tro mắt nhìn đến tiểu điện hạ đi vào, đang muốn đi vào bắt hấn ra tới, nhưng lại nghĩ đến bên trong Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu khả năng đang ở làm cái gì, chỉ có thể làm canh giữ ở cửa, gấp đến độ thẳng dậm chân.

Quả nhiên, theo Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu tiến vào còn không đến một phút đồng hồ, bên trong liền truyền đến một tiếng nam nhân tức muốn học máu rít gào: “Tống người!!!”

Ngoài điện tiểu thái giám tất cả đều sợ tới mức run lên.

Tẩm điện nội, Tống Hành xuyên một cái quần dài, thượng thân phê một kiện áo ngủ, xoa eo trên mặt đất đi tới đi lui, sau đó ánh mắt bắn về phía cái kia lúc này chính súc ở Tô Đường trong lòng ngực tiểu vương bát đản.

Đối với hiện tại Tống Hành tới nói Tô Đường trong lòng ngực cái kia chính là cái tiểu vương bát đản.

Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu đối thượng chính mình phụ hoàng giết người ánh mắt, lại hướng mẫu hậu trong lòng ngực rụt rụt.

Tống Hành tưởng tượng đến chính mình lại bị hổng rồi chuyện tốt còn kém điểm ở nhi tử trước mặt biểu diễn sống xuân. Cung liền tức giận đến gan đau, chỉ vào Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu cái mũi trách mắng: “Cùng ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi! Phụ hoàng ở mẫu hậu trong cung thời điểm ngươi không được tùy tiện vào tới! Tưởng ai mộng có phải hay không!”

Vừa nghe muốn ai mộng, Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu lập tức bị dọa đến nước mắt lưng tròng, khóc ngã vào Tô Đường trong lòng

ngực: “Mẫu hậu, ta chỉ là..... Nghĩ đến cho người đưa hoa..... Ô ô ô ô.....”

Tô Đường trong tay còn cầm nhi tử đưa kia đóa tiểu hoa dại, nhìn đến hấn ủy khuất thành cái dạng này tâm đều mau hóa, vì thế giống hộ tiểu kê dường như đem nhi tử hộ ở sau người, đôi mắt trừng mắt Tống Hành: “Có thể hay không hảo hảo nói chuyện, người làm gì hung hấn!” Sau đó lại chuyển qua đi an ủi bị dọa đến Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu, “Ngoan nga, người phụ hoàng nếu là dám bởi vì cái này đánh người mộng, mẫu hậu liền giúp người đánh hấn mộng.”

Tống Hành vừa nghe đến Tô Đường tuyên bố muốn đánh hấn mộng, sau đó lại nhìn đến Tô Đường kia phó bao che cho con bộ dáng, thiếu chút nữa hộc máu.

“Đường Đường.” Tống Hành giận một tiếng, mỗi lần hấn muốn giáo huấn tiểu tử này, Tô Đường liền ra tới ngăn đón, cứ thế mãi đi xuống, sẽ đem tiểu tử này cấp chiều hư.

Tô Đường mới không để ý tới Tống Hành, nhi tử nếu là phạm vào cái gì trên nguyên tắc sai lầm, Tống Hành muốn phạt hấn nàng đương nhiên không ngăn cản, chính là hiện tại rõ ràng là Tống Hành ban ngày tuyên. Dám trước đây, sau đó còn quái nhi tử tiến vào tìm nàng hồng rồi hấn chuyện tốt, trên đời nào có đạo lý này.

Hơn nữa Tô Đường lúc này vui mừng cực kỳ, không uổng công nàng lo lắng ba lực đem tiểu gia hỏa này sinh hạ tới lại dưỡng đến lớn như vậy, hiện tại thế nhưng trích đến đẹp hoa còn biết muốn tặng cho nàng, liền hấn cha Tống Hành đều không có loại này giác ngộ, mỗi ngày chỉ nghĩ chuyện đó.

Một bên là ban ngày tuyên. Dâm ý đồ đối chính mình gây rối Tổng Hành, một bên là tới cấp chính mình đưa hoa dũng cứu mẹ ruột nhi tử, Tô Đường hiện tại thấy thế nào Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu như thế nào ái, nơi nào còn có thể làm hấn bị Tổng Hành cấp đánh mông.

Tô Đường an ủi xong Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu, bế lên hấn đi ra ngoài: “Người ở nơi nào cấp mẫu hậu trích hoa nha, chúng ta lại đi trích được không?”

“Hảo ~” Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu nãi khí mà đáp, sau đó lại không quên bổ sung, “Mẫu hậu, nhi thần hôm nay buổi tối tưởng cùng người ngủ.”

Tô Đường trong lòng ngọt đến độ mau hóa: “Đương nhiên có thể nha.”

Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu: “Nhi thần ngày mai cũng tưởng cùng người ngủ.”

Tô Đường: “Không thành vấn đề.”

Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu: “Nhi thần hậu thiên có thể hay không còn cùng người ngủ.”

Tô Đường: “Người muốn ngủ mấy ngày liền ngủ mấy ngày.”

Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu: “Nhi thần tưởng cùng mẫu hậu hai người ngủ.”

Tô Đường: “Mẫu hậu làm người phụ hoàng đi Dưỡng Nguyên Điện ngủ, không dám tới cùng chúng ta tể.”

Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu ở Tô Đường trong lòng ngực phát ra thuộc về hài đồng thiên chân non nớt tiếng cười.

Tống Hành: “.....” Dựa!

Hai mẹ con tương thân tương ái mà đi ra ngoài, lưu lại Tống Hành lẻ loi tại chỗ.

Tống Hành hắc mặt, cùng ghé vào Tô Đường trên vai Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu nhìn nhau liếc mắt một cái.

Tiểu tử này mới vừa đã khóc, lông mi ướt đầm dề, khóe mắt còn treo nước mắt, nhưng Tống Hành thế nhưng lảng là từ này mới vừa ba tuổi tiểu gia hỏa trong mắt nhìn ra vài phần khiêu khích, khóe môi mang cười, phảng phất ở cùng hấn thị uy, nhưng mà chờ đến đối mặt Tô Đường khi, Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu liền lại khôi phục kia phó thiên chân vô tà bộ dáng.

Vì thế từ khi đó khởi, Tống Hành liền biết, tiểu gia hỏa này tương lai xác thật là khối đương hoàng đế liệu —— kia tâm cơ, quả thực sâu đến lệnh người giận sôi.

Chương 80 Đế hậu hằng ngày (bốn)

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 77

Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu ăn quả nho, nhìn đến cách đó không xa một cái ăn mặc mình hoàng long bào nam tử đi tới.

Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu ở Tô Đường trong lòng ngực vắn vẹo, nói: “Mẫu hậu, phụ hoàng tới.”

Tô Đường trong đầu vụng vụng hồ hồ, phản ứng cũng chậm nửa nhịp, nghe được nói chuyện thanh, cúi đầu nhìn đến nhi tử non nớt khuôn mặt nhỏ, hắc hắc cười hai tiếng, sau đó xoạch ở hấn trên má hôn một cái.

Tổng Hành càng đi càng gần, Tổng Nhân Tiểu Bằng Hữu không có biện pháp, đành phải từ Tô Đường trên người trượt xuống dưới, quy quy củ củ hành lễ: “Nhi thần cấp phụ hoàng thỉnh an.”

Tổng Hành vừa lòng gật gật đầu, sau đó nhìn đến ngòi ở bàn đu dây thượng, hai má đà hồng, ánh mắt mê ly Tô Đường.

Tô Đường nhìn đến Tổng Hành tới, ngu dần mà cười cười.

Tổng Hành nhìn đến bãi ở một bên trên bàn một trản rượu nho, lắc lắc đầu.

Hấn đi qua đi, ngòi ở bàn đu dây thượng Tô Đường so với hấn lùn thật lớn một đoạn, Tổng Hành một tay đỡ lấy bàn đu dây, một tay sờ sờ Tô Đường khuôn mặt nhỏ, quả nhiên hơi nắn.

Tô Đường chỉ cảm thấy Tống Hành bàn tay băng băng lương lương thập phần thoải mái, vì thế giống tiểu miêu giống nhau ở nàng bàn tay thượng cộ, trong miệng ê ê a a.

Say sau Tô Đường so ngày thường càng thêm ngây thơ vũ mị, xem đến Tống Hành trong lòng một ngựa, tưởng thừa dịp nàng men say đem nàng hảo hảo yêu thương một phen.

Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu nhìn đến mẫu hậu ở phụ hoàng lòng bàn tay thượng cộ, có chút ghen, đứng ở Tô Đường trước mặt, đem đầu nhỏ đặt ở nàng trên bụng cũng y hồ lô họa gáo mà cộ, một bên cộ còn một bên nhu tình mật ý mà kêu: “Mẫu hậu ~”

Tống Hành nghe được mảy căng thẳng, tức khắc cảm thấy tiểu tử này thập phần chướng mắt, hần triều bên kia xa xa đứng bà vú sử cái ánh mắt, bà vú lập tức liền tới đây, bế lên xoắn móng nhỏ ở Tô Đường trong lòng ngực cộ đến hoan nhi Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu liền đi.

Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu bị bà vú bế lên tới, nước mắt lưng tròng mà muốn khóc, nhưng là một đôi thượng phụ hoàng ánh mắt, lại nhìn về phía lúc này chính mơ mơ màng màng đã ốc còn không mang nổi mình ốc mẫu hậu, cái mũi nhỏ một hút, lẳng là đem nước mắt cấp nghẹn trở về, đi theo bà vú biến mất ở viện môn khẩu.

Tô Đường hơi chút thanh tỉnh chút, một hồi thần phát hiện vừa mới còn ở nàng trong lòng ngực cộ nhi tử không thấy, vì thế ngẩng đầu hỏi Tống Hành: “Nhi tử đâu?”

Tống Hành: “Hắn đi ra ngoài ngoạn nhi.”

“Nga.” Tô Đường gật gật đầu, sau đó liền không biết nên làm cái gì, vì thế từ bàn đu dây thượng đứng lên, “Ta đây đi tìm hấn chơi.”

Tô Đường lung lay mà phải đi, Tống Hành một phen từ sau ngăn lại nàng eo, đem người đưa tới trong lòng ngực, hít sâu một ngụm trên người nàng hương khí, ách giọng nói kêu: “Đường Đường.”

Tô Đường bối dán ở Tống Hành ngực thượng, nàng hoảng hốt cảm thấy có chút không quá thích hợp, vì thế thân mình không an phận vịn vịn, vẫn là nói: “Ta muốn đi tìm nhi tử ngoạn nhi.”

Tống Hành nghe được không cao hứng, ôm Tô Đường u oán nói: “Luôn là nhi tử nhi tử, Đường Đường, người đều không yêu ta.”

Từ Tống Nhân Tiểu Bằng Hữu vừa sinh ra, Tống Hành là có thể rõ ràng cảm giác được hấn ở Tô Đường trong lòng địa vị không bằng từ trước, hơn nữa Tống Hành hiện tại lại đột nhiên ý thức được, hấn cùng Tô Đường thành hôn lâu như vậy, giống như trước nay không nghe Tô Đường nói qua một câu nàng thích hấn, hoặc là nàng yêu hấn.

Lúc trước truy Tô Đường truy vất vả, tuy rằng hiện tại hôn cũng thành nhi tử cũng sinh, nhưng là Tống Hành còn luôn là loáng thoáng không có cảm giác an toàn, hấn bắt lấy Tô Đường tay nhỏ, chính thức nói: “Đường Đường, nói người yêu ta.”

Tô Đường say cái gáy tử tạm thời chuyển bất quá cong tới, đi theo thì thầm: “Người yêu ta.”

Tống Hành nghe xong tức giận đến quát một chút nàng cái mũi nhỏ: “Không phải ‘ người yêu ta ’, là ‘ người ’ ái ‘ ta ’.”

Tô Đường dẫu cái miệng nhỏ biểu tình ủy khuất thật sự: “Chính là người yêu ta nha.”

Tổng Hành không biết nàng là thật say vẫn là giả ngu, vì thế lại nhẫn nại tính tình dạy một lần: “Kia cùng ta nói ‘ta, ái, người’ ”

Tổng Hành giáo xong, chờ mong mà

.....

Chương 81 hiện đại hằng ngày

Trên thế giới này có cá mẫn đại xoay người, cũng có ngốc tử đại xoay người, mặc cho ai cũng không thể tưởng được, trong ban cái kia đếm ngược đệ nhất chỉ số thông minh khuyết tật đại ngốc tử, sẽ ở ngắn ngủn mấy tháng nội thoát thai hoán cốt, không chỉ có người không ngốc, lại còn có ở cuối kỳ khảo thí khảo trong ban đệ nhất danh, niên cấp tiền tam.

Tốt như vậy thành tích, lại đãi ở chín ban cái này chương khí mù mịt lớp, có điểm không thích hợp nha.

Trường học quy củ là tầng dưới thứ lớp nếu có thành tích dị thường xông ra đồng học, có thể xin điều đến học tập bầu không khí càng tốt trọng điểm ban đi, Tổng Hành làm lần này cuối kỳ khảo thí lực lượng mới xuất hiện nhân vật, tự nhiên có cái này lựa chọn quyền lợi.

Tổng Hành còn ở nghỉ đông liền thu được Chủ Nhiệm Giáo Dục tự mình đánh tới điện thoại, hỏi hẳn tưởng điều đến cái nào ban.

“Ta cảm thấy nhất ban không tồi, Cố Diệc Dữ cũng là các người ban đi, hẳn liền xin điều tới rồi nhất ban.” Chủ Nhiệm Giáo Dục ở

trong điện thoại nói.

Tổng Hành vốn dĩ liền không tính toán chuyển ban, vừa nghe nói Cố Diệc Dữ chuyển đi rồi, kia hẳn liền càng không tính toán thay đổi, bất quá tuy rằng chủ ý đã định, Tổng Hành vẫn là tính toán đi dọa dọa Tô Đường.

Haagen-Dazs mặt tiền cửa hàng, Tô Đường một bên ăn một viên hương thảo khúc kỳ vị kem cầu, một bên nghe Tổng Hành vẽ mặt áy náy mà trình bày hẳn học kỳ sau khả năng muốn chuyển ban sự.

Tô Đường nghe xong, ngậm ăn kem cái muống, cúi đầu trầm tư trong chốc lát.

Tổng Hành cảm động cực kỳ, cho rằng Tô Đường là luyện tiếc hẳn, duỗi tay bắt lấy Tô Đường đặt ở trên bàn tay, đang muốn cùng Tô Đường tuyên bố vì nàng hẳn sẽ vĩnh viễn đãi ở chín ban, kết quả liền nghe thấy “Phụt” một tiếng, Tô Đường cười ngắc đầu.

Vừa nghe Tổng Hành muốn chuyển đi rồi, Tô Đường miễn bàn có bao nhiêu cao hứng. Từ Tổng Hành đương nàng ngồi cùng bàn, nàng mỗi ngày đều sống bị chịu dày vò, tự học khóa thượng, chỉ cần Tô Đường bắt đầu chép bài tập hoặc là trộm xem tạp chí, Tổng Hành thấy, đều sẽ thỉnh linh ở bên cạnh bổ sung một câu “Lão sư tới”.

Bắt đầu vài lần, Tô Đường đều sợ tới mức luống cuống tay chân đem thư hướng trong học bàn tắc, sau đó nhìn đến một bên Tổng Hành cái kia ghen cười biểu tình, mới biết được hẳn là lừa nàng. Vì thế Tô Đường không thượng hẳn đương, chờ đến Tổng Hành lại một lần nhắc nhở nàng “Lão sư tới” thời điểm, Tô Đường không dao động, như cũ thành thoi mà xem nàng tạp chí.

Sau đó nàng liền cảm giác được đến phía sau có người vỗ vỗ nàng vai, Tô Đường chiến căng căng mà quay đầu, đối diện chủ nhiệm lớp lạnh nhạt khuôn mặt: “Tô Đường đồng học, thỉnh người tan học đến ta văn phòng tới một chuyến.”

Tô Đường: “.....”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 78

Kia tư thế, lẳng là so đại lượng khảo công danh các học sinh còn muốn khắc khổ thương vài phần.

Thượng đại học Tống Hành cũng lúc nào cũng chú ý Tô Đường học tập động thái, nhìn đến nàng nỗ lực bộ dáng rất là vui mừng, Tống Hành học chuyên nghiệp là máy tính, hẳn ngày thường đã bắt đầu cân nhắc nổi lên Tô Đường tương lai muốn học chuyên nghiệp, y Tô Đường tính cách, học cái gì hảo đâu?

Tống Hành phân tích Tô Đường hứng thú yêu thích cùng học tập thói quen, tổng kết ra tới Tô Đường thích hợp thiên văn khoa chuyên nghiệp, cái gì tiếng Trung tin tức ngoại ngữ đều không tồi.

Tô Đường học lại một năm tiến bộ lộ rõ, từ mới vừa thượng khoa chính quy đội ngũ lập tức vượt qua đến quốc gia trọng điểm đại học hàng ngũ, cao hứng đến tở ba ba Tô mụ mụ cố ý trở về một chuyến quê quán thấp hương, nói là Tô gia tổ tông hiển linh.

Ra thành tích lúc sau đó là báo chí nguyện, Tô Đường thi đại học điểm vừa ra tới, Tống Hành liền cho nàng bày ra hẳn nhàn hạ khi đã thể nàng tuyển tốt chuyên nghiệp cùng trường học.

Tô ba ba Tô mụ mụ đều là bình thường công nhân, đối báo chí nguyện loại chuyện này ngược lại không phải thực miễn cảm, cấp không được Tô Đường cái gì kiến nghị.

Tô Đường thu được Tống Hành làm nàng ghi danh trường học cùng chuyên nghiệp, cái miệng nhỏ một nốt.

Hắn dựa vào cái gì liền thế nàng an bài hảo hết thầy đường như, có bản lĩnh lại đưa nàng một bộ 《 ba năm thi lên thạc sĩ, hai năm bắt chước 》 a.

Nhưng là báo chí nguyên là quyết định nhân sinh đại sự, Tô Đường tuy rằng không hài lòng Tống Hành cho nàng an bài đảo cũng không dám xằng bậy, tham chiếu này năm rồi phân số, chính mình báo mấy sở học giáo.

Nàng đem Tống Hành cho hắn chọn trường học cùng chuyên nghiệp đặt ở mặt sau, chính mình chọn trường học cùng chuyên nghiệp xếp hạng phía trước, cứ như vậy vừa không đắc tội Tống Hành, cũng lớn nhất trình độ từ nàng tự do phát huy.

Ra trúng tuyển kết quả ngày đó, Tống Hành cùng Tô Đường cùng nhau ngồi ở trước máy tính tuần tra.

Tống Hành hỏi: “Người là dựa theo ta cho người nói báo sao?”

Tô Đường hừ hừ hai tiếng, không đáp lời.

Bởi vì Tống Hành toàn cho nàng tuyển cái gì đại học Sư Phạm truyền thông đại học, cho nên nàng chính mình tuyển thời điểm, liền chuyên môn báo cùng chi phong cách hoàn toàn tương phản đại học Công Nghệ.

Tô Đường biết Tống Hành học chính là máy tính, tưởng dựa vào cái gì hắn có thể học thế giới này công nghệ cao đồ vật mà nàng lại còn muốn cùng văn tự đảo quanh, vì thế cũng đi theo không phục mà báo máy tính.

Đại học Công Nghệ máy tính chuyên nghiệp thực lực rất mạnh, nàng điểm tham chiếu năm rồi nói khả năng lên không được, cho nên Tô Đường hiện tại tâm tình thập phần thấp thỏm.

Tổng Hành đổi mới vài cái, trúng tuyển giao diện rất cuộc biểu hiện ra kết quả.

Tô Đường khẩn trương mà hướng trên màn hình thẩu.

Tổng Hành mày nhăn lại, gần từng chữ một mà thì thầm: “xx đại học Công Nghệ, được học?”

Tô Đường “A” một tiếng, có chút ử rữ, biết chính mình thành tích không thượng máy tính, bị điều hòa đến mặt sau chuyên nghiệp đi. Mặt sau mấy cái chuyên nghiệp cơ hồ đều là Tô Đường tùy tiện tuyển, xem cái nào thuận mắt liền tuyển cái nào.

Tổng Hành cau mày xem Tô Đường: “Người là dựa theo ta cho người nói báo chí nguyện sao?”

Tô Đường bĩu môi, không nghĩ lại Tổng Hành trước mặt ngã mặt mũi, vì thế không phục nói: “Được học như thế nào lập? Được học không hảo sao? Hừ.”

Tổng Hành từ trên xuống dưới đem nàng đánh giá liếc mắt một cái, lại nghĩ đến Tô Đường kia rồi tinh rồi mù hóa học thành tích, thở dài.

Tuy rằng rất muốn phê bình Tô Đường không nghe lời loạn báo chí nguyện, nhưng là hiện tại ván đã đóng thuyền, hấn lại phê bình nàng, cũng không tế với sự.

Thôi, hấn nhìn chăm chăm điểm nhì tương lai hốn cái tốt nghiệp hấn là cũng không khó, hơn nữa thật sự không được, tốt nghiệp về sau còn có thể bằng gương mặt này đi bán được.

Tô ba ba Tô mù mù biết nữ nhi bị đại học Công Nghệ tuyển chọn sau thực vui vẻ, làm một hồi long trọng học lên yển.

Tô Đường vốn dĩ liền đối chuyên nghiệp gì đó không nhiều lắm khái niệm, cảm thấy về sau đương được tề sư cũng không tồi, ăn mặc áo blouse trắng ở phòng thí nghiệm làm thực nghiệm cảm giác nhiều khốc, qua một cái vui sướng nghĩ hè, nhảy nhót xách theo rương hành lý đi trường học báo danh.

Tổng Hành đưa Tô Đường đi đưa tin, nhìn đến đại học Công Nghệ tân sinh báo danh chỗ ô ương ô ương nam sinh, mặt đen.

Hấn hoảng hốt có một loại chính mình thân thủ đem Tô Đường đưa vào ổ sói ảo giác.

Cuối cùng phân biệt thời điểm, Tổng Hành lời nói thâm thía mà dặn dò: “Đừng tưởng rằng vào đại học về sau liền nhẹ nhàng, người là tới học tập, không phải tới hưởng thụ sinh hoạt, biết không?”

“Đã biết đã biết.” Tô Đường không kiên nhẫn mà cùng Tổng Hành cáo biệt, sau đó đi khai năng đại học trận đầu ban sẽ.

Tô Đường tiến phòng học thời điểm, toàn ban nam sinh đôi mắt đều sáng một chút, có người thậm chí bắt đầu khe khẽ nói nhỏ lên.

Tô Đường nhìn đến trong ban nam sinh, lúc này mới trong lòng có chút e ngại, nhút nhát sợ sệt mà tìm vị trí ngồi xuống.

Chủ nhiệm lớp lão sư nhiệt tình dào dạt về phía toàn ban đồng học giới thiệu bọn họ cái này hệ, cái này ban, Tô Đường ngồi ở phía dưới, càng nghe càng không đúng.

Tổng Hành đưa xong Tô Đường, trở lại chính mình trường học.

Hắn ở thư viện ngồi trong chốc lát, điện thoại liền ong ong vang lên.

Điện báo biểu hiện là Tô Đường.

Tổng Hành đến trên hành lang tiếp điện thoại, tưởng Tô Đường phải cho hắn hội báo cuộc sống đại học ngày đầu tiên, vốn đang rất cao hứng, kết quả điện thoại một chuyển được, Tô Đường tiếng khóc liền xuyên qua ống nghe.

Tổng Hành khiếp sợ: “Đường Đường, làm sao vậy?”

Tô Đường: “Ô ô ô, ta, ta sai rồi Hoàng Thượng ô ô ô ô..... Ta không nên không nghe người ô ô ô ô.....”

Tổng Hành mày khấn ninh: “Chậm rãi nói, không nóng nảy.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 79

Tô Đường ngồi ở ghế trên, Tống Hành một tay nắm con chuột, một tay chống cánh tay đứng ở nàg bên cạnh, giáo dục nói: “Người xem ta như vậy văn kiện phân loại nhiều rõ ràng, ảnh chụp không cần cùng hồ sơ đặt ở cùng nhau, tác nghiệp ấn khoa về cái loại rất khó sao?”

Tô Đường một bên bấu môi, một bên nhìn Tống Hành điều mục rõ ràng ổ cứng, hồ thẹn không bằng.

Tống Hành muốn cho Tô Đường chính mình xem hần văn kiện phân loại làm có bao nhiêu bồng, Tô Đường nhàm chán địa điểm ổ cứng, đột nhiên phát hiện một cái tên là “Các lão sư” folder.

Tô Đường click mở folder, bên trong là thật nhiều điều video, phân biệt dùng “Aoi-sensei” “Võ lão sư” “Sóng lão sư” chờ tên mệnh danh.

Tô Đường không nhớ rõ nàg cùng Tống Hành cao trung có này mấy cái tên họ lão sư, tùy tiện click mở một cái.

Ba phút sau, Tô Đường khuôn mặt nhỏ bạo hồng, chính là mặt tuy rằng hồng, nhìn chăm chăm màn hình đôi mắt lại tràn ngập tò mò.

Tống Hành đi giặt sạch cái trái cây trở về, nhìn đến Tô Đường xem hần máy tính ánh mắt đều thay đổi. Tống Hành hồ nghi mà thò

lại gần, phát hiện trên máy tính phóng chính là hấn bạn cùng phòng xem qua đại nhân tấm ảnh.

Tổng Hành: “.....”

Tô Đường tuy rằng ngẫu nhiên chọn đến chính là bộ đánh mã bản, nhưng là hình ảnh như cũ thập phần kích thích.

Tổng Hành trên mặt thanh một trận bạch một trận, cuối cùng cảm nhận được trên đời này cái gì kêu hết đường chối cãi.

Hấn cũng không biết hấn bạn cùng phòng tài nguyên như thế nào chạy đến hấn trên máy tính đi!

Tổng Hành giành trước đóng video giao diện, sau đó che lại về mặt tò mò bảo bảo Tô Đường đôi mắt: “Không được xem!”

Tô Đường bắt lấy Tổng Hành che nàng đôi mắt tay giấy giũa, không phục nói: “Dựa vào cái gì, người đều có thể xem ta vì cái gì không thể xem!”

Tổng Hành cắn răng: “Ta không thấy!”

Tô Đường mới không tin: “Người không thấy kia đồ vật là chính mình chân dài chạy đến người trên máy tính đi sao?”

Tổng Hành tỉnh da đầu: “Ta nói không có chính là không có.”

Tô Đường như cũ không phục, dậm chân nói: “Ta đều thành niên! Đại nhân! Người cái này kêu chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn!”

“Người..... Đại nhân..... Hảo!” Tổng Hành ghen lời, không nghĩ tới chính mình lâu như vậy vẫn luôn thông cảm Tô Đường vẫn

là cái tiểu hài nhi, kết quả không nghĩ tới nhân gia đã sớm tương đối lớn người, vì thế tâm một hoành, đem Tô Đường kéo đi khai cái phòng.

Tô Đường dự cảm không tốt, gọi điện thoại cùng bạn cùng phòng xin giúp đỡ.

Bạn cùng phòng khai video, nhìn đến Tô Đường bên người Tống Hành, tức khắc yên tâm cực kỳ: “Kia không phải người biểu ca sao? Người cùng biểu ca ở bên nhau, có người biểu ca bảo hộ người chúng ta liền đều yên tâm lạ ~”

“Chờ.....” Tô Đường lời nói còn chưa nói xong, bạn cùng phòng an tâm thoải mái cắt đứt điện thoại.

Đây là một cái lang tới chuyện xưa, Tô Đường buông điện thoại, một bên sau này súc, một bên nhìn không ngừng tới gần Tống Hành hoảng loạn lắc đầu.

Tô Đường bị thượng thập phần “Sinh động” một khóa.

Hôm sau, Tô Đường trở lại ký túc xá, bạn cùng phòng nhóm sôi nổi quan tâm nàng tối hôm qua chơi vui vẻ không.

Tô Đường không nói một lời, ghé vào trên bàn, tang hơn nửa ngày mới ngẩng đầu.

Nàng cùng nàng “Biểu ca” loạn luân.

Tô Đường một quyền đầu nện ở chính mình trên mặt bàn.

Nàng phải hảo hảo học tập, tương lai nỗ chết nàng “Biểu ca”.

Chương 83 hiện đại hằng ngày (đã thay đổi)

Tô Đường không dám cùng tô ba ba Tô mù mù nói năng cùng Tống Hành yêu đương.

Có thể là bởi vì một chút thiếu nữ then thùng, cùng với cái này luyến ái đối tượng là chính mình cao trung đồng học loại này xấu hổ.

Tô Đường có đôi khi cũng có chút phiền muộn, rốt cuộc làm một người bình thường tuổi dậy thì thiếu nữ, đang xem nhiều bá đạo tổng tài yêu ta linh tinh phim thần tượng lúc sau, tổng hội làm một ít không thực tế mộng đẹp, nhưng là đương nhìn đến Tống Hành khi, mộng đẹp liền tỉnh.

Luận mặt tới nói, Tống Hành so phim thần tượng họa nhân tuyến lưu lượng nam diễn viên đẹp nhiều, nhưng so với vùng tiền như rác hào trình độ sao, Tống Hành liền.....

Tống Hành ở biết được Tô Đường ưu sầu sau lông mày đều ở nhảy: “Người là ở ngại trẫm nghèo?”

Hắn vốn dĩ đều đã thói quen ở thế giới này nói “Ta”, nhưng là lần này cố ý nói “Trẫm” mà không nói “Ta”, ý ở nhắc nhở cái này giả cho đại lương nhất có tiền nhất có quyền nam nhân nữ nhân, ghét bỏ hắn cái gì đều có thể, nhưng là ghét bỏ nghèo, vậy có điểm quá phận!

Tô Đường nghe xong cười hì hì ôm lấy Tống Hành eo: “Nào có.”

Tống Hành xoa nhẹ một phen Tô Đường nộn sinh sinh mặt, nghiêm trang mà nói: “Trẫm tốt xấu cũng là cái nam nhân, về sau sự tình gì đều không cần ngươi nhọc lòng, ngươi liền chờ tốt nghiệp sau cho trẫm nhiều sinh mấy cái hài tử biết không?”

Tô Đường vừa nghe lời này không vui, Tống Hành tuy rằng tới rồi nơi này mấy năm, nhưng là trong xương cốt vẫn là đại nam tử chủ nghĩa, tựa như làm nàng sinh hài tử, nàng lại không phải heo, sinh như vậy nhiều hài tử làm cái gì, vì thế ngạnh cổ phản bác nói: “Hoàng Thượng người đã quên, nơi này không cho nhiều sinh hài tử!”

Tống Hành nghe xong sửng sốt, sau đó nhìn Tô Đường biết được chính mình muốn sinh thật nhiều hài tử sau hàm hừ bộ dáng không nhận được mà bật cười.

“Hảo.”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 80

Nàng tiếp tục hướng nam sinh đôi tìm tòi một phen, cuối cùng lặng lẽ tiến đến Hướng Mạnh Mạnh bên tai hỏi: “Lần này đồng học tụ hội người đều tới tề sao?”

Hướng Mạnh Mạnh đứng dậy nhìn nhìn ghé lô người, sau đó nói: “Trừ ra mấy cái ở nơi khác đuổi không trở lại, mặt khác hẳn là đều tới đi.”

“Như thế nào, còn có ai không có tới sao?” Hướng Mạnh Mạnh quay đầu hỏi Tô Đường.

“Không, không có.” Tô Đường lắc đầu, trong lòng đột nhiên có chút nói không rõ mát mát.

Nàng ở tìm người, là Cố Diệc Dữ.

Tuy rằng Cố Diệc Dữ chỉ ở chín ban đái một cái học kỳ liền chuyển tới khác ban đi, nhưng là Tô Đường còn ôm điểm nhi ảo tưởng, chờ mong Cố Diệc Dữ sẽ đến đồng học tụ hội.

Tô Đường từ cao trung tốt nghiệp sau liền không còn có gặp qua Cố Diệc Dữ, năm đó nàng đem cổ đại Cố Diệc Dữ đối nàng hành động tất cả đều giận chó đánh mèo đến hiện đại Cố Diệc Dữ trên người, tùy tùng chủ nhiệm nói không muốn cùng Cố Diệc Dữ lại đương ngồi cùng bàn bị thương hấn tâm.

Tô Đường hiện tại đặc biệt tưởng cùng Cố Diệc Dữ nói một tiếng thực xin lỗi, cùng hắn đương ngồi cùng bàn là một kiện thực vui vẻ sự tình, khi đó hắn là nàng ở chín ban trừ bỏ Hương Mạnh Mạnh bên ngoài tốt nhất bằng hữu.

Ghế lô cũng đừng gặp lại lão các bạn học cùng nhau khí thế ngất trời mà trò chuyện, Tô Đường an tĩnh mà trốn ở góc phòng uống nước trái cây.

Viên Linh Lị làm một người nữ minh tinh, tự nhiên thành đại gia truy phủng đối tượng, đề tài từ giới giải trí vẫn luôn xả đến này đó lão đồng học cảm tình sử thượng.

Viên Linh Lị năm đó thích Tống Hành lớp học cơ hồ mỗi người đều biết, mà Tống Hành lại thích Tô Đường, không thể nào cấp Viên Linh Lị mặt mũi, cho nên cho tới bây giờ Viên Linh Lị vẫn là nuốt không dưới khẩu khí này.

Hôm nay đồng học tụ hội, đương Viên Linh Lị nhìn đến bạch áo sơ mi hắc quần Tống Hành khi rất là kinh diễm một phen, năm đó đối nàng lãnh đạm thiếu niên trưởng thành phong độ nhẹ nhàng nam nhân, nhưng mà đương nhìn đến Tống Hành bên cạnh đi theo Tô Đường khi, Viên Linh Lị vốn dĩ bang bang nhảy tâm lập tức hạ xuống.

“Tô Đường, ngươi cùng Tống Hành về sau tính thế nào nha? Mua nhà sao?” Viên Linh Lị đột nhiên góc đối thông minh Tô Đường nói.

“A?” Tô Đường đột nhiên hoàn hồn, ngẩn người.

Nhìn đến Tô Đường sững sờ bộ dáng, đại gia còn tưởng rằng nàng là ngượng ngùng nói.

Viên Linh Lị trên mặt treo lên một tia trào phúng tươi cười, Tống Hành lớn lên lại đẹp lại như thế nào, lại không có của cải, nghe nói gần nhất ở gây dựng sự nghiệp, Viên Linh Lị gần nhất mới vừa bàn giao xong một cái điện ảnh nhà đầu tư, hiện tại đối với này đó dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng lãng đầu thanh, nàng chính là chương mắt.

Tiếp theo có người cười nói: “Chúng ta ban hiện tại xem ra vẫn là lợi người phát triển tốt nhất a, chúng ta những người này sao có thể so được với.”

Tô Đường cổ cổ má.

Nói lên lớp học đồng học, Viên Linh Lị đột nhiên chớp mắt, hướng bên kia nói chuyện phiếm nam sinh đôi nhìn nhìn: “Ai, các người biết Cố Diệc Dữ hôm nay tới sao?”

“Cố Diệc Dữ?”

“Hắn giống như không có tới.”

“Không phải nghe nói muốn tới sao?”

Viên Linh Lị chương mắt dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng đang ở gây dựng sự nghiệp Tống Hành, nhưng là đối với Cố Diệc Dữ cái này lão đồng học, lại không thể không nhìn với con mắt khác một phen.

Lúc trước ở lớp học thời điểm đại gia chỉ biết Cố Diệc Dữ gia cảnh không tồi, không nghĩ nhiều, Viên Linh Lị càng là một lòng một

dạ nhào vào Tổng Hành trên người, kết quả sau lại ở giới giải trí hỗn khai về sau mới biết được, nàng cái này lão đồng học Cố Diệc Dữ trong nhà là quốc nội nổi danh đầu tư công ty.

Viên Linh Lị hồi không nên lúc trước không có cùng Cố Diệc Dữ làm tốt quan hệ, hôm nay đồng học hội, liền cần thiết phải bắt được cơ hội này.

Viên Linh Lị nghe được Cố Diệc Dữ không có tới, thất vọng mà “A” một tiếng,

Tô Đường nhớ rõ Viên Linh Lị năm đó giống như cùng Cố Diệc Dữ không có gì giao tình, cũng không biết nàng vì cái gì hiện tại đột nhiên quan tâm nổi lên Cố Diệc Dữ, khó hiểu mà nhíu nhíu mày, bất quá nàng cũng không tính toán hỏi đến, đang chuẩn bị cúi đầu uống khẩu nước trái cây, vừa rồi còn cái cọ ồ ào ghé lô đột nhiên an tĩnh một chút.

Ghé lô môn bị mở ra.

“Ta đã tới chậm.” Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, tuổi trẻ tuấn lãng nam nhân đứng ở cửa, cười nói.

“Cố Diệc Dữ!” Viên Linh Lị giống chỉ Hoa Hồ Điệp giống nhau phác tới.

.....

Mãi cho đến đồng học sẽ đều sắp kết thúc, Tô Đường cũng chưa cùng Cố Diệc Dữ nói thượng lời nói.

Cố Diệc Dữ phản phát không nhớ rõ nàng giống nhau, thậm chí liền xem cũng không thấy nàng liếc mắt một cái.

Hướng Manh Manh kéo Tô Đường cánh tay, xem bên kia đang bị Viên Linh Lị còn có mấy nữ sinh vây quanh Cố Diệc Dữ, không vui nói: “Hắn có phải hay không đã quên chúng ta nha, hừ, có gì đặc biệt hơn người.”

Tô Đường cũng có chút cô đơn, lắc đầu: “Người không nghe các nàng nói Cố Diệc Dữ trong nhà kỳ thật đặc biệt đặc biệt có tiền sao, có tiền thật sự rất vĩ đại.”

Tuy rằng nói hiện tại Cố Diệc Dữ không để ý tới nàng, nhưng là Tô Đường vẫn là muốn cùng Cố Diệc Dữ xin lỗi, Cố Diệc Dữ vẫn luôn bị Viên Linh Lị quán lấy, Tô Đường thật vất vả, mới ở toilet cửa lấp kín hân.

Năm đó đoạt nàng đồ ăn vặt ăn thiếu niên hiện tại quanh thân khí chất trầm ổn kỳ cục, Tô Đường nhìn trước mắt cao dài màu đen thân ảnh, cắn cắn môi, lấy hết can đảm kêu một tiếng: “Cố Diệc Dữ.”

Cố Diệc Dữ mặc, không nói chuyện.

Tô Đường hít sâu một hơi, nhớ kỹ chính mình đem hân đồ ở chỗ này mục đích, ngẩng đầu nhìn hân đôi mắt nói: “Cố Diệc Dữ, thực xin lỗi.”

Cố Diệc Dữ đột nhiên bật cười: “Đã nhiều năm không thấy, gặp mặt câu đầu tiên lời nói chính là thực xin lỗi?”

Tô Đường không dự đoán được hân là cái này phản ứng, không biết nên như thế nào nói tiếp, nắm ngón tay cúi đầu.

Cố Diệc Dữ đột nhiên hướng Tô Đường trước người đến gần một bước, hân tinh tế đánh giá nàng, ánh mắt sâu đến Tô Đường đầu cũng không dám nâng.

Cố Diệc Dữ cưỡng chế xúc động, khắc chế, cúi đầu hỏi Tô Đường: “Tô Đường, người thích quá ta sao?”

Tô Đường bỗng chốc ngẩng đầu.

Cố Diệc Dữ nhìn nàng, biểu tình buồn bã: “Người không có thích quá lớn lương Cố Diệc Dữ, như vậy chín ban Cố Diệc Dữ đâu? Người thích quá hần sao?”

Tô Đường mắt hạnh trợn lên.

Cố Diệc Dữ hần vừa mới nói, nói..... Đại lương!

Hần biết nàng cùng Tống Hành thân phận?!

Tô Đường nói lắp: “Người, người đều đã biết?”

Cố Diệc Dữ không tỏ ý kiến, tiếp tục nhìn Tô Đường, hỏi: “Người thích quá ta sao?”

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 81

Tô Đường lúc này mới vừa lòng, thưởng Tống Hành một cái hoà nhã, súc ở hần trong lòng ngực ngủ rồi.

Tống Hành nghe Tô Đường đều đều tiếng hít thở không nhin được mà bật cười, cũng chỉ có Tô Đường sẽ bị loại này nói chuyện không đâu nói hồng vui vẻ.

Tống Hành ôm lấy Tô Đường thỏa mãn mà nhắm mắt lại.

Tống Hành thói quen ở mỗi ngày buổi sáng canh năm thiên thời điểm tỉnh lại, lên rửa mặt xong lại dùng cái đồ ăn sáng đi thưởng triều, một cái hoàng đế bận rộn một ngày liền như vậy kéo ra mở màn.

Hôm nay Tống Hành tỉnh lại thời điểm, phát giác cùng thường lui tới tựa hồ có điểm không giống nhau.

Trước kia hần vừa mở mắt tổng hội nhìn đến Tô Đường mặt, hần luôn là sẽ nhin không được thấu đi lên thân một thân, hôm nay Tống Hành vốn dĩ cũng tưởng thấu đi lên thân một thân, chỉ là hần ở môi ly đối phương chỉ có một hào mể khoảng cách khi đột nhiên cảm giác không thích hợp.

Tống Hành chớp chớp mắt tỉnh thần, thấy rõ ràng đối diện mặt.

Tổng Hành hoảng sợ.

Kia, kia không phải hấn mặt sao???

Tô Đường đâu?

Tổng Hành run rẩy vươn tay tay, muốn xoa bóp đối diện chính mình mặt rớt cuộc có phải hay không thật sự, ở chi gian chạm được gương mặt kia một cái chớp mắt, Tổng Hành thấy trong lúc ngủ mơ “Chính mình” cau mày, giống chụp ruồi bọ giống nhau đem trên mặt tay chụp xuống dưới, giật giật môi, lẩm bầm lẩm bầm nói: “Hoàng Thượng, đừng nháo ~”

.....

Tô Đường phát hiện chính mình thanh âm như thế nào biến thô, không chỉ có thô, nghe tới còn rất quen tai.

Kỳ quái.

Nàng nâng nâng mí mắt, sau đó nhìn đến gối đầu đối diện, chính mình biểu tình khiếp sợ mặt.

“A a a a a!!!”

Đại sáng sớm, Dưỡng Nguyên Điện liền truyền ra một tiếng nam nhân thê lương kêu thảm thiết.

Lý Đức Toàn lãnh một đám hầu hạ rửa mặt tiểu thái giám té ngã lộn nhào mà chạy tới: “Hoàng Thượng.”

Nửa trong suốt giường màn, Lý Đức Toàn nhìn đến bình thường sớm hấn là lên “Hoàng Thượng” lúc này chính ôm chần súc ở góc giường, biểu tình bi phẫn.

Một khác đầu, ngày thường bốn ửng còn đang ngủ Hoàng Hậu nương nương, lúc này đã chi đầu gối ngồi dậy, ánh mắt mờ mịt.

Không nghĩ tới ngủ trước một câu vui đùa lời nói thế nhưng thành thật, hai người một giấc ngủ dậy, linh hồn đảo ngược.

Tô Đường được như ý nguyện biến thành nam nhân, mà Tống Hành, lúc này hơi hơi vừa động, liền cảm giác được hạ bụng một trận ướt nóng dòng nước ấm trào ra.

Tô Đường nói, cái này gọi là “Sườn lậu”.

Tống Hành mí mắt nhảy đến lợi hại.

Tô Đường nhìn đến đã ở bên ngoài chờ Lý Đức Toàn, bắt lấy Tống Hành cánh tay dùng sức lay động: “Hoàng Thượng, làm sao bây giờ a Hoàng Thượng.”

Tô Đường hiện tại dùng chính là Tống Hành thân thể, bình thường làm nũng động tác dùng chính là Tống Hành sức lực, Tống Hành đỉnh Tô Đường tiểu thân thể cảm thấy chính mình thiếu chút nữa mau bị điêu tán giá, cuống quýt ổn định Tô Đường, nhìn bên ngoài chờ Lý Đức Toàn liếc mắt một cái, sau đó lại đối thượng đã đỏ hốc mắt “Chính mình”.

Tống Hành nói cho chính mình muốn bình tĩnh, bắt lấy Tô Đường vai: “Đường Đường, người trước thế trầm đi thượng triều, thượng xong triều lúc sau trầm lại nghĩ cách.”

Tô Đường bẹp miệng: “Chính là, chính là ta sẽ không thượng triều làm sao bây giờ.”

Tổng Hành nỗ lực xả ra một mặt cười: “Gần nhất trong triều hần là không có gì đại sự, người chỉ cần ngồi nghe giảng nhi lời nói đó là, nếu là có chuyện gì làm người quyết định, người liền nói đợi lát nữa trầm nghĩ lại.”

Tổng Hành hầu hạ Tô Đường rời giường rửa mặt sau đó mặc vào long bào, vẫn luôn đem nàng đưa đến Thái Cực Điện cửa, Tô Đường bị không trâu bắt chó đi cày, một mặt hướng Thái Cực Điện đi, một mặt lưu luyến mỗi bước đi mà xem Tổng Hành.

Tổng Hành triều Tô Đường so cái cổ lên thủ thế.

Theo ở phía sau Lý Đức Toàn vẫn luôn ở ngẩng đầu tìm kiếm hôm nay buổi sáng thái dương đánh chỗ nào ra tới.

Hoàng Hậu nương nương hôm nay không chỉ có không ngủ nướng, còn hầu hạ Hoàng Thượng dùng bữa mặc quần áo, hiện tại thế nhưng còn tự mình tới Thái Cực Điện đưa Hoàng Thượng thượng triều, này quả thực quá khác thường.

Tổng Hành vẫn luôn chờ ở Thái Cực Điện ngoại, cân nhắc hần cùng Tô Đường như thế nào đột nhiên biến thành hiện tại cái dạng này.

Chẳng lẽ liền bởi vì ngủ trước nói những lời này đó?

Tổng Hành mặt đen.

Hần không khỏi mà tưởng tại chỗ đi hai bước, chính là thân mình vừa động, Tổng Hành liền cảm nhận được phía dưới một trận trụ trụ đau nhức.

Tổng Hành khom lưng che lại bụng, mày khăn ninh, phát hiện đương nữ nhân thật sự quá không dễ dàng.

Hắn thật vất vả ai đến Tô Đường hạ triều, nhìn đến Tô Đường ở một đám cung nhân vây quanh hạ triều hắn đi tới.

Tô Đường nhìn đến Tổng Hành đỡ eo biểu tình thống khổ, chạy nhanh chạy chậm qua đi đỡ lấy Tổng Hành, quan tâm hỏi: “Hoàng Thượng, người không sao chứ.”

Tổng Hành môi tái nhợt, nhìn đến Tô Đường tâm tình không tồi bộ dáng, hữu khí vô lực hỏi: “Triều thượng thế nào?”

Tô Đường vừa nghe khả đặc ý: “Kỳ thật cũng không có như vậy khó sao, ta còn nhìn đến ta Đại ca Nhị ca, bọn họ nói năm nay thu nhập từ thuế cái gì.....”

Tô Đường căn cứ cùng Tổng Hành hội báo công tác nhiệm vụ, lung tung rối loạn nói một đồng lớn, càng nói càng hưng phấn.

Tổng Hành ẩn ẩn ngửi ra một tia không nghĩ dự cảm.

Hắn như thế nào cảm thấy Tô Đường chỉ thế hắn thượng cái lâm triều, liền đem hoàng đế lên làm nghiên đầu?

Tô Đường tiếp theo cười hì hì hỏi Tổng Hành muốn hay không cùng đi thay quần áo.

Thay quần áo cũng chính là thượng WC ý tứ, Tô Đường biết Tổng Hành là lần đầu tiên thán sau tin, vì chiếu cố hảo tự mình thân thể, Tô Đường muốn phụ trợ Tổng Hành đi đổi vệ sinh lót.

Lý Đức Toàn nhìn tay cầm tay cùng nhau đi vào trong tịnh phòng Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu, lại một lần thu được kinh hách.

Là hấn bỏ qua cái gì sao? Như thế nào một đêm qua đi, Hoàng Thượng Hoàng Hậu hai vợ chồng cảm tình đã hảo đến liền trước nhà xí đều phải tay cầm tay trình độ.

QUÝ PHI DẠY ĐI HỌC [C]

Ma An
dtv-ebook.com

Phần 82

Tô Đường ngủ nướng không nghĩ đi vào triều sớm?

Hắn nhần.

Tô Đường sẽ không phê tấu chương?

Hắn giúp nàng phê.

Tô Đường đùa bốn thân thể hắn, bại hoại hắn trắng nam thanh danh?

Này mẹ nó liền có điểm quá phạm!

Tô Đường tuy nói đương mấy ngày nam nhân, nhưng kỳ thật nội tâm vẫn là cái nữ nhân, che dấu không được làm nữ tử ái mỹ thiên tính, mỗi ngày buổi sáng chiếu gương đều phải oán giận Tống Hành ngạch long bào kiểu dáng quá ít nhan sắc quá đơn điệu, chẳng đẹp chút nào, đặc biệt là đương nhìn đến Nội Vụ Phủ lại cấp Hoàng Hậu làm vài thân xinh đẹp xiêm y khi, thật sự là mất thềm thật sự.

Đáng tiếc kia mấy thân xiêm y Tống Hành một kiện cũng không mặc, làm một người nam nhân, hiện tại làm hắn mỗi ngày xuyên nữ trang cũng đã là cực hạn, chẳng lẽ còn làm hắn mỗi ngày trang điểm đến hoa hòe lộng lẫy xinh xinh đẹp đẹp? Tống Hành cái thứ nhất sẽ không tha thứ chính mình.

Ngày nọ, Tống Hành làm “Hoàng Hậu”, lệ thường tới rồi đi Từ Ninh Cung cho Thái hậu thỉnh an nhật tử, Tô Đường trở lại chính mình Thục Kỳ Cung, đem kia vài món nàng mắt thèm đã lâu quần áo mới lấy ra tới.

Đẹp tiểu váy liền ở chỗ này lại không thể mặc vào thân quả thực là một loại tra tấn, Tô Đường phủng quần áo mới trái lo phải nghĩ, rốt cuộc bấm lui trong phòng cung nhân, cùng giống làm ăn trộm, mặc vào nữ trang.

Nội Vụ Phủ cho nàng làm quần áo mới mặc ở Tống Hành thân thể thượng quả nhiên nhỏ một đoạn, nhưng là cũng may rộng thùng thình, Tô Đường mặc vào nữ trang chiếu chiếu gương, lại cảm thấy trong gương Tống Hành nam nhân mặt quá chướng mắt, vì thế tìm ra phấn mặt cùng mi bút, hóa cái tinh xảo trang.

Tô Đường hóa xong trang, nhìn trong gương người mặt, kinh diễm tới rồi.

Không nghĩ tới Hoàng Thượng tướng mạo, giả thành nữ nhân, thế nhưng cũng khuynh quốc khuynh thành.

Tô Đường một người, hưng phấn mà xách theo làn váy ở trong phòng xoay vòng vòng khiêu vũ, tự mình thưởng thức cùng say mê.

Bên kia, Tống Hành cùng Thái Hậu hai người, hành tẩu ở đi hướng Thục Kỳ Cung trên đường.

Thái Hậu hôm nay không cao hứng cho lắm, bởi vì cảm thấy con dâu tới thỉnh an khi không có trước kia như vậy ngoan ngoãn đáng yêu, sống thoát thoát cùng nàng cái kia xui xẻo nhi tử dường như, bản khuôn mặt, ông cụ non bộ dáng.

Cung nữ nói Hoàng Thượng vẫn luôn ở Thục Kỳ Cung tắm điện, cũng không biết đang làm gì, không cần người hầu hạ.

Thái Hậu cùng Tổng Hành cùng nhau đứng ở Thục Kỳ Cung tắm điện cửa.

Lý Đức Toàn hướng cửa tiểu thái giám sử cái ánh mắt, tiểu thái giám liền quy quy củ củ mà đem cửa mở ra.

Tổng Hành đỡ Thái Hậu hướng trong đi.

Tổng Hành đầu tiên là nghe thấy được một trận tạ tiếng cười. Hấn dự cảm đột nhiên không tốt.

Hai người đến gần, chỉ thấy tắm điện, một cái thân hình dị thường cao lớn, ăn mặc hoa lệ cung trang, gò má thi chi “Nữ tử”, đang ở một mình xách theo váy nhẹ nhàng khởi vũ.

Tô Đường quyền quyền chuyển tới một nửa, nhìn đến đột nhiên xuất hiện Thái Hậu cùng Tổng Hành, ngừng lại.

Tổng Hành nhìn đối diện nữ trang “Chính mình”, cả kinh ghen hống nhìn trân trối.

Thái Hậu đang xem rõ ràng “Nữ tử” mặt sau lập tức sợ tới mức huyết áp tiêu thăng, run rẩy xuống tay, chỉ hướng bên trong chính mình “Nữ trang đại lão” nhi tử: “Hành, hành, hành, hành nhi!”

Tô Đường xách theo làn váy, xả ra xấu hổ cười, dùng bình thường ngữ khí hỏi đối diện hai người: “Các người nói ta như vậy xuyên..... Hảo, đẹp sao?”
